

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 539 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

Σ' αυτό το τεύχος ένα πολύτιμο λεύωμα

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ

Οι ωραιότερες -και έγχρωμες!- φωτογραφίες
από τούς μεγάλους άθλους εις τὸ Διάστημα

Johnnie Walker

ΤΟ ΟΥΪΣΚΥ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ Έχει το προβάδισμα από το 1820

ΝΕΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΙΣΤΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΙ 4 ΕΓΓΡΑΦΩΝ
ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ!!!

- * επαναστατικής εμφάνισης:
- * βαθύτατη από ξύλο μάρ πολεμείας
- * ισχυροτάτη απόδοση
- * χωριστοί ρυθμιστές τόνου
- * άπειρες δυνατότητες χρήσεως
- * παίρνει μεγάλες μπομπίνες (18 ευ.)

ΠΟΙΟΤΗΣ + ΕΓΓΥΗΣΙΣ + SERVICE = **PHILIPS**

SELF ADHESIVE
EYLURE
NATURAL LASH
EXTENSION
MILK
EYESHADOW

lashes

MADE IN ENGLAND

EYLURE NEW STYLING
NATURAL
EYESHADOW
MADE IN ENGLAND

Scotch Whisky

The logo for Stoffels Fabrics is a shield-shaped emblem. At the top, the name "Stoffels" is written in a cursive script. Below the name is a detailed illustration of a fish, possibly a salmon, swimming upwards. Two five-pointed stars are positioned on either side of the fish. At the bottom of the shield, the words "FABRICS" and "SHIRTS" are partially visible, separated by a small star.

ὡς καὶ ΣΗ ΑΙΛΑΝΤ
Stoffel
ΕΛΒΕΤΙΑΣ

ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ • ΕΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΓΙΑ ΣΗΜΑ ΤΟ ΨΑΡΑΚΙ

καί νέα έκπληξεις!...

GEO

ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ
ΓΥΑΛΙΖΕΙ
ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ

Όχι αλλαγές ή προσθήκες,
μια και μόνη συσκευή
για όλες τις δουλειές.

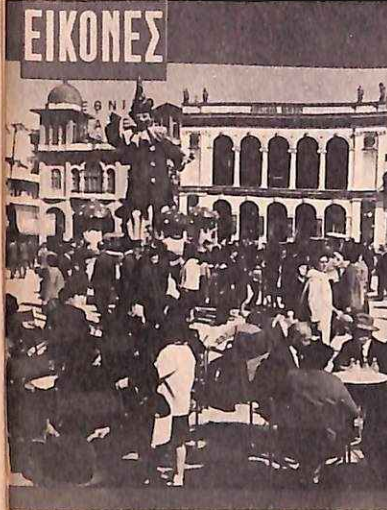
...όκοῦπα-παρκετέζα
HOOVER

Η Χούβερ για την ξεκούραση της νοικοκυράς έμελέτησε και κατασκεύασε μια ακόμη τέλεια συσκευή, την νέα οκούπα-παρκετέζα, που σκουπίζει τα πατώματα, καθαρίζει τους λεκέδες, απλώνει την παρκετίνη, και κάνει ένα τέλειο γυάλισμα.
Σκούπα-παρκετέζα Χούβερ, ένας συνδυασμός άσυναγώνιστος.

Δέν μπορεί νά μήν είναι τέλεια, αφού είναι **HOOVER**

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΑΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ 237.860 - 226.747

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η μάχη του ύεφιου τελειώνει...

Με την επίθλητική παρέλαση του Καρνάβαλου των Πατρών (φωτογραφία έξωφύλλου) θα κλείση μεθαύριο ή άποκρηάτικη περίοδος. Η μάχη του κέφιου τελειώνει, άλλου μέ κέφι, άλλου μέ λιγώτερο ή... καθόλου. Η Αθήνα

διασκέδασε, χόρεψε, έδωσε βραβεία σε μεταμφισμένους πού, όπως παρτηρήθηκε, έφέτος ήταν περισσότεροι από άλλες χρονιές. Η Πάτρα - πρωταθλήτρια του άποκρηάτικου γλεντιού- μέ τόν πε

ρίφημο Καρνάβαλο και τις άλλες έκδηλώσεις, θα είναι αυτές τις τρεις ήμέρες της Άποκρηάς τό κέντρο του γενικού συναγερμού. Στις σελίδες 14 - 17 φωτορεπορτάζ από τις τελευταίες άποκρηάτικες έκδηλώσεις στην Αθήνα.

ΠΩΣ
ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ
Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ
ΤΗΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Ο ΤΖΕΡΟΜ ΒΙΣΝΕΡ, ΚΟΣΜΗΤΩΡ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑΧΟΥΣΕΤΤΗΣ, ΤΕΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΕΝΝΕΤΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ, ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΙ ΤΙΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΠΟΥ ΑΣΚΟΥΝ, ΣΤΙΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ, ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ. Ο ΔΟΚΤΩΡ ΒΙΣΝΕΡ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΡΟΧΩΡΕΙ ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΣΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΝΕΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΟΦΕΡΩΤΕΡΑ ΟΠΛΑ, ΕΝΩ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΣΟΒΑΡΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ ΔΙΑΚΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ. ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ REALITES ΕΙΚΟΝΩΝ (ΣΕΛΙΔΕΣ 36 - 38).

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 539
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1966

Γραφεία: Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, Άγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμαι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΤΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπριάς

Άρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.
Άρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντίνου.
Επί της Ψηφής: Κ. Βεντίκας.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Άναγνωστόπουλος, Φώτιος Γεωργιάδης, Θέμος Λαγκαδάκης, Ελένη Δουκίδου, Β. Καλαμάρης, Μ. Καραβία, Μ. Κουτσαμένη, Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν. Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παράσκευα, Ροζίτα Σόκου, Άνδρέας Φανακίδης, Ι. Χατζησαρόντης, Σ. Χατζηγεωργιάδης

Χρ. Άλκυνης, Στέλ. Άρτεμίδης, Νικόλ. Βαλαβανίδης, Α. Βούγιλης, Α. Βούρδουλης, Ι. Γαλακτάς, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος, Α. Καραμαρόζης, Θ. Κασής, Ε. Κόλλιας, Α. Κορομπλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρινάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκιάση, Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτήρας, Β. Ψωρόκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Ήβια Σουλιάς, Γ. Καρακώστας, Φο. Αλτσιδάς, Α. Λουλαδάκης, Ελένη Λαδανίτη, Μαρίαννα Λάτση, Μαν. Ραυανός

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. Άσπιακόπουλος, Κ. Πασαλιδής, Α. Παπαδημιός, Α. Λουβίδης

Προεστέμμενος τυπογράφος: Α. Φλώρος (Όδός Άγχιάλου, αριθμός 23, Αθήναι)

Η κατάκτηση του Άπείρου

ΣΕΛΙΔΕΣ 39 - 46 Οί πρόσφατες έπιτυχίες των Άμερικανών και Ρώσων στο Διάστημα, γράφουν τό νέο συναρπαστικό κεφάλαιο της σύγχρονης ιστορίας. Για πρώτη φορά: Έγχρωμες φωτογραφίες από την συνάντηση των «Τζέμινι 6» και «Τζέμινι 7». Καί ή κάθοδος του «Λούνα 9» όμαλά στην Σελήνη.

Έλλάς και Άλβανία

ΣΕΛΙΔΕΣ 32 - 34 Ό συνεργάτης των «Εκδών» πολιτικός και διπλωματικός συντάκτης κ. Γ. Ν. Άναστασόπουλος, θίγει σε μία πλήρη ανάλυση τό θέμα των σχέσεων της Έλλάδος μέ την Άλβανία του Χότζα.

Συμβαίνουν στο Σαιν Μόριτς

ΣΕΛΙΔΕΣ 64 - 66 Η Κα Εύγενία Λιδανού, τέως Κα Στ. Νιάρχου, μόνη προσκεκλημένη του ζεύγους Σταύρου - Σαρλότ Νιάρχου, στο Σαιν Μόριτς.

Επιστροφή στην άφετηρία

ΣΕΛΙΔΕΣ 22 - 25 Η Φίονα Τύσσεν ξαναγυρίζει στο πρώτο της ξεκίνημα. Άσυναγώνιστο μαννεκέν, επίδεικνύει μοντέλα της καινούργιας μόδας...

Θησαυροί στα σκουπίδια

ΣΕΛΙΔΕΣ 52 - 55 Χρειάστηκαν σκληρές — και πραγματικές! — όδομαχίες, για νά μήν παραδοθή ή Αθήνα στον άμελλικό έχθρο που την είχε πολιορκήσει, στά... σκουπίδια — στα σκουπίδια που κρύβουν θησαυρούς. Άπρόοπτο ρεπορτάζ.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΤΑΘΕΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού δοχ. 300 • Έξωτερικού δι' απλού ταχυδρομείου \$ 14 • Άεροπορικά άποστολαί: εις Εδ. σάπην \$ 28 • Βόρειον Άφρικήν \$ 40 • Η.Π.Α. - Νότιον Άφρικήν \$ 58 • Καναδάν - Λατ. Άμερικήν \$ 84 • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατά τιμαριθμόν και σελίδων • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρθρων και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ τά χειρόγραφα και αλ φωτογραφίαί • ΤΙΠΗΡΕΑΦΙΚΗ διευθύνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ, Αθήναι • ΕΜΒΛΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Περιοδικών «ΕΙΚΟΝΕΣ» Σωκράτους 57, Αθήναι.

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ
ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΗ
ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΟΥ ΕΚΔΕΚΤΟΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ
ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ
Ο Μ. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΕΓΓΡΑΨΕ ΔΙΓΕΣ
ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΟΤΟΥ Η
ΠΥΡΚΑΙΑ ΣΤΟ
ΒΑΤΟΠΕΔΙ ΘΕΣΗ ΠΙΟ
ΚΤΥΠΗΤΑ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

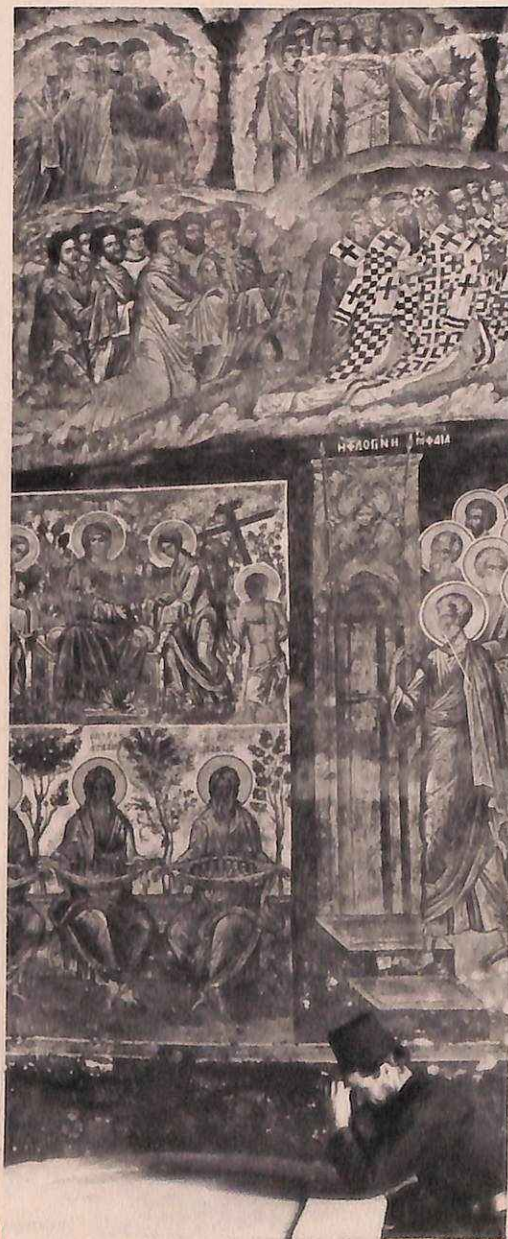
"Ωρα νά ενδιαφερθοῦμε πραγματικά γιὰ τοὺς ἀνεκτίμητους θησαυρούς !

Μὲ ἀπειρη φροντίδα καὶ προσοχὴ ἔχουν ἀνακαινισθῇ στὴν Σοβιετικὴ Ρωσία τὰ ἀνάκτορα, τὰ πλουσιώτερα τῆς Εὐρώπης, ποὺ εἶχαν κτίσει ἄλλοτε οἱ τσάρροι καὶ ποὺ σήμε-
ρα συγκεντρώνουν δλοένα μεγαλύτερα πλῆ-
θη ἀπὸ τουρίστες. Οἱ κληρονόμοι αὐτῶν ποὺ
τόσο ἀγρία δολοφονήσαν τὴν αὐτοκρατορικὴ
οἰκογένεια διεφύλαξαν μὲ ζήλο τὰ κειμήλια
ἐκείνης τῆς «ἐπονείδιστης» ἐποχῆς καὶ τὰ ἀ-
ποκατέστησαν πιστὰ στὴν παλαιὰ μορφή τοῦ
ἀσύγκριτου μεγαλείου τους. Ἀκόμη καὶ στὴν
Κομμουνιστικὴ Κίνα, τὴν ἴδια τὴν στιγμή
ποὺ ὁ Μπεϊτόβεν μπάνει στὸν κατάλογο τῶν
ἀπαγορευμένων καὶ καταδικάζεται γιὰ τὴν
«ἐπίδραση μαλθακότητος» ποὺ ἀσπεί, τὸ κα-
θεστὼς ὄχι μόνον δὲν ἀρνεῖ τὸ σκῆνωμα τῆς
Οὐρανίας Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ ἐπεσκένυσε
τὴν Ἀπληρομένη Πόλη καὶ διατηρεῖ θαν-
μάσια τὰ λείψανα τῆς προεπαναστατικῆς πε-
ριόδου.

Νὰ πιστέψουμε διὸ τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει
στὴν Ἑλλάδα; Ἀντίθετα μὲ τὰ σοσιαλι-
στικά κράτη, ἡ Ἑλλάς δὲν ἔπαυε ποτὲ νὰ
διεκδικεῖ τὸ παρελθόν της. Ἀντίθετα μὲ τὴν
ἀδελφὴ δημοκρατίαν, τὸ ἐλληνικὸ κράτος ἐξα-
κολοῦνθεῖ νὰ ἔχη δεσμούς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν.
Κι ὅμως ἡ Ἑλλάς φαίνεται πὼς παραμελεῖ
ἐναντὶ τοῦ θανμαστὸς μάρτυρος τῶν λη-
ρονημένων αἰώνων καὶ τὸ σπουδαιότερο
κειμήλιο τῆς ὀρθοδοξίας: Τὸ Ἅγιον Ὄρος.

Ἀνεξάρτητα ἀπ' αὐτὸ ποὺ ἀντιπροσω-
πεύει, τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι ἀδιαμφισβήτη-
τα μιὰ ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ κόσμου ὅπου εἶ-
ναι συγκεντρωμένα, στὸν ἐλάχιστο δυνατὸ
χώρο, τὰ περισσότερα ἔργα τέχνης. Σὲ κανέ-
να σχεδὸν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου δὲν προο-
φροντίζονται συγκεντρωμένοι τόσο θησαυροὶ
ἀρχιτεκτονικῆς, εἰκονογραφίας, χρονοχόης,
χειρογράφων καὶ μικρογραφιῶν. Τὸ κάθε
μοναστήρι, μοναχὸ τοῦ, περιέχει περισσότε-
ρα ἀριστουργήματα ἀπὸ ὅσα μύθροσε νὰ συν-
κεντρώσῃ ἡ Βυζαντινὴ Ἐκκλησία τῶν Ἀθη-
νῶν τὸ 1964.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι καὶ σὰν σπηλιὰ
τοῦ Ἀλῆ Μπαμπά, μὲ ἀμύθητα πλούτη, σω-
ριασμένα μέσα, ποὺ κινδυνεύουν ἀπὸ μέσα
νὰ κάνουν φτερά. Τὰ μοναστήρια εἶναι
κτισμένα μὲ μιὰν ἀνίκητη γιὰ τὸν καιρὸ
τοὺς τόλμη καὶ μὲ μιὰ φαντασία ποὺ ἀφήνει
ἐμβρόνχιους ἀκόμη καὶ τοὺς σύγχρονους
ἀρχιτέκτονες. Ἀντιχρῶς ἡ φθορά, οἱ ἀδέ-
ξεις ἐπισκευῆς ἢ λόγοι πραγματικοί, ποὺ ἀδια-
φοροῦν γιὰ τὸ κάλλος, ἔχουν καταστρέψει
μιὰν ὁμοιότητα αἰώνων. Τοῖχοι, κολώνες καὶ
ἐξώστες ἀπὸ μπετόν, μὲ χρώματα συχνὰ κτυ-
πητὰ καὶ παράφωνα, συνθλίβουν τὴν παλιὰ
τὴν πέτρα, τοὺς παλιούς σοβόλους, καὶ ἀφαι-
ροῦν τὴν ἀσύγκριτη χάρη τοῦ συνόλου.

Στὴν τράπεζα τοῦ μοναστηριοῦ τῆς Μεγίστης
Λαύρας μιὰ ἀριστουργηματικὴ τοιχογραφία
— τοῦ Θεοφάνους τοῦ Κορητός.
Ἡ τελευταία πωκαὶ ἀπέδειξε
ὅτι δὲν ὑπάρχουν καὶ πυροδοτήστες
γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν φλόγα πού,
τυχαία ἢ ἀπὸ ἐγκληματικὸ χέρι,
θα κατέστρεφαν διὰ παντός
καὶ ἑοσεῖ ὁρατο,
ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ

Μέσα στὶς ἐκκλησίες καὶ στὶς Τράπεζες
τῶν μοναστηριῶν οἱ σάφρες κόβουν σχισμὲς
σὲ τοιχογραφίες μοναδικές, ἀπὸ ὅπου ἔχουν
ξεκολλήσει δλόκληρες πλάκες, μὲ τὴν ὑγρα-
σία καὶ τὴν κακοκαιρία. Οἱ σπάνιες ἀνακαι-
νίσεις, ἀπὸ τυχαίους τεχνίτες, ἀπλῶς χειρο-
τεροῦν τὴν κατάσταση, θὲν δὲν εἶναι και-
νούργιες τοιχογραφίες, ζωγραφισμένες ἀπὸ
πάνω, μὲ τέλεια ἀγνοία τῶν καλλιτεχνικῶν
παράδοσεων.

Ἀμέτρητα εἰκονίσματα ἀνυπολόγιστον ἀ-
ξίας εἶναι ἐκτεθειμένα στὴν ζέση, στὸ κρύο,
στὴν βροχή, στὸν καπνὸ τῶν κερίων, ποὺ τὰ
μαυρίζει καὶ μέρα καὶ περισσότερο, ἐνῶ
στὶς ἀποθήκες, ὅπου δὲν εἰσδύουν ποτὲ οἱ
ἐπισκέπτες, ἄλλα εἰκονίσματα, ἐξ ἴσου θαν-
μασιὰ, σαπίζουν κυριολεκτικὰ μέσα στὴν ὑ-
γρασία καὶ κάτω ἀπὸ παχιά στρώματα σκό-
νης, ποὺ ποτὲ δὲν ἀφαιρεῖται. Σὲ ὁρισμένα
μοναστήρια, μερικὲς εἰκόνες εἶναι τοποθε-
τημένες μέσα σὲ μεγάλες αἰθουσες, ποὺ ὀνο-
μάζονται πινακοθήκες. Ἐκεῖ γειτονεύουν
εἰκόνες τοῦ 13ου, τοῦ 14ου καὶ τοῦ 15ου αἰ-
ῶνος, μὲ χρώματα ξεθωριασμένα, τελείως
ἀγνοημένες, κρεμασμένες ἢ μιὰ πάνω στὴν
ἄλλη, μαζί μὲ εἰκονίσματα ποὺ ἔχουν ζωγρα-
φιστῇ ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια, μὲ χρώματα
φαναχτερά — αὐτὰ ποὺ κυρίως σταματοῦν
καὶ θανατῶν μαγεμένοι οἱ καλόγηροι, δει-
χνοντάς σου πόσο καλὰ διατηροῦνται.

Βλέπει κανεὶς ξύλα, σκεπασμένα τελείως
σχεδὸν ἀπὸ τὴν σκόνη, ποὺ θὲν τὰ ξεσκονί-
σῃ ἀποκαλύπτουν λεπτομέρειες ἐκκλησιαστικῶν
κάλλους. Βλέπει νὰ ξεκολλάνε δλόκληρα κομ-
μάτια ἐνὸς πίνακος, μὲ τὸ μισὸ τοῦ προσώ-
που μιᾶς Παργίας ἢ ἐνὸς Παντοκράτορος,
ποὺ θὰ ἦταν ὑπερήφανα τὰ μεγαλύτερα μου-
σεῖα τοῦ κόσμου ἂν τὰ εἶχαν στὴν κατοχὴ
τους.

Ἐπειτα εἰσχωρεῖ στὶς βιβλιοθήκες κι
ἀντιρῶν εἶνα τρομακτικὸ χάος ἀκαταστα-
σίας, ὅπου, τελείως ἀνεκτίμητοι πάντα, οἱ
πονητοὶ ἐπιδίδονται ἐγκληματικὰ τοιμ-
ποσία. Τόμοι, μὲ φθαρμένα δεσμάτια, ἀφή-
νουν τὰ φύλλα τους νὰ ξεκολλάνε, νὰ πέφτουν
καὶ νὰ συνθλίβονται ὁ ένας πλάι στὸν ἄλλο,
ἐνομένοι μέσα σὲ πυκνὰ δίχτυα ἀράχνης. Ὁ
ὁδηγὸς παίρνει στὴν τύχη ἕνα - δύο, καὶ τὸ
μαῖο νύχι τοῦ μοναχοῦ ξεκολλάει, καθὼς
δείχνει κάποια μικρογραφία, κανένα κομμά-
τινι χρυσό, τριανταφυλλὶ ἢ γαλάζιο, ζωγρα-
φισμένο τὸν 10ο αἰῶνα. Τὰ παλιὰ ἐντυπα
διαλύονται σὲ κομματάκια, τὰ σκονάκια καὶ
ἡ μούχλα μεταβάλλουν σὲ ξεφιδία ἀνεκτί-
μητες ἐκδόσεις, τὴν πρῶτες εὐρωπαϊκὲς ἐκ-
δόσεις κειμένων ἐλληνικῶν, λατινικῶν, γερ-
μανικῶν, γαλλικῶν.

Ἔτσι κοιμοῦνται καὶ πεθαίνουν σειρὲς ὁ-
λόκληρες σπανισμάτων βιβλίων, μὲ τὸ σῆμα
τῶν πιδ φημιμένων τοιχογραφειῶν τῆς Ἀ-
ναγεννήσεως. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τους ἔ-
χει πάθει ἤδη ζημιὲς ἀνεπανόρθωτες. Τὸ
ἴδιο τους τὸ ὕλικο, μάλιστα, χρησιμοποιεῖται
γιὰ τὴν συντήρηση τῶν λειψανοθηκῶν καὶ
τῶν θνυματηρίων. Ἡ μόνη γλώσσα ποὺ κα-
ταλαβαίνουν οἱ καλόγηροι εἶναι ἡ γλώσσα
τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀσημοῦ, τῶν πολυτίμων λί-
θων, γι' αὐτὸ καὶ ὅλα τούτα τὰ ἔχουν τριπλο-
κλειωμένα καὶ, θὲν ζήτησῃ κανεὶς νὰ τὸ
δῇ, ἀνακαλύπτει νὰ συνωστίζονται μέσα στὰ
ἐρμάρια μέτρες ἐπισκόπων τοῦ περασμένου
αἰῶνος, πλημμυρισμένες σὰ ψεύτικα δια-
μάντια, πλάι σὲ ἀντικείμενα βυζαντινῆς ἐ-
ποχῆς καὶ πλουσιοπάροχα δῶρα αὐτοκρατό-
ρων, ποὺ κοίταζαν νὰ ἐλαφρώσουν τὴν βα-
ρεῖαν τους συνειδήσεις μὲ ἀφιερῶματα ἀν-
τάξια τῶν ἀνομιῶν τους.

Καὶ οἱ μοναχοί; θὰ ρωτήσετε. Οἱ μοναχοί
ἔχουν ἕνα ἀντανταλαστικὸ παρόμοιο μὲ τοῦ
σκύλου, ποὺ πάει νὰ θάγῃ τὸ κόκαλό του
γιὰ νὰ μὴν τοῦ τὸ κλέβῃ κανεὶς ἄλλος σκύ-
λος. Μαντεύουν θοὰ ὅτι εἶναι κάτοχοι ἐνός

τεράστιου θησαυροῦ, ποὺ ἐξάπτει τὸ ενδια-
φέρον ἢ τὴν πλεονεξία ἀμέτρητον κόσμου. Ἡ
αἰμοραγία τῶν ἔργων τέχνης ἔχει σχεδὸν
σταματήσει. Ἀπὸ θὲν ἔγινε ὁ κατάλογος τῶν
ἀντικειμένων, κανένα τους δὲν μπορεῖ νὰ
δῇ ἀπὸ τὰ μοναστήρια, καὶ μόνον οἱ σκήτες,
ποὺ πλημμυρίζουν κάποτε ἀπὸ εἰκόνες, ἀφή-
νουν νὰ φύγουν μερικὲς ἀπ' αὐτές, μὲ τὰ
χέρια ἀγοραστῶν ὄχι καὶ τόσο ἐντιμῶν.

Τοὺς ἐρεθίζει, ἄλλωστε, τὸ γεγονός ὅτι
δὲν μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀξία αὐτῶν
ποὺ φυλάγουν, αἰσθάνονται κάποια ἔλθειν
γιὰ τοὺς γνῶστες, τοὺς ἐμπειρογνώμονες,
εἶναι ἐπιφυλακτικοί μὲ τοὺς ἐκπροσώπους
τῶν καλῶν τεχνῶν, ἐνῶ τόσο λίγη προσοχὴ
εἶχαν δεῖξει ὡς τώρα στοὺς κλέπτες, φο-
δοῦνται τὴν δημοσιότητα, ἀλλὰ φοροκάνουν
ἀπὸ ματαιοδοξία θὲν οἱ ἄλλοι ζητοῦν τὴν
ἐθνοῖά τους γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ δοῦν, καὶ
ἔτσι στέκονται ἐμπόδιο σὲ κάθε ἀπόπειρα νὰ
ἀξιοποιηθῶν καὶ νὰ γίνουν γνωστὰ τὰ ἀγα-
θὰ τους. Μόλις καὶ μετὰ βίας δέχονται τὴν
δωρεάν ἀνακαίνισή τους. Ἀλλὰ καὶ τότε ὁ-
λα ἐξαριῶνται ἀπὸ τὴν καλὴ τους διάθεση
καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιλαγῇ κανεὶς ἂν δῇ ἕ-
να εἰκόνημα, ποὺ μὲ μύριους κόπους διασώ-
θηκε ἀπὸ τὴν φθορά, κρεμασμένο ἔξω ἀπὸ
κάθυγρο τοῖχο, ἐκτεθειμένο καὶ πάλι
στὴν βροχὴ ἢ στὸν καπνὸ τῶν κεριῶν.

Τὸ 972 ἰδρύθηκε ἡ περίφημη μονὴ
τοῦ Βατοπεδίου, ποὺ μὲ πολλὴν κόπο
κατάσθωσαν νὰ διασώσουν
ἀπὸ τὴν δλοκληρωτικὴν καταστροφή
— αἰτία, λέγουν, μιὰ ἀβλία θεομαστία —
οἱ πυροσβέστες ποὺ ἔαπενσαν ἀπὸ μακριά.
Καὶ διερωτᾶται ὅποιος πονεῖ τὸν τόπο,
τὴν ἱστορία καὶ τὰ ἔργα του:
Μόνον ὁ δόλος εἶναι ἐγκλημα.

Καμαρώνουν ποὺ δὲν εἶχαν στείλει τί-
ποτε στὴν Βυζαντινὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία συγ-
κέντρωσε ἀντικείμενα ἀπὸ κάθε γωνιά τοῦ
κόσμου. Δὲν παραδέχονται τὴν ἀνθρώπινη ἡ-
λικὴ καὶ πνευματικὴ κατάπτωση τοῦ Ἁγίου
Ὄρους, πιστεύοντας ὅτι ἔνα τόσο μακροχρό-
νιο παρελθὸν εἶναι σὲ θέση νὰ τὴν ἀναχαί-
τισῃ, καὶ διατηροῦν πάντα τὴν ἀποθετικὴ ἐλ-
πίδα μιᾶς ἀναγεννήσεως. Ἔτσι, τὸ πλοῖο
βυθίζεται σιγά - σιγά, χωρὶς νὰ ἔχη πάρει
εἰδηση τὸ πλήρωμα καὶ χωρὶς νὰ ἔχη ἀπο-
φασισθῇ κανένα μέτρο γιὰ τὴν διάσωση τοῦ
φορτίου. Ἐνῶ φορτίου ποῦ, ἂν, κατὰ νό-
μον, ἀνῆκε σ' αὐτοὺς, ἀνῆκε ἐπίσης καὶ
στὴν Ἑλλάδα, στὸν κόσμο, στὸν πολιτισμὸ
ἀπὸ ποῦκειται γιὰ μιὰ κληρονομιά δημοκρα-
τικῆ, ἱστορικῆς, καλλιτεχνικῆ. Ἡ Ἑλλάς, θε-
ματοφύλαξ αὐτῆς τῆς κληρονομιάς, δὲν εἶ-
ναι ἐκείνη ποὺ πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν διά-
σωσή της.

Μ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΚΕΦΙΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΝΕΑΝΙΚΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ πιο επιτυχείς και έντυπωσιακές εμφανίσεις του φετινού «Μπάλ ντε Τέτ», αλλά και ολοκληρωτής της «Αποκρήας». Η 'Αλέκα Κατσέλη με αυθεντική ένδυμασία και μάσκα του Ιαπωνικού θεάτρου «Νό», ανάμνηση του μεγάλου ταξιδιού της στην μακρινή 'Ιαπωνία.

Στην ιστορία της νεώτερης αποκριάτικης 'Αθήνας, το 1966 θα έχη τη θέση του, για να θυμίζη, ύστερα από χρόνια, στους σημερινούς νεαρούς γλεντζέδες τον «παλιό καλό καιρό»... Είκοσιτέσσερις ώρες νωρίτερα άνοιξε έφ'ετος για την 'Αθήνα το Τριώδιο στο σπίτι ενός ζωγράφου, του 'Αλέκου Φασιανού, για να κλείση κανονικά και σύμφωνα με το

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΟ «ΚΙΝΓΚ ΤΖΩΡΤΖ» ΣΕ ΜΙΑ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΗ ΦΙΓΟΥΡΑ ΜΠΟΣΤΕΛΛΑΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ «ΣΑΙΝΤ ΤΖΩΡΤΖ»

ημερολόγιο. Μέσα σ' αυτό το διάστημα των τριών εβδομάδων, πολλά συνέβησαν, ακούστηκαν, χορεύτηκαν, άφησαν εποχή...

Έφ'ετος, όπως τουλάχιστον υποστήριζαν οι «αυτόπτες μάρτυρες», έδλεπε κανείς περισσότερους μασκαρεμένους από άλλες χρονιές. Μασκαράδες για όλα τα γούστα και

όλες τις προτιμήσεις: 'Ωραίοι, σέξυ, άστείοι, ή απλώς χαριτωμένοι, ακόμη και τρομακτικοί, πρωτότυποι ή έξωτικοί.

Στον τομέα «σέξυ», ο καλλιτεχνικός κόσμος έπεκράτησε. Αυτό ήταν άλλωστε και το θέμα της αποκριάτικης βραδιάς στο σπίτι του 'Αλέκου Φασιανού. Οι προσκεκλημένοι

ΕΞΩΤΙΚΗ, πρωτότυπη, εύρηματική ή κόμμωση «Ταμπού» της Κας Νανέτ Νικολαρέα (άριστερά), δημιουργία του "Αγγελου. Ή πολύ έντυπωσιακή όμορφιά της Ρίκας Διαλυνά (άνω), τονισμένη από την κόμμωση «Πατρικία 'Αλεξία», επίσης του "Αγγελου (βραβείο).

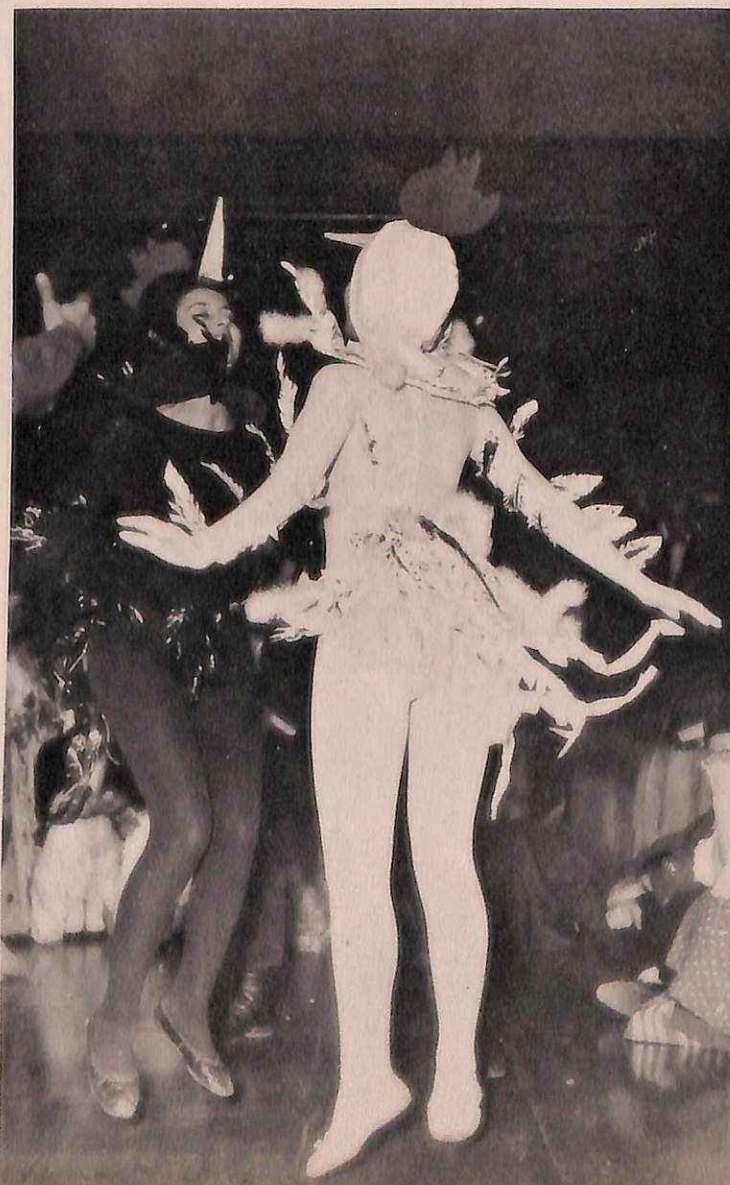

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ο "Αγγελος στο τρίτο από τα πρώτα βραβεία κομμώσεων. Είναι η μαννεκέν Τζέννη (άριστερά), κτενισμένη σαν «Φλόγα». Μαννεκέν επίσης και η χαριτωμένη Μπετίνα Τσοπέη (άνω), που με την δημιουργία «Κλόουν και Χορεύτρια» του Ζωρζ κέρδισε ένα από τα δεύτερα βραβεία.

Πρωτότυπες διακοσμήσεις τών κεφαλιών και έντυπωσιακές μεταμφιέσεις έδωσαν τόν ιδιαίτερο τόνο στη μάχη του κεφιού

ΕΝΑΣ «Καρδινάλιος Ρισελιέ» (άνω) συνοδευε μια «Πριγκίπισσα της Ταυλάνδης» και κέρδισε μαζί της το πρώτο βραβείο γκρουπ. Ήταν το ζεύγος Σπύρου και Έλενης Σιδέρη, με κοστούμια δικής τους έμπνευσης και εκτέλεσης. Μια «Κοκορομαχία» (δεξιά) πρόσφερε μίαν ακόμη διασκεδαστικώτατη άττραξιόν στο έφετεινό «Μπάλ ντε Τέτ».

ώς επί το πλείστον, έσεβάσθησαν τους δρους της προσκλήσεως, άμιλλόμενοι σε εύρηματα και σε χιούμορ. Από τις άραίες εμφάνισεις: Ο Γιάννης Τσαρούχης ως «Λαίς ή Κορινθία», ο Νίκος Νικολάου άκαθόριστα ντυμένος, ή δις Βουρλούμη με κοστούμι «κάν - κόν». Έξαιρέσεις αντίσέξ: Οι δυο οικοδεσπότες, Άλέκος Φασιάνας και Νίκος Στεφάνου, ως κακομοιύτσουνες γριές.

Αλλά και ή νεολαία είχε τόν δικό της χορό. Ήταν τó έτήσιο χορευτικό πανδαιμόνιο του Κολλεγίου Θηλέων, στίς αίθουσες του «Κίγκ Τζώρτζ». Την βραδιά εκείνη ή πίστα φιλοξένησε μερικά από τά πιο όμορφα και τά πιο κεφάτα ζευγάρια της Άθήνας.

Υστερα από μερικές ήμέρες άκολούθησαν ό χορός του Κολλεγίου Σαίν Τζώρτζ, στο ίδιο επίσης ξενοδοχείο, και τó καθιερωμένο Μπάλ ντε Τέτ του Έθνικού Συμβουλίου Έλληνίδων, πού, κατά γενικήν όμολογία, ήταν ό καλύτερος, ό πιο έντυπωσιακός, ό πιο κεφάτος χορός.

Τό μυστικό του Μπάλ ντε Τέτ είναι άσφαλώς ότι ποτέ δέν επαναλαμβάνεται. Υπάρχει πάντα κάτι καινούργιο. Και σ' αυτόν ειδικά τόν τομέα φαίνεται ότι τó μαγικό συρτάρι με τίς ιδέες τών κυριών της οργανωτικής έπιτροπής είναι άνεξάντλητο, όπως τó ίδιο άνεξάντλητο είναι επίσης και ή άντοχή τους...

Τό έφετεινό τους εύρημα ήταν ή Ρεζίν. Ή κεφάτη βασίλισσα του παρισινού «Νιού Τζίμμυς». Και τά κατάφεραν νά μάς τήν φέρουν κ' έδώ για ένα βράδυ, σαν έπίτιμη «οικοδεσποινία» του Μπάλ ντε Τέτ. Μόνο πού ή Ρεζίν, στίς τεράστιες και άπλετα φωτισμένες αίθουσες του «Κίγκ Τζώρτζ», έξω από τήν οικειότητα του δικού της περιβάλλοντος, αισθανόταν στην άρχή τελείως χαμένη. Τόσο πού χρειάστηκε όλος ό χορευτικός άυθορητισμός της νεολαίας για νά τήν παρασύρει - αντί νά παρασύρει αυτή τούς νέους - στην πίστα. Στην πίστα, όμως, ή στρουμ-

ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΚΑΤΩ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΧΟΝΔΡΑ ΠΕΠΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΤΑΜΕΝΩΝ.

πούλη σιλουέττα της με τó μαύρο ολοκέντητο φουρώ του "Υ6 Σαίν Λωράν διέπρεψε σε μία καταπληκτική «μποστέλλα» άνάμικτη με φιγούρες «κάν - κάν», όπως ποτέ δέν είχε ξαναχορευτή ως τώρα στην Άθήνα. Κι άλλη «άττραξιόν» πρόσφερε ή Ρεζίν σε δσους έμειναν - και δέν ήταν λίγοι - ως τó τέλος του χορού. Μιά έντυπωσιακή «επ - άρτ» εμφάνιση, με μαυρόασπρη περρούκα και άνάλογο φόρεμα, πού ένθουσίασε τούς νεαρούς φίλους της, τόσο πού τήν παρέσυραν μαζί τους, για νά τελειώσουν τήν βραδιά τους κάπου άλλο, ενώ είχε άρχισι νά ξεμερώνει...

Άλλά σ' ένα Μπάλ ντε Τέτ τόν λόγο έχουν τά κεφάλια. Και τά «κεφάλια» έφέτος ξεπέρασαν σε όμορφιά και πρωτοτυπία κάθε προηγούμενη χρονιά, δάζοντας σε πολύ δύσκολη θέση τήν οργανωτική έπιτροπή. Τελικά τά πράγματα τακτοποιήθηκαν και δόθηκαν κερδισμένοι όλοι. Δόθηκαν άρκετά ισότιμα πρώτα βραβεία, ώστε νά μήν υπάρχουν παράπονα.

Έτσι, ή δις Νανέτ Νικολαρέα, με τó «Ταμπού», πού της είχε φτιάξει ό "Αγγελος, κέρδισε τó πρώτο βραβείο, αλλά και ή Ρίκα Διαλυνά, ως «Πατρικία Άλεξία», πού είχε φτιάξει επίσης ό "Αγγελος, κέρδισε πάλι ένα πρώτο βραβείο. Τό ίδιο συνέβη και με τήν μαννεκέν Τζέννη Ρίκα, μεταμφιεσμένη από τόν "Αγγελο σε «Φλόγα».

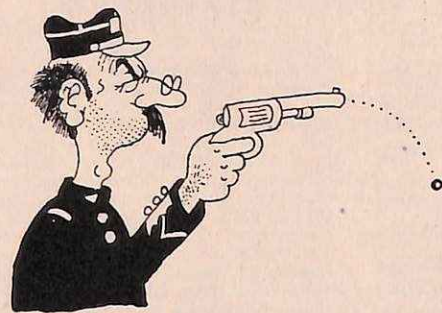
Στόν τομέα της καλύτερης άμφίεσεως τά πρώτα βραβεία έσάρωσε κυριολεκτικά ό άλλος μεγάλος δημιουργός της κομμωτικής τέχνης, ό Νίκος Ζωρζ, ό όποιος μάλιστα έδειξε τήν ίδια δεξιοτεχνία τεχνικής και στην πίστα, χορεύοντας με τήν Άλέκα Καστέλη «μποστέλλα».

Ή Κα Καστέλη, με άυθεντικό κοστούμι του θεάτρου «Νό» και πιστή άπόδοση κομμώσεως από τόν Νίκο Ζωρζ, κέρδισε σ' αυτόν τόν τομέα τó α' βραβείο. Τό ίδιο και ή εμφάνιση «Νόα», πού παρουσίασε ή δις Έλενα Χρυσοβελόνη, σε έμπνευση επίσης Νίκου Ζωρζ, ενώ μία «άνεξάρτητη», ή δις Νόρα Μιχαλοπούλου, ντυμένη ως «πορτοκάλι», άμφιση πού είχε έμπνευσθή και φτιάξει μόνη της, κέρδισε τó ύπ' αριθ. 3 πρώτο βραβείο...

Τό βραβείο του καλύτερου γκρουπ κέρδισαν ό κ. Σπύρος Σιδέρης ως «Καρδινάλιος Ρισελιέ», συνοδεύοντας τήν Κα Έλένη Σιδέρη ως «Πριγκίπισσα Ταυλάνδης». Δεύτερα βραβεία υπήρξαν επίσης πολλά.

Όσο για τó καθιερωμένο πιά «σούσι», πού παρουσιάζουν κάθε χρόνο οι νεαρές δεσποινίδες της αθηναϊκής κοινωνίας, έφέτος είχε για θέμα τίς γυναίκες όλου του κόσμου «με τó ντύσιμο και τó κτένισμά τους». Και ή βραδιά τών μεγάλων εκπλήξεων του Μπάλ ντε Τέτ έκλεισε με τούς τρεις τυχερούς, τόν κ. Α. Κουμεντάκο, τήν δια Σία Γιακουμάκη και τόν κ. Α. Κυρόζη, πού κέρδισαν τούς πρώτους λαχνούς τών ταξιδιών.

Τήν επομένη τó κέφι συνεχίστηκε. Σε άλλο χώρο και με άλλους πρωταγωνιστές, αλλά πάντοτε με τήν ίδια διάθεση. Ήταν στόν χορό τών άποφοίτων του Κολλεγίου άρρένων, πού δόθηκε στο ξενοδοχείο «Χίλτον». Και ό Καρνάβαλος συνεχίστηκε, μεταφέροντας τó κέφι του στην Πάτρα...

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΞΕΝΩΝ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΩΝ

2 ΝΤΥΜΠΟΥ

Ο Ντυμπό, ο ασύγκριτος, ο βασιλεύς των Γάλλων γελοιογράφων! Γεννήθηκε στην Μασσαλία, στις 15 Μαΐου 1905. Έχει συνεργαστεί και συνεργάζεται ακόμα με πολλές εφημερίδες και περιοδικά, έχει εικονογραφήσει έργα Γάλλων ποιητών και πεζογράφων, όπως των Ραμπτελάι, Μπουαλώ, Μερμέ, Βιλλόν, Μπωμαρσαί, Μπαλζάν, Πανόλ. Περίφημο είναι και τα άλμπουμ του: «Κουρενός της Σεβίλλης», «Κάρμεν», «Ο δρόμος της παρανομίας». Έχει να παρουσιάσει και έργα κινηματογραφικά, κινούμενα σχέδια και σκηνοθεσία και διαλόγους σατιρικών ταινιών. Μά και στα ίδια του τα σκίτσα είναι σκηνοθέτης άμμητος. Κανείς δεν ξέρει να χειρίζεται καλύτερα απ' αυτόν και να κινή πληθή ηρώων και κομπάρσους σε σπαρταριστές σκηνές. Ποιος δεν έχει στον νου του κάποια εικόνα από τις σπαρταριστές εκείνες οδομαχίες του, όπου αγκαλιάζονται φύρδην μίγδην καθουράκια, ματωμένες μύτες, μουστάκιες, το λογιόν της αριστοκρατίας, ή μουσούδα της ερενός, ή σπασμένη τσιτσίρα, μπαλόνια, μεσοφύρια, τακουνάκια, κρεατοελιές, τραγιάσκες, άκουστικά (χονιά) θαρηκίους, λευκοπλάστες... "Η ποιος δεν έχει δει εκείνα τα άμμητα παλιά αυτοκίνητα, με τα τόσα εξαρτήματα που τους πέφτουν από παντού, την κόρη - πύλα, τα μπαλόνια λάστιχα, τους αξιοπερίεργους επιβάτες με μελόν, σκληρό κολλάρο, τις κυρίες με τα φτερωτά καπέλλα και με τα λογιόν.

Μιά ιστοριούλα...

Για τους αναγνώστες τους, οι «ΕΙ-ΚΟΝΕΣ» διάλεξαν σήμερα μερικές σκηνές από τον «Δρόμο της παρανομίας».

● Πρωταγωνιστής της ιστοριορίας αυτής είναι πρώτα απ' όλα ο ίδιος ο εθνομάρτυρας της παρανομίας, ένα δρομάκι όπου κατ' αρχήν βασίλευε ένα πνεύμα οικονομίας μοναδικής: Τίποτα δεν πάει χαμένο. Στην ελάχιστη δυνατή έκταση είναι μαζεμένα καθόφια σκίτια και ξενοδοχεία, φωλιές κασοπαίων, παραχαρκετών, διασηκτών, ληστών, που μπορούν όλοι να καταταχθούν και σε μία κοινή συνομοταξία: των αυτοσυνταλασσόμενων της φτώχειας. Γιατί, ως κίνη πως τολμάει να πατήσει εκεί εφοριακός και τα λήμει. Στον δρόμο αυτόν, το κάθε τουβλί, το κάθε κερμαδάκι έχει δυνάμει κάποια αξία - σε κάθε σκί-
...Ο δρόμος αυτός είναι ληστειώδης! Έτσι στυφάει μου το πορτοφόλι μου!...

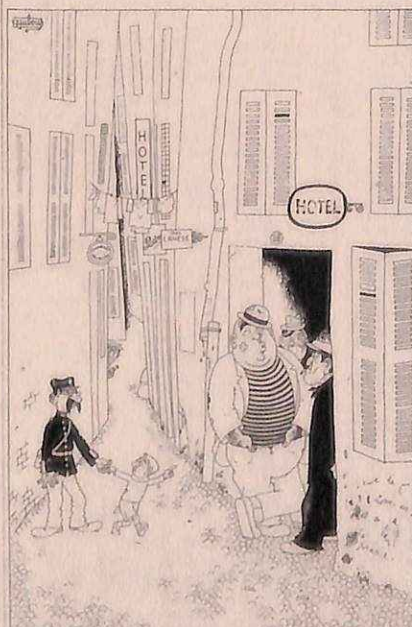
—Έκανα κάτι φόνια στο Λούβρο...

—Τι; Κυνήγατε τον Σπαραντρά, κύριε αστυφύλαξ;
—Ω, όχι! Μας κυνήγα και τους δυο ή παρέα τον Νενέ...

—Ο δρόμος αυτός είναι ληστειώδης! Έτσι στυφάει μου το πορτοφόλι μου!...

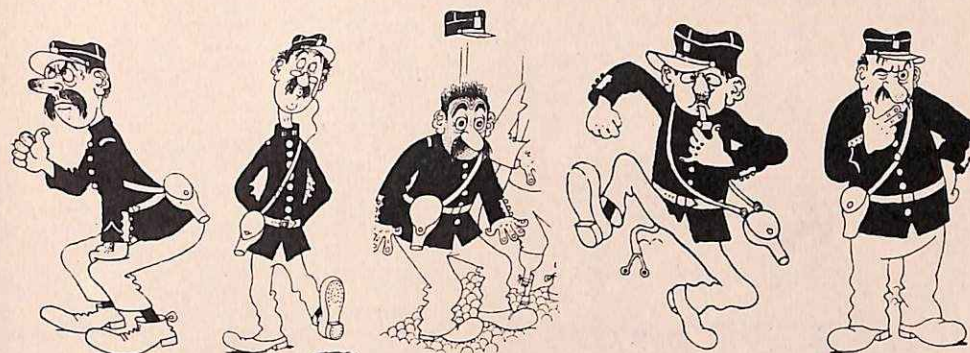
—Ναι! Εδώ τον είδα να μπαίνει...

μή μπορεί να συντρίψει ένα κεφάλι. Καμιά θρασιά δεν πέφτει στο κεφάλι, καμιά φτυσιά δεν χάνει τον στόχο της. "Όπως και καμιά σφαίρα -εκτός από τις σφαίρες των αστυνομικών- δεν χάνει τον στόχο της, αν και σπανίως ξενιτεύει από το αυτόματο ή το περιστροφικό: Πρώτον, γιατί τα παιδιά μεταξύ τους είναι φίλοι και, όταν μαλώνουν, προτιμούν να σπάσουν κεφάλια, παρά να χαράμουν πολύτιμα καύσιμα. Δεύτερον, ο άμμητος διαβάτης, ο άμμητος και ασύγκριτος μικροαστός του Ντυμπό, παραδίδει τελικώς το πορτοφόλι του στην θεία των σιδερεσκών, έστω κι αν δεν γνωρίζει την εαργχός. Τρίτον, το δρομάκι της τάξεως είναι έδω ένας σεβαστός φιλοξενούμενος. Στην αρχή, φαίνεται, θα πάψει ο δυστυχής, αλλά τελικά αναγκάστηκε να συμβιβασθεί. "Όλοι κρατούν τα προσχήματα. "Όταν τον βλέπουν, τα παιδιά παρτούν κάτω τα χρηματοκιβώτια, τους σάκκους με τα κλοπιμαία, σφυρίζουν άμεριμνα ένα τραγουδάκι, κι εκείνος τους ρωτά για τον...καρό.

● Δεύτερος πρωταγωνιστής, ο χοντρο - Σπαραντρά. Με καθουράκι, μαχαρίτα στο πέτο, ριγέ πουκάμισο, που θυμίζει το παρελθόν του πίσω απ'ότι και σίδηρο, λευκοπλάστες έδω κι'έκει και μία καρδιά -όλοι το ξέρουν- περιβάλλει, με αυτόματο ένιους από μάλης, δεσπόζει με τον δγκο του σ'αυτον δρόμο και γλυνάινει τα όα-σανα της ζωής με το καλόκαρδο χαμόγελο και το χιούμορ του.

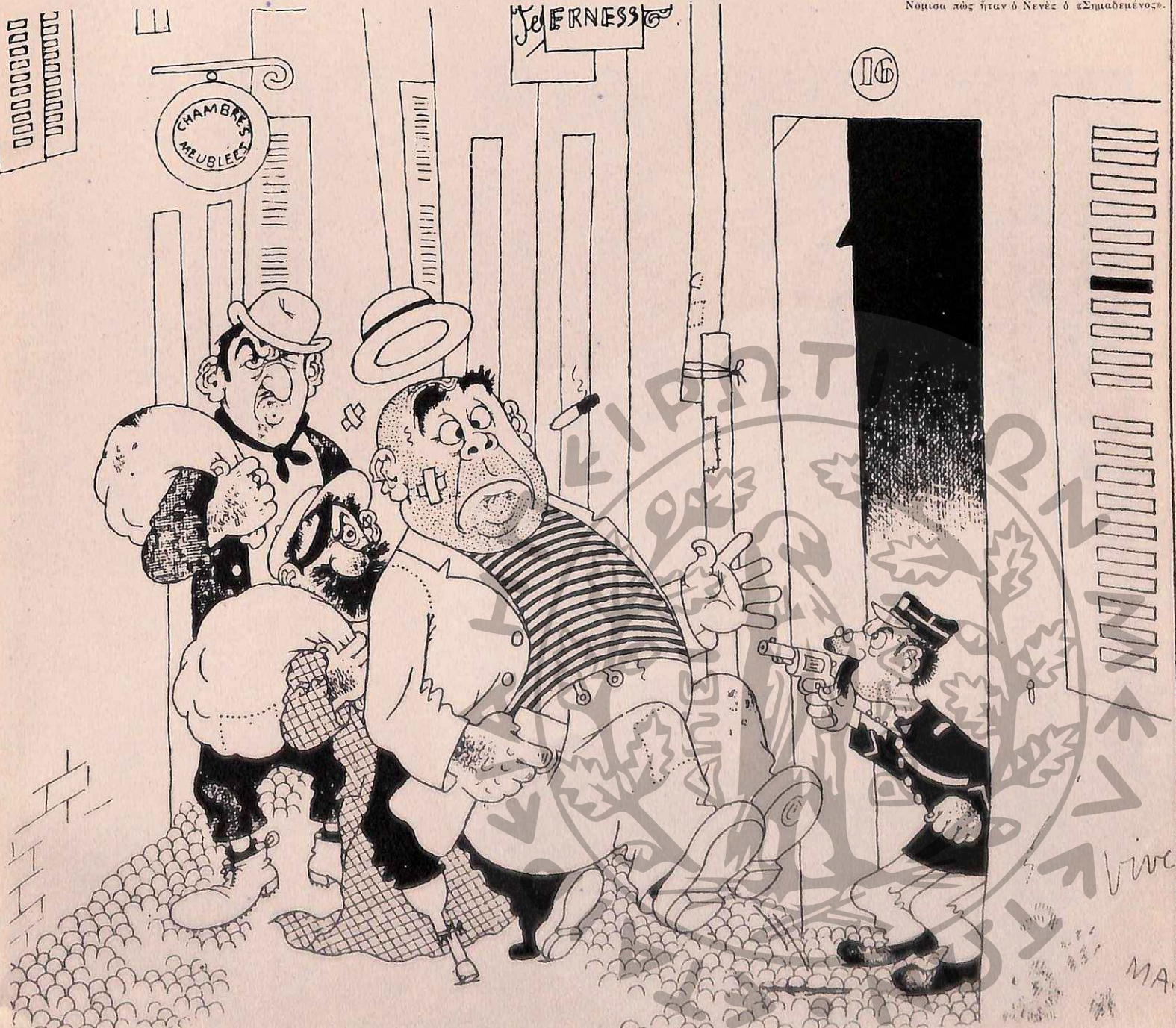
● Τον μόνο που φοβάται ο Σπαραντρά, ή κάνει πως φοβάται για να μην του χαλάσει το χατήρι, είναι ο σκληρός Νενές, με χαμηλή ρεποήματα και ανεβασμένο γιακά, τυπικός γκάγκστερ, χωρίς όμως το χιούμορ του Σπαραντρά.

● Και ο κύριος αστυφύλαξ; Αδύσος ο δυστυχής είναι από άλλο ανέκδοτο, αλλά όλοι τον προσέχουν μὴν τους πάει τίποτα. Κάνει πως τρέχει από πίσω τους, όταν τους βλέπει δολιχόμενους σαν άσκακούς να ξεκινούν για μία ληστεία τραπέζης, κι'εκείνοι τον αποπείρουν με το μαλακό: «Άσε μας τώρα, κύριε αστυφύλαξ, γιατί διαβόαστε να εξαρνησώμε κατι έπιτάγες». Κάνει πως στήνει ένεδρο στον Σπαραντρά, ξετροβάλλοντας από μία πόρτα με περιστροφικό στο χέρι, κι'εκείνος λέει βάδοντας το χέρι στην καρδιά: «Όχι, με τρομάξατε, καμίνε, νόμισα πως είναι ο Νενές».

Hubou

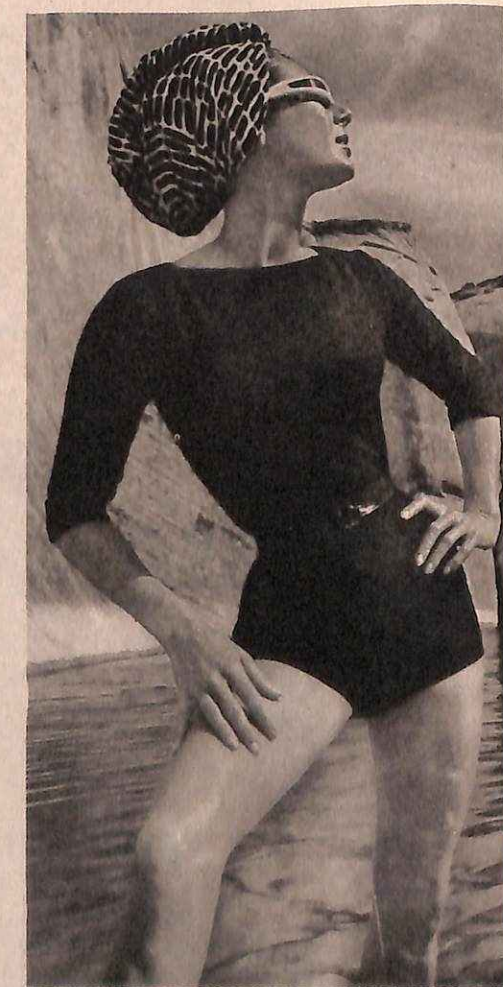
—"Όχι! Μας σπάσατε τη χολή, κύριε αστυφύλαξ.
Νομίζα πως ήταν ο Νενές ο «Σημειωμένος».

Vive
MA

Η ΒΑΡΩΝΗ ΦΩΝ ΤΥΣΣΕΝ
ΞΑΝΑΓΙΝΕ ΜΑΝΝΕΚΕΝ

'Επιότροφὴ ὁτὴν ἀφειτηγία!

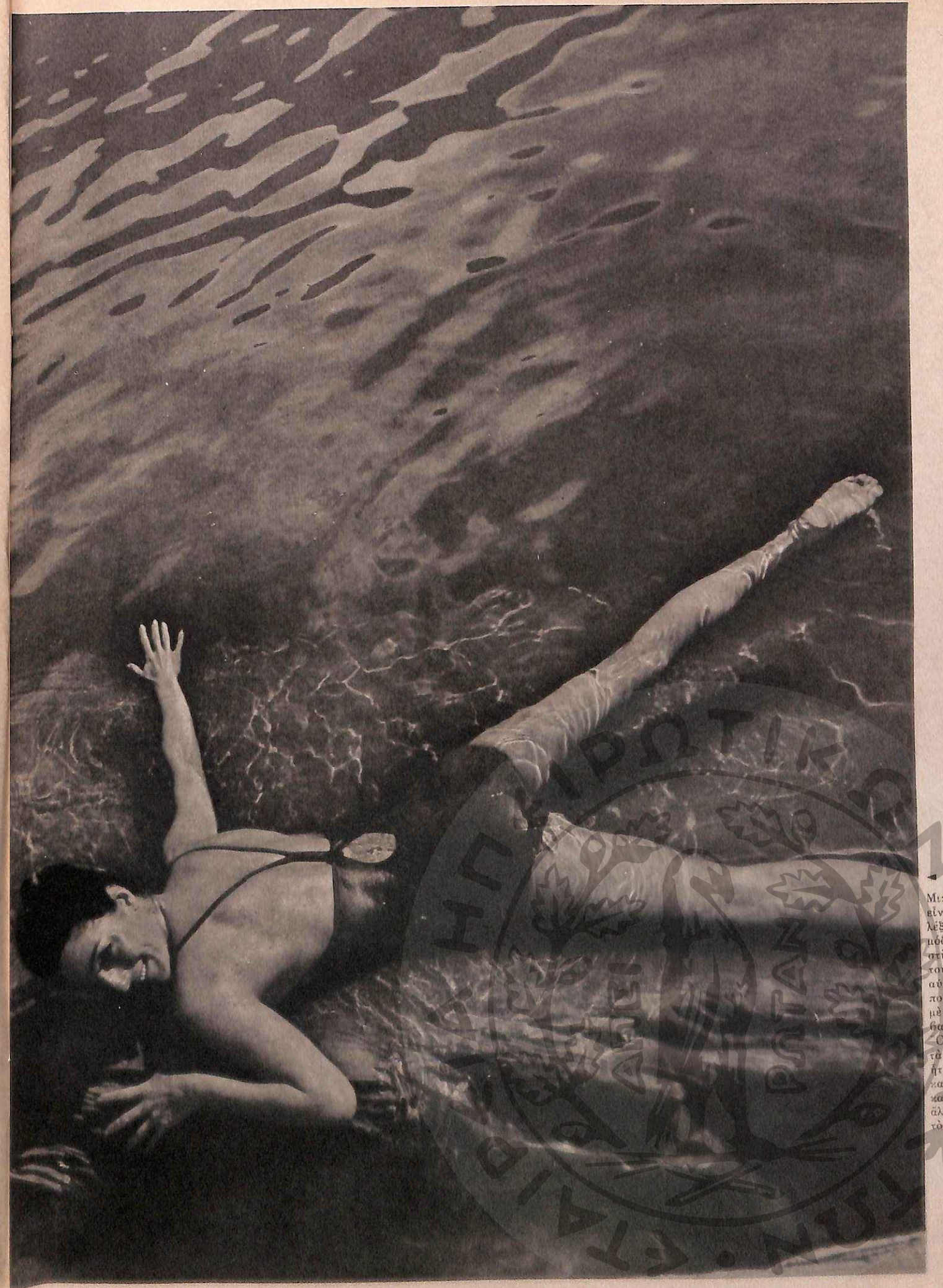
Ένα μαγικό - κοστούμι πλάξ για τις ψυχρές ημέρες ή περιοχές, από καφέ σκούρο ελαστικό νάυλον, με σφιγμένη την μέση. Μαννεκέν, φυσικά, ή Φιόνα, που διαθέτει ένα από τα αρμονικώτερα σώματα στον κόσμο της μόδας. Έχοντας ίσως την προοπτική να επανέλθω στο παλιό της επάγγελμα, ή Φιόνα Κάμπελ έχει φροντίσει τώρα τελευταία να αδυνατίσει.

Η πρώην βαρόνη φων Τύσσην, με τον πατέρα της ναύαρχο Κηθ Κάμπελ - Ουόλτερ, σ' ένα χορό στο Γκρόβενορ Χάους του Λονδίνου. Η Φιόνα Κάμπελ εξακολουθεί να κινείται στους διεθνείς αριστοκρατικούς κύκλους και μετά το διαζύγιό της, χάρις στις υψηλές γνωριμιές του π. συζύγου και του πατέρα της

Εξείνησε από την Άγγλία. Κόρη του ναύαρχου Κηθ Κάμπελ - Ουόλτερ, πανέμορφη, χαριτωμένη, έγινε ένα από τα καλύτερα μαννεκέν και φωτομοντέλα του κόσμου, χωρίς όμως να χάνει και τις επαφές της με τον καλό, σοβαρό κόσμο.

Όταν το 1956 παντρεύτηκε τον εκατομμυριούχο βαρόνο φων Τύσσην, δεν πέρασε πια παρά μόνο μέσα στην βίλλα - ανάκτορό της στο Λουγκάνο, ή στα διάφορα κοσμικά θέρετρα, τότε μ' ένα υπερπολυτέλεις αυτοκίνητο, τότε μ' ένα σκυλί σπάνιας ράτσας. Ο βαρόνος φων Τύσσην ήταν προσηγομένως σύζυγος της άτυχης Νίνα Ντάιερ. Ήξερε να εκτιμήσει την σπάνια ομορφιά. Περιέβαλε την νέα γυναίκα του με κάθε είδος πολυτέλειας. Έφερε διάσημους προσωπόγραφους, όπως ο Άννιγκόν, να απαθανατίζουν την ομορφιά της. Φρόντισε να της δώσει ένα λούστρο κοσμηκότητος μαθαίνοντάς την ξένες γλώσσες, σπόρ, γνώσεις που θα την έκαναν ευχάριστη συνομιλήτρια. Εκείνη του χάρισε σ' αντάλλαγμα παιδιά και την φωτεινή της παρουσία. Τελικά χώρισαν, φιλικά, περνοι τον Ιανουάριο. Πριν δυο - τρεις μήνες αποφάσισε για πρώτη φορά να ξαναγεννηθεί στην παλιά της τέχνη. Η ευκαιρία όμως ήταν λαμπρή. Μαζί με την προηγούμενη Πινιατέλλι, την Τζα Φόρστενμπεργκ, την μαρκεζία Πιμπανέλα ντε Μπέλβις, παρουσίασε σε μία φυανθρωπική επίδειξη μόδας της Νέας Τόρκης μοντέλα του οίκου Άλεξάντερ.

Τώρα κάνει ένα τολμηρότερο βήμα: Λανσάρει στο αμερικανικό περιοδικό «Βόγκ» τα μαγιά του έχομενον καλοκαιριού. Η Φιόνα Κάμπελ, δεν είναι πια χοριτσάκι. Όμως εξοσιάζει τόσο καλά το θαυμάσιο, αρμονικό της σώμα, ώστε παρουσιάζει τα κοστούμια του μπάνιου με πολλή δροσιά και ξεχωριστή χάρη...

Μικρό φινιστρίνια είναι ή τελευταία λέξη της θαλασσινης μόδας, όπως στην πλάτη του καοτανόχρυσου αυτού μαγιό, που επιδεικνύει με τόση χάρη ή τέως βαρόνη Τύσσην. Όλα, έξ άλλου, τα μαγιό που επέδειξε ήταν σε αποχρώσεις καφέ, που αναδεικνύει καλύτερα από κάθε άλλο χρώμα το ήλιοψημένο δέρμα.

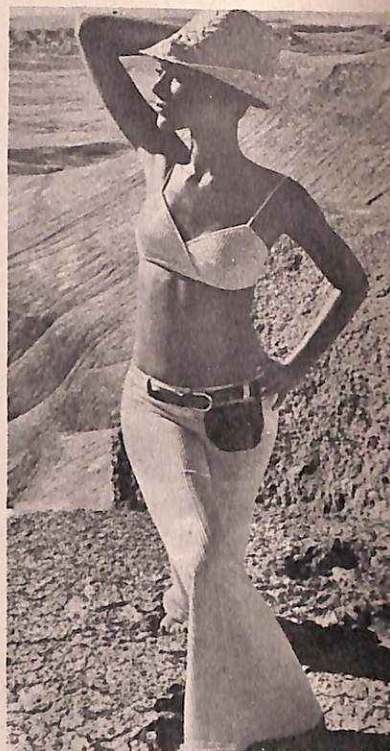

▲ Η μόδα της Πέμπτης Λεωφόρου δίνει έφετος ιδιαίτερη σημασία στα μετά το μπάνιο σύνολα της πλάξ: Τέτοιο είναι και το πρωτότυπο λευκό σόρτς, με σπόρ ζανέττα και καπέλλο, που θυμίζει κάπως ανδρικό ντύσιμο. Ακολουθεί, άλλωστε, πιστά την τελευταία έπιταγή της ευρωπαϊκής και κατά κύριο λόγο της λονδρέζικης μόδας: «Κορίτσια που μοιάζουν με αγόρια που μοιάζουν με κορίτσια»

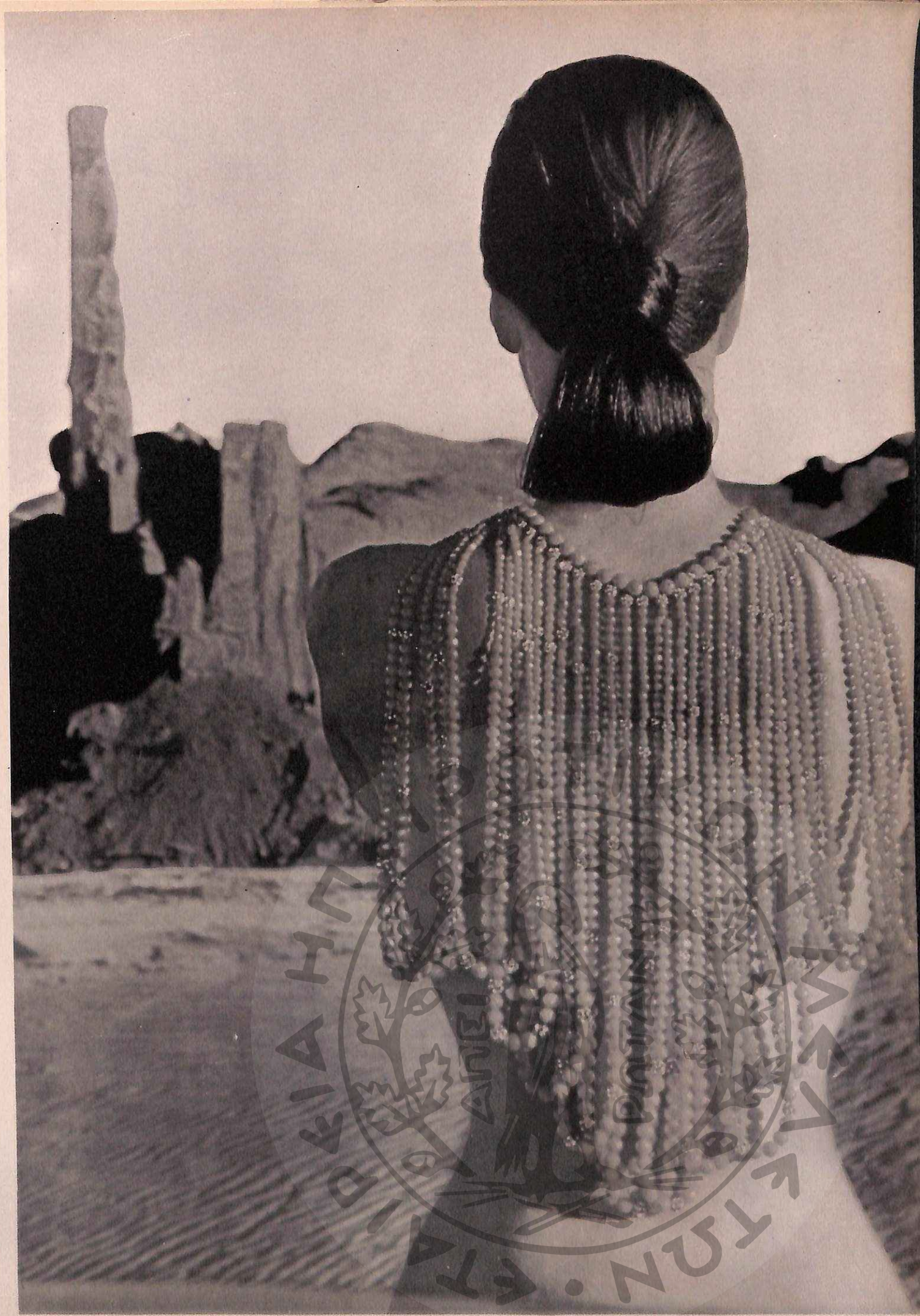
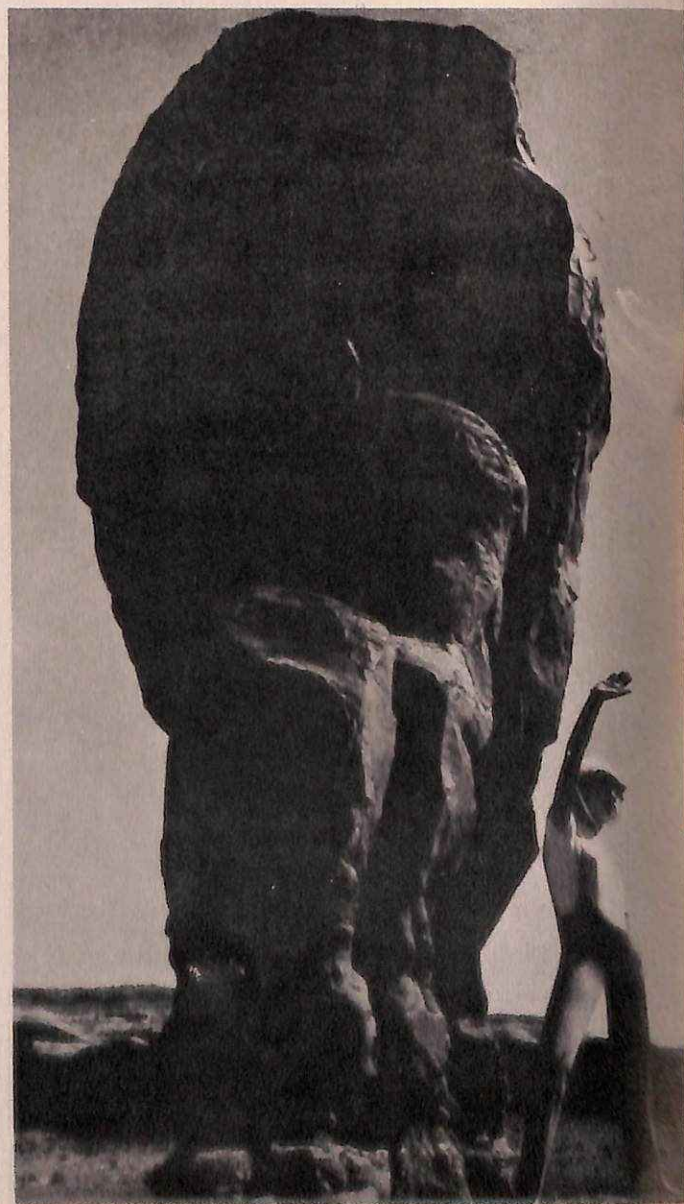
Τολμηρό βήμα:
τολμηρά μαγιό

Διασταύρωση
κάου - μπού και
χανούμισσας είναι
αυτό το ριγωτό
άπαλόχρωμο
«άνσάμπλ»
για την πλάξ ή...
την έρημο,
που έχει θέση και
για μιὰ μικρή
φωτογραφική
μηχανή ή τσάντα. ▶

Πλάι
στον αλλόκοτο
γρανιτένιο όγκο,
ένας πρωτοπόρος
διαστημάνθρωπος:
Κατελλάκι-κουκούλα,
μπλούζα λευκή και
παντελόνι - φόρμα
με τιράντες. ▼

Η υπέροχη,
χρυσή πλάτη της
Φιόνας Κάμπελ,
με μιὰ μπέρτα από
κοραλλόχρωμες
χάντρες. Είναι ένα
«άξεσσοῦάρ» του
έφετεινού μπικίνι,
που αφήνει, χάρις
σ' ένα ειδικό σουτιέν,
την πλάτη
τελείως άκάλυπτη. ▶

ΟΙ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ

Διανύει την τρίτην φάσιν του ο πόλεμος Ελλάδος κατ'Ιταλίαν επί αλβανικού εδάφους. Αι ελληνικαί δυνάμεις, προτού συμπληρωθῇ ὁ τρίτος ἀπὸ τῆς ἐμπλοκῆς μῆν, ἔχουν καταλάβει ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν χῶρον τοῦ Βορείου Ἠπείρου - ἀπὸ τοῦ Πόγραδετς, διὰ μέσου τῆς Κλεισούρας, μέχρι τῆς Χειμάρρας. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς των πρέπει νὰ εἶναι ἡ γραμμὴ Ἑλμπασάν - Βερατίου - Αὐλώνος, ἡ κατάληψις τῆς ὁποίας θ' ἀποτελεῖ ἀποφασιστικῆς σημασίας στρατηγικὴν νίκην. Ἡ πραγματοποίησίς του ὁμως προσκόπτει εἰς τὴν πενιχρότητα τῶν ὕλικῶν μέσων, εἰς τὸ περιορισμένον τῶν δυναμῶν, εἰς τὴν τραχύτητα τοῦ εδάφους καὶ εἰς τὸν βαρύνταρον χειμῶνα. Ὁ ἐχθρὸς ἀντιμετωπίζει μόνον τὸ κοινὸν μειονέκτημα τοῦ χειμῶνος, ἐνῶ κατέχει τώρα φύσει ἀπορρήτους καὶ τέχνη ὀχυρωτάτας θέσεις - πέραν τῶν ὁποίων ἐκτείνεται εὐάλωτος ἡ Ἀλβανία -, διαθέτει ἀφθονὰ ὕλικά μέσα καὶ ἐνισχύεται συνεχῶς ἀπὸ μίαν δεξαμενὴν 44.000.000 ψυχῶν...

Τώρα, ὅποτε ὁ χειμὼν ἔχει φθάσει εἰς τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς ἐντάσεώς του, αἱ ἐπιχειρήσεις διεξάγονται εἰς ὕψη 1.000 καὶ 2.000 μέτρων. Συμβαίνει πολλάκις, κατὰ τὴν διάρκειαν αἰφνιδιαστικῶν ἐγχειρημάτων, αἱ δυνάμεις μας νὰ συναντοῦν νάρκωμένους ἀπὸ τὸ ψῦχος τοὺς κατέχοντας τὴν θέσιν Ἴταλους. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἰδικῶν μας πολλοὶ ἀποθνήσκουν καὶ ψυχῶν, ἐνῶ τὰ κοινὰ γήματα δημιουργοῦν τὰ 60% τῶν ἀπωλειῶν. Τμήματα ὁλόκληρα, διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐκ φύσεως νάρκωσιν, ἀποτελεῖ τὸν προθάλαμον τοῦ θανάτου, ἀναγκάζονται νὰ διέρχονται τὰς νύκτας ὄρθι, μετὰ ἀντίσκηνα ἐπὶ τῶν ὤμων των. Ἡ θερμοκρασία ἔχει κατὰ μέσον τὸς 15 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Εἰς ὁρισμένα σημεῖα τὸ ὕψος τοῦ χιονος φθάνει τὰ τρία μέτρα.

© ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΜΑΧΗ
ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Από της 29ης Δεκεμβρίου 1940 μέχρι της 25ης Ιανουαρίου 1941 αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις εἶχαν κατορθώσει, κατόπιν σκληρῶν ἀγώνων, νὰ καταλάβουν ἀρχικῶς τὴν γραμμὴν Γαρινὸν - Ποντγκόρανν καὶ τὸν κόμβον Κλεισούρας (10 Ἰανουαρίου) καὶ μετ' ὀλίγων τὸν κορυφογραμμὴν Γαρινὸν - Σπαντάριον, δυτικώτερον δὲ νὰ φθάσουν εἰς τὰς θορεῖους ἀντηρίδας τοῦ ὄρους Τρεμπεσίνα, εἰς τὰς κορυφογραμμὰς τοῦ ὁποίου ἐγκατεστήσαν ἑλαφρὰ τμήματα. Ἐπειδὴ ὁμοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου ἐνέσκησαν εἰς τὴν περιοχὴν φοβεραὶ χιονοθύελλαι, τὰ τμήματα αὐτὰ ἀπεσύρθησαν εἰς τὰς ἀνατολικὰς κλιτύς τοῦ ὄρους, διὰ νὰ θελτιώσουν κάτω τὴν διαδίσωσιν των. Ἡ μετακίνησις αὐτὴ ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἱταλοὺς νὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ ἴδιοι ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς διὰ χιονοδρομὸν τάγματος ἀλπινιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνισχύθησαν μετ' ὀλίγων καὶ ὑπὸ δύο ταγμάτων μελανοχιτῶνων. Καλυπτόμεναι ἀπὸ τὰς δυνάμεις αὐτάς, ἡδυνήθησαν νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰς δυτικὰς κλιτύς τῆς Τρεμπεσίνας σημαντικὰ δυνάμεις μιᾶς νεοεμφανισθείσης ἱταλικῆς μεραρχίας πεζικοῦ (τῆς «Λενιάνο»), αἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν νὰ κατέλθουν πρὸς τὴν ἀμαρτίνην ὁδὸν καὶ ν' ἀπειλήσουν τὸν κόμβον Κλεισούρας. Ταυτοχρόνως ὁ ἐχθρὸς ἐξεδήλωσεν ἐπιθετικὰς

Ἡ οὕτω διαμορφωθείσα κατάστασις ἀπετέλει ἀναμφισβήτητως σοβαρὰν ἀπειλὴν διὰ τὸν κόμβον Κλεισιούρας. Ἀλλ' αἱ εὐρυσκόμηναι εἰς τὴν περιοχὴν Τρεμπεσίνας διυλόμεναι τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, ἐνισχυθεῖσαι καὶ ὑπὸ τῶν περιωρισμένων ἐφεδρειῶν, τὰς ὁποίας διέθετε τοῦτο, ἐπέτυχαν ν' ἀναχαίτισουν τὴν πρόδον τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ τὸν καθηλώσουν ἐπὶ τῶν ἀντολικῶν κλιτύων τῆς Τρεμπεσίνας. Ἀκολούθως, δι' ἐπεμβάσεως ἑνὸς συντάγματος πεζικοῦ τῆς 3ης μεραρχίας, ἡ ὁποία ἐφθάσεν εἰς τὴν ζωνὴν τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, κατελήφθησαν αἱ κορυφαὶ 1733 καὶ 1923 τῆς Τρεμπεσίνας, ἀνετράπησαν αἱ ἰταλικάι δυνάμεις καὶ ἀπερρίθθησαν δυτικῶς τοῦ ὄρους. Ἐπίσης ἀπεκρουσθήσαν σι ἐπιθετικάι προσπάθειαι αἱ ἐκδηλωθεῖσαι κατὰ τῶν νοτίως τοῦ Ἀῶου ποταμοῦ ἡμετέρων δυνάμεων καὶ συνεχισθεῖσαι μετὰ σφοδρότητος, καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχεν ἡ ἐκ Τρεμπεσίνας ἐπίθεσις, μέχρι καὶ τῶν πρώτων ἡ-

Ἡ ἀπόκρουσις τῶν ἀλλεπαλλήλων αὐτῶν ἐγθρίκουν ἐνεργειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπαν εἰς τὴν ἀνάκτησιν τοῦ κόμβου Κλεισούρας, δὲν διησφάζιζε τοῦτον ἀπολύτως. Ἦδη ἀπὸ τῶν μέσων Ἰανουαρίου ἡ ἑλληνικὴ στρατιωτικὴ ἡγεσία προέβλεπε τὴν διενέργειαν ἐπιχειρήσεως διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς ζώνης ἀσφαλείας τῆς περιοχῆς τῆς Κλεισούρας. Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ἦτο τὴν τῶρα το Τεπελένι. Ἡ καιρικὴ κατάστασις ὁμως δὲν ἐπέτρεπε τὴν πραγματοποιήσιν τῆς, δεδομένου καὶ τοῦ μεγάλου ὕψους (2.000 μ.) τῆς Τρεμπειάνας. Ὁρίσθη, λοιπόν, ἡ 3ῃ Φεβρουαρίου ὡς ἡμερομηνία ἐκδηλώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐξετελέετο διὰ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς 5ῃς μεραρχίας (δορεῖως τοῦ Ἀώου) καὶ διὰ μέρους τῆς 2ας μεραρχίας (νοτίως αὐτοῦ) μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ἐφ' ἑνὸς τὴν κατάληψιν τοῦ ὄρειου ὄγκου Σεντέλι καὶ τῆς περιοχῆς Μετζιγγοράνη, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν περιοχῆς Πεστάν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἐπειδὴ αἱ καιρικαὶ συνθηकाὶ ἐπέδεικνυντο, ἡ ἔναρξις τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνεβλήθη διὰ τὴν 13ην Φεβρουαρίου.

» **Ε** ΑΙ MAXOMENAI δυνάμεις ἀναμένουν ἀνυπομονῶνς μεγαλύτεράν καί οὐσιαστάς κωπῆραν θοήσαντες ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας, δυσφοροῦν δέ ἐναντίον τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλων, πληροφοροῦνται ὅτι οὐτοὶ ἐπιδιδοῦνται εἰς διασκεδάσεις κλπ. ἐν Ἀθήναις. Παρατηροῦν χαρακτηριστικῶς ὅτι οἱ Ἀγγλοι, ἀντὶ τῆς «γαμπρίζουν» εἰς τὴν πρωτεύουσάν, θὰ ἐπρεπε νὰ μᾶς βοηθοῦν μὲ τὴν καρδίαν των.

» **6** ΠΟΛΙΤΙΚΑ ενδιαφέροντα δεν διεπίστω-
σα μεταξύ του στρατεύματος. Είναι το-
σον απορροφημένοι από την υπερτάτην προσ-
πάθειάν του, ώστε δεν του άπομένει καιρός
διά πολιτικούς συζητήσεις. Μάχεται κατά τών
'Ιταλών, ως έξωστράτους έχθρών, οι όποιοι ά-
πειλούν την έλευθερίαν του, την τιμήν του
την άκραισιτάτην του, έλάχιστα δεν προσέχε-
εις το πολιτικόν σύστημα διακυβερνήσεως, τό-
όποιον έχουν οι 'Ιταλοί. Θά έμάχετο κατά αύ-
τών μέ τον ίδιον ήρώσμον και άν η 'Ιταλία
ήτο η ίδεωδεσμένη δημοκρατία του κόσμου.

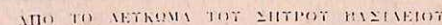
7 ΠΡΕΠΕΙ να καταπολεμηθεί ή καλλιερ-
γηθείσα υπό του κίτρινου τύπου κυρίως
και υπό του ελαφρού θεάτρου νοστορπία εί-
ναι τας μάζας του λαού των μετόπισθεν ότι ο
ιταλικός στρατός είναι άθροισμα λαγώνων. Έ-
κείνοι που γύνουν το αίμα των και αντίμετα
πρίζουν τον αφύνταστον ογκον του εχθρικού
πυρός, δυσφορούν με τας ελαφρότητας αυ-
τάς. Περιφρονούν τους 'Ιταλους ως αντιπά-
λους, άλλ' ουδόλως συμμερίζονται την δεκα-
ρολογον υπέρταισιοδοξίαν των έπιβεωρησι-
γούφων.

» **8** ΑΠΟ ΚΑΙΡΟΥ εις καιρὸν κυκλοφοροῦν
εἰς τὸ μέτωπον φῆμα περὶ ἐπικείμενην
εἰρήνης μετὰ τὴν Ἰταλίαν. Αἱ φῆμαι αὗται διὰ
μουργοῦν μοιραίως προσδοκίαν με ἀποτέλε-
σμα ἰσῶς τῶν χαλάρωσιν τῆς προσπάθει-
ας διαψευδομένηι δὲ προκαλοῦν δυσάρεστον ἀ-
πογοήτευσιν. Φρονῶντι αἱ μεταπτώσεις αὐ-
ταὶ δυνατόναι να ἔχουν ἐπιζημί-ας συνεπει-
ας.

» **Ο ΣΤΡΑΤΟΣ** διψά δι' εἰδήσεις ἐξηκ
 θωμένες. Πρέπει να οργανωθῇ συστ
 ματικῶς ἡ ὑπηρεσία πληροφορησεως το
 στρατοῦ, ὥστε να περιορισθῇ τὸ περιθώρι
 ὦν φημῶν καὶ διαδόσεων. Πρέπει ὡσαύτ
 να οργανωθῇ ἡ προώθησις τῶν ἐφημερίδ
 μέχρι καὶ τῶν πρώτων γραμμῶν.

» **10** ΠΑΡΕΤΗΡΗΣΑ ὅτι χυλαίνει μεγάλο ἢ παθητική ἀεράμυνα εἰς Κορυθῶνα καὶ εἰς Ἰωάννινα. Ἄν ὁ ἐχθρὸς ἀποφασίσῃ προβῇ εἰς ἀδιάρκτους βομβαρδισμούς, προκαλέσῃ τεραστίαν καταστροφὰς καὶ πωλείας. Καὶ εἰς τὰς δύο πόλεις δὲν ὑπάρχουν καταφύγια πληροῦντα τοὺς στοιχειοθετοὺς ὁρους ἀσφαλείας. Εἰς τὰ εὐρισκόμενα κεντρικὰ σημεῖα συρρέει ἀριθμὸς ἀτόμων πενταπλάσιος ἐκείνου, ὁ ὅποιος δύναται ναυτικῶς νὰ χωρήσῃ. Εἰς τὰ Ἰωάννινα ὑπάρχει καταφύγιον κάτωθι τοῦ Π.Υ.Α.Μ., διὰ τὸ ὁποῖον διέρχεται παχύτατος ἀγωγὸς θόδρου, ποῦ ἔχει διαρραγὴ καὶ ἀναδίδει ἀποικνωτικὴν σμῆν ὑδροθεοῦ. Τὴν νύκτα καὶ εἰς τὰς δύο πόλεις ὁ συσκοτισμὸς εἶναι ἀτελέστατος. Ὁρισμένα δημόσια καταστήματα φέγγουν ὡς ἀνὰ ἰαπωνικὰ φανάρια.

» **ΔΥΟ ΟΠΛΑ** θεωρούνται ως άποτυχα τα κατά τὸν παρόντα πόλεμον. Κατὰ τὸν πρώτον λόγον τὸ μηχανικὸν καὶ κατὰ δεύτερον τὸ ἡγεμονικόν. Μεγάλη εἶναι ἡ δυσ-

ρία τῶν ἄλλων ὄπλων κατ' αὐτῶν. Τὸ μηχανικὸν δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς παρουσιασθείσας ἀνάγκας. Ἄγνοα τὰ αἰτία τῆς ἀνεπαρκείας ταύτης. Τὸ ὑγειονομικόν, ἐξαίρεισι τῶν λίαν προσθημένων ὀρεινῶν χειρουργείων, ἐπιδεικνύει ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων του. Δὲν μοῦ διαφεύγει τὸ γεγονός, ὅτι πάντοτε, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ, ὑπάρχει κατακραυγὴ ἐναντίον τῶν ἱατρῶν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι τώρα πρέπει νὰ ἐξευφηνηθῇ τὸ ζήτημα ποσοτικώτερον. Δυσφορία μεταξὺ τῶν κατεργημένων καὶ τῶν πρώτῃν γραμμῶν προκαλεῖ καὶ ἡ σπὴν οἰκειότητος μεταξὺ ἀξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ νοσοκόμων, τὰς ὁποίας θεωροῦν ὡς αἰτίαν τῆς ἀμελείας τῶν ἱατρῶν.

» **12** Η ΓΕΝΙΚΗ έντύπωσός μου δια του πλθυσμούς των κατεχομένων έδαφών είναι ότι ουτοι διάκεινται, κατά το μέγιστο μέρος των, εθνικούς προς την Έλλάδα. Βασικόν γνώρισμα του χαρακτήρος των κατοίκων τής 'Αλβανίας είναι ή φιλοχρηματία των. Αυτήν είχαν καταλάβει οι 'Ιταλοι κατά τήν δεκαοκτάμηνον κατοχήν τής χώρας, δημιουργήσαντες σοβαράς συμπαθείας υπέρ αυτών. Οι κάτοικοι τής 'Αλβανίας μάς θεωρούν ώς παροδικούς, ώριμένοι δε έξ αυτών κάνουν το πλν δια να δυσχεράνουν τήν διαβίωσίν μας. Οι εστιατορείς και οι ξενοδόχοι επίτιμους μαγειρεύουν διαρκώς τα ίδια φαγητά με τα αθλιέστερα των υλικών, άδιαφορούντες δια τήν καλήν όργάνωσιν τής επιτηρησέως των έφ' όσον έχουν εξηραλισμένην τήν πελοδείαν, λόγω της μεγάλης συρροής στρατιωτικών. Πρόκειται περί ενός ιδιότυπου σαμπντάζ, το όποιον πρέπει να παταχθή. Είς του παραπονουμένους, άν είναι 'Αγγλοι ή 'Αμερικανοί, απαντούν: 'Τί να κάνουμε; Όμοίως είχαμε τα ζωδέψαμε. Οι Έλληνες δέν φέρουν τίποτε». Οι μορφωμένοι 'Αλβανοί — οι περισσότεροι έξ αυτών απόφοιτοι του πανεπιστίμιου —

μίου Ἀθηνῶν καὶ συνεπῶς γνῶσται τῆς ἐλλη-
νικῆς — ἐπιθωποῦν μίαν ἡμίαντες ἔαρτητον
ἀνεξάρτητον Ἀλβανίαν, τῇν ὅποιαν τὰ ἐκ-
μεταλλεύοντα αὐτοὶ ὡς προνομιοῦχος καὶ
πλουσιοπαρόχος ἀμειβομένη τάξις. Οὕτω ὁ
καθοριστικὸς παράγων τῆς ἐθνικῆς συνειδή-
σεως τὸν εἶναι μᾶλλον συμφεροντολογικὸς,
παρὰ ἰδεολογικόν».

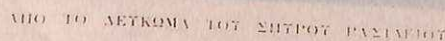
Ἀπὸ τῶν μέσων Φεβρουαρίου τοῦ Γενικοῦ
 Στρατηγείου συνεκρότησε κοινὴν διοίκησιν
 τῶν Α' καὶ Β' Σωμάτων Στρατοῦ ὑπὸ τὸν
 τίτλον Τμήμα Στρατιάς Ἡπείρου (Τ.Σ.Η.),
 μὲ ἔδραν τὰ Ἰωάννινα, τοῦ ὁποῖου θὰ εἶχε
 ὑπὸ τὰς διαταγὰς του τὰ δύο ταῦτα Σώματα
 Στρατοῦ καὶ θὰ ὑπῆγετο ὑπὸ τὸν ἀρχιστρά-
 τηγον. Ἡ διοίκησις τοῦ Τ.Σ.Η. ἀνετέθη εἰς
 τὸν ἀντιστράτηγον Μάρκον Δράκον, ὁ ὁποῖος
 μέχρι τοῦδε ἦτο ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Τμήματος
 Στρατιάς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας. Μέχρι τῆς
 14ης Φεβρουαρίου 1941 ἡ ἑλληνικὴ ἀνώτατη
 διοίκησις εὐρίσκετο εἰς Ἰωάννινα μετὰ κλιμα-
 κίου τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου καὶ διώκει ἀπὸ
 εὐθείας τὰ Α' καὶ Β' Σώματα Στρατοῦ.
 Ἐμφάνισις ὁμως τοῦ κινδύνου γερμανικῆς
 γερμανοβουλγαρικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐλ-
 ληνοϊταλικὴν συρράξιν ὑπερέκυψε τὴν ἑλλη-
 νικὴν ἀνώτατην διοίκησιν ὅς ἀπομακρυνθῇ
 Ἰωαννίνων διὰ τὰ ἐγκατασταθῇ εἰς θέσιν κεν-
 τρικωτέραν καὶ καταλληλοτέραν εἰς πρὸς τὰ
 δύο θέατρα ἐπιχειρήσεων (ἀλβανικὸν καὶ
 βουλγαρικόν) καὶ ἐπέβαλε τὴν δημιουργίαν
 τοῦ Τ.Σ.Η. Αἱ δυνάμεις τοῦ Τμήματος Στρα-
 τίας Ἡπείρου ἀπετελοῦντο ἀπὸ τῶν 2αν, 3ην,
 4ην καὶ 8ην μεραρχίαν τοῦ Α' Σώματος
 Στρατοῦ καὶ ἀπὸ τῶν 1ην, 5ην, 11ην, 15ην
 καὶ 18ην μεραρχίαν τοῦ Β' Σώματος Στρα-
 τοῦ, ἡ δὲ ζώνη ἐνεργείας του ἐξετείνετο ἀπὸ
 τοῦ Ἀφου ποταμοῦ μέχρι τοῦ Ἰονίου πελά-
 γους.

Κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ο διοικητὴς τοῦ Τ.Σ.Η. ἀντιστρατηγὸς Μ. Δράκος ἐκλήθη εἰς Ἀθήνας διὰ ν' ἀνταλλάξῃ σκέψεις εἰς τῆς διαμορφουμένης καταστάσεως μὲ τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον. Κατὰ τὴν διάρκειαν μι γὰλόν συμβουλίου, τοῦ ὁποῖον συνεκλήθη πρόντων τοῦ Βασιλέως, τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου, ο ἀντιστρατηγὸς ἐξέγησεν ὅτι διὰ νὰ διεξαχθοῦν —συμφώνως πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κυβερνήσεως— νέαι ἐπιχειρήσεις μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν κατάληψιν τοῦ Τεπελενίου, ἔπρεπε ν' ἀντικαταστήσων τρεῖς κορυσμαῖν μαραρχίας τῆς Β' Σώματος Στρατοῦ καὶ ὅτι πρὸς τοὺς ἀπηρετοῦντο 20 - 25 ἡμέραι. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνειπή, τοῦ Τ.Σ.Η. δὲν ἦτο δυνατόν ἐξαπολύει ἀποφασιστικῇ ἐπίθεσιν πρὸς τὸ τέλος Μαρτίου. Ἡ κυβέρνησις ὁμως ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀμέσου ἐνεργείας καὶ ἐπὶ πλεόν καθώρισεν ὡς ἀμετάκλητον ἀπόφασιν τὸ κράτημα τοῦ ἀλβανικοῦ μετώπου πρὸς τὴν θύσιν ἐν περιπτώσει γερμανικῆς ἐπιθέσεως.

Η ἐπίθεσις τῆς 5ης μεραρχίας ἐξεδηλώθη ἐκ τοῦ βορείου τμήματος τῆς Τραπεζουσῆς κατὰ Μαριτσάκι καὶ αὐθημερόν ἐπραγματοποιήθη ἡ κατάληψις τοῦ ὄρεινου ὄγκου 1207 Μαριτσάκι. Οἱ Ἴταλοι ἀντέδρασαν πεισμώνως καὶ διὰ τοῦ πυρὸς καὶ δι' ἀντεπιθέσεων καὶ ἐχρησιμοποίησαν νέας δυνατόεις: τὴν μεραρχίαν πεζικοῦ «Σφορτσέσκι» καὶ δύο τάγματα μελανοχιτῶνων. Μετὰ δύο ἡμέρας, τὴν 15ην Φεβρουαρίου, δυνάμεις τῆς 5ης μεραρχίας ἐπέτυχαν τὴν κατάληψιν τοῦ αὐχένος Μετζίγκορσκή καὶ τῆς βορείας κορυφῆς τοῦ ὄρους Σεντέλι. Notiws, ἀφ' ἑτέρου, τὸ Ἄνω ποταμοῦ, τὸ δεξιὸν τῆς 2ας μεραρχίας πεζικοῦ ἐξάπτευσεν ὡσαύτως ἐπίθεσιν καὶ μέχρι τῆς 19ης Φεβρουαρίου ἐπέτυχε τὴν κατάληψιν τῆς περιοχῆς Πεστάνη καὶ τοῦ ὄρους Γκόλικο. Ὁ ἔχθρος, διὰ τὰ δημιουργησθῆναι ἀντιπροσπασμών, ἐξεδήλωσε κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν διαφόρους ἐπιθετικὰς ἐνεργείας εἰς τὴν ζώνην κυρίως τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, ὅπου ἐχρησιμοποίησε πέντε νέας τάγματα μελανοχιτῶνων καὶ μονάδας τῆς μεραρχίας πεζικοῦ «Κάλιαρι». Ὅλαι αὗται αἱ ἐπιθετικαὶ ἐνεργεαὶ ἀπεκρούσθησαν με μέγαν ἀπωλειὰς διὰ τὸν ἐχθρόν. Αἱ ἑλληνικαὶ δυνάμεις, ὅμως, λόγῳ τῆς κακοκαρίας καὶ τῆς πίεσεως τῶν Ἱταλῶν, ἠναγκάσθησαν ν' ἀναστειλῶν προσπρωινῶς τὴν συνέχισιν τῆς ἐπιθέσεως των, χωρὶς νὰ ἔχουν ὀλοκληρώσει τὴν κατάληψιν τοῦ ὄρεινου ὄγκου Σεντέλι.

Ἡ ἀρχιστρατηγία τῶν ἱταλικῶν δυνά-
μειων Ἀλβανίας ἔχει περιέλθει ἐπισημῶς ἀ-
πὸ τῆς 13ης Ἰανουαρίου εἰς τὸν Οὐγκο Κα-
βαλλέρο, ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου
καὶ ἀντικαταστάτην τοῦ στρατάρχου Μπαν-
άλιο εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον καὶ τοῦ στρα-
τηγοῦ Σοντοῦ εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Ὁ Καβαλ-
έρος, ἐνισχυόμενος συνεχῶς μὲ νέας δυνάμεις,
ἔχεν ἐγκαινιάσει ἀπὸ τὴν μέσων Ἰανουα-
ρίου τὴν τακτικὴν τῶν συνεχῶς ἐπιθέσεων
ἐν ᾗ παρρησιόδῳ τὴν περαιτέρω ἐλλήνι-
κην προέλασιν, ἡ ὁποία θὰ ἤδυνάτο ν' ἀπο-
μοιραίᾳ, διότι αἱ θέσεις αἱ κατεχόμεναι
ἤσαν ὑπὸ τῶν ἱταλικῶν δυνάμεων ἥσαν οὐ-
συστάτικῶς αἱ τελευταῖαι ἀσφαλεῖς. Μετὰ τὴν
ἐπιτυχίαν καὶ τὸ Σεντέλι ἡ ὀρεινὴ περιο-
τὴς Ἀλβανίας τελειώνει. Μεσοῦντος τοῦ
βρουαρίου ὁ Καβαλλέρος εἶχεν ἐξασφαλίσει,

την μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, 46 ἐν ὧν ἀντε-
πῆσας. Δὲν εἶχε κατορθώσει ὅμως ν' ἀφαι-
ρήσῃ τὴν πρωτοβουλὴν ἀπὸ τὰς ἐλληνικὰς
χεῖρας. "Ὅταν συνελθούτῳ τὸ τέταρτον μῆν
τοῦ πολέμου (ὁ Φεβρουάριος) αἱ ἀπώλειαι
τῶν Ἰταλῶν ὑπελογίζοντο εἰς 100.000 νε-
κροῦς καὶ τραυματίαις καὶ εἰς 23.000 περί-
που αἰχμαλώτους. Ἐκτὸς τούτων, εἶχαν πε-
ριέλθῃ εἰς ἐλληνικὰς χεῖρας 100 βαρέα πυ-
ροβόλα, 130 ἐλαφρότερα, 1.500 ὄπλα, ἄρκε-
τὰ χιλιάδες αὐτομάτων ὅπλων, ἑκατοντάδες
στρατιωτικῶν αὐτοκινήτων καὶ ἑκατομμύρια
χειροβομβίδων καὶ φυσίγγων.

ΔΙΕΤΕΛΕΣΑ κατά την περίοδο αυτή πολεμικός άπσταλμένος της έφημερίδος «Πρωία» και παρέμεινα εις το θόρειον και το κεντρικόν μέτωπον από της 15ης 'Ιανουαρίου μέχρι της 14ης Φεβρουαρίου 1941. Άναχωρών διά την άποστολήν μου έλαβον παρά του Γε-

νικού Στρατηγείου την έντολην ὥπως κατὰ τὴν ἐπιστροφήν μου ὑποβάλλω εἰδικὴν ἔκθεσιν μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ὑπετίπταν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ περιληφθῶν εἰς τὰς ἀναποκρίσεις μου. Ἐπειδὴ, μετὰ τὴν υποβολὴν τῆς ἐκθέσεως (18 Φεβρουαρίου), ἐξήρθη ἀρμοδίως ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ ἀντικειμενικότης τὸν περιλαμβανομένον εἰς αὐτὴν παρατηρήσεων, νομίζω ὅτι θὰ ἦτο καὶ σήμερον κατατοπιστική ἡ αὐτοῦσια παράθεσις τῆς:

«**1** ΠΑΡ' ΟΛΑΣ τὰς δυσχερείας, τὰς δὲ ποίας ἀντιμετωπίζει ὁ στρατὸς μας, οὐδεμίαν κόμψιν τοῦ ἡθικοῦ τοῦ διεπύπτωσας. Παρμένει πάντοτε αἰσιόδοξος καὶ βέβαιος περὶ τῆς τελικῆς νίκης, οὐδέποτε δὲ μεμψιμοιρεῖ διὰ τὰς παρουσιάζομενας ἐλλείψεις. Πάντως, εἰς τὸ βάθος διαφαίνεται ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ μὴ εἶναι πολὺ μακρὸς ὁ πόλεμος αὐτός. Ἡ τεραστία ἔντασις τῆς προσπάθειάς τοῦ γίνεται, ἔν τινι μέτρῳ, εἰς βάρος τῆς διαρκείας.

» **2** Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του 'Ι. Μεταξύ προυκά-
λεσε πραγματική θλίψιν τόσον μεταξύ
τῶν αξιωματικῶν, ὅσον καί μεταξύ τῶν ὁπλι-
τών. Τήν σύγχυσιν καί τήν ὀδύνην τῆς πρώτης
ἡμέρας διεδέχθη ταχέως ἡ ἀνανέωσις τῆς ἀ-
ποφάσεως ναί ἀχθή εἰς αἰσίον πέρας ὁ ἀγών
καί ναί μὴ ἀβῇ εἰς τὸν ἐχθρόν, ἡ δυνατότης
ὅπως ἐμφωλευθῇ τὸ γεγονός.

3 **Κ**ΑΘΕ παρερχομένη ημέρα καθιστά επιτακτικώτεραν την ανάγκην ισχυράς αεροπορίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐχθροῦ. Ὁ ἐχθρὸς σφυροκοπεῖ μεθοδικῶς ὁλόκληρον τὴν ὁπσιν ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ζωῶν τοῦ μετώπου, δυσχεραίνων τὰς μετακινήσεις καὶ τοὺς ἐφοδιασμοὺς καὶ προκαλὼν φθοράς. Ἐπεμβαίνει ὡσαύτως διὰ τῆς αεροπορίας του εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ ν' ἀκινητοποιήσῃ τὰς δυνάμεις μας, ὁσάκις αὐτὰ ἐπιδιώκουν εὐρύτεραν ἐκμεταλλεύσιν μιᾶς τοπικῆς, ὅστω, ἐπιτυχίας τῶν. Τέλος, δομορρίζει ἢ κρατεῖ ἐν ἔκνευρισμῷ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας διὰ τῶν πυκνερῶν ἢ ἐν καιρῷ ἡμέρας ἐπιδρομῶν του.

Επιστρέψας εις Ἰωάννινα ὁ διοικητὴς τοῦ Τ.Σ.Η. ἐκάλεσε παρ' αὐτῶ τοὺς διοικητὰς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγον Γ. Κορμάν καὶ τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγον Δ. Παπαδόπουλον διὰ νὰ συζητήσουν ἐπὶ τῶν δύο θεμάτων: τοῦ πολέμου ἐναντίον καὶ τῶν Γερμανῶν καὶ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Τεπελενίου. Οἱ δύο σωματάρχαι (κατὰ τὴν αὐθεντικὴν ἀφήγησιν τοῦ κ. Ἱ. Βορρέ - Εἰμαρμένου), γνωρίζοντες τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν, ὑπεστήριξαν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ κρατηθῇ ἐπὶ πολὺ τὸ ἀλβανικὸν μέτωπον, ὅχι μόνον διότι ἡ ἐξάντλησις εἶχεν ἐλαττώσει τὴν μαχητικὴν μας δύναμιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ κατάστασις τοῦ ἄλλου μετώπου ἢ ὁποία προβλέπετο μετὰ δεβαιότητος καταστροφικῆς, θὰ ἐπηρέαζεν ἀναποφεύκτως τὸ ἀλβανικόν. Ὁ ἀγὼν, κατὰ τὴν ἀποψιν τῶν σωματάρχων, θὰ ἀπέβαινε διμετώπος, ἀλλ' ἐνιαίος, ἡ δὲ ἀμέλεια ἐγκαίρου ὁργανώσεως μιᾶς σοβαρᾶς ἀμυντικῆς γραμμῆς εἰς τὴν Ἀλβανίαν, ἀπέκλειε κάθε ἐλπίδα συγκρατήσεως τοῦ μετώπου τῆς. Ἀκολουθῶν οἱ τρεῖς ἀντιστράτηγοι ἠσχολήθησαν μετ' ἑαυτοῖς ἐναντίον τοῦ Τεπελενίου καὶ καθώρισαν τὰς λεπτομερείας. Εἰς τὰς συζητήσεις αὐτὰς παρίστατο καὶ ὁ τότε Διάδοχος Παῦλος. Μετὰ τριήμερον οἱ δύο σωματάρχαι ἐκλήθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἐδηλώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου ὅτι ἀμετάκλητος ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ μετώπου καὶ ἡ μέχρις ἐσχάτων ἀντίστασις. Οἱ σωματάρχαι ὁμως ἐπέμειναν εἰς τὰς ἀπόψεις των καὶ κατόπιν τούτου ὑπεγράφη αὐθημερὸν ἡ ἀντικατάστασις τοῦ διοικητοῦ τοῦ Τ.Σ.Η. ὑπὸ τοῦ ἀντιστράτηγου Ἱ. Πιτοῖκα (διοικητοῦ ἕως τότε τοῦ Τ.Σ.Δ.Μ., ὅπου ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Γ' Σ.Σ. Γ. Τσολάκογλου), τοῦ διοικητοῦ τοῦ Α' Σ.Σ. ὑπὸ τοῦ ἀντιστράτηγου Π. Δεμεσίτσα καὶ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Β' Σ.Σ. ὑπὸ τοῦ ἀντιστράτηγου Γ. Μπάκου.

Ἡ τελευταία σοβαρὰ ἐλληνικὴ ἐπίθεσις, ἡ ὁποία ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ Τεπελενίου καὶ τὸ ἀνοιγμα τῶν πυλῶν πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀλβανίας, ἤρχισε τὴν 7ην Μαρτίου. Ἐστρέφeto κατὰ τοῦ Σεντέλι καὶ ἐξεκλήθη κανονικῶς. Ἐκ τῶν δύο συγκροτημάτων, τὰ ὁποία ἀνέλαβαν τὴν ἐπίθεσιν, τὸ πρῶτον ἐφθασεν αὐθημερὸν πλησίον τῆς Μετζιγκοράνης, τὸ δὲ δεύτερον κατέλαβε τὰ μεσημβρινὰ ἀντερείσματα τοῦ χωρίου καὶ ἔθεσεν ὑπὸ τὰ πυρὰ του τὰς νοτίους παρυφὰς τοῦ Σεντέλι. Οἱ Ἱταλοὶ, εὐρεθέντες ἐντὸς κλοιοῦ καὶ θαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ μας, ἤρχισαν νὰ παραδίδωνται κατὰ μάζας. Συνελήφθησαν οὕτω ἄνω τῶν 1.000 αἰχμάλωτοι μετὰ 20 ἀξιωματικούς καὶ μετὰ ἀνέπαφον τὸν ὀπλισμὸν των, καὶ ἐκυριεύθη καὶ ἄλλο ἄφθονον πολεμικὸν ὕλικόν. Παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὁμως αὐτὴν, ἡ ὁποία συνεπληρώθη τὴν ἐπομένην διὰ τῆς συλλήψεως ὑπερχιλίων ἀκόμη αἰχμάλωτων καὶ τῆς κυριεύσεως ἀφθόνου ὕλικου, ἡ ὁριστικὴ διάσπασις τῆς Ἱταλικῆς ἀμύνης εἰς τὸ κεντρικὸν μέτωπον δὲν ἐπέτευχθη. Τὸ Τεπελένι δὲν κατελήφθη. Καὶ αὐθημερὸν ἐξαπελύετο ἡ φοβερὰ «εἰρηνὴ» ἐπίθεσις τῶν Ἱταλῶν, τὴν ὁποίαν διήμβυνεν αὐτοπροσώπως ὁ Μουσσολίνι.

Ρόδινα!

Ομιλῶν τὴν 23ην Φεβρουαρίου πρὸς τὰ στέλεχος Ρώμης τοῦ Φασιστικοῦ Κόμματος ὁ Μουσσολίνι εἶχε προαναγγεῖλει τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν μετὰ μεγάλην αὐτοπεποίθησιν.

«Τὰ συμβάντα τῶν μηνῶν αὐτῶν —εἶχεν εἶπει— ἐνισχύουν τὴν δούλησίν μας καὶ ἀφελὺν νὰ δεύουν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐκείνου τοῦ ψυχροῦ, συνειδη-

τῶν, ἀμείλικτον μῖσος, μῖσος ριζωμένον εἰς κάθε καρδίαν, ἀλλοιωμένον εἰς κάθε σπύρι καὶ ἀπαράιτητον στοιχεῖον διὰ τὴν νίκην. Τὸ τελευταῖον ἔρεισμα τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἥπειρον ἦτο καὶ εἶναι ἡ Ἑλλάς, τὸ μόνον ἔθνος, τὸ ὁποῖον δὲν ἠθέλησε νὰ παρατηρήσῃ τῆς βρετανικῆς «ἐγγυήσεως». Ἦτο ἀναγκαῖον νὰ τὴν

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1941, ὁ Χίτλερ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Μουσσολίνι μίαν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας τὸν ἐπληροφόρει, μετ' ἐκδόλων ἀπογοήτευσιν, ὅτι «ἡ Ἰσπανία δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ καὶ δὲν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον», ἀλλ' ὅτι, παρὰ τοῦτο, ἔβλεπε «τὴν κατάστασιν ἐν γένει αἰσθητῶς βελτιωθείσαν». Εἰσερχόμενος εἰς τὰ εἰδικότερα θέματα ὁ Χίτλερ ἔγραφεν

—Ὁχι, Ἀδόλφε, ὄχι. Σὲ ἀλήθεια προσπαθοῦμε σκληρά. Ἀλλ' αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες ἔχουν ξιφολόγχες!..

(Γελιογραφία ἀγγλικῆς ἐφημερίδος)

ἀντιμετωπίζωμεν, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι οἱ ἐπεὶθνοι στρατιωτικοὶ παράγοντες. Προσθέτω διὰ καὶ τὸ σχέδιον ἐπιχειρήσεων, τὸ ὁποῖον ἐξεπόνησεν ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τῶν ἐνόπλιων δυνάμεων τῆς Ἀλβανίας, ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτόν, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιφυλάξεως καὶ διὰ τὴν ἐκτελεστέαν, μετὰ ἐξ ἀποφάσεως καὶ ἐνάρξεως τῆς ἐνεργείας, παρὰ μόνον μίαν ἀναβολὴν δύο ἡμερῶν. Πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι διὰ παντὸς διὰ οἱ Ἱταλοὶ στρατιῶται εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐπολέμησαν ἐνέροχα... Οἱ «κοδὲτες» ὅλων τῶν ἡμερῶν, οἱ ὁποῖοι παραμένον θεαταὶ τῆς αἰματηρᾶς ἀνταρτικῆς, ἀφελὺν νὰ ἔχουν τὴν αἰδὸν τῆς σπουδῆς καὶ νὰ μὴ ἐννοκινδυνεύουν κερτοὺς ἐπιπολάσεις καὶ δυσφημιτικὰς. Οἱ Ἱταλοὶ αἰχμάλωτοι πού ἔπασαν εἰς ἐλληνικὰς χεῖρας, εἰναι ὀλίγοι χιλιάδες καὶ κατὰ μέγα μέρος τραυματῆται. Αἱ ἐλληνικαὶ ἐπιτυχίαι δὲν ἐξέρχονται τοῦ τακτικοῦ πεδίου καὶ μόνον ἡ μεγαλομανὴς λεθαινικὴ οὐτοκρατορὶα τὰς διώκωσεν. Αἱ ἐλληνικαὶ ἀπώλειαι εἶναι βαρύνται, ἐνὸς ὅτι οὐδὲν θὰ ἔλθῃ ἡ ἀνοίξις καί, ἐπειδὴ ἡ ἀνοίξις εἶναι ἰδικὴ μας ἐποχή, ὅλα θὰ μᾶς ἔλθουν ῥόδινα. Σὰς λέγω διὸ ὅλα θὰ μᾶς ἔλθουν ῥόδινα εἰς ἔκαστον ἀπὸ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος»

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

• Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΙΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ • ΥΠΟΧΕΣΕΙΣ, ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΙ ΕΞΑΓΟΡΑΙ • Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΣΥΜΜΑΧΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΞΟΝΑ • Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ ΣΥΜΦΩΝΟΝ • Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙΡΟΣΚΟΠΕΙ ΔΙΠΡΟΣΩΡΟΣ

Τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθένεια

ΑΠΟ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1941

92
Περιορισμένη ἐπιτυχὴς ἐνέργεια. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 26.1.41

93
Τοπικὴ δρᾶσις. Κατελήφθησαν σημεῖα τινὰ τοῦ ἐχθροῦ. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 90 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας αὐτόματα τινὰ ὅπλα. Ἐπιδρομὴ ἐχθρικών ἀρμάτων ἀπεκρούσθη κατὰστραφέντων 4 ἐξ αὐτῶν. 27.1.41

94
Περιορισμένη τοπικὴ ἐνέργεια. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. Δύο ἐχθρὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ μας. 28.1.41

95
Περιορισμένη ἐπιτυχὴς ἐνέργεια. 29.1.41

96
Τοπικαὶ ἐπιτυχὴς ἐνέργειαι. Κατελήφθησαν σημεῖα τινὰ τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνελήφθησαν περὶ τοὺς 200 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς καὶ 7 ἀξιωματικοί. 30.1.41

97
Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τὰ στρατεύματά μας διεξήγαγον ἐπιτυχὴς ἀγῶνας ἐπὶ ὁρεινῶν περιοχῶν ὕψους 1.900 μέτρων καὶ ἄνω. Κατελήφθησαν μεγάλης σημασίας ἐδαφικὰ σημεῖα κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ συνελήφθησαν περὶ τοὺς 150 αἰχμάλωτοι. Εἰς ἕτερον σημεῖον τοῦ μετώπου προσπάθεια τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἐπιτεθῇ δι' ἀρμάτων συνετρίβη ἐν τῇ γενέσει τῆς. 31.1.41

98
Εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ μετώπου διεξήχθησαν παρὰ τῶν στρατευμάτων μας ἐπιτυχὴς τοπικὴ ἀγῶνας. Κατελήφθησαν σημαντικὰ ἐδαφικὰ σημεῖα καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα. Συνελήφθησαν τοιεῖς ὕλικον. 270 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς καὶ ἀξιωματικοί. 1.2.41

99
Τοπικαὶ ἐπιτυχὴς ἐνέργειαι. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 2.2.41

100
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. 3.2.41

101
Κατόπιν ἐπιτυχῶν ἀγώνων κατελήφθησαν σημαντικὰ θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Συνελήφθησαν πολλοὶ αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας ἄσπρα ὅπλα, τρόφιμα καὶ πυρομαχικά. 4.2.41

102
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Προσπάθεια ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ δι' ἀρμάτων ἀπεκρούσθη. 5.2.41

103
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. 6.2.41

104
Δρᾶσις πυροβολικοῦ καὶ περιπόλων, προσενηύσσα σοβαρὰς ἀπωλείας εἰς τὸν ἐχθρόν. 7.2.41

105
Περιορισμένη ἐπιτυχὴς ἐνέργεια, καθ' ἃς συνελάσμεν ἀριθμὸν τινὰ αἰχμάλωτων. 8.2.41

106
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. Ἡ ἀεροπορία μας ἐδρασαν ἐπιτυχῶς καταρρίψασα 8 ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ἀπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 9.2.41

107
Ἐπιτυχὴς τοπικαὶ ἐνέργειαι. Ἡ ἀεροπορία μας κατέρριψε 3 ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ἀπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 10.2.41

108
Περιορισμένη ἐνέργεια περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Ἡ ἀεροπορία μας κατέρριψεν ἓν ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον. 11.2.41

109
Ἐπιτυχὴς τοπικὴ ἀγῶνας ἐπὶ ὁριζήτων ἄνω τῶν 2.000 μέτρων. Ἐξετεπείσθη ὁ ἐχθρὸς ἐξ ὀχυρῶν θέσεων. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 400 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα, ὅπλα, πυρομαχικά κλπ. Ἡ ἀεροπορία μας ἐδρασαν ἐπιτυχῶς βομβαρδίσασα στοχοὺς πεδίου μάχης. Ἐν ἐχθρὸν ἀεροπλάνον κατερρίφθη. Ἀπαντα τὰ ἡμετέρα ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 12.2.41

110
Κατόπιν τοπικῶν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν ἐξετεπείσθη ὁ ἐχθρὸς ἐξ ὀχυρῶν θέσεων. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 400 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα, ὅπλα, πυρομαχικά κλπ. Ἡ ἀεροπορία μας ἐδρασαν ἐπιτυχῶς βομβαρδίσασα στοχοὺς πεδίου μάχης. Ἐν ἐχθρὸν ἀεροπλάνον κατερρίφθη. Ἀπαντα τὰ ἡμετέρα ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. 13.2.41

111
Ἐπιτυχὴς τοπικαὶ ἐνέργειαι προσενηύσσα εἰς τὸν ἐχθρόν βαρύντας ἀπωλείας. Συνελήφθησαν περὶ 200 αἰχμάλωτοι καὶ περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα, ὅπλα, πυρομαχικά κλπ. 14.2.41

τόματα ὅπλα καὶ παικτοεῖς ὕλικόν. 14.2.41

112
Ἐπιτυχὴς τοπικὴ ἀγῶνας ἐπέφερον τὴν ἀπόλησιν τοῦ ἐχθροῦ ἐκ θέσεων ἰσχυρὰς ὁργανωμένων καὶ προστατευμένων διὰ συρματοπλεγμάτων. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 300 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς πολλοὶ ἀξιωματικοί. Ἀφθονὸν ὕλικον περιήλθον εἰς χεῖρας μας. Ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδισεν ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Πάντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπανήλθον εἰς τὰς βάσεις των. 15.2.41

113
Δι' ἐπιτυχῶν τοπικῶν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν τὰ στρατεύματά μας ἀνώθησαν εἰς πολλὰ σημεῖα τὸν ἐχθρόν ἐκ τῶν θέσεων του, συνέλαβον 250 αἰχμάλωτους καὶ ἐκυριεύσαν πολὺ ὕλικόν. Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία βομβοδρῖσεν ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Μία τῶν ἡμετέρων περιπόλων διώξεως συνεπτήσασα σχηματισμὸν ἐχθρῶν δικινητηρίων βομβοδρῖστικῶν κατέρριψε τὸ ἓν. 16.2.41

114
Τοπικὴ ἰσχυρὴ ἀγῶνας. Κατελήφθησαν νέαι θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 100 αἰχμάλωτοι. Ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδισεν καὶ ἐπολυδόλησεν ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Ἀπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἀεροδρόμιά των. 17.2.41

115
Κατόπιν ἐπιτυχῶς προσπάθειας ἐξετεπείσθη ὁ ἐχθρὸς ἐξ ὀχυρῶν θέσεων ὑπὸς βαρεῖας ἀπωλείας. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 300 αἰχμάλωτοι, πολυποσθη δὲ αὐτόματα ὅπλα καὶ ὅπλα περιήλθον εἰς χεῖρας μας. Ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδισεν ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Πάντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάση των. 18.2.41

116
Περιορισμένη ἐνέργεια ἐκκαθαρίσεως. Συνελήφθησαν δεκάδες τινές αἰχμάλωτων. 19.2.41

117
Κατελήφθησαν ἰσχυρὰ ἐχθρικά θέσεις. Συνελήφθησαν περὶ τοὺς 200 αἰχμάλωτοι, ἐν οἷς καὶ ἀξιωματικοί. Περιήλθον εἰς χεῖρας μας πολλὰ αὐτόματα ὅπλα καὶ ὅπλα. Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία μάχη ἐδρασαν ἐπιτυχῶς βομβοδρῖσασα στοχοὺς πεδίου μάχης. Εἰς ἀεροπλάνον κατερρίφθησαν 5 ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ἐν ἡμετέρον προσενηύθη ἀνωμαλὸς ἐπὶ φίλων ἐδάφους, ἀλλὰ τὸ πλῆρμα διεσώθη. 20.2.41

118
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Προσπάθεια ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ δι' ἀρμάτων ἀπεκρούσθη. 21.2.41

119
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 22.2.41

120
Τοπικαὶ ἐνέργειαι μικρῶν τμημάτων καὶ πυροβολικοῦ. Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία κατέρριψε δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα καὶ πιθανῶς ἕτερα δύο. Ἐν τῶν ἡμετέρων δὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάση του. Τὸ ἀντιαεροπορικὸν μας πυροβολικὸν κατέρριψεν ἓν ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον. 23.2.41

121
Περιορισμένη ἐνέργεια περιπόλων καὶ ἀνταλλαγῆς ὁπλῶν πυροβολικοῦ. Ἐξακριβῶνται ἕτερα δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ἀπορριφθέντα χρεὶς τοῦ ἡμετέρου ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ. 24.2.41

122
Ἐνέργειαι περιορισμένης μικρῶν τμημάτων καὶ πυροβολικοῦ. 25.2.41

123
Ζωπρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ κατὰ περιοχάς. Κατερρίφθησαν δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ μας πυροβολικοῦ, ἕτερα δὲ δύο ἐπέστρεψαν κατὰφανεῖς θλάδας. 26.2.41

124
Περιορισμένη ἐνέργεια ἐπαφῆς. Εἰς τὸ σημεῖον ἐχθρὴ δυνάμεις, ἐμπροσθεν εἰς τὰ πυρὰ ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Ἀπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάση των. 27.2.41

125
Κατόπιν ἐπιτυχῶς τοπικῆς προσπάθειας ἐξετεπείσθη ὁ ἐχθρὸς τῶν θέσεων του. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Ἐνέργεια ἐχθρὴ δὲ ἀρμάτων ἀπεκρούσθη κατὰστραφέντος ἓν ἐκ τούτων. Βρετανικὰ ἀεροπλάνα συγκεντρώσανται ἀνωθεν τῶν γραμμῶν μετὰ ἰσχυρὰν ἐχθρικὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν ἐπιτυχῶς νὰ καταρρίψουν ἄνω τῶν 30 ἱταλικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ βρετανικὴ ἀεροπορία αὐθιμὰν ἔλαβεν ἀπώλειαν. 28.2.41

126
Ἐνέργειαι περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ, ποικίλης κατὰ περιόχας ἰσχύος. 1.3.41

118
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Προσπάθεια ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ δι' ἀρμάτων ἀπεκρούσθη. 21.2.41

119
Περιορισμένη δρᾶσις περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. 22.2.41

120
Τοπικαὶ ἐνέργειαι μικρῶν τμημάτων καὶ πυροβολικοῦ. Ἡ ἡμετέρα ἀεροπορία κατέρριψε δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα καὶ πιθανῶς ἕτερα δύο. Ἐν τῶν ἡμετέρων δὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάση του. Τὸ ἀντιαεροπορικὸν μας πυροβολικὸν κατέρριψεν ἓν ἐχθρικὸν ἀεροπλάνον. 23.2.41

121
Περιορισμένη ἐνέργεια περιπόλων καὶ ἀνταλλαγῆς ὁπλῶν πυροβολικοῦ. Ἐξακριβῶνται ἕτερα δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Ἀπορριφθέντα χρεὶς τοῦ ἡμετέρου ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ. 24.2.41

122
Ἐνέργειαι περιορισμένης μικρῶν τμημάτων καὶ πυροβολικοῦ. 25.2.41

123
Ζωπρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ κατὰ περιοχάς. Κατερρίφθησαν δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ μας πυροβολικοῦ, ἕτερα δὲ δύο ἐπέστρεψαν κατὰφανεῖς θλάδας. 26.2.41

124
Περιορισμένη ἐνέργεια ἐπαφῆς. Εἰς τὸ σημεῖον ἐχθρὴ δυνάμεις, ἐμπροσθεν εἰς τὰ πυρὰ ἐπιτυχῶς στοχοὺς πεδίου μάχης. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Ἀπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὴν βάση των. 27.2.41

125
Κατόπιν ἐπιτυχῶς τοπικῆς προσπάθειας ἐξετεπείσθη ὁ ἐχθρὸς τῶν θέσεων του. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι. Ἐνέργεια ἐχθρὴ δὲ ἀρμάτων ἀπεκρούσθη κατὰστραφέντος ἓν ἐκ τούτων. Βρετανικὰ ἀεροπλάνα συγκεντρώσανται ἀνωθεν τῶν γραμμῶν μετὰ ἰσχυρὰν ἐχθρικὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν ἐπιτυχῶς νὰ καταρρίψουν ἄνω τῶν 30 ἱταλικῶν ἀεροπλάνων. Ἡ βρετανικὴ ἀεροπορία αὐθιμὰν ἔλαβεν ἀπώλειαν. 28.2.41

126
Ἐνέργειαι περιπόλων καὶ πυροβολικοῦ, ποικίλης κατὰ περιόχας ἰσχύος. 1.3.41

127
Περιορισμένη ἐπιχειρήσεις ἐπαφῆς. Τὸ ἡμετέρον πυροβολικὸν ἐξηπάκασεν εἰς σιγὴν ἐχθρικὸν τοιοῦτον εἰς περιοχὰς τινάς. Ἐδοτοχὸς βολὴ του προκάλεσεν ἐκρηξὴν ἐχθρικών πυρομαχικῶν. 2.3.41

128
Δρᾶσις μικρῶν τμημάτων πεζικοῦ. Ἐντονος ἐπιτυχῆς ἐνέργεια πυροβολικοῦ. Ὑπὸ τῆς ἀεροπορίας μας κατερρίφθησαν δύο ἐχθρικά ἀεροπλάνα. Οὐδεμία ζημία ἐπληρώθη εἰς τὰ ἀεροπλάνα μας. 3.3.41

129
Τοπικὴ ἐπιτυχὴς ἐπιχειρήσεις εἰς τὸν κεντρικὸν τομέα ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν ἐνὸς ἐχθρικοῦ ἀρματος, τὴν σύλληψιν δύο ἄλλων ἀρμάτων καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν 160 περίπου ὀπλιτῶν καὶ 5 ἀξιωματικῶν. Ἀφθονὸν ὕλικον περιήλθον εἰς χεῖρας μας, μετὰ ζῶ τοῦ ὁποίου πολλὰ αὐτόματα ὅπλα, 3 ἀντιαρματικά πυροβόλα καὶ 3 ἀντιαεροπορικὰ τοιαῦτα μετὰ τῶν πυρομαχικῶν των. 4.3.41

130
Ἀγῶνες περιπόλων καὶ δρᾶσις πυροβολικοῦ. 5.3.41

131
Ζωπρὰ ἐπιτυχῆς δρᾶσις πυροβολικοῦ. 6.3.41

Είκοσι χρόνια μετά την λήξη
του Β' Παγκοσμίου Πολέμου
ή ανάγκη μιας πρωτοβουλίας
είναι απολύτως επιβεβλημένη

Ο ΕΜΒΕΡ ΧΟΤΖΑ ΕΝ ΜΕΣΩ ΦΕΣΟΦΟΡΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

«Μονο φρενοβλαθείς Έλληνες σωβινιστοί
μπορούν να προβάλλουν παρόμοιες αξιώσεις.
Υπάρχουν ήλθιοι Έλληνες πολιτικοί, που,
συνεχίζοντας το όνειρο της Μεγάλης Ίδεας,
κάνουν ακόμη τέτοιες οκφέσεις...»

Οι φράσεις ανήκουν στον Άλβανό υπουργό
Εξωτερικών Τεχάρ Στύλλα. Συνθέτουν την απάν-
τηση σε ερώτημα απεσταλμένου της τουρκικής
«Τζουμχουριέτ», για το βορειοηπειρωτικό. Και μέ-
χρις ενός σημείου εξηγούν γιατί η Άλβανια —
χώρα με την οποία η Ελλάδα βρίσκεται ακόμη,
τυπικά, σε εμπόλεμη κατάσταση, 20 χρόνια μετά
την λήξη του πολέμου —, ακολούθησε τελευταία
στα Ήνωμένα Έθνη φιλοτουρκική γραμμή. (Η
στάση του μικρού δορυφόρου του Μάο Τσέ Τσούγκ
φαίνεται πως επηρεάστηκε και από την άποψη της
Κύπρου στην ψηφοφορία για την εισδοχή της Κί-
νας στον Όργανισμό).

Ο ελληνικός σωβινισμός; Θα νόμιζε κανείς
πως η ιστορία παραποίησε την πραγματικότητα.
Δεν έχει να μνημονεύσει περίπτωση, που η μικρή
βαλκανική χώρα — πρόβλημα (δ) χαρακτηρισμός
οφέιλεται σε Γιουγκοσλάβο διπλωμάτη, που πα-
ρατήρησε παλαιότερα ότι η «Άλβανία δεν απο-
τελεί κράτος, αλλά διεθνές πρόβλημα»), να αντι-
στάθηκε σε ελληνική επιδρομή. Η ιστορία συν-
δέει, αντίθετα, την Άλβανια με την Ιταλική επί-
θεση κατά της Ελλάδας, στον πόλεμο του '40.
Τοποθετεί το στρατόπεδο του Ρουμπίκ, πλάι στο
Μπούλκε, το 1945. Και αφήνει πώς, τρεις
φορές στα τελευταία 50 χρόνια, ο ελληνικός στρα-
τός υποχρεώθηκε από τις μεγάλες Δυνάμεις να έγ-
καταλείψει τις βορειοηπειρωτικές περιοχές που εί-
χε απελευθερώσει.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι, προτού η
Άλβανια χρησιμεύσει για έστια εξορμήσεως κα-
τά της Ελλάδας, οι ελληνοαλβανικές σχέσεις πέ-
ρσαν εποχή, στην οποία η όπταση μιας αδελ-
φικής συνεργασίας προσδιόριζε τις ελληνικές έ-
νέργειες. Μέχρι σημείου, ώστε ο Άλέξης Κύρου,
πρέσβης σήμερα της Ελλάδας στην Βόννη, μι-
λώντας στο διδύλιο του «Οι Βαλκανικοί γείτονές
μας», να σημειώνει χαρακτηριστικά:

«Είς το κεφάλαιον αυτό θα ήτο, κάλλιστα, δυ-
νατόν να δοθῇ ὁ ποιητικὸς τίτλος «Μία κακὴς
ἀνταποδομένη ἀγάπη». Τί ἄλλο, πράγματι, ἀ-
πετέλεσαν αἱ ελληνοαλβανικαὶ σχέσεις ἡ ἀτέρμα-
να ὄλυσον γενναιοδωρίαν, θυσιάν καὶ ὑποχωρή-
σεων ἀπὸ μέρους τοῦ ἰσχυροτέρου, αἱ ὁποῖαι συ-
στηματικῶς ἀντιμετώπιζαν ἀπὸ τὸν ἀσθενέστερον
μὲ προσβολὰς, λοιδορίας καὶ ἀδικήματα»

Η συνέντευξη του κ. Στύλλα είναι η πιο πρόσ-
στη αλβανική έκδωση, που σχετίζεται με την

Ελλάδα. Πάνω στο ίδιο πνεύμα είχε διατυπω-
θέν Νοέμβριο σχόλιο του ραδιοσταθμού των Τι-
ράνων — που δεν γνώρισε στην Ελλάδα την δημο-
σιότητα. Αφορμή ήταν η περικοπή, που ακολούθη-
ε, από το μήνυμα του κ. Στ. Στεφανόπουλου στους
νέους:

«Έχουμε την υποχρέωσιν να συμπληρώσωμεν
την ἐθνικὴν μας ἀνεξαρτησίαν μὲ εἰρηνικὰ μέσα,
διότι ὑπάρχουν Ἑλληνες εἰς
τὴν Β. Ἠπείρου πού ζοῦν ἀ-
κόμη ἀλύτρωτοι, καὶ εἰς τὴν Κύπρον,
πού δὲν ἔχουν ἀκόμη συμπληρώσει τὴν ἐλευθερίαν
τῶν»

Ο υβριστικός τόνος κυριάρχησε στην απάντη-
ση των Τιράνων. Με φράσεις όπως:

«Ο Στεφανόπουλος, ὁ ἀξιὸς αὐτὸς κληρονόμος
τῶν πιὸ ἀντιδραστικῶν καὶ πιὸ σωβινιστικῶν τά-
σεων τῶν ἐλληνικῶν ἱθυνόντων κύκλων, ἔβριζε τὴν
εὐκαιρίαν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ πάλι τὴν τόσο παράλογη,
ὅσο καὶ γελοία ἀξίωση τῶν λυσσαλέων, ἐναντι
τῆς λεγομένης Βορ. Ἠπείρου... Ἐμεῖς οἱ Ἀλβα-
νοὶ ἔχουμε πᾶν ἀπὸ μισὸν αἶωνα πού ἀκούμε νὰ
ψάλλεται τὸ ἀστήρικτον αὐτὸ τροπάρι... Δὲν ὑ-
πάρχει οὔτε σπιθαμὴ ξένου ἐδάφους... Ὅποιοι-
ποτε τολμήσῃ νὰ παραβιάσῃ τὰ σύνορα, δὲν τὸ
πληρώσῃ... Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Γιουγκοσλάβοι σω-
βινιστές... Ὁ Ἀλβανικὸς λαὸς καὶ ἡ κυβέρνησή
του δὲν ἐπέτρεψαν καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν σὲ κανένα
νὰ συζητήσῃ γύρω ἀπὸ τὰ ἀλβανικά ἐδάφη, γύρω
ἀπὸ τὰ σύνορα πού εἰναι ἱερά, ἀναμφισβήτητα καὶ
ἀπαράβιαστα... Αὐτὸ τὸ ζέρουν καλά ὁ Στεφα-
νόπουλος, ὅσο καὶ τὰ ἀφεντικά του οἱ ἱμπεριαλι-
στές...»

Χωρίς πρωτοτυπία

Κείμενα, όπως τα προηγούμενα, δεν είναι ἀ-
συνήθιστα στην διαδρομή της διπλωματικής ιστο-
ρίας των Βαλκανίων, τα τελευταία χρόνια. Στον
Σοφ. Βενιζέλο είχαν επιφυλαχθεί οι ίδιες με τον
κ. Στεφανόπουλο τιμές. Όταν το 1963 έφερε ξα-
νὰ στὸ προσκήνιο τὴν πρόταση γιὰ τὴν αὐτονομί-
α τῆς Β. Ἠπείρου — πού εἶχε κάνει ὁδὸν Νική-
τα Κρούστσεφ τὸν Ἰούνιο τοῦ 1960 στὴ Μόσχα
—, τὰ Τίρανα ἰσχυρίστηκαν ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν ἱμ-
περιαλιστικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἐλευθ. Βενιζέλου, γιὰ
τὴν δημιουργία Μεγάλης Ελλάδος, εἰς βάρος τῶν
γείτονων τῆς. Μὲ τὸ εὐσημο τοῦ «σωβινισμοῦ» εἶ-
χε τιμηθῇ καὶ ὁ κ. Π. Πιτινέλης. Καὶ ὁ κ. Ε. Ἀδέ-
ρωφ, ὁ κ. Στ. Κωστόπουλος, ὁ κ. Σπ. Θεοτόκης.
Οἱ περισσότεροι ἀπὸ δόλους πέρασαν μεταπολε-
μικὰ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν.

Τὸ σχόλιο τοῦ σταθμοῦ τῶν Τιράνων καὶ ἡ συν-
έντευξη Στύλλα δὲν διεκδικοῦν, λοιπόν, πρωτοτυ-
πία. Σὰν ἐπιβεβαίωση ὅμως τὴν στιγμὴ αὐτῇ, τῆς
παγίας ἀλβανικῆς θέσεως ἐναντὶ τῆς Ελλάδας, ἔ-
χουν ἀξία. Καὶ φωτίζουν, ἀπὸ ὠρισμένες πλευ-
ρές, τὴν ἀρνητικότητα τῶν ελληνοαλβανικῶν σχέ-
σεων.

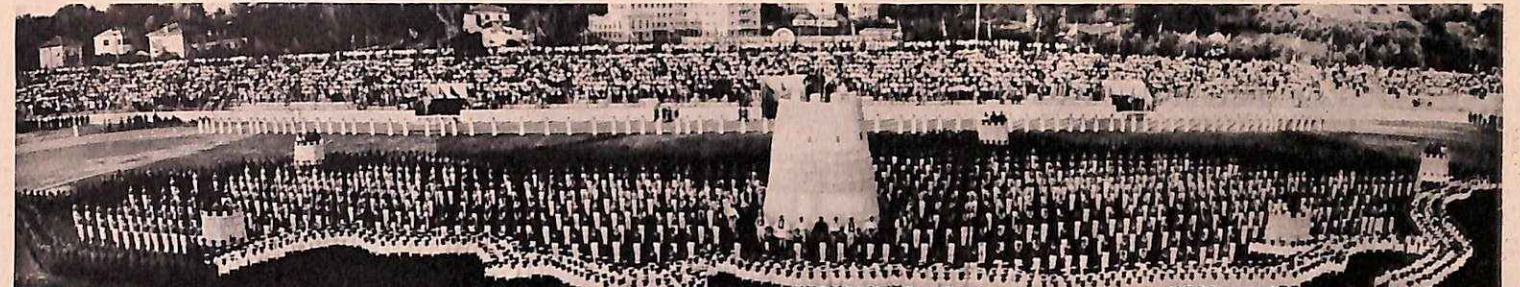
Μία παρένθεση, πού θὰ συνδέσει τὴν ἀλβανικὴ
ἐξωτερικὴν πολιτικὴν μὲ τὴς ἐσωτερικῆς ἐξελίξεις
στὴν χώρα τοῦ Ἐμβέρ Χότζα, εἶναι ἀναγκαία.

Τὴν ἐπίδραση τῆς ξενοφοβίας καὶ τὴν ἐκμετάλ-
λευσὴ τῆς ἐπισήμειναι ὁ Λέων Καραπαναγιώτης
στὴ διεισδυτικὴ γιὰ τὸ ἀλβανικὸν φαινόμενο με-
λέτῃ του «Ἀποκρυπτογράφηση μιᾶς παρέκκλισης».
«Ἡ στάση τῆς ἀλβανικῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας
ὑπαγορεύθηκε ἀπὸ τὴν κληρονομία τῆς ξενοφο-
βίας — ἀλλὰ καὶ ὑποδοθήθηκε ἀπὸ τὴν μεθοδικὴ
καλλιέργειά τῆς — μιᾶς μικρῆς καὶ ὀπισθοδρομι-
κῆς χώρας», παρατηρεῖ. Τὰ φάσματα τῆς ἐλληνι-
κῆς, ὅπως καὶ τῆς γιουγκοσλαβικῆς (μετὰ τὴν
ρῆξιν τοῦ Τίτο μὲ τὴν Κομινφόρμ, τὸ 1948) απει-
λῆς, πού δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐπισημαίνονται σὲ ὅλους
τοὺς τόνους, στέρωσαν τὸ καθεστὼς τοῦ Χότζα.
Αὐτοπροβαλλόμενος σὰν ἐνσχυριστὸς τοῦ ἀλβανι-
κοῦ ἐθνικισμοῦ, ὁ σημερινὸς ἡγέτης τοῦ Κ.Κ. Ἀλ-
βανίας ἀξιοποίησε τὸ μῦθος κατὰ τῶν Γιουγκο-
σλάβων, πού δυνάμωσε μετὰ τὴν προαράτηση τοῦ
Κοσσυφοπεδίου, καὶ τὴν ἐχθρότητα κατὰ τῶν Ἑλ-
λῶν, γιὰ νὰ ἐπιζητῇ σὲ περίοδο ραγδαίων με-
ταβολῶν.

Ὁ φόβος τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Ἀλβανίας κάτω
ἀπὸ τὴν γιουγκοσλαβικὴν κυριαρχία — ὁ διαιμελι-
σμός τῆς Ἀλβανίας μετὰ τῆς Ελλάδος καὶ τῆς
Γιουγκοσλαβίας ἦταν τὸ δεύτερον φάσμα — δὲν φαί-
νεται, ὅμως, νὰ συνδέεται ἀποκλειστικὰ μὲ τὴς
προπαγανδιστικῆς ἐπιτυχίης τοῦ ἀλβανικοῦ κα-
θεστῶτος. Εἶχε βάσεις. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πο-
λέμου οἱ Γιουγκοσλάβοι προετοίμαζαν τὴν ἐνταξί-
α τῆς Ἀλβανίας σὲ ἓνα ὁμοσπονδιακὸ σχῆμα, κάτω
ἀπὸ τὴν δική τους κυριαρχία, καὶ μέχρι τὸ 1948
προχώρησαν στὴν ὑλοποίησιν τοῦ σχεδίου. Οἱ ἐ-
νέργειές τους δικαιολογούν τὴν ἐπιθετικὴν στάση
τοῦ καθεστώτος τοῦ Ἐμβέρ Χότζα ἀπέναντί τους
καὶ ἐξηγοῦν τοὺς ἐξωτερικοὺς του προσανατολι-
σμούς.

Ἀναζήτηση προστασίας

Μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεων τοῦ
Τίτο μὲ τὴν Σοβ. Ένωση, καὶ μὲ τὸ ἄγχος ὅτι ἡ
Ἀλβανία θὰ μπορούσε νὰ ἀποτελέσῃ τὸ τιμμη-
-ἀπειλὴ καὶ κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ κατὰ τοῦ
καθεστώτος —, ὁ Χότζα ἀναζήτησε στὴν προστα-

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟΙ ΟΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΙ: ΑΝΔΡΕΙ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΥΝ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΩΝ ΤΙΡΑΝΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΟΤΖΑ

Υπό του πολιτικού και διπλωματικού συντάκτου κ. Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

σία της Κίνας τὴν διασφάλιση. Οἱ ψυχρὲς κινεζο-
γιουγκοσλαβικὲς σχέσεις καὶ ἡ ἀντίθεση τοῦ Μάο
Τσέ Τσούγκ στὴν ἰδέα τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως
ἀποτελοῦσαν πρόσθετη ἐγγύηση γιὰ τὸ ἀλβανικὸ
καθεστὼς, πού ἀξιοποίησε τὸ κλίμα τοῦ ψυχροῦ
πολέμου, ἀναπτύχθηκε καὶ ἐπέζησε, ἴσως, χάρι
σ' αὐτό.

Ἀλβανικὴ ἀδιαλλαξία

Μέσα σὲ τοῦτο τὸ πλαίσιο μπορεῖ κανεὶς εὐ-
κολώτερα νὰ ἀντιληφθῇ γιὰτὶ ἀδιόκοτες προσ-
παθεῖς γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῶν ελληνοαλβα-
νικῶν διπλωματικῶν σχέσεων προσέκρουσαν ἐπάνω
στὴν ἀλβανικὴ ἀδιαλλαξία. Ἐμμεσες ἐπαφὲς πρα-
γματοποιήθηκαν, ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ κ. Ε. Ἀδέ-
ρωφ, μέσω τοῦ τότε ἀντιπροσώπου στὸν ΟΗΕ (καὶ
τώρα ἀρχηγοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Βασιλέως) πρε-
σβευτοῦ κ. Δ. Μπίτσιου, καθὼς καὶ μετὰ τῶν
πρεσβευτῶν τῆς Ἑλλάδος (Φ. Φίλων) καὶ τῆς
Ἀλβανίας στὸ Παρίσι. Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὁμα-
λοποίηση, ἡ ἐλληνικὴ πλευρὰ φάνηκε ὑποχωρητι-
κὴ — θὰ μπορούσε νὰ ἀρκεσθῇ σὲ μονομερὴ δη-
λωση ὅτι τὸ βορειοηπειρωτικὸν παραμένει ἐκκρε-
μές. Οἱ Ἀλβανοὶ, ὅμως, ἀξίωσαν ρητὴ παραί-
τηση ἀπὸ τὴν διεκδίκηση. Δὲν δέχτηκαν ἐλληνικὴ
δῆλωση ὅτι «τὸ θέμα παραμένει στὸ σημεῖο στὸ
ὁποῖο ὁρίζεται σήμερον».

Ἡ τελευταία ἐλληνικὴ κρούση γιὰ τὴν ἀπο-
κατάσταση σχέσεων ἔγινε τὸν Δεκέμβριο τοῦ
1963. Δυὸ μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του ὁ Σοφ.
Βενιζέλος, σὰν ἀντιπρόεδρος πιά τῆς κυβερνήσεως
καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, ἀνακίνησε τὴν παλαιό-
τερη πρότασή του γιὰ τὴν παραχώρηση καθεστῶ-
τος αὐτονομίας στὴν Β. Ἠπείρο, μέσα στὰ πλαι-
σία τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους. Τὴν προϋπόθεση αὐ-
τὴν γιὰ τὴν ὁμαλοποίησιν ἀπέκρουσε ἀμέσως ἡ ἀλ-
βανικὴ κυβέρνησις. «Ὁ σταθμὸς τῶν Τιράνων ἐχα-
ρακτήρισε τὴς ἀπόψεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἐλλη-
νικῆς κυβερνήσεως σὰν «ἀπαρхайωμένες ἰδέες» καὶ
προχώρησε σὲ ἰσχυρισμούς ὅτι ὁ Σοφ. Βενιζέλος
ἀκολουθεῖ μεγαλοϊδεατικὴν πολιτικὴν.

Παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἡ προϊστορία τῆς φά-
σεως αὐτῆς, γιὰτὶ συνδέεται καὶ μὲ τὴν ψυχρότη-
τα πού δημιουργήθηκε μετὰ Χότζα καὶ Κρούστσεφ
καὶ τὴν κατωπὶν ἀλβανικὴν πρόσδεση στὴν
Κίνα. Γιὰ τὴν συνομιλίαν του μὲ τὸν Νικήτα Κρούστ-
σεφ, τὸν Ἰούνιο τοῦ 1960, στὴ Μόσχα, πᾶν
στὸ βορειοηπειρωτικὸ, ὁ Σοφ. Βενιζέλος ἔγρα-
ψε στὸ «Βήμα»:

«Ἐν ἀφερῶν ἐπίσης εἰς τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς
ὁποίας διαδίδει ὁ Ἑλληνισμός τῆς Β. Ἠπείρου
καί, χωρὶς νὰ θέσω, καθ' ὁσονδήποτε τρόπον, ζή-
τημα ἰθαγενικῆς τροποποιήσεως, ἐτόνισα τὴν ἀ-

νάγκην ὅπως ἡ ἀλβανικὴ κυβέρνησις παραχωρήσῃ
αὐτοδίοικσιν εἰς τὸ ἐλληνικὸν στοιχείον, μέσα
εἰς τὰ πλαίσια πάντοτε τοῦ ἀλβανικοῦ κράτους,
ὑπὸ μορφήν αὐτονομίσεως τῆς περιοχῆς, μέχρις
ὅτου τὸ ζήτημα λυθῇ ἀπὸ τοὺς ὑπουργούς Ἐξω-
τερικῶν τῶν τεσσάρων Δυνάμεων, ἐνώπιον τῶν ὁ-
ποίων, ὡς γνωστόν, ἐκκρεμεῖ»

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Κρούστσεφ ἦταν ἐνθαρρυν-
τικὴ γιὰ τὴν πρόταση Βενιζέλου καὶ συναδεδεόταν
ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ διευτύπωνε στὸν Χότζα
τὴν ἀποψή του. Τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα, εἶπε
ὁ Κρούστσεφ στὸν Βενιζέλο, χαιρετίζουν τὴν ἀπο-
ψὴ ὅτι κάθε μειονότητα πρέπει νὰ εἶναι αὐτόνομη,
γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀναπτύξῃ, σύμφωνα μὲ τὴς ἐπι-
θυμίες τῆς τῆς γλώσσας καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς. Ἡ
γνώμη τοῦ Ρώσου πρωθυπουργοῦ φαίνεται ὅτι δι-
αδιδάσκει στὸν ἡγέτη τοῦ Κ.Κ. Ἀλβανίας, ἀν-
κρίνη κανεὶς ἀπὸ τὴς ἀντιδράσεις τοῦ Χότζα, πού
λίγους μῆνες ἀργότερα καυχῆθηκε στὴν διάσκεψιν
τῆς Μόσχας:

«(Βάλαμε τὸ Σοφ. Βενιζέλο στὴ θέση του... Δε
θὰ κάνουμε ἐσαφικὲς παραχωρήσεις)»

Ἀπὸ γενικώτερη σκοπιά

Ποιὰ εἶναι τὰ σημερινὰ δεδομένα; Τὸ βορειο-
ηπειρωτικὸ παραμένει ἐκκρεμές στὸ Συμβούλιο τῶν
ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων μεγάλων
Δυνάμεων — Ἀμερικῆς, Σοβ. Ένώσεως, Ἀγγλίας
καὶ Γαλλίας —, στὸ ὁποῖο παρατέμφθηκε τὸν Νο-
έμβριο τοῦ 1946. Εἶχε πᾶρει τότε σειρά νὰ ἐξετα-
σθῇ μετὰ τὸ Αὐστριακόν. Ἀλλὰ τὸ Αὐστριακόν ἔ-
χει λυθῇ ἀπὸ τὸ 1955, χωρὶς, στὰ 10 χρόνια πού
πέρασαν, τὸ βορειοηπειρωτικὸν νὰ σημειώσῃ πρό-
οδο. Ἡ Ἑλλάς ἐξακολουθεῖ νὰ βρίσκεται πλάσμα-
τικά σὲ ἐμπόλεμη κατάστασιν μὲ τὴν Ἀλβανία.

Στὸ διάστημα αὐτό, τεράστια προσπάθεια ἔ-
χει καταβληθῇ (μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν προ-
παγανδᾶ) γιὰ τὴν δημιουργία ἐθνικῆς ἀλβανικῆς
συνειδήσεως. Ἡ σημερινὴ Ἀλβανία δὲν θυμίζει
τὸ «τεχνητὸ δημιούργημα» τῆς αὐτοτρομοκρατικῆς
καὶ ἰταλικῆς πολιτικῆς τοῦ 1913 — ἔτσι τὴν ὀνο-
μάζει ὁ κ. Π. Πιτινέλης, στὴν μελέτη του γιὰ τὴν
«Εὐρώπῃ καὶ τὸ ἀλβανικὸ ζήτημα», πού χρησι-
μεύει γιὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐλληνικῶν ἀπόψεων
στὴν διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης. Καὶ ἡ παραπάνω
προσπάθεια συνδυάζεται μὲ πρόγραμμα συστή-
ματικὸ ἀφελθισμοῦ τῆς Β. Ἠπείρου, πού ἐ-
φαρμόζεται κατὰ τὸν πιὸ ἀνηλεὴ τρόπο. Γιὰ τοὺς
Ἕλληνες πού δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀπαρνηθοῦν τὴ γλῶσ-
σα καὶ τὴ θρησκείαν τῶν προγόνων τους, τὰ μαρτύ-
ρια εἶναι ἀδόξαχτα. Μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴ μετα-
κίνησιν καὶ τμημάτων τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ σχέση

ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνες καὶ στοὺς Ἀλβανούς τῆς
Β. Ἠπείρου — 112.385 Ἕλληνες ἐναντὶ 82.360
μουσουλμάνων Ἀλβανῶν, σύμφωνα μὲ τὰ στοι-
χεῖα πού ὑποβλήθηκαν τὸ 1919 στὴν Διάσκεψιν τῆς
Εἰρήνης, ἀπὸ τὸν Ἐλευθ. Βενιζέλο — ἔχει ἤδη με-
ταβληθῇ.

Ἀπὸ γενικώτερη διπλωματικὴ σκοπιά, ἡ θέ-
σις τῆς Ἀλβανίας ἐμφανίζεται ἀρκετὰ ἰσχυρὴ. Τὸ
καθεστὼς τοῦ Ἐμβέρ Χότζα βασίζεται στὴν προσ-
τάσια τῆς Κίνας, πού ἔχει, γιὰ τὴν ὥρα, μόνο
τὴν Ἀλβανία πιστὴ δορυφόρο στὴν Εὐρώπῃ καὶ
στὰ Βαλκάνια. Μὲ τὴν συνδεσὴ αὐτῇ, ἡ κυβέρνησις
τῆς μικρῆς χώρας, πού δρῶκεται σὲ ὀχι φιλικὲς
ἢ περιπόου σὲ ἐχθρικές σχέσεις μὲ τοὺς γείτονές
της καὶ τὴς μεγάλες Δυνάμεις — Ρωσία, Ἀμερικὴ,
Βρετανία —, αἰσθάνεται τὴν ἀνεση, ὀχι μόνο νὰ
δρίξῃ τὴν Γιουγκοσλαβία καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ
καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἰδίαν τὴν Σοβ. Ένωση. Ὁ
Χότζα, ὡστόσο, λησμονεῖ ὅτι ἡ κινεζικὴ ἐπιρροή
δὲν ἀκολουθεῖ τελευταία ἀνοδικὴ πορεία. Φαί-
νεται ὅτι γιὰ τὴς δύσκολες στιγμῆς ὁ ἡγέτης τοῦ
ἀλβανικοῦ Κ. Κ. ὑπολογίζει πολὺ πᾶνω στὴν
συμπράτασιν τῆς Ἱταλίας, πού δὲν ἔπαυσε καὶ
μεταπολεμικὰ νὰ ἀκολουθεῖ φιλόδοξον μεσογειακὴ
(καὶ βαλκανικὴ) πολιτικὴν.

Ὀικονομικὰ, ἡ κινεζικὴ παρουσία δὲν στάθηκε
ἱκανὴ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν σοβιετικὴν βοήθεια.
Οὔτε ἡ γενναιοδωρία τῆς Ἱταλίας, πού ἔσπευσε
νὰ ξαναγυρίσῃ διπλωματικὰ στὸ παλιὸ της προ-
τεκτοράτο καὶ διεκδικεῖ, στὸ ὄνομα παλιῶν δε-
σμῶν καὶ νέων προσφορῶν, εὐνοιακὴ μεταχείριση.
Ἡ Ἀλβανία ἀντιμετωπίζει δυσεπίλυτα ὁικονομικὰ
πρόβληματα. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ αὐξηση
τοῦ ὅγκου τῶν συναλλαγῶν μὲ τὴν ἐχθρικήν Γι-
ουγκοσλαβία, ὅπως καὶ ἡ μετάδοσις ἀλβανικῆς
ἀντιπροσώπευσις στὴν Αἴγυπτον γιὰ ἐνίσχυσιν. Μὲ
τὸ πρίσμα αὐτό, ἡ ὁμαλοποίησιν τῶν ελληνοαλβα-
νικῶν σχέσεων θὰ ἦταν πολὺτιμι γιὰ τοὺς Ἀλ-
βανούς. Ἀποτελεῖ ἰσχυρὸ ἀντίδοτο στὴν ἀνάγκη
τοῦ καθεστώτος Χότζα νὰ προβόλλῃ τὴν ἐλληνι-
κὴ ἀπειλὴν γιὰ τὴν ἐσωτερικὴν του σταθερίαν.

Ὁ παράγων χρόνος

Τὰ στοιχεῖα πού ἀναλύθηκαν εἶναι χρήσιμα
γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῆς σημερινῆς ἐλληνικῆς
θέσεως. Πιὸ χρήσιμη ἀκόμη, ἴσως ἀποφασιστικὴ,
εἶναι ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραγόντος «χρόνος».

Μήπως ὁ χρόνος ἐργάζεται ἐναντίον μας καὶ
τὸ μόνον ἀποτέλεσμα πού μποροῦμε νὰ περιμένου-
με μὲ τὴν ἀβέβαιαν θὰ εἶναι νὰ μεταβληθῇ ἡ Β.
Ἠπείρος σὲ χώρα γεφυρὴ Ἑλλήνων (σὲ νέα Μονα-
στήρι), ὅπως παρατήρησε ὁ μακαρίτης πλοίαρχος
Β.Ν. Πύρρος Σπυριδιλίδης —βορειοηπειρωτικῆς

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ

Gancia

ΒΕΡΜΟΥΤ

Βερμουτ σε τρεις τύπους
ROSSO, BIANCO, EXTRA DRY.
Εκχωρίζουν με το άρωμα
και την εξαιρετική γεύση τους.
"Αν σας άρεσουν τα μικρά ποτά,
δοκιμάστε το APERITIVO GANCIA.
Θα ενθουσιασθήτε!
Το λένε GANCIA, το πίνουν όλοι!

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΑΛΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΤΗΛ. 526.447, 526.448.

ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΛΒΑΝΙΑΣ

τήν καταγωγή— σε απόρρητο υπόμνημά του προς την ελληνική κυβέρνηση;

Παραίτηση από την διεκδίκηση δεν μπορεί, από την άλλη πλευρά, ούτε να συζητηθεί. Το απαγορεύουν η ιστορία, τίτλοι που σφραγίστηκαν με άπειρες θυσίες, ή εθνική συνείδηση.

"Όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις και τα κόμματα — με μοναδική εξαίρεση την ΕΔΑ, που έχει έγκολπωθή τη γραμμή του Κ.Κ.Ε. — έχουν πάρει, άλλωστε, κατηγορηματική θέση πάνω στο αίτημα. Τον Οκτώβριο του 1961 η κυβέρνηση Καραμανλή εδήλωνε ότι «ουδέποτε η Ελλάς θα παρασιώπησεν την ύπαρξιν θέματος Β. Ήπειρου». «Το ζήτημα δεν δύναται να παραγραφεί διά της παρόδου του χρόνου (παρατηρούσε ο κ. Π. Πιπινέλης, μεταβατικός πρωθυπουργός, το 1963). Λόγοι διπλωματικοί, στρατηγικοί, έθνικοί και οικονομικοί συνθέτουν την ύπαρξιν του ζητήματος αυτού και επιβάλλουν την εξεύρεσιν καταλλήλου λύσεως». Λίγους μήνες αργότερα, ο κ. Γ. Παπανδρέου, σάν πρωθυπουργός, συμπλήρωνε: «Έκείνο, πάντως, το όποιον όφειλουν αι ελληνικά κυβερνήσεις να γνωρίζουν, είναι ότι το θέμα ύφίσταται. Και εκείνο το όποιον απαγορεύεται εις τους αιώνας είναι, δι' οιονδήποτε λόγον, ή άπάρησις του αίτηματος...».

Το δίλημμα

Αντίθετα, οι ειδικοί δεν βλέπουν με το ίδιο πρίσμα την δυνατή συνέχεια.

Ο τέως ύπουργός Έξωτερικών κ. Ε. Άδερωφ, σε άρθρο του, τον Νοέμβριο 1964, εξέφρασε την άποψη ότι είναι προτιμότερο να διατηρηθεί ή σημερινή κατάσταση, παρά να δεχθεί ή Ελλάς τον ιστορικά άνήτικο όρο (άπαρνήσεως του αίτηματος). Θα ζήσουμε και χωρίς σχέσεις με την Αλβανία, πρόσθεσε.

Το δίλημμα δεν στοιχειοθετείται, όμως, στην ίδια μορφή από δυό άλλους γνώστες των θεμάτων της έξωτερικής πολιτικής.

Ο πρέσβυς Αλέξης Κύρου σημειώνει σχετικά: «Το ζήτημα είναι ότι, καθώς παραμένονμεν και από άρνητικής, ακόμη άπόψεως, άθεραπεύτως ρομαντικής, παρεσύρθημεν εις το άλλο άκρον» εις την πλασματικήν δηλαδή θεωρίαν περί συνεχίσεως των "έμπολέμων σχέσεων" μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας και την άπουσίαν μας από τα Τίρανα, προς θλάσθην καιρίων ελληνικών συμφερόντων. "Όσον το ταχύτερον πραγματοποιηθή ή άποκατάστασις σχέσεων, τάσον το καλύτερον δι' άμφοτέρας τας χώρας. Το Βορειοηπειρωτικών παραμένει έκκρεμές, είτε το άναγνωρίζει, είτε δεν το άναγνωρίζει ή αλβανική κυβέρνηση».

Προχωρώντας περισσότερο, ο σημερινός ύπουργός Οικονομικών και παλιός επίσης διπλωμάτης κ. Γ. Μελάς, υπεστήριξε το 1960:

«Η "έμπόλεμος κατάσταση" μετά της Αλβανίας, που μας παρουσιάζει εις τους θέλοντας να μας δυσφημήσουν ως τρέφοντας κακάς διαθίσεις εναντι της γείτονος, από πολλού έπαυσεν έχουσα σχέσιν τινά με την πραγματικότητα. Περί θέσεως έδαφικού ζητήματος Β. Ήπειρου, μόνον μη σοβαροί άνθρωποι θα ήδύναντο να άμύλων σήμερον. Άποβάλλοντες, αντιστρόφως, την μέχρι τοῦδε άνεδαφικήν γραμμήν, θα ήδυνάμεθα, έν συνεννοήσει με όλας τας μεγάλας Δυνάμεις, να επιτύχωμεν καθεστώς έγγυώμενον την διάσωσιν των δυσμοίρων άδελφών της Β. Ήπειρου, από της περαιτέρω ολοκληρωτικής έξοντώσεως».

Επιτακτική ανάγκη

Για τον γράφοντα, ή ανάγκη να προστατευθή το ελληνικό στοιχείο της Β. Ήπειρου προβάλλει επιτακτική. Άπαρνήση του αίτηματος, φυσικά, δεν χωρεί. Αλλά τούτο δεν έμποδίζει την άνάληψη πρωτοβουλίας για να στοματήσθην τουλάχιστον οι άφελληνισμός. Θα είναι έγκληματικό να συνεχισθή ή πολιτική της άδρανείας και του ρομαντισμού. Χρέος της ελληνικής διπλωματίας είναι να έλιχθή με ρεαλισμό, μέσα στα παραπάνω πλαίσια, και να βρή διεξόδο.

Γ. Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

είναι πάντα
σαν να τρώτε για πρώτη φορά
σοκολάτα γάλακτος
διαπιστώστε το και σεις... αυτό το μικρό κομμάτι αρκεί!

Εκχωρίζει από τις άλλες γιατί, χάρις στην ειδική επεξεργασία που εφαρμόζει ή ΙΟΝ, διατηρεί άκέραιο το φυσικό της άρωμα και τα θρεπτικά συστατικά της. Άπολαμβάνετε κάθε κομμάτι της και είναι πάντα σαν να τρώτε για πρώτη φορά σοκολάτα γάλακτος.

ION

τρώγοντας ΙΟΝ, καταλαβαίνετε τη γεύση της πραγματικής σοκολάτας

νάμεσα στις αβυσσολογικές δυνατότητες να μεταχειριστούμε τον φυσικό κόσμο και την ανάπτυξη μίας κοινωνικής και πολιτικής συγκροτήσεως, ίκανής να ελέγχει τις δυνάμεις που έμεις αποδεσμεύουμε. Για να δούμε νικηταί, θεωρώ απαραίτητο να προωθήσω τις έρευνες στις κοινωνικές και ανθρώπινες επιστήμες, περισσότερο από όσο κάνουμε τώρα σ' αυτόν τον τομέα.

Η εξέλιξη των επιστημονικών γνώσεων —που διπλασιάσθηκε μέσα στα δέκα τελευταία χρόνια— μπορεί να εξακολουθήσει επί πολύ με τον ίδιο ρυθμό; Πράγματι, το όριο είναι καθωρισμένο από το ύψος των δαπανών που η κοινωνία είναι διατεθειμένη να προσφέρει. Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, ο προϋπολογισμός της επιστημονικής έρευνας αντιπροσωπεύει σήμερα τα 2% του εθνικού εισοδήματος. Αυτό δεν είναι τεράστιο. Θα μπορούσε να φθάσει στα 3% και 4%, πάνω από το οποίο θα ήταν πιο δύσκολο να προχωρήσει.

ΠΥΡΗΝΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ

Παρά την προβλεπόμενη εξέλιξη της επιστήμης, δεν νομίζω ότι οι επιστήμονες θα κυριαρχήσουν μία μέρα στην κοινωνία. Στην πραγματικότητα, —παρ' όλο που κ' εγώ είμαι ένας επιστήμων— δεν το εύχομαι. Κατά την εργασία μου μέσα στους κόλπους της κυβερνήσεως έμαθα ότι η πολιτική οφείλει να γνωρίζει έναν τεράστιο αριθμό θεμάτων, όχι τεχνικών, που διαφεύγουν εντελώς από την αντίληψη του ειδικού, ή δραση του οποίου είναι τελείως περιορισμένη, ώστε μία πραγματική τεχνολογία να μη είναι δυνατή, ούτε επιθυμητή.

Οι επιστήμονες έχουν, ωστόσο, ένα ρόλο στην πολιτική και ειδικότερα σε διεθνές επίπεδο. Έδώ και αρκετά χρόνια έχουν πραγματοποιήσει τις συναντήσεις του Πάγκου, που συγκεντρώνει, κατά καιρούς, κεκλεισμένων των θυρών, τους σοφούς όλου του κόσμου από την μία και από την άλλη πλευρά του Παραπετάσματος. Έξ αιτίας της διεθνούς εντάσεως, μερικές από αυτές τις συναντήσεις αφιερώθηκαν στον ανταγωνισμό των εξοπλισμών και στους κινδύνους που απειλούσαν τον κόσμο. Παρά τις αποστάσεις που τους χωρίζουν, Ρώσοι και 'Αμερικανοί βρήκαν μία κοινή διάλεκτο, που προέκυψε από την μόρφωση, τις γνώσεις και τις ταυτόσημες απόψεις, ή σύμπτωση αυτή σήνει. 'Αλλά και πάλι υπάρχει μία προσπάθεια κατανοήσεως που έμπνέεται από τον σεβασμό του τιμά τα επιστημονικά επιτεύγματα. Οι συναντήσεις του Πάγκου, καθώς και οι άλλες αυτού του είδους, έχουν συντελέσει στην βελτίωση των σχέσεων 'Ηνωμένων Πολιτειών και Ρωσίας. 'Επιτρέπουν σε ανθρώπους της αυτής καλλιεργείας να εξερευνήσουν πιο άνετα δύσκολα προβλήματα, από όσο μπορούν να κάνουν οι διπλωμάτες που δεσμεύονται από την επίσημη ιδιότητά των. Προσωπικά ανακάλυψα το ενδιαφέρον που έχουν μερικοί σοβιετικοί κύκλοι για τον αφοπλισμό, ένα από τα κυριότερα θέματα των συζητήσεών μας.

Το θέμα αυτό, το πιο σπουδαίο ασφαλώς, στο οποίο έπρεβαν μαζί η επιστήμη και η πολιτική, δείχνει σε ποιο σημείο η πολιτική κρατάει την επιστήμη σε άριστα όρια.

Στις διαπραγματεύσεις μας το 1962 - 63, δρισκώμασε τότε μόλις δυο βήματα από τον σκοπό που είχαμε τάξει: Την ολοκληρωτική απαγόρευση των πυρηνικών δοκιμών. Αυτό υπήρξε για μένα ένα μαρτύριο του Ταντάλου και η αποτυχία αυτή με κατέβλησε. Στο παιχνίδι μας αυτό είχαμε πολλά άτομα. Η κυβέρνηση Κένεντυ ευχόταν να πραγματοποιηθεί αυτή η συμφωνία και η σοβιετική κυβέρνηση συμμερίζονταν την ίδια άποψη. Είχαμε πραγματοποιήσει σημαντικές προόδους στην παρατήρηση των σεισμικών δονήσεων και στην διαπίστωση των δονήσεων στο έδαφος της Ρωσίας. Είχαμε φθάσει σε ένα πιο πραγματικό προσδιορισμό των στρατιωτικών συνεπειών που θα μπορούσε να έχει ένας μικρός αριθμός λαθραίων δοκιμών που είχε αναλάβει ο αντίπαλος. Με λίγα λόγια, οι διαπραγματεύσεις μας θα μπορούσαν να περιορίσουν τις απαιτήσεις τους στις επιθεωρήσεις, χάρις στην εγκατάσταση σταθμών ελέγχου έξω από το σοβιετικό έδαφος. Οι είκοσι έτησμοι έλεγχοι στην Ρωσία είχαν κατέβει στους 6 ή 7. Όσο για τους Ρώσους είχαν εγκαταλείψει την πατροπαράδοτη αντίθεσή τους σε κάθε επιχείρηση αυτού του είδους και έδενοντο 3 ή 4 επιθεωρήσεις το χρόνο.

ΑΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Αν είχαν συμφωνήσει σε ένα ενδιάμεσο αριθμό, ή ασφάλεια των δύο χωρών δεν θα απειλείτο τόσο. 'Αλλά οι Ρώσοι αντιπρόσωποι μās ωμολόγησαν ότι ο Κρούστσεφ είχε εξαντλήσει όλη την έλευθρία των ελιγμών του. Κατά την γνώμη μας, ο αριθμός των 3 - 4 επιθεωρήσεων ήταν πολύ μικρός, αλλά 5 θα ήταν αρκετός. 'Ο Κένεντυ θα το είχε δεχθεί αν ο Κρούστσεφ είχε κάνει το ίδιο.

Τελικά η συμφωνία δεν έγινε, εξ αιτίας του πολιτικού συντηρητισμού και των δυο πλευρών. Σε μάς η Γερουσία, συγκεκριμένα, ήταν αρνητική προς τη συμφωνία. Όσο για τους συνομιλητάς μας, η εύκαιρία αυτή μου έδωσε την δυνατότητα να διακρίνω τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν. Μία μέρα, καθώς προσπαθούσα να προσδιορίσω στους Σοβιετικούς ειδικούς την θέση τους σε ένα σύστημα ελέγχου, ένας Ρώσος διπλωμάτης μου είπε ότι δεν έπρεπε να σπρώχνω τους επιστήμονες της χώρας του στα τελευταία τους χαρακώματα.

Δεν έκανα τίποτε άλλο παρ' να τους φέρνω σε άμνηνία, συγχίζοντας τις προσπάθειές μου να επιτευχθεί μία συμφωνία, γιατί το πρόβλημα ήταν ουσιαστικά πολιτικού χαρακτήρος και δεν μπορούσαν να μεταβάλουν τίποτα.

Παρά την αποτυχία εκείνη, η συμφωνία για τον μερικό περιορισμό των πυρηνικών δοκιμών υπεγράφη το 1963. Είναι η άποψή μου ότι μπορεί κανείς να καταλήξει σ' ένα αποτέλεσμα για τον περιορισμό των εξοπλισμών. Είναι, λοιπόν, η πιο επείγουσα ανάγκη που υφίσταται σήμερα. Και γι' αυτό με έπεισε η συγκεκριμένη επιστημονική ανάλυση.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΑΜΥΝΑ;

Έδώ και μερικά χρόνια αποτελώ μέλος της 'Επιτροπής Γκάιτερ, επιφορτισμένος να μελετήσω αν είναι δυνατόν να επιτευχθεί μία απόλυτη ασφάλεια, συνδυάζοντας την ενεργητική άμυνα (δπλα) και την παθητική άμυνα (καταφύγια). Καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για μία χίμαιρα και ότι τα τεράστια μέσα που θα μπορούσαν να αφιερωθούν στην έρευνα αυτή δεν θα μετέβαλαν τίποτα. 'Ακόμη και αν κατώρθωνε κανείς να περιορίσει τις καταστροφές, κάθε πυρηνική σύγκρουση θα κατέληγε πάντοτε σε μία καταστροφή. 'Από τον τελευταίο πόλεμο, ή στρατιωτική δύναμη της 'Αμερικής δεν έπαψε να αυξάνεται, ενώ, παράλληλα, ή εθνική ασφάλεια των 'Ηνωμένων Πολιτειών μειώνεται γρηγορώτερα. Στις αρχές του 1950, αν ή Ρωσία είχε αποφασίσει να μάς κτυπήσει και να δεχθεί αναπόφευκτα αντίποινα, θα μπορούσε να μάς πληγεί αεροπορικά με βόμβες Α. Μερικές από αυτές θα είχαν κατορθώσει να διαπεράσουν την άμυνά μας και οι αμερικανικές απώλειες θα αριθμούσαν μερικά εκατομμύρια νεκρών. Στο τέλος του ίδιου χρόνου, 1950, ή επίθεση θα είχε γίνει με βομβαρδιστικά ανώτερα σε αριθμό και σε αποτελεσματικότητα, που θα έρριχναν αυτή την φορά βόμβες Η. Και τότε θα μετρούσαμε δεκάδες εκατομμύρια νεκρών. Τώρα, ή Ρωσία διαθέτει πυραύλους με θερμοπυρηνικές κεφαλές, που μπορούν να προξενήσουν τον θάνατο σε μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια.

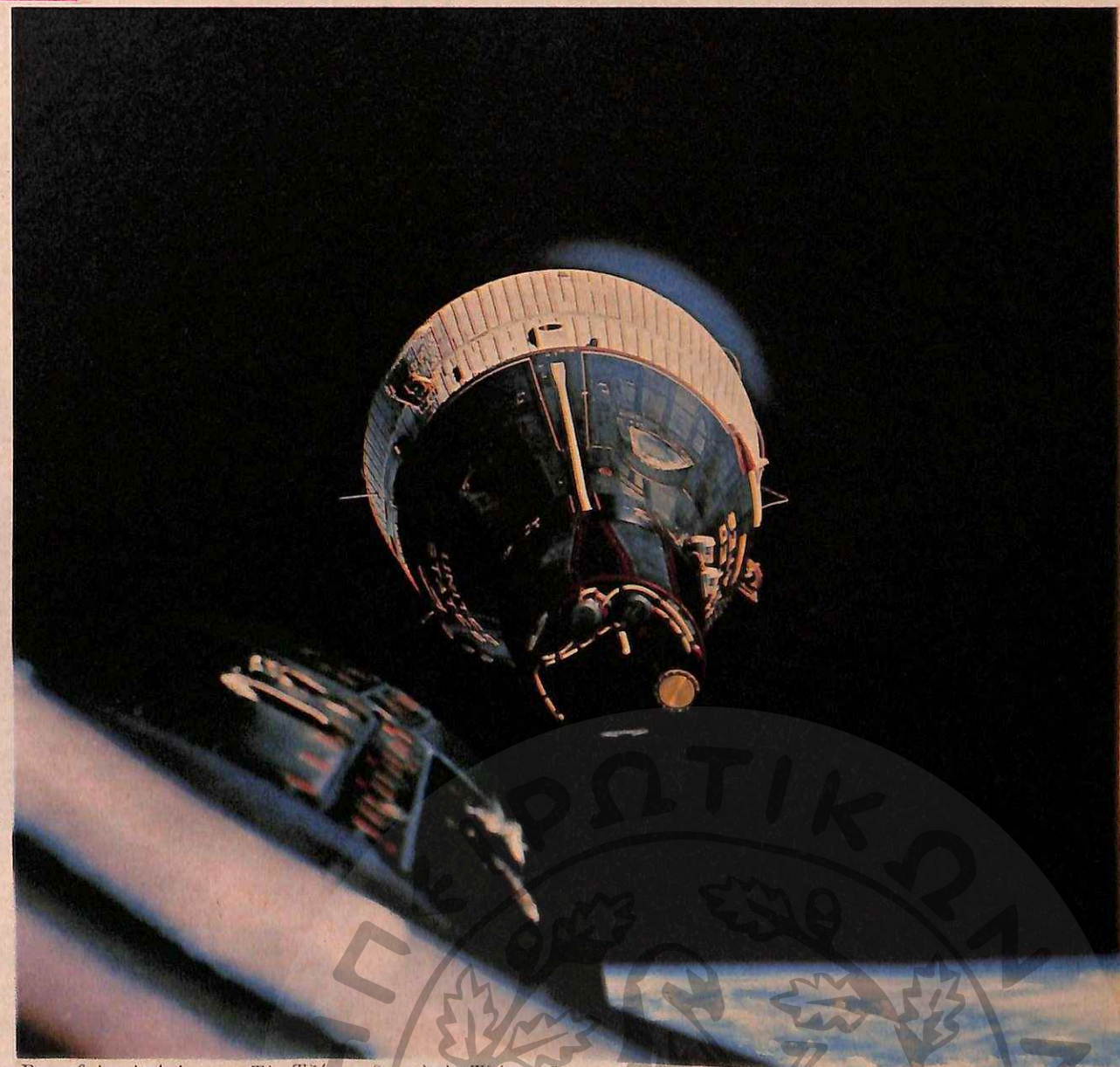
Η βέβαιη αυτή επιδείνωση της καταστάσεως δεν οφείλεται στην αδράνεια των 'Αμερικανών υπευθύνων. Είναι το αποτέλεσμα από την συστηματική χρησιμοποίηση, τόσο από την Ρωσία όσο και από την 'Αμερική, των δυνατοτήτων που προσφέρει ή τεχνολογία. Δεν υπάρχει, δηλαδή, επιστημονική λύση σ' αυτό το δίλημμα. Μίας αυξανόμενης στρατιωτικής δυνάμεως και μίας φθίνουσας ασφάλειας. 'Η μόνη διέξοδος είναι ο αφοπλισμός που θα γίνει με προοδευτικό ρυθμό, παρ' όλες τις δυσκολίες που παρουσιάζει. Θέλω να τονίσω ότι το πρόβλημα είναι πολιτικό. 'Ανάμεσα στα υποπροϊόντα της τεχνικής προόδου, για τα οποία μιλήσαμε, υπάρχει το περισσότερο εκρηκτικό, που ή σύγχρονη επιστήμη προσφέρει στην σύγχρονη πολιτική σαν ένα δηλητηριασμένο δόρο.

Τζέρομ Βιόνερ

*Αποκλειστικές Realités και «Εικόνες» στην 'Ελλάδα

ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΟΤΑΝ Ο «ΛΟΥΝΑ 9» ΠΡΟΣΕΔΑΦΙΣΘΗΚΕ ΟΜΑΛΑ ΣΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗ, ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΗΔΗ ΣΕ ΕΝΑΝ ΑΛΛΟ ΤΟΜΕΑ — ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ. ΤΑ ΔΥΟ ΑΥΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΑΝΟΙΞΑΝ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΙΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ.

Ραντεβού στο Διάστημα. Το «Τζέμινι 6» και το «Τζέμινι 7» περιστεύονται τώρα πλάι - πλάι γύρω από την «δορυγείο»

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ

ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ, ΣΗ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ» ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ ΜΠΟΡΜΑΝ—ΛΟΒΕΛ ΚΑΙ ΣΙΡΑ—ΣΤΑΦΟΡΝΤ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΚΑΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΣΥΝΑΡΧΑΣΤΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ — ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΩΝ 4 ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ

1η ΜΕΡΑ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ

Επί του «Τζέμινι 7». — Έχουμε μόλις τεθεί επί τροχιάς, όταν ο «Έλλιοτ Σπ», ο «άνταποκριτής» μας στο κέντρο ελέγχου του Χούστον, μας μεταδίδει μία ευχάριστη είδηση: Στο «Ακρωτήριο Κέννεντυ» ετοιμάζουν κιόλας την εκτόξευση του Ουάλλας Σίρα και του Τόμ Στάφορντ, που σε λίγες μέρες θα μας συναντήσουν με τον θαλαμίσκο τους «Τζέμινι 6». Όσο για μας βολεύομαστε όσο μπορούμε καλύτερα και αρχίζουμε τα πρώτα πειράματα που μας έχουν ανατεθεί. Πρόκειται να μείνουμε κοντά στον φορέα πυραύλου, που μας έθεσε σε τροχιά. Υποχρεώνουμε τον θαλαμίσκο μας να κάνει μερικές στροφές στον άξονά του και, ξαφνικά, βλέπουμε τον πυραύλο. Έκτοφενδονίζει την υγρή καύσιμη ύλη του σαν πυροσβεστική άντλία και περιστρέφεται αντίστροφα γύρω στον άξονά του. Στα παγωμένα μέρη της καυσίμου ύλης αντανακλώνται όλα τα χρώματα της ίριδος. Το θέαμα θυμίζει ανοικτή ούρα παγωνιού. Αυτός είναι ο πρώτος περιπάτος στο διάστημα και το θέαμα του φορέως πυραύλου μας έχει τόσο μαγεία, που επί 20 λεπτά περίπου κρατούμαστε όσο είναι δυνατό κοντύτερά του — σε απόσταση μεταξύ 20 - 40 μέτρων. Στο τέλος βάζουμε φωτιά στους δικούς μας πυραύλους, που χρησιμεύουν για να κανονίσουμε την πορεία μας κι απομακρυνόμαστε. Το μεγάλο δοκίμιο πυρο χάνεται και σε λίγο δεν βλέπουμε πια παρά τις φλόγες του να τρεμοσβήνουν, από μακριά. Βγάζουμε τις κουκούλες και τα γάντια μας. Μετά τοποθετούμε γύρω στους μισούς μας τους δακτυλίους της πίεσης. Το αδιάκοπο tik - tak τους θα μας συνοδεύει ολόκληρες δύο εβδομάδες. Ο σκοπός του είναι να διευκολύνουν την κυκλοφορία και να εμποδίζουν το αίμα να συσσωρεύεται στις κνήμες.

Σε λίγο φθάνει η ώρα του πρώτου γεύματος. Από ένα μικρό κοιλώμα που βρίσκεται κάτω από τα πόδια μας παίρνουμε το δέμα, που περιέχει το διαστημικό φαγητό: Κιμάς από άλεσμένα άρπικα φιστίκια, κρεατόζυμη από λουκάνικα, φρουτοσαλάτα και πουτίγκα. Πεινούμε, μα μας είναι αδύνατο να καταπιούμε μία μπουκιά κρεατόζυμη, που είναι στ' αλήθεια απδιαστική.

2α ΜΕΡΑ: ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΟ

Συμπλώντας, σκουπίζουμε τα μάτια, τα χέρια και το πρόσωπο με υγρό χαρτοβάμβακο, που βρίσκουμε στα δοχεία της τροφής και στο σάκκο των απορριμμάτων. Ο Φράνκ δεν μένει ευχάριστος με την υποτυπώδη αυτή τουαλέτα. Του έρχεται μία μεγάλη ιδέα: θγάζοντας λίγες σταγόνες νερό από το «σιφόν», που χρησιμεύει για να υγραίνουμε τα αφυδατωμένα τρόφιμα, καταφέρνουμε να πλύνουμε κάπως το πρόσωπό μας. Όσο για το πρωινό, δεν αξίζει ούτε καν να το αναφέρουμε. Οι «φροντισταί» μας έχουν ετοιμάσει δέματα που περιέχουν το φαγητό μιάς μέρας, ξέχασαν όμως να το χωρίσουν στα τρία κλασικά γεύματα. Έτσι αντί για πρωινό τρώγουμε μακαρόνια και τόννο με ντομάτα!...

Την δεύτερη αυτή μέρα, κατά το μεσημέρι, θέτουμε σε λειτουργία τον «ηλεκτρικό αντιπομπό», που θα βοηθήσει το ραντάρ του «Τζέμινι 6» να μας βρει, όταν θα πρόκειται να συναντηθούμε. Το μηχανήμα λειτουργεί πολύ καλά. Βάζουμε επίσης μπρός για να το δοκιμάσουμε άλλο μηχανήμα, που προορίζεται για την ούρανία πλοήγηση. Αυτό όμως δεν λειτουργεί, ούτε θα λειτουργήσει.

Έχουν περάσει 24 ώρες από τότε που φύγαμε. Τόσος καιρός περίπου χρειάστηκε για να μπορέσουμε να νοιώσουμε στην κάψουλα σαν στο σπίτι μας. Μετά το δείπνο κάνουμε το νοικοκυριό μας. Η εργασία αυτή είναι σημαντική, γιατί πρέπει με κάθε θυσία να αποφύγουμε την άκαταστασία. Μοιραζόμαστε τις δουλειές.

3η ΜΕΡΑ: Η ΓΗ, ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ

Η Γη μας προσφέρει αυτό το πιο ενδιαφέρον θέαμα. Παρακολουθούμε την εκτόξευση ενός πυραύλου «Πολάρис» από το ύ-

ποδρύχιο «Βενιαμίν Φραγκλίνος» εν καταδύσει στα ανοικτά της Φλόριντα. Η εκτόξευση αυτή ήταν συνδυασμένη με την πτήση μας.

Ός το βράδυ έχουμε να κάνουμε τόσα πολλά, που ξεχνούμε ένα από τα προγράμματα της γυμναστικής. Παίρνουμε φωτογραφίες και κάνουμε καταγραφές με υπέρυθρες ακτίνες του Μεξικού, του Γαλαξία και του Χούστον της βάσεώς μας. Πάνω από το Χούστον είδαμε καθαρά τα αεροδρόμια, τα στάδια και τις λίμνες, που βρίσκονται γύρω από την πόλη. Ο Τζιμ όμως δεν μπόρεσε να ανακαλύψει το σπίτι του.

Η νύχτα έρχεται με πανσέληνο. Η Γη μας εμφανίζεται τώρα σε χρώμα ομοιόμορφα γαλάζιο. Αν ένας Άρειος μπορούσε να την δει θα την ώνόμαζε Γαλάζιο Πλανήτη.

Ο Μπόρμαν έχει σηκώσει την κάσκα της στολής του.

4η ΜΕΡΑ: ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΤΡΟΧΙΑΣ

Συμπλώντας μας υποδέχεται στο Κάρναρβον η ΝΑΣΑ (Αμερικανική Υπηρεσία Αστροναυτικής και Διαστήματος), στέλνοντάς μας ένα «Καλημέρα» από την Αυστραλία. Καθαρίζουμε, όπως πρέπει να κάνουμε απαραίτητα κάθε πρωί, την στήλη των καυσίμων. Η κυριώτερη εργασία μας για την ημέρα αυτή θα είναι να θέσουμε σε λειτουργία τους πυραύλους κατευθύνσεως, για να αλλάξουμε πολύ ελαφρά την πορεία μας. Άπειρες οδηγίες για μία υπόθεση που διαρκεί μόλις 16 δευτερόλεπτα και μισό. Με την διόρθωση αυτή θα είναι πιο εύκολο στους συναδέλφους μας του «Τζέμινι 6» να μας συναντήσουν.

Ο κεντρικός σταθμός του Χούστον μας στέλνει αδιάκοπα μουσική σε κύμα διαφορετικό από εκείνο που χρησιμοποιείται κανονικά για την επικοινωνία μας. Δυστυχώς η λήψη είναι τόσο κακή που συχνά δεν ακούμε τίποτε.

5η ΜΕΡΑ: ΓΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Τίποτε άλλο από ρουτίνα. Η συνθησισμένη σειρά ιατρικού τέστ, επιστημονικών πειραμάτων, φωτογραφιών της Γης και θέβαια η οδήγηση του θαλαμίσκου.

Μία μέρα σαν κι αυτή, όπου δεν έχει κανείς να κάνει τίποτε το ενδιαφέρον, περιμένουμε με ανυπομονησία την ώρα του φαγητού, ανυπομονησία που γίνεται ακόμη μεγαλύτερη από το γεγονός, ότι δεν ξέρουμε τι φαγητό μας έχουν ετοιμάσει. Όσο παρατείνεται η παραμονή μας στο διάστημα, τόσο εκτιμούμε περισσότερο την τροφή. Ιδιαίτερα τους χυμούς φρούτων, την πουτίγκα και γενικά τα γλυκά. Ο Τζιμ δεν μπορεί να συνθίσει τους κύβους

τά φιστίκια. Ο Φράνκ δεν καταφέρνει να καταπιεί τα κομμάτια του αυγού. Στο δείπνο παρατήσαμε όλες αυτές τις «ένισχυτικές τροφές». Μόλις, όμως, πέφτη η θερμοκρασία στον θαλαμίσκο, ή πείνα νικά τις απαιτήσεις των ούρανίσκων και καταβροχθίζουμε ό,τιδήποτε. Ο Φράνκ μάλιστα τρώγει ακόμα και την κρεατόζυμη.

6η ΜΕΡΑ: ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Ο ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ

Και το σημερινό πρόγραμμα δεν είναι καθόλου φορτωμένο. Παρ' όλη αυτά προβλέπει δυο διορθώσεις της τροχιάς μας. Πρόκειται να της δώσουμε κυκλική μορφή με την προοπτική του ραντεβού μας με τον «Τζέμινι 6». Ο Τζιμ βάζει μπρός τον ρυθμιστή και τα άλλα όργανα πλοήγησης, που δεν είχαμε χρησιμοποιήσει από την πρώτη περιφορά μας.

7η ΜΕΡΑ: Η ΓΗ ΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΣΥΝΝΕΦΑ

Η στήλη των καυσίμων μας ανησυχεί τώρα σοβαρά. Όχι μόνο εξ αιτίας της λάμπας της πινακίδας ελέγχου, που εξακολουθεί να αναβοσβήνει, αλλά γιατί διαπιστώνουμε κάποια απώλεια ενέργειας. Το ένα από τα κύτταρα που αποτελούν την στήλη έχει γεμίσει νερό. Καταφέρνουμε πάντως να το επαναφέρουμε σε λειτουργία, εφαρμόζοντας τις μεθόδους εκτάκτου ανάγκης που μας έχουν διδάξει.

Από τότε που φύγαμε είχαμε πάντα θαυμάσιο καιρό. Σήμερα όμως μαζεύονται παντού σύννεφα, σε σημείο που να σκεπάζουν την Γη.

8η ΜΕΡΑ: ΑΝΑΠΟΔΟΓΥΡΙΖΕΙ!

Συμπάμε τουρτουρίζοντας από το κρύο. Η θερμοκρασία έχει πέσει τη νύχτα κατά 20 βαθμούς. Τραβάμε κάτω από τα φινεστρίνια τους σάκκους με την επένδυση του αλουμινίου, που περιέχουν την τροφή μας και τα ειδικά φίλτρα που χρησιμοποιούμε για να πετύχουμε απόλυτο σκοτάδι στο εσωτερικό της καμπίνας. Τότε διαπιστώνουμε ότι ο θαλαμίσκος στριφογυρίζει και αναποδογυρίζει γρήγορα. Παρ' όλα αυτά δεν χάνουμε καθόλου την ισορροπία μας, ούτε και ζαλιζόμαστε. Ο θαλαμίσκος είναι στην πραγματικότητα ένας ολότελος δικός του μικρός κόσμος. Όσο δεν κοιτάζουμε έξω, δεν νοιώθουμε ούτε ποιά διεύθυνση ακολουθούμε, ούτε τί κινήσεις κάνουμε μαζί του.

Ανακαλύπτουμε γρήγορα τους λόγους των αντικανονικών κινήσεων. Η αντίληψη των στολών πίεσης αφήνει ατμούς με τόση δύναμη, που επενεργεί σαν μικρός πυραύλος διευθύνσεως. Και ο Φράνκ είναι υποχρεωμένος να θέτει σε λειτουργία τους αληθινούς πυραύλους για να αποκαταστήσει την ισορροπία μας.

9η ΜΕΡΑ: ΜΑΘΑΙΝΟΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ

Συμπάμε νωρίς. Σήμερα θα εκτοξευθεί ο «Τζέμινι 6». Για μας η νύχτα αυτή υπήρξε η καλύτερη από τότε που απογειωθήκαμε και βρίσκουμε σε πολύ καλή φόρμα.

Ένα σχίσμα στα σύννεφα μας επιτρέπει να δούμε θαυμάσια τις εγκαταστάσεις του «Ακρωτηρίου Κέννεντυ». Από το ραδιόφωνο ακούμε την αντίστροφη μέτρηση. Καταφέρνουμε να κινηματογραφήσω το θέαμα, όταν ξαφνικά μας έρχεται από τη Γη το δυσάρεστο νέο: Ο πυραύλος - φορέας αρνείται να απογειωθεί...

ΣΤΗΝ ΓΗ: ΕΠΙ «ΤΟΥ ΤΖΕΜΙΝΙ 6»

Οι κινητήρες μπαίνουν σε κίνηση, αλλά για μας δεν συμβαίνει τίποτε. Ο πυραύλος δεν απογειώνεται και μένουμε ακίνητοι στον θαλαμίσκο μας. Όμολογούμε ειλικρινά πως ποτέ δεν φοβηθήκαμε τόσο στη ζωή μας. Την στιγμή αυτή ο Ουάλλας Σίρα, που διευθύνει τον «Τζέμινι 6», δεν έχει παρά λίγα δευτερόλεπτα στη διάθεσή του για να πάρη την απόφασή του: να περιμένουμε ακίνητοι και με την καρδιά μας σφιγμένη στην κορυφή του πυραύλου μας («Τιτάν»), που κινδυνεύει να εκραγή από στιγμή σε στιγμή, ή να τραβήξη το κορδόνι για να εκτοφενδονισθούμε από την κορυφή του πυραύλου και να προσγειωθούμε με αλεξίπτωτο. Μας είχαν γυμνάσει και τους δυο για τέτοιο ενδεχόμενο. Άλλα στην πραγματικότητα οι συνθήκες δεν είναι ποτέ οι ίδιες με των ασκήσεων. Η εκτόξευση πάνω από την περιοχή της απογειώσεως των πυραύλων δεν είναι καθόλου διασκεδαστική ιστορία. Ο μηχανισμός που προορίζεται να σώσει τους πιλότους είναι μεγαλοφυής, με την αυτόματη εκτόξευση όμως το πέσιμο δεν είναι τις περισσότερες φορές καθόλου μαλακό. Η σκέψη αυτή υπαγορεύει στον Ουάλλας να μείνη στον θαλαμίσκο ως το τέλος και ίσως λίγο περισσότερο ακόμη. Η διαίσθηση θα παίζει μεγάλο ρόλο στην απόφασή του. Οι ένδειξεις στις διάφορες πινακίδες διακαλούν τον απόφαση του τύπου «ό σώζων εαυτόν...», έστω και αν δεν έχουν ά-

νάψει ακόμη οι κόκκινες λάμπες, που δίνουν την διαταγή έγκαιρης λήξεως του θαλαμίσκου. Την ίδια στιγμή λειτουργεί στο υποσυνείδητό μας ένας αντίθετος παρών. Ξέρουμε ότι η εκτόξευση θα κινδύνευε να φέρη μεγάλη καθυστέρηση στο διαστημικό πρόγραμμά μας.

Η πραγματικά αγωνιώδης στιγμή δεν κρατά περισσότερο από λίγα δευτερόλεπτα, έστω και αν συνεχίζονται οι κίνδυνοι. Έχουμε περάσει ξυστά την καταστροφή! Όμως δεν δοκιμάζουμε καμμία αποθάρρυνση, ίσως, γιατί ελπίζουμε ότι η επόμενη απόπειρά μας να συναντήσουμε τον «Τζέμινι 7» θα πετύχνη.

ΕΝ ΠΤΗΣΕΙ... ΕΠΙ ΤΟΥ «ΤΖΕΜΙΝΙ 7»

Εται λοιπόν ο «Τζέμινι 6» έμεινε στη Γη. Δεν ελπίζουμε ότι θα μπόρεσε να γίνει δεύτερη εκτόξευση έγκαιρως για το ραντεβού μας. Μας κυριεύει η απογοήτευση, αν και δεν μας επιτρέπεται να στενοχωριόμαστε, γιατί έχουμε ακόμη να εκπληρώσουμε την δική μας αποστολή. Μετά 4 - 5 ώρες το κέντρο ελέγχου μας διαβεβαιώνει: «Ο «Τζέμινι 6» θα απογειωθεί σε λίγες μέρες. Το ραντεβού λοιπόν θα γίνει παρ' όλα όσα έχουν συμβεί».

Μετά το γεύμα βλέπουμε ότι έχουμε καταρρίψει το ρεκόρ διαρκείας πτήσεως των Κούπερ και Κόνραντ, που έμειναν στο διάστημα συνεχώς επί 191 ώρες. Για ανταμοιβή ο διευθυντής πτήσεως μας δίνει την άδεια να «ντυθούμε όπως θέλουμε». Αυτό σημαίνει ότι μπορούμε να πετάξουμε από πάνω μας τις άβολες διαστημικές στολές μας.

10η ΜΕΡΑ: ΜΕΤΡΑΜΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΙΤΕΣ

Η ρουτίνα εξακολουθεί να μας απασχολεί τόσο πολύ που δεν έχουμε τον καιρό να πλήξουμε. Την νύχτα σβήνουμε το φως του θαλαμίσκου για να θαυμάζουμε καλύτερα το πανόραμα που εκτυλίσσεται κάτω από τα πόδια μας, στο άπειρο σκότος. Οι επιστήμονες μας είχαν ζητήσει να μετρήσουμε τους μετεωρίτες, που εμφανίζονται στη μέση διάρκεια ενός νυκτερινού περάσματος, δηλαδή όσο πετούμε πάνω από περιοχές της Γης, όπου επικρατεί νύχτα. Αυτό είναι περίπου ένα τρίτο της τροχιάς. Τη «νύχτα» αυτή είδαμε τρεις μετεωρίτες. Στο επόμενο πέραςμα θα μετρήσουμε 206 λάμψεις.

Αρχίζουμε να έχουμε φαγούρα στο τριχωτό δέρμα. Τα γένηια μας μεγαλώνουν γρήγορα. Είδοποιούμε το έδαφος ότι αίσθανόμαστε λίγο θρώμικοι. Γι' αυτό, ίσως, οι μέρες μας φαίνονται πολύ μακρές. Το βράδυ αυτό άναψαν μαζί για πρώτη φορά και οι δυο λάμπες της στήλης των καυσίμων. Άλλα το άμπερόμετρο δείχνει ότι η στήλη παράγει πάντα ενέργεια. Προσπαθούμε να μη σκεφτόμαστε πια την ανωμαλία αυτή. Παρ' όλα αυτά μόλις θρόδισσε τακτοποιήσαμε τον εξοπλισμό μας. Δεν ξέρουμε μήπως θα υποχρεωθούμε να προσγειωθούμε πρόωρα.

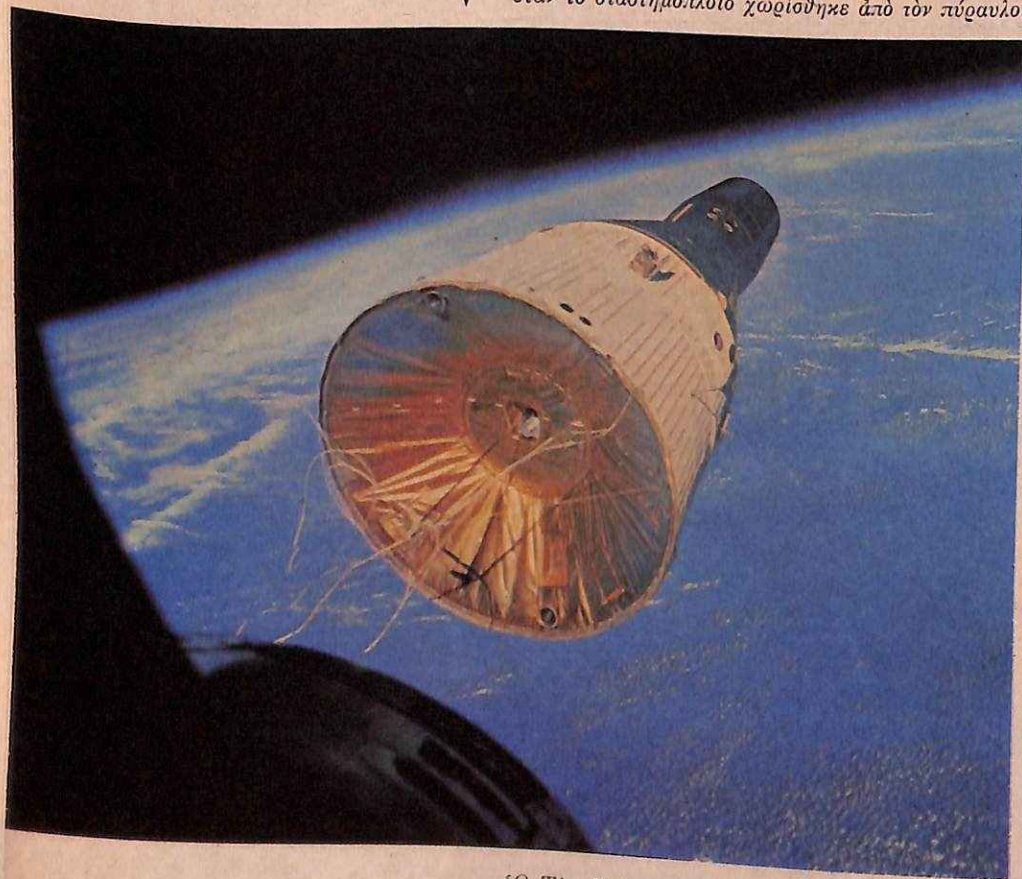
12 ΜΕΡΑ: ΣΙΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΦΟΡΝΤ ΕΡΧΟΝΤΑΙ

Ε λοιπόν! Κόντεψε να τα χάσουμε όλα: Ο «Τζέμινι 6» απογειώθηκε ακριβώς την στιγμή που πετούσαμε πάνω από την Φλόριντα. Ευτυχώς τα σύννεφα είχαν αποτραβηχτεί. Υποχρεώσαμε τον δορυφόρο μας να περιστραφεί γρήγορα, αλλά δεν είχαμε καιρό να δούμε την ούρα των καυσαστρών που όφνηνε πίσω του ο πυραύλος - φορέας. Από την στιγμή εκείνη αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε για το ραντεβού και το άσυρματο πλήρωμα μας επιτρέπεται να ακούμε τις τελευταίες οδηγίες, που το Χούστον δίνει στους συναδέλφους μας Σίρα και Στάφορντ, στους οποίους και δίνουμε τώρα τον λόγο, γιατί το πλήρωμα του «Τζέμινι 6» θα έβη τις μεγαλύτερες ευθύνες για την επιτυχία του ραντεβού μας στο διάστημα.

ΕΠΙ ΤΟΥ «ΤΖΕΜΙΝΙ 6»: Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Βρίσκομαστε σε τροχιά τώρα και πεντέμιου λεπτά. Έχει τελειώσει η πρώτη τελείως αυτόματη φάση της πτήσεώς μας και τώρα μπορούμε να οδηγούμε τον θαλαμίσκο μας και να πάρουμε στο χέρι τον μοχλό. Στην πραγματικότητα πρόκειται για τρεις μοχλούς. Άριστερά, ο πρώτος πιλότος (Σίρα) έχει ένα μοχλό που μπορεί να κινήσει πίσω - μπρός, δεξιά - αριστερά, πάνω - κάτω. Κάθε κίνηση αφήνει πυραύλους κατευθύνσεως, που η ώθησή τους αυξάνει ή λιγοστεύει την ταχύτητα του θαλαμίσκου, ή την μετακινεί πλάγια ή προς τα πάνω ή προς τα κάτω. Ο Τόμ Στάφορντ διαθέτει παρόμοιο μοχλό, τοποθετημένο δεξιά του. Όσο για τον τρίτο μοχλό, που βρίσκεται ανάμεσά μας και έχει μία λαβή σαν πιστολιού, αυτός προορίζεται για να αλλάξει τον προσανατολισμό του θαλαμίσκου, χωρίς να τον θάξει από την τροχιά του. Όταν γυρίση κανείς την λαβή, ο θαλαμίσκος κάνει μία

Το «Τζέμινι 6» φωτογραφίζει το «Τζέμινι 7» την στιγμή που τα δύο αμερικανικά διαστημόπλοια πραγματοποιούν την συνάντησή τους, στις 15 Δεκεμβρίου. Από το «Τζέμινι 7» κρέμονται μερικές ταινίες, που απόμειναν όταν το διαστημόπλοιο χωρίστηκε από τον πυράνλο.

Ο Τόμ Στάφορντ, από το «Τζέμινι 6», φωτογράφησε ιδιοχείρως το «Τζέμινι 7» κατά την τετράωρη συνάντησή τους.

Επιπλέον στα νερά του Ατλαντικού το «Τζέμινι 6», μετά την κάθοδό του από το Διάστημα. Οι αστροναύτες Ονάλλας Σίρα (αριστερά) και Τόμ Στάφορντ προτίμησαν να μη βγούν από τον θαλάσσιο, που έπεσε σε απόσταση 20 χιλιομέτρων από το σκάφος διασώσεως «Γουόσπ», πριν από την άφιξη των βατραχάνθρωπων. Λίγα λεπτά μετά την κάθοδο του θαλάσσιου στην θάλασσα, οι βατραχάνθρωποι πήδησαν από ελικόπτερο και προσέδεσαν πλωτήρες. Μια ώρα αργότερα οι αστροναύτες βρέσκονταν επάνω στο πλοίο.

Μετά το φανταστικό ταξίδι, η επιστροφή ήταν μια ακόμη επιτυχία

παρέκκλιση, δηλαδή το μπροστινό μέρος του στρέφεται άριστερα ή δεξιά, όπως το αυτοκίνητο, όταν γυρίζει το τιμόνι. Ο τρίτος αυτός μοχλός θυμίζει τον μοναδικό μοχλό των κλασικών αεροπλάνων. Αυτό τον μοχλό θα χρησιμοποιήσουμε άργότερα στο ραντεβού για να στρέψουμε τον θαλαμίσκο με την μύτη και να γυρίσουμε τα φινεστρίνια προς την Γη, για να πάρουμε φωτογραφίες.

Ξέρομε, πάντως, ότι για το ραντεβού θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλους τους μοχλούς και ότι αυτό θα απαιτήσει μεγάλη προσοχή, ταχύτητα και εξαιρετική ακρίβεια. Οι αυτόματοι μηχανισμοί δεν θα μπορέσουν πια να βοηθήσουν. Όταν τα δύο σκάφη πλησιάζουν μια κίνηση του ανθρώπινου δακτύλου, έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από τους υπολογισμούς των ρυθμιστών.

Η άρχικη τροχιά μας είναι πολύ ικανοποιητική, αν και το περιγείο μας είναι έλαφρα χαμηλό. Για να το διορθώσουμε ο Τόμ παραβάλλει τις πληροφορίες που στέλνουν από το έδαφος με τις πληροφορίες του ρυθμιστή, που έχουμε μαζί μας. Θέτει στον ηλεκτρονικό εγκέφαλο ολόκληρη σειρά ερωτήσεων για την ταχύτητά μας, για την απόσταση που μας χωρίζει από τον «Τζέμινι 7», για την ακριβή ώρα, όπου θα πρέπει να εξαπολύσουμε τις απαραίτητες ώθησεις για να τον φθάσουμε, όσο και για την διάρκειά της. Για να ρωτήσει το μπράντσο δεν έχει παρά να πατήσει μερικά κουμπιά. Ο ρυθμιστής αρχίζει να κτυπά και να βουίζει. Μετά οι απαντήσεις εγγράφονται σε μια ταινία.

Μετά την συγκέντρωση των στοιχείων ο Ουάλλας εμφανίζεται επί ακνήης. Σπρώχνει τον άριστερο μοχλό προς τα μπρος και τον κρατά στην θέση αυτή καμιά δεκαπενταριά δευτερόλεπτα χωρίς στην επιτάχυνση αυτή που έρχεται στην κατάλληλη στιγμή. Ένώ πετάμε πάνω από την Νέα Όρλεάνη, μπορούμε να προσαρμόσουμε την τροχιά μας ακριβώς στο πρόγραμμα πτήσεως.

Πλησιάζουμε ολοένα περισσότερο τον «Τζέμινι 7». Ένώ εκτελούμε τους έλιγμούς, που έχουν σκοπό να καταλάβουν την απόσταση των 160 χιλιομέτρων, που μας χωρίζει ακόμη, η συγκίνησή μας μεγαλώνει ολοένα... Στο τέλος διακρίνουμε πολύ καθαρά πάνω μας ένα πολύ φωτεινό σημείο. Ο Ουάλλας ειδοποιεί το κέντρο έλέγχου ότι «θλέπει κάτι» και προσθέτει ότι πρόκειται ίσως για τον Σείριο, το λαμπρότερο άστρο στην περική αυτή του ουρανού. Άλλα σε λίγες στιγμές ξέρομε ότι αυτό που βλέπουμε είναι ο «Τζέμινι 7», αν και καθυστερούμε να το ανακοινώσουμε στη Γη, όπου να θεσπαιθούμε απόλυτα. Λίγο άργότερα η τελειωτική εξακρίβωση και η χαρά που ανακαλύψαμε τον στόχο μας αυξάνει την έμπιστοσύνη μας για την τελική επιτυχία της μεγάλης περιπέτειάς μας.

Ο Ουάλλας χρησιμοποιώντας μικρούς πυραύλους κατευθύνσεως κάνει την πρώτη και κυριώτερη προσπάθεια να πλησιάσει τον «Τζέμινι 7». Μετά, τον προσπερνά και σταματά περίπου σε απόσταση 40 μέτρων. Από τον ένα θαλαμίσκο στον άλλο κοιταζόμαστε κυριολεκτικά στα μάτια. Οι θαλαμίσκοι μας ακολουθούν την ίδια τροχιά και στέκονται ολότελα ακίνητοι ο ένας σχετικά με τον άλλον. Το πρώτο ραντεβού στο διάστημα έχει πετύχει. Μετά αποφασίζουμε να πλησιάσουμε ακόμη περισσότερο. Πρέπει να προχωρήσουμε με προσοχή για να ελαττώσουμε την απόστασή μας στα τριάντα εκατοστά του μέτρου και ίσως ακόμη λιγώτερο. Ο έλιγμος αυτός αποδεικνύεται ευκολώτερος από την πρώτη φάση της προσεγγίσεώς μας. Από τα φινεστρίνια προσφέρουμε στους έαυτούς μας την πολυτέλεια να παρακολουθούμε σαν θεαταί την καταπληκτική στιγμή της νίκης. Άφου κοιτάξαμε τα άξυριστα πρόσωπα των συναδέλφων μας, ο Ουάλλας υποχρεώνει τον θαλαμίσκο μας να κάμπι ένα άργο κύκλο γύρω στον «Τζέμινι 7», πλησιάζοντάς τον από το πίσω μέρος με την μύτη του δικού μας. Μετά ανεβαίνει ξανά προς την μύτη του «Τζέμινι 7». Την στιγμή αυτή ο Τόμ λέει ότι ζηλεύει και θέλει και αυτός να οδηγήσει. Πάινει

στα χέρια του τον μεσαίο μοχλό και κάνει ένα έλιγμό, ακολουθώντας όμως την φορά αυτή τον κεντρικό άξονα του «Τζέμινι 7». Πρόκειται για μια άπιθανη «άγωνιώδη» στιγμή, όπως στον κινηματογράφο! Χωρίς να θέλω να προσβάλωμε τον φράνκ Μπόρμαν και τον Τζιμ Λόβελ, που στην υπόθεση αυτή έχουν ένα ρόλο καθαρά παθητικό, έχουμε την έντυπωση πως είμαστε κυνηγόςκυλα, που διασκέδαζουν παίζοντας μ' ένα κόκκαλο.

Συνεχίζουμε τους έλιγμούς, πλησιάζοντας τον «Τζέμινι 7», πάντα σε απόσταση που φθάνει τους τριάντα πόντους...

Λένε ότι κάθε χωρισμός φέρνει και κάποια μελαγχολία. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, όταν αφήναμε όριστικά τον φράνκ και τον Τζιμ, έχουμε τύψεις που τους εγκαταλείπομε μόνους στο διάστημα. Άλλα ο χειρισμός αυτός και η αλλαγή τροχιάς είναι μέρος του σχεδίου μας επιστροφής στην Γη. Αντί για άλλο άποχαιρισμό, λέμε στους φίλους μας που μένουν ψηλά ότι τους περιμένομε μετά από δύο μέρες για να ξεκουραστούμε λίγο, πριν αρχίσουμε το ταξίδι του γυρισμού στην ατμόσφαιρα.

13η ΜΕΡΑ: «ΤΖΕΜΙΝΙ 7»: ΠΑΛΙ ΜΟΝΟΙ

Προσπαθούμε να πάρουμε θέση, που θα μας επιτρέψει να φωτογραφίσουμε την επιστροφή του «Τζέμινι 6» στην ατμόσφαιρα. Βλέπομε τότε πως έχουν χαλάσει δυο από τους πυραύλους, που προορίζονται για τις πλευρικές μετακινήσεις του θαλαμίσκου. Ίσως τους είχαμε χρησιμοποιήσει πάρα πολύ. Άδύνατο να στρίψουμε για να παρακολουθήσουμε την αναχώρηση του Ουάλλας και του Τόμ! Μονάχα τους λέμε: «Καλή αντάμωση», χωρίς να τους βλέπουμε. Οι ώρες περνούν και αισθανόμαστε φοβερά μόνοι. Κάνουμε τόσες προσπάθειες για το ραντεβού αυτό και τώρα ο Τόμ με τον Ουάλλας ξεκουράζονται στο αεροπλανοφόρο, ενώ έμεις θριασκόμαστε πάντα εδώ στο διάστημα, φορτωμένοι σκοτούρες. Το κέντρο έλέγχου μας ζητά από την Γη ολόένα καινούργια πειράματα, θριασκόμαστε όμως πολλές φορές στην ανάγκη να λέμε: «Όχι». Έκτός από τις σκοτούρες μας με τους πυραύλους διευθύνσεως, δεν έχουμε πια σχεδόν καθόλου καύσιμα.

14η ΜΕΡΑ: ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μετά το πρωινό ο Κρίς Κράφτ μεταδίδει στον Τζιμ ειδήσεις από το σπίτι του. Η Μαίριλιν, η γυναίκα του, περιμένει να φέρη στον κόσμο παιδί, που μπορεί να έρθη από την μία στιγμή στην άλλη. («Έξακολουθεί να περιμένει:» ρωτά ο Τζιμ. «Όταν θα τελειώσει την αναμονή, εσύ θα το μάθης πρώτος», του απαντά ο Κρίς.

Παρά την κούρασή μας θέλωμε να εξαντλήσουμε όλα τα φίλμ, που έχουμε ακόμη, και περνάμε την υπόλοιπη μέρα μας τακτοποιώντας το κάθε πράγμα που δεν θα μας χρειαστεί την στιγμή της επιστροφής στην ατμόσφαιρα.

Μετά διαβάζουμε μια φορά ακόμα τις οδηγίες για το πως θα ανάψουν οι πυραυλοί της επιστροφής και τις ξαναδιαβάζουμε, ώπου τις μαθαίνουμε απ' έξω.

15η ΜΕΡΑ: ΠΡΟΤΥΠΟ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΣΤΗ ΓΗ

Σηκωνόμαστε στις τρεις το πρωί, ώρα Χούστον. Καθαρίζουμε την στήλη για τελευταία φορά και παίρνουμε ένα πλούσιο πρωινό: Μακαρόνια, φρουτοσαλάτα, πουτίγκα, μπανάνες, σάντουιτς με τυρί και πορτοκαλάδα. Βασιλικό γεύμα!

Ένώνομε τις βοηθητικές μπαταρίες για να κρατήσουμε λίγο ακόμη την στήλη. Μετά ακούμε από το κέντρο έλέγχου καινούργιες οδηγίες για τους πυραύλους επιστροφής. Είκοσι λεπτά πριν τους ανάψουμε, η βάση του Κάρναρβον μας μεταδίδει την ακριβή ώρα που πρέπει να αρχίσω το αντίστροφο μέτρημα. Ένώ περιμένομε την στιγμή αυτή, δεν μπορούμε να μη σκεφτόμαστε ότι πρόκειται να βουτήξω σε ένα πραγματικό μελανοδοχείο. Η Γη μοιάζει πραγματικά με μελανοδοχείο γεμάτο ως τα χείλη. Οδηγούμε αποκλειστικά με την οδήθεια των οργάνων. Έχει περάσει τόσος καιρός που δεν έχουμε αισθανθώ την έλξη της Γης, ώστε απότομη επιβράδυνση που φέρνουν οι πυραυλοί επιστροφής μας φαίνεται πως έχουν τεράστια δύναμη. Περιμένοναμε, θέβαια, κάποια αντίδραση, αλλά όχι και τόσο δυνατή.

Η περιουλλογή μας γίνεται θαυμάσια. Δεν είχαμε φθάσει ακόμη στην θάλασσα, όταν είδαμε ένα αεροπλάνο να πετά γύρω μας. Σε λίγα λεπτά μας ανέβασαν στο ελικόπτερο. Παρά την δεκαπενθήμερη περιπλάνησή μας αισθανόμαστε άπιθана καλά. Ένα δείγμα από το κέφι μας έδωσε άμέσως ο φράνκ. Φθάνοντας στο αεροπλανοφόρο («Γουόσι») ο φράνκ είναι τόσο ευχαριστημένος, που δεν θύμωσε για κάτι που ασφαλώς έπρεπε να τον κάμπι να θυμώσει. Η μπάντα της υποδοχής δεν είχε θρή άλλο καλύτερο για να υποδεχθώ έναν αεροπόρο από το έμβλημα του ναυτικού!

μαλακά... μαλακά στην Σελήνη!

Για πρώτη φορά στην ιστορία, συσκευή που κατασκευάστηκε από τα χέρια του ανθρώπου, προσεδάφιστηκε μαλακά στην επιφάνεια του φυσικού δορυφόρου του πλανήτη μας, και από κεί, σαν άπισταλμένος φωτοεπώρτερ ολόκληρου της ανθρωπότητας, μετέδωσε φωτογραφίες και πληροφορίες άλυπολόγιστης σημασίας για την έπιστήμη. Όλοι είμαστε μάρτυρες ενός εξαιρετικής σπουδαιότητας γεγονότος, που αποτελεί την άφετηρία νέας εποχής στην ανάπτυξη της κοσμοναυτικής και στην ιστορία της γνώσεως, από τους ανθρώπους, των πλέον μυστικών αινιγμάτων της φύσεως. Το χέρι του ανθρώπου έγινε μακρύ και το άπλωσε μέχρι την Σελήνη. Η κατάκτησή της αποτελεί πολύ σημαντικό στάδιο στην ανάπτυξη της έπιστήμης. Οι άστρονομικές παρατηρήσεις έδοήθησαν στην διασαφήνιση σειράς ζητημάτων, σχετικών με την δομή της σεληνιακής επιφανείας και των φυσικών συνθηκών που επικρατούν στον δορυφόρο μας. Με την βοήθεια και των πιο ισχυρών άστρονομικών μέσων και σε πολύ εύνοϊκές συνθήκες παρατηρήσεως, μπορούμε να διακρίνωμε άντικείμενα επί της Σελήνης, με διαστάσεις της τάξεως των 100 μέτρων. Τα πιο ψηλά όρη της Σελήνης φθάνουν τα 9.000 μ. και οι σκοτεινές κηλίδες, που λέγονται θάλασσες, είναι κοιλάδες βάθους 1.000 - 2.000 μ.

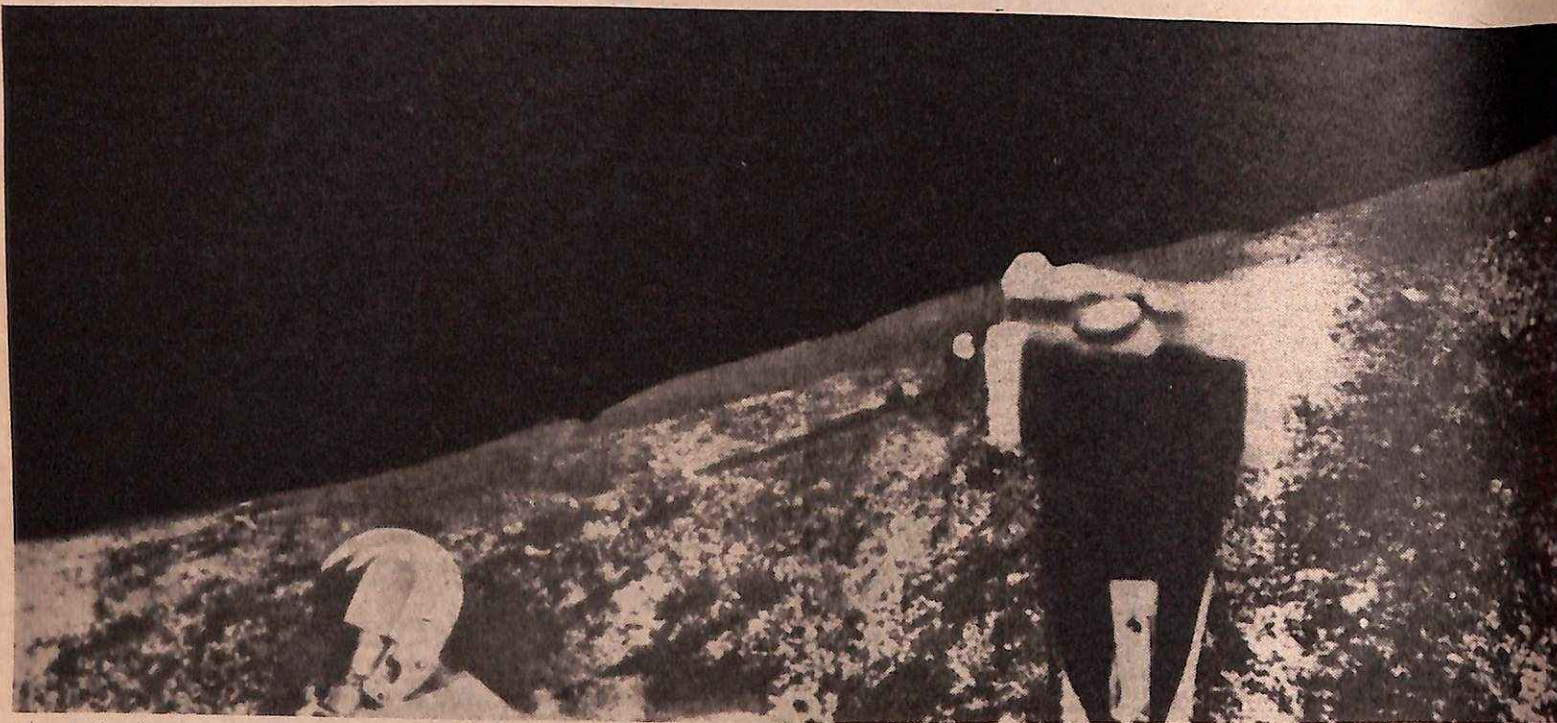
Την 3η Φεβρουαρίου 1966 και ώραν Μόσχας 21.45 και 30' (ώρα Ελλάδος 20.45 και 30'), ο αυτόματος σταθμός «Λούνα 9», που εξαπελύθη στις 31 Ιανουαρίου, έπραγματοποίησε μαλακή προσεδάφιση στην επιφάνεια της Σελήνης, στην περιοχή του Ωκεανού των Καταιγίδων, δυτικά των κρατήρων Ράινερ και Μάριος. Ο «Λούνα 9» άρχισε άμέσως να μεταδίδει πολύτιμες έπιστημονικές πληροφορίες στην Γη, σε συχνότητα 183,538 μέγα-έρτζ.

Οι τηλεοπτικές εικόνες, που μετέδωσε ο «Λούνα 9», έχουν μοναδική έπιστημονική άξια για τον καθορισμό της δομής και των ιδιομορφιών της επιφανείας της Σελήνης. Στις φωτογραφίες, που έχουν στα χέρια τους τώρα οι έπιστήμονες, φαίνεται ότι η επιφάνεια της Σελήνης δεν είναι «επί», αλλά έχει κοιλάματα. Στην γύρω περιοχή, όπου έγινε η προσεδάφιση του «εφωτοεπώρτερ» της Γης, διακρίνονται καθαρά διάφοροι βράχοι. Η Σελήνη απέκλυσε

τα μυστικά της. Έλύθη και το ζήτημα της ύπαρξεως ή όχι της σκόνης, που κατά μια έκδοχή είχε δημιουργηθεί από την πτώση των μετεωριτών. Δεν υπάρχει επικίνδυνο βαθύ στρώμα σκόνης, που μέσα του θα δυθόταν, όπως στο νερό, οποιοδήποτε άντικείμενο, όπως πίστευαν πολλοί έπιστήμονες στην Δύση και όπως άπεικόνιζε την επιφάνεια της Σελήνης ο Άγγλος συγγραφέας έπιστημονικής φαντασίας Άρθουρ Κλάρκ. Οι αντίληψεις αυτές άπεδεί-

Λόβελ και Μπόρμαν — γυρίζουν στην Γη από το χάος.

Ο «Λούνα 9», ο πρώτος γήινος φωτορεπόρτερ, μετέδωσε μέρη του σεληνιακού τοπίου. Είναι η μόνη φωτογραφία που δημοσιεύθηκε στην «Πράβδα».

χθησαν άνεδαφικές. Ο «Λούνα 9» πάτησε επί στερεού εδάφους. Δυο φωτογραφίες, από τις τελευταίες που μετέδωσε ο αυτόματος κοσμικός σταθμός, δείχνουν ένα μέρος του σεληνιακού πανοράματος της νοτιοανατολικής πλευράς του σημείου προσεδάφισής. Οι φωτογραφίες, που μετέδωσαν, ελήφθησαν σε διάφορα χρονικά διαστήματα, όταν ο «Ηλιος» βρισκόταν σε διαφορετικό ύψος πάνω από τον ορίζοντα. Η θέση του «Λούνα 9» βρίσκεται κοντά στον Ισημερινό της Σελήνης, όπου η επιφάνειά της είναι σχετικά επίπεδος. Κατά την διάρκεια της τηλεοπτικής μεταδόσεως των σεληνιακών τοπίων, ο φακός είχε μιάν έλαφρη κλίση προς την γραμμή του ορίζοντος, για να μη φωτογραφίσθουν κατασκότεινο ούρανό, και έβλεπε προς το σκούρο σκολατένιο έδαφος της Σελήνης. Γύρω από τον σταθμό διακρίνονται μικρές λεπτομέρειες της επιφάνειάς. Σε πολλές φωτογραφίες διακρίνονται λεπτομέρειες γύρω από τον σταθμό, με διαστάσεις περίπου ένος - δυο χιλιομέτρων.

Η επιφάνεια

Στην περιοχή της προσεδάφισής του «Λούνα 9» η επιφάνεια της Σελήνης είναι αρκετά στερεά, γιατί η φωτογραφία δείχνει ότι δεν έγινε σημαντική βύθιση της συσκευής στο σημείο όπου προσεδάφισθηκε. Η επιφάνεια της Σελήνης είναι πολύ τραχεία και έχει πολλά κοιλώματα και υψώματα. Σε μία φωτογραφία, άκριβως μπροστά στον φακό και σε απόσταση περίπου δυο μέτρων, φαίνεται ένας λίθινος σχηματισμός, με διαστάσεις 15 εκατοστωμέτρων, που ρίχνει πίσω του μακρά σκιά. Πιο μακριά φαίνονται ακόμη μεγαλύτερες πέτρες. Στο βάθος των φωτογραφιών διακρίνονται υψώματα και κοιλάσματα.

Ο σταθμός «Λούνα 9» αποτελείται από τρία βασικά μέρη: Από τον αυτόματο σεληνιακό σταθμό, που έπρεπε να προσεδάφισθί τόσο «μαλακά» πάνω στην επιφάνεια της Σελήνης, ώστε να μην πάθι δλάβη το σύστημα των ηλεκτρονικών συσκευών. Από τους κινητήρες, που ήταν προωρισμένοι να διορθώσουν την τροχιά και να πραγματοποιήσουν την «τροχοπέδηση» κατά την προσέγγιση της επιφάνειάς. Από τμήματα περιέχοντα τις συσκευές κατευθύνσεως της πτήσεως. Ο αυτόματος κοσμικός σταθμός αποτελεί έναν έρμητικά κλειστό θάλαμο, μέσα στον οποίο βρίσκονται οι δέκται και οι πομπές, τα άλλα έπιστημονικά όργανα και οι πηγές ένεργείας. Το τη-

λεοπτικό σύστημα εξασφαλίζει την δυνατότητα της κυκλικής παρατηρήσεως και την μετάδοση των εικόνων στην Γή. Οι κεραίες στήθηκαν αυτόματα, μετά την προσεδάφιση. Το βάρος του σταθμού «Λούνα 9», όταν έτέθη σε τροχιά προς την Σελήνη, ήταν 1.583 χιλιόγραμμα.

Ασύνηθες θέαμα

Τί θα αντίκρυσουν τα μάτια του πρώτου Ρώσου ή Αμερικανού κοσμοναύτου, όταν, έπειτα από λίγα χρόνια, πατήση στην επιφάνεια της Σελήνης; Ο παρατηρητής αυτός θα αντίκρυσθ ένα ασύνηθες θέαμα. Ο ούρανος θα έχη κατασκότεινο χρώ-

μα, τίποτε το γαλάζιο δεν θα υπάρχει και το φώς του «Ηλιου» θα έχη έκτυφλωτική λάμψη. Γύρω από τον «Ηλιο» θα φαίνονται καθαρά ή έρυθρη στεφάνη της χρωμοσφαίρας του και οι ήλιακές προβολές, που έχουν επίσης το ίδιο χρώμα. Η άργυρόχρωμη ήλιακή κορώνα θα λάμψη δυνατά.

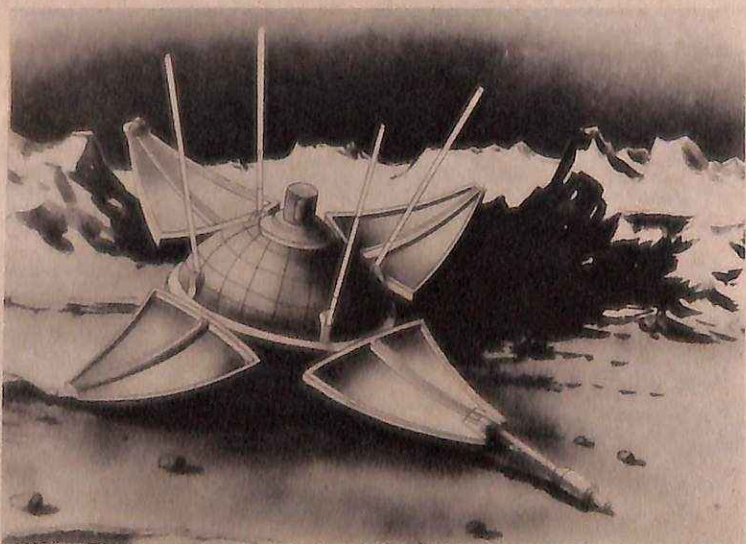
Η Γή φαίνεται από την Σελήνη σαν μιά λαμπερή σφαίρα κυανού χρώματος, που καταλαμβάνει στον ούρανό ορατή επιφάνεια 13,7 φορές μεγαλύτερη από τον δίσκο της Σελήνης. Ακόμη και με γυμνό μάτι θα διακρίνεται η περιστροφή της Γης γύρω από τον άξονά της, θα φαίνονται τα νέφη, που θα καλύπτουν ποτέ το ένα και ποτέ το άλλο τμήμα της επιφάνειάς της, θα φαίνονται ακόμη οι θάλασσες, οι όκεανοί και οι ήπειροι στην περιστροφική τους κίνηση.

Ο «Ηλιος» κινείται άργα μεταξύ των αστέρων στον ούρανό και μένει πάνω από τον ορίζοντα επί δυο έβδομάδες, και όταν δύη, μένει κρυμμένος στο ίδιο χρονικό διάστημα. Ούτε ένα σύννεφο δεν μειώνει την λάμψη του ήλιακού φωτός.

Προς την κατάκτηση

Η Σελήνη θα κατακτηθί από τον άνθρωπο. Οι αστρονόμοι και οι γεωωυσικοί θα κτίσουν άστεροσκοπεία. Οι γεωφυσικοί θα οργανώσουν στην Σελήνη γραφείο προγνώσεως του καιρού πάνω στην Γή. Οι γεωλόγοι θα μελετήσουν τα ήφαιστειακά και σεισμολογικά φαινόμενα. Όλες οι γήινες έπιστήμες θα έμπλουτισθούν άφάνταστα από τις παρατηρήσεις και τις έργασίες των έπιστημόνων πάνω στην Σελήνη. Και θα υπάρξη πολλή δουλειά για όλους τους έπιστήμονες.

Ρωσικό σχέδιο του «Λούνα 9», προσεδάφισμένου στην Σελήνη. Τα τέσσερα περσόνια είναι ήλιακοί ουσωφονεται και πέδιλα προσεδάφισσεως.

ΧΑΡΗΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

ΤΡΙΑΣ

Χαρήτε το άρωμα που σās προσφέρει
μόνο το τσάϊ **Brooke Bond**

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Α. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗΣ - Α. ΤΣΟΛΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛΕΦ. 534.594

Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ, ΜΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ ΩΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ...

Άστυνομικό μυθιστόρημα του Τζών Γυάρντνερ

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, Ο ΜΟΣΤΥΝ, ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ, ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΩΝ, ΣΕ ΕΝΑ ΔΡΟΜΑΚΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΟΥΛΒΑΡ ΜΑΖΕΝΤΑ. ΝΟΜΙΣΕ ΟΤΙ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΤΟΥ ΣΤΙΓΜΕΣ, ΑΛΛΑ ΞΑΦΝΙΚΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΣΩΤΗΡΑΣ, ΠΟΥ ΜΕ ΔΥΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ. ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ ΛΟΧΙΑΣ, Ο ΜΠΟΥΨΥ ΟΚΣ, «ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΗ», ΟΠΩΣ ΔΙΕΓΝΩΣΕ ΤΟ ΕΜΠΕΙΡΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΜΟΣΤΥΝ. ΤΟΝ ΠΗΡΕ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ ΑΜΕΣΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΗ ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ, ΜΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΟ ΜΙΣΘΟ. ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, Ο ΜΠΟΥΨΙ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΓΟΥΗΚ-ΕΝΤ ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΙΡΙΔΑ, ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΜΟΣΤΥΝ. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ. Ο ΜΠΟΥΨΙ ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΟΤΙ ΘΑ ΛΕΙΨΗ ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΑΕΙ. ΟΛΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΚΑΛΑ, ΑΛΛΑ Ο ΜΠΟΥΨΙ ΦΟΒΑΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΤΡΟΜΕΡΑ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ...

2

Κάθε φορά που πετούσε με αεροπλάνο, ο Μπόυζι περνούσε το ίδιο είδος προσωπικής κόλασης. Κ' έπειτα από κάθε ταξίδι, φοβόταν πώς δεν θα το ξανάκανε άλλη φορά. 'Αλλά, στο είδος της δουλειάς του, ο χρόνος κι οι πελάτες δεν μπορούσαν να περιμένουν. Την τελευταία φορά—πριν από μια πτήση από μια δόμια—είχε κάνει μια γρήγορη πτήση από το Λονδίνο στο Μάντσεστερ, κ' είχε αντιμετωπίσει την φοβερή εμπειρία να καθίσει πλάι σ' έναν άνθρωπο που του είχε ψιθυρίσει: «Την τελευταία φορά που μπήκα σ' ένα αεροπλάνο, ήμουν ο μόνος που επέζησα!».

Αναρωτήθηκε αν ή 'Ιρις τ' όξερε. Δόξα στο Θεό που δεν καθόταν κοντά του, ή πίσω του, γιά να καταλάβει τον φόβο του. Τι θα σκεπτόταν αν ήξερε πώς ο Μπόυζι 'Οκς—ο 'Εκκαθαριστής» της Ειδικής 'Ασφαλείας—μεταμορφωνόταν σ'ε-λ'ε στη σκέψη ότι θα πετούσε με αεροπλάνο;

Αν κοιτούσε προς το μέρος της καμπίνας του πιλότου, θάβλεπε το χέρι της άκονησιμένου πάνω στο χειρούλι της πολυθρόνας, που βρισκόταν πέντε σειρές πιο μπροστά του, στα δεξιά. Το δάκτυλό της πηγαινοερχόταν ρυθμικά στην άκρη του σταχτοδοχείου, σά να προσπαθούσε να κάνει λείο το μέταλλο. 'Ισως αυτό να ήταν το έξωτερο σημάδι κάποιας εσωτερικής ταραχής. 'Ισως νάταν κ' εκείνη επίσης φοβισμένη. 'Αλλά δεν θα το μάθαινε ποτέ. 'Ο Μπόυζι δεν θα μπορούσε ποτέ να τη ρωτήσει—άκόμα κι αν έφταναν ποτέ στην Νίκαια!

—Καλημέρα, κυρίες και κύριοι, ο Κάπταιν 'Αντριους και το πληρωμά του σ'ας καλωσορίζουν πάνω σ' αυτό τον «Κομήτη» της Β.Ε.Α. Σ'ε λίγα λεπτά, θα απογειωθούμε γιά την Νίκαια. Θα πετούμε σ'ε ύψος....

Η φωνή της αεροσυνοδού είχε γρήγορα τον χαριτωμένο ατόν, στα αγγλικά και στα γαλλικά. 'Ο Μπόυζι χλώμιασε από το φόβο όταν άκουσε τη συνηθισμένη παράκληση να διαβάσουν τις οδηγίες ασφαλείας.

Όταν το αεροπλάνο άρχισε την απότομη άνοδό του, ο Μπόυζι, που καθόταν ακόμα αλύγιστος, πήρε τη σακκούλα που βρισκόταν στο δίχτυ του μπροστινού καθίσματος, κ' έκανε σιωπηλά έμετά. 'Ο άνθρωπος που καθόταν πλάι του ένοιωσε άηχανία και γύρισε το πρόσωπό του από την άλλη πλευρά.

Αργότερα, όταν ή φωτεινή έπαγραφή—ΔΕ-ΣΕΤΕ ΤΙΣ ΖΩΝΕΣ ΣΑΣ, ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ—έσθησε, ή συνοδός πήρε τη σακκούλα και τοΰδωσε ένα κονιάκ Κορβουαζιέ, γιά να φτιάξει το άναστατωμένο στομάχι του.

—Με πείραξε κάτι που έφαγα χθές το βράδυ,

είπε ψέματα ο Μπόυζι. Αισθανόμουν άσχημα από την ώρα που ξύπνησα.

Ο γείτονάς του ανάλλαξε ένα βλέμμα γεμάτο κατανόηση με τη συνοδό, κι ο Μπόυζι πάτησε άπαλά το κυλινδρικό κουμπι κάτω από το χέρι της πολυθρόνας, κατέβασε την πλάτη της, έκλεισε τα μάτια του και προσπάθησε να διώξει τον δόμφο των μηχανών από το μυαλό του.

Όπως πάντα σ'ε στιγμές έντασης, τα χέλη του Μπόυζι άρχισαν να σάλειουν—έρεχίνοντας ένα βουβό ποτάμι από άσχηρολογίες έναντιόν του Μόστυν, του ανθρώπου που θεωρούσε πάντα υπεύθυνο γιά όσα δυσάρεστα συναντούσε στον δρόμο του.

Σιγά-σιγά, λές και το βουβό ύβερολόγιο ένεργοΰσε σαν ύπνωτικό, φάνηκε να ήρεμη. Στο τέλος όλων αυτών βρισκόταν ή 'Ιρις—ή χαριτωμένη, λυγρή, άθλητική, κοκκινομαλλούσα 'Ιρις...

Αναψε ένα τσιγάρο, που είχε τ' άτυχα άρχικά του Μ.Ο. και κοίταξε την εύλύγιστη σιλουέττα της συνοδού, καθώς έσκυβε πάνω από έναν έπιβάτη, πιο πάνω στο διάδρομο. 'Αν ο Μπόυζι ήξερε τι την περίμενε στην προσεχικά σχεδιασμένη έκδρομή του στην Ριβιέρα, θα βρισκόταν γονατιστός, έκτείνοντας να τον γνωρίσουν πίσω.

Σ'ε μια ροΰ και λευκή βίλλα, κοντά στο σημείο-όπου ή Κάτω Παραλία Λεωφόρος στρίβει στο Μπωλιέ-σντ-Μέρ (άνάμεσα Νίκαια και Μονακό), ένας άνθρωπος που τον έλεγαν Σέρικ, έβαζε στη θέση του το άκουστικό του τηλεφώνου.

Οι κύριοι του Λονδίνου είναι πραγματικά θαυμασίοι, άγαπητή μου, είπε στη νέα που ήταν άφωτισμένη να δάφει τα νύχια του δεξιού ποδιού της.

Κι ο Σέρικ συμπλήρωσε:

—'Ο άνθρωπός μας έρχεται! Δυστυχώς, ύπαρχει και μια γυναίκα στη μέση, αλλά δεν νομίζω πώς θα προξενήσει μεγάλη φασαρία—είναι μια μικρή λεπτομέρεια...

Η νέα βλαστήμησε σιγανά, καθώς μια σταγόνα του Ντιόρ 135 χύθηκε στην πράσινη ρομπα της.

Ο Σέρικ έξακολούθησε:

—Μου είπαν επίσης πώς ο συντονιστής μας σ' αυτή την έπαχρηση—κάποιος μάλλον σημαντικός—βρίσκεται κι αυτός στο δρόμο. 'Εξαστάται από μας: Πρέπει να δείξουμε κάποιο ένθουσιασμό, άγαπητή μου... Στην πραγματικότητα, νομίζω πώς θάπρεπε να ένεργήσουμε πριν έρθει

σ' έπαφή, μόνο και μόνο γιά να αποδείξω πώς είμαστε κατατοπισμένοι. Θέλεις ένα ποτό;

Στο αεροδρόμιο του Λονδίνου, ένας νεαρός έπαιρνε τον αριθμό του Ουάιτχολ, και ζητούσε να μιλήσει στον 'Αριμύ Δύο.

Το «Κόμης» πέρασε την άκτή της Μάγχης, και κατευθύνθηκε προς τη Νίκαια.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Σάββατον 3 'Ιουνίου 1963

Μ Ο Σ Τ Τ Ν

Πέντε λεπτά περίπου αφού το «Κόμης» απομακρύνθηκε από την περιοχή του Λονδίνου, ο Τζαίμς Τζωρτζ Μόστυν δήλωσε δυνατά, και με κάποια κακία, πώς ο Μπόυζι 'Οκς ήταν μπάσταρδος. 'Αλλά επειδή δεν ικανοποίησε τον έαυτό του μ' αυτή τη δήλωση έξακολούθησε, προσθέτοντας πώς ή 'Ιρις Μαζίντος ήταν μια πόρνη.

Το τηλέφωνο κτυπούσε όταν ο Μόστυν άνοιξε την πόρτα του γραφείου του και φώναξε την 'Ιριδα, ένα δευτερόλεπτο πριν θυμηθί πώς αυτό ήταν το έλεύθερο το γουήκ-έντ της. Το κουδούνι του τηλεφώνου κτυπούσε έπίμονα, κ' έτσι, χωρίς να κάνει τις συνηθισμένες κινήσεις του της ρουτίνας κοντά στο πόρτ-μαντώ, διέσχισε το δωμάτιο ως το γραφείο, καθίρε πάνω στη γωνία του, σηκωσε το άκουστικό, κ' έσπρώξε το καπέλλο του στο πίσω μέρος του κεφαλιού του, με το χειρούλι της μάνης διπρόελλας του.

—Μόστυν! γαύγισε, μ' έναν τρόπο ποΰδειχνε πώς αυτός που τηλεφωνούσε δεν μπορούσε νάχε διαλέξει χειρότερη στιγμή γιά να τηλεφωνήσει.

—Φώς, είπε μια άνδρική φωνή στην άλλη άκρη του σύρματος.

—Πώς;

Ο Μόστυν φάνηκε δύσπιστος, μη καταλαβαίνοντας άμέσως το νόημα του παράξενου χαριτωμένου. 'Τι έρχαν πάνω από διακόσιες μονοσύλλαβες πού, ως 21C του Τμήματος Ειδικής 'Ασφαλείας, αποτίθετο πώς έπρεπε να τις έχη μέσα στο κεφάλι του. Δεν ήταν μικρό κατόρθωμα, αν λάβαινε κανείς ύπ' όψη του την συνεχή αλλαγή των άπομικτών κωδικοποιημένων τίτλων. Αλλά ε-δω, όστόσο, ήταν συγκριτικά εύκολος, παρά τον γεγονός ότι, εκείνα ιδιαίτερα το προϊόν, ο Μόστυν

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΤ

«Την τελευταία φορά που μπήκα σ' ένα αεροπλάνο, ήμουν ο μόνος που επέζησα!»

Τζών Γκάρντνερ Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

είχε ελαφρά θολωμένο το μυαλό. Το πάρτυ της Προσέβας της προηγούμενης νύκτας είχε αργότερα μετατραπεί σ' ένα εύχρηστο όργανο για δύο—ένα όργανο στο οποίο η πρόωγη γυναίκα ενός εκπομπισμένου συντηρητικού μοναχικού είχε παίξει ξαν σηματικό και κάπως εξαντλητικό ρόλο.

—Φως.

—Η φωνή επανέλαβε τον επίσημο προσδιορισμό του ανθρώπου που ήταν της υπηρεσίας στο 'Αεροδρόμιο του Λονδίνου.

—Φως, επανέλαβαν ο Μόστν, με κομική δρα-δουλωσσία. Γεια σου, λοιπόν, Σκοτάδι!

—Ο Μόστν, ο άνθρωπος του αεροδρομίου, κοίταξε έξω από τον τηλεφωνικό δάλαμο του αερο-στασίου και άναστέναξε. Τα μικρά άστια του Μό-στν ήταν παρομοιωμένα, κ' είχε ακούσει αυτό εδώ πριν δύο χρόνια, όταν εκπαιδευόταν ακόμα.

Ο Μόστν κάθισε πιο ανατανακτικά στη γωνιά του γραφείου του. Ήταν ένας κοντός, συμπα-γής άντρας πενήνταενός ετών, με πονηρά καστα-νά μάτια. Άρχισε να κουνάει την αμυγδαλή του μετρός και πίσω, ελέγχοντας την με τα δύο του δά-κτυλα.

—Και τι μπορούμε να κάνουμε για σένα;

—Η φωνή του, όπως πάντα είχε ξηρή βαρεστη-μάρας. Ο Μόστν άναρωτήθηκε, από έντονο, αν η αναφορά του άξιζε αληθινά τον κόπο:

—Χμ, ίσως να είναι κάτι που δεν άξιζει να ά-νησυχώ κανείς, αλλά σκέφτηκα πως θα έπρεπε να το ξέρω...

—Παραείσαι εύσυνείδητος. Φως!

—... ένα από τα καλύτερα παλληκάρια σας μόλις έγκαιρέθηκε τη χώρα.

—Και πούθε μπορεί να είναι αυτός;

Ο Μόστν ήξερε τρεις πρόσωπα που έπρεκει-το να φύγουν το Σάββατοπρωί, κ' η άμεση ά-ντιδράση του ήταν πως το γραφείο Κεντρικού Έ-λέγχου είχε παραλείψει να κατατοπίσει τον πρό-πιοτα εφ'όψε.

—Πρόκειται για τον ε.ε.

Ο Μόστν ένοιωσε σαν ένας κριτικός μηχανι-σμός να είχε βυθίσει απότομα μια ύποπτη ένση

στά όπισθία του. 'Ολόκληρο το σώμα του έγινε ά-λυγιστο. Το χαμόγελο εξαφανίστηκε από το πρό-σωπό του. Το πηγούνι του έπεσε κ' έπειτα οι ώ-μοι του. Όταν μίλησε, η φωνή του είχε χάσει κά-θε συγκαταβατικότητα.

—Πού;

—Ο ε.ε.

—Πότε;

—Τώρα, πριν από ένα λεπτό.

—Για πού;

—Για τη Νίκαια, μ' ένα «Κόμμε» της ΒΕΑ. Νομίζω πως...

—Ένα λεπτό.

Το καπέλλο κ' η όμπρέλλα ήταν στο πάτωμα, κ' ο Μόστν δρόθηκε στην άλλη πλευρά του γρα-φείου, πριν ακόμα ο Μόστν προλάβει να τελειώ-ση. Είχε βγάλει τον χαλκά με τα κλειδιά από την τσέπη του κ' ήταν έτοιμος να ξεκλειδώσει το ε' εν-τελώς Προσωπικό συτάρι του, όταν το μάτι του είδε την αναφορά του 'Αξιωματικού 'Τηροσίας, πάνω από το μικρό μάστο τα χαρτιά που βρίσκον-ταν στο κέντρο του γραφείου του. Τα μάτια του διαβάσαν γρήγορα το μήνυμα, κ' έδειξαν σημεία κάποιου ανακούφισης. «...στο εξωτερικό... ως το πρωί της Τρίτης... στο Μίραμον 'Οτέλ... εκτός υπηρεσίας». Φυσικά. Θυμήθηκε. Ο Μπότνι είχε άδεια.

—Είναι εν τάξει. (Η φωνή του είχε ξαναγίνει φυσική). Βρίσκεται σε άδεια.

Πάντως, αυτή η είδηση τον είχε κάνει να τα-ραχτεί. Ο Μόστν τρώαζε πάντα, όταν ο Μπότνι έκανε κάτι άπροσδοκίτο. Άκόμα και τώρα, κά-ποιο προειδοποιητικό κουνούνη ηκούσε σε κάποιο περιοχή του μυαλού του. Δεν είχε καιρό να σκεφτεί καλά την κατάσταση, αλλά υπήρχε κάτι το όχι απόλυτα σωστό σε μια τέτοια άναχώρηση του Μπό-τνι. Διάβολε, ο άνθρωπος αυτός ήταν στο γραφείο χτες το απόγευμα ακόμα. Δεν είχε αναφέρει τίποτα τότε. Γιατί αυτή η ξαφνική πτήση;

—Ταράχει ακόμα κάτι...

—Ναι;

Ο Μόστν ήταν προσεκτικός.

—'Τι θέτω πως κι αυτό δεν είναι τίποτα σπου-δαίο, αλλά αναγνώρισα κάποιον από τους άλλους επιβάτες...

—Ναι;

—Την γραμματέα σας, την 'Ιριδα... Ποιό είναι το όνομά της;

—Μακίτος... 'Ιρις Μακίτος!

—Η φωνή του ήρώθηκε, καθώς το πρόσωπό του έπαυσε ένα σκούρο κόκκινο χρώμα:

—'Η 'Ιρις ήταν στο ίδιο αεροπλάνο με τον ε.ε;

—Μάλιστα, αλλά δεν βρίσκονταν μαζί...

—Χά! αναφώνησε ο Μόστν, μ' έντελώς κο-ροϊδευτικό ύφος.

—... Στην πραγματικότητα, τους είδα να περ-νούν στον διάδρομο. Άγνόνησαν έντελώς ο ένας τον άλλον.

—Αυτό αποδεικνύει το αντίθετο!

—Έδειχναν σά να μην είχαν δη ποτέ πριν ο ένας τον άλλον.

Ο Μόστν είπε μια πολύ πρόστυχη λέξη:

Αμέσως, αφού έκλεισε το ακουστικό, ο Μό-στν έλουσε δυνατά τον Μπότνι και την 'Ιριδα μ' εκείνα τα κολακευτικά επίθετα. Στην πραγματι-κότητα, φώναζε τόσο δυνατά, που η παχυλή νέα με το μεγάλο στήθος (την έδιναν πάντα στον 21C από το τιμήμα γραμματίων, όταν έλειπε η 'Ιρις) ξεπερνούσε το κεφάλι της από την πόρτα.

—Φωνάζατε, συνταγματάρχα Μόστν;

—'Οχι, δεν φώναξα καθόλου, αλλά μια κ' είσαι εδω, καλά θα κάνεις να κατέβεις στο τιμήμα Προσωπικού και να μου φέρεις τον φάκελο ασφα-λείας της Μακίτος. Νά.

—'Ταράχθηκε το σημείωμα αλήσεως για τον φά-κελο και της το πέταξε.

Το χαρτί πέρασε ταχύτατα στο δωμάτιο, κ' η παχυλή νέα αναγνώρισε να πηδήσει για να το πιάσει.

Όταν η γραμματέας έφτασε από το δωμάτιο, ο Μόστν κάθισε, άκουστος το κεφάλι του στα χέ-φα του και προσπαθώντας να συγκεντρωθεί, για να σκεφτεί καλύτερα την κατάσταση. Τι διάβολο τους είχε πιάσει; Κι οι δύο τους ήξεραν τους κανονι-σμούς! Ο κανονισμός ήταν άρετά σαφής:

«Το πολιτών προσωπικών το οποίον προσλαμ-

βάνεται από το Τμήμα άπαγορεύεται να έρχεται εις επαφήν, να παντρεύεται, να παρίσταται σε ιδιωτικές ή δημοσίας τελετές με κανένα από τα υπηρετούντα μέλη του Τμήματος, παρά μόνον εις περιπτώσεις εργασίας και κατόπιν άδείας, δοθησα-μένης από τους άμεσους άνωτέρους των. Η παρα-βίασις αυτού του κανονισμού ισοδυναμεί με παρα-βίαση του νόμου περί 'Επισήμων Μυστικών και τιμωρείται με απόλυσην και φυλάκισιν μέχρι 10 ετών δια τους πολίτας ύπαλλήλους. Τα υπηρετούν-τα μέλη του Τμήματος παραπέμπονται εις το στρατοδικείον...»

Με άλλα λόγια, όπως έλεγε συχνά ο Μόστν στα νέα μέλη: «Οι κατάσκοποι δεν επιτρέπεται να συναντούν τις κοπέλλες του γραφείου μετά τις ώρες εργασίας, χωρίς αίτια».

Αυτό ήταν άρετά λογικό. Οι πρόωρες, μέ-σα ή έξω από το πεδίο της εργασίας τους, έπρεπε να ξέρουν μόνο τις πληροφορίες που τους χρειά-ζονταν προσωπικά. Μερικοί γνώριζαν ίσως μόνο πέντε ή έξη από τους συναδέλφους τους — μέσα στις εκατοντάδες που εργαζόταν για τον όργανι-σμό. Από την άλλη, πολλοί από το πολιτικό προ-σωπικό είχαν μια πολύ εύριστη—θα μπορούσε κα-νείς να πη πανοραμική—θέα της δύναμεις, της ανάπτυξεως και του συνόλου της εργασίας του Τμήματος. Ο κανονισμός είχε γίνει για να προσ-τατέγη τόσο την ήθική, όσο και την έσωτερική ασφάλεια ολόκληρου του περίπλοκου δικτύου ερ-γασίας.

Άλλά πως διάβολο είχε άρχισει αυτό το πρῶ-γμα; Ο Μπότνι δεν ήταν ο τύπος που τρυγούσε στο γραφείο. Ο Μόστν πλαστήριζε πάλη, καθώς θυ-μήθηκε κάτι. Βέβαια: Αυτό θύγινε τη νύκτα του μεγάλου πανικού—πριν από έξη μήνες περίπου. Δεν υπήρχαν άγγελιαφόροι, κ' είχε στείλει έκεί-νην, με την κινητογραφημένη, σφραγισμένη δια-ταγή, στο διαμέρισμα που ήταν κοντά στο Τσάσμα Πλέης. Διάβολε!

Σήκωσε το τηλέφωνο:

—Θέλω μια ήπειροτική γραμμή. Δώστε μου... (σταμάτησε, κοιτάζοντας την αναφορά)... δώστε μου το ξενοδοχείο Μισαμόν, στη Μαντόν, Κιαντί 'Ακτι. Την ύποδοχη του ξενοδοχείου. (Κ' έπειτα από κάποια σκέψη): Πίστε τους ότι πρόκειται για... για κάποιον κ. Μπελλισάμπερ, που ζητεί μερικές πληροφορίες.

Με τα μάτια καρφωμένα στο τηλέφωνο, ο Μό-στν άρχισε να βυθίζεται σε μια όνειροπόληση, που είχε σχέση με τον Μπότνι και μερικά πρωτόγονα όργανα βασανιστηρίων. 'Τίποτα μια ιδιαίτερα ά-ποκρυπτική ποικιλία του βασανιστηρίου με το νε-ρό, που την είχαν χρησιμοποιήσει τα γεωμετρικά 'Ες -'Ες, αλλά, πορευχόταν από την ισπανική 'Ιερά 'Εξέταση. Ο βασανιζόμενος δενόταν κάτω από μια βούρρα—φανταζόταν τον έαυτό του να παρακολουθεί την πράξη αυτή να γίνεται στον Μπότνι κ' έβαζαν ένα ύγρο πανί στη γλάστρα του. Ένα πολύ μικρό γυνάκι νερού έφευγε πάνω στο πανί. Με την φυσική ένδρεια της καταπύσε-ως και της άναπνοής, το πανί τραβιόταν κάτω μέσα στον λαμό—προξενώντας ένα αγωνιώδες συναίσθημα πνιγμού. Ο Μόστν φαντάστηκε τον Μπότνι να έλπιεσθ οίκτο, όταν το τηλέφωνο κτύπησε:

—Ναι;

—Το τηλεφωνήμα σας στη Μαντόν.

—Εύχαριστώ. 'Ευπρός, ευπρός.

—Ξενοδοχείο Μισαμόν. 'Τποδοχή. Καλημέ-ρα σας.

—Προσπαθώ να βρω μια νέα όνόματι Μισα-μόν—μια νεαρή 'Αγγλίδα, είπε ο Μόστν σε κά-λά γαλλικά.

—Μάλιστα. Ένα λεπτό, κύριε.

Η γυναίκα φωνή του τηλεφώνου ηκούσε διακριτική, γεμάτη κατανόηση. Άκολουθούσε λίγη σιωπή:

—Λυπάμαι πολύ, κύριε, δεν έχουμε καμιά πα-ρία με αυτό το όνομα.

—'Ω Θεέ μου, αυτό είναι άνησυχητικό! Μη-πως περιμένετε κανένα, δεσποινίς; Κανέναν 'Αγ-γλο;

—Μόνο ένα έγγυλεζόμο ξενάγιο, αργότερα σή-μερα κύριε. Άλλά το όνομα δεν είναι Μακί-τος. Είναι—χμ, πως το προφέρετε; 'Οχι;

—'Οχι;

—Ναι, 'Οχι... Περιμένουμε τον κύριο και την κυρία 'Οχι.

—'Οχι, δεσποινίς... 'Οχι. Δεν γνωρίζω τον κύριο και την κυρία 'Οχι. Εύχαριστώ, δεσποινίς, είπε ο Μόστν μ' εύχαριστήση.

—Παρακαλώ, κύριε. Λυπάμαι που δεν μπο-ρέσαμε να σας εξηγηθούμε περισσότερο.

—'Ωρεθούνα, δεσποινίς.

—'Ωρεθούνα, κύριε.

Αυτό τα εξηγούσε όλα. Θα κανόνιζε καλά τον κύριο και την κυρία 'Οχι όταν θα γύριζαν πίσω στο Λονδίνο, την Τρίτη! Ίσως και να έστειλε μια ειδική έπαρση να τους περιμένη στο αεροδρό-μιο... 'Ο Μπότνι κ' η 'Ιρις παραβίαζαν ξεδιάν-τροπα τον μόνο έσωτερικό κανονισμό που ο 'Αρ-χηγός κρατούσε ιερό. 'Ομως, αν δεν ήταν παρά ένα μικρό σαρκικό παιχνίδι, χωρίς καμιά συνέ-χεια, θα αγωνιζόταν σκληρά για να το άποσι-ωπήσει. Γιατί ο Μόστν, ενώ ήταν έτοιμος να ξεσκιάσει όλους τους διαβόλους έναντιον του Μπό-τνι και της 'Ιριδας, δεν είχε καμιά διάθεση να δη κανέναν από τους δύο να φύγει από το Τμήμα. Χαμήλωσε το βλέμμα του κ' είδε πως τα χέρια του έτρεμαν:

—'Ω, Χριστέ μου, είπε χαμηλόφωνα.

Ο Μπότνι ήταν ή ιδιαίτερη άνησυχία του Μό-στν. Ο δικός του, ιδιαίτερος μεγάλος σταυρός. Το άγκάθι, που ήταν βαθιά κομμένο στον λαιμό. Το μοναδικό πρόσωπο που μπορούσε να μετα-βάλει τον γεμάτο άυτοπεποίθηση, κινικό, σαδιστή Μόστν σ' έναν άνθρωπο. Όταν ο Μπότνι άνακα-τενόταν σε ό,τιδήποτε που να είχε και την παρα-μικρή σχέση με μια διαπραγμάτευση, ο Μόστν υπέφερε τις όδυνηρές άγωνίες του κολασιμένου. Έχανε όλοκληρες νύκτες ύπνου και πάγωνε στη σκέψη πως ο Μπότνι θα άνακατενόταν σε κάτι έξω από το Τμήμα. 'Τίποταν στιγμές που έαυθη-μούσε σχεδόν να μην είχε σωθή ή ζωή του από τους ψηλά λογία του τάνκ, εκείνο το ξεστό άπόγευ-μα, κοντά το Μπουλεβάρ Μαζεντά. Συλλογιζόταν έπίσης πως ένα μέρος της τωρινής του άνησυχίας ίσως να ώφειλόταν στην 'Ιριδα. Η 'Ιρις ήξε-ρε πολλά, αλλά δεν μπορούσε ίσως να γνωρίσει τι ή-ταν πραγματικά ο Μπότνι. Και δεν μπορούσε να ξέρει ποτέ που βρίσκειται, με άνησυχίες σαν τον Μπότνι...

Όστόσο, μερικές φορές του ήταν δύσκολο να πιστέψει πως αυτός ο άδύνατος, άμορφος άντρας, που ήταν ο Μπότνι, εμφανιζόταν στο γραφείο μετά από μια δουλειά—χαμογελαστός και χαρούμενος—ήταν δύσκολο να τον φανταστεί σαν ένα πολύ ια-κή, πληρωμένο επαγγελματία φονιά. Άλλά αυτό άσφαλώς ήταν. Είχε δη μόνος του κ' είχε προσέ-ξει την παθολογική αλβημία, βαθιά μέσα σ' εκεί-να τα γαλάζια μάτια, το άπόγευμα που ο Μπότνι είχε σκοτώσει τους δύο μιστικούς τών Ναζί. Αυ-τός ήταν ο λόγος που είχε κάνει μια ειδική έρε-υνα για τον άνθρωπο—λογία Μπαράν 'Ιαν 'Οχι να γίνε την έρευνα στην 'Αγγλία, έπειτα από το άπορρόσδιο του Παρισίου. Κ' έτσι είχε άρχισει δη αυτή ή ιστορία. Παρέξανε, σκεπτόταν, που στο διάστημα άνάμεσα στα 1944 και στα 1956, δεν είχε δη καθόλου τον λογία 'Οχι. Τόν καιρό που ο Μπότνι ξαναπαρουσιάστηκε, είχαν σιμείη τόσα πολλά πράγματα ώστε είχε σχεδόν σβήσει από τη μνήμη του την ύπόθεση του Παρισίου.

Ο Μόστν άκούστηκε πίσω στην πολυθρόνα του, ένοιωσε τις άκρες των δακτύλων του σε μια στάση προσευχής, και σκέφτηκε τις λίγες εκείνες άποφασιστικές μέρες, που είχαν άδηρήσει στην στρατολόγησή του ε.ε—του Μπαράν 'Ιαν (Μπό-τνι) 'Οχι...

Η άφιξη του Μπότνι στο Τμήμα υπήρξε ξα-φνική και δραματική. Την άνοιξη του 1956 ο Μόστν είχε διορίσει 'Τποδιοικήτης. Αμέσως σχεδόν δρόθηκε στο Βερολίνο, για μια λεπτή ύπο-θεση που είχε σχέση με κάποιον διπλό πράκτορα, που είχε άπειλήσει να πουλήσει πληροφορίες στην CIA. Όταν ξαναγύρισε, άνακάμψε πως στην ά-ποσία του είχε γίνει πάλη χάος.

Στο διάστημα μίας έβδομάδας δύο τεράστια μυστικά έβγαζαν από το 'Ιδρυμα 'Αεροπορικών 'Ερευνών. Δύο μέρες αργότερα, χωρίς καμιά συνεννόηση με το Τμήμα, το Ειδικό Τμήμα της Σφάλαντ Γράντ είχε συλλάβει έναν άξιωματι-κό της Βασιλικής 'Αεροπορίας και μια δακτυλο-

γράφο, με την κατηγορία πως είχαν άποκαλύψει σοβαρά μυστικά. Μερικοί ύπονογοι κ' ο Τύπος χαλούσαν τον κόσμο για την άνεπάρκεια της 'Α-σφαλείας. Ζητούσαν να πουν το αίμα κάποιου—συνεκριμένη, των επί κεφαλής του Τμήματος.

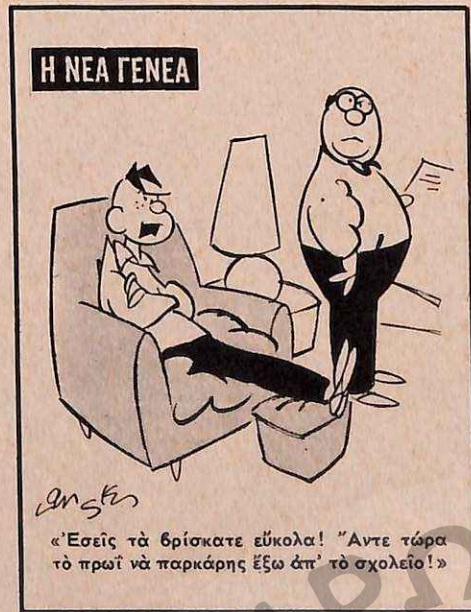
Ένα Σάββατο πρωί ο Μόστν γύρισε στο Λονδίνο για να βρει ένα μάστο από έπειγοντα μη-νύματα, που όλα ζητούσαν την άμεση παρουσίασή του στον άρχηγό.

—Δεν πρόκειται να σου μιλήσω με περιστρο-φές, Μόστν. Είμαι άνησυχος. Τωμερά άνησυχος, είπε ο Γέρος καπνίζοντας το πούρο του.

—Τό φανταζόμουν. Ούτε κ' εγώ νοιώθω ιδι-αίτερα ήσυχα...

—Λοιπόν; Τι γνώμη έχεις για τον κικεώνα αυτόν;

—Τώρα μόλις γύρισα, κύριε, δώστε μου λίγο καιρό. Δεν πρόφτασα καν να διαβάσω προσεκτικά την άκρως άπόρρητη έκτίμηση της καταστάσε-

ως... Άλλά από ό,τι είδα, φαίνεται άρετά δύ-σκολη.

—Δύσκολη; Καταστρεπτική! Μας έχουν στρυ-μώξει, φίλε μου. Και πρέπει να κάνουμε κάτι, με καλίστονα ρυθμό... Αυτό το πράγμα θα μπο-ρούσε να όδηγήσει σε μια δημόσια έρευνα. Είναι ή όδυση φορά μέσα σε τρία χρόνια που με πήγαν μπροστά στον Προβιτυπικό. Γι' αυτόν, για τον Τίπο και για το μεγαλύτερο μέρος του λαού, το πράγμα θρομά.

—Μάλιστα, κύριε, αλλά τι...

Η διασκευή δεν χραισμούσε σε τίποτα. Ο άρ-χηγός είχε πάρει φόρα:

—Και βέβαια γνωρίζουμε γι' αυτόν τον θλιβερό πλάνο—είναι γελοίο: Θάπρεπε να τον δής, Μό-στν! Κ' είχαμε σημειώσει την κάρτα της δακτυ-λογραφίας. Τα γνωρίζαμε όλα γι' αυτόν από μή-νες, αλλά, όπως συνήθως, τα χέρια μας ήταν δε-μένα. Δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα. Δεν εί-χαμε καμιά άποδείξη. Δεν είχαμε καμιά συ-νεργασία από την 'Τηροσία ή από τον Ειδικό Κλάδο. Και έαφ'ηκε ή SB έχει την τύχη να τους γρασώσει! Αυτό μ' έκανε να φανώμε γελοίοι. Πιές λίγο ούισκο ακόμα.

Πήρε μια βαθιά ανάσα καθώς γέμισε τα πο-τήρια τους.

—Δεν δ' ένοιωζε πολύ αν ήταν μια μερο-νομένη περίπτωση, αλλά έτσι συμβαίνει πάντα!

—Αν είχαμε μοναχή τον τράπο ή ένεργουμε χωρίς άποδείξεις, φύθιρος ο Μόστν.

Ήταν σχεδόν ιεροσύλη, σκέφτηκε, να προτεί-νη κάτι που δύ μπορούσε να έκθεση σε κίνδυνο την ιερή γραφειοκρατία.

—Έτσι είναι τα πράγματα, φίλε μου. Άκρι-

βώς έτσι. Έχω σκεφτεί ένα σχέδιο: Δραστικό ί-σως... άπεχθές έπίσης, αλλά δεν βλέπω τίποτα άλλο.

—Λοιπόν, κύριε;

—'Ολοι αυτοί οι άνθρωποι που εργάζονται για μ'ας: Οι κυβερνητικοί ύπάλληλοι, οι ύπάλληλοι των πρεσβειών και λοιποί—μόλις μ'ας έρχεται ή πα-ραμικρή ύποψη πως γίνεται κάτι, πως υπάρχει κ' ο παραμικρός κίνδυνος άσφαλείας, τότε... μπάμ!

Ο άρχηγός είχε πάρει δραματικό ύφος. Κα-τέβασε το χέρι πάνω στο γραφείο του με τέτοια δύναμη, που ο Μόστν φοβήθηκε για το ούισκο.

—Μπάμ! Τους ξεκαθαρίζουμε!

—Τι θα κάνουμε;

—Θα τους ξεκαθαρίζω! Θα τους πυροβολώ-με, θα τους στέλνωμε... εις τās αιώνιους μονάς, στον αιώνα ύπνο, κλπ. Κατάλαβες;

—Άρχηγέ, είναι θανατός, αλλά δεν θα πά-ρετε ποτέ έπίσημη έπικύρωση...

—Και πούθε μιλάει, διάβολε, για έπίσημη έ-πικύρωση;

—Μά... μά είναι αντίθετο προς όλες τις άρ-χές του έλευθερου κόσμου!

—Και πούθε σκοπίζεται για τις άρχές; Μήπως είχατε τίποτα άρχές όταν ήσουν στο πεδίο της μάχης; Πρέπει να δάλαμε ένα φράγμα, Μόστν! Θα μειώση κατά το ήμισυ την διαρροή πληροφο-ριών στα ζητήματα άσφαλείας και, πράγμα εξ ίσων σπουδαίο, θα σώσει μερικούς από τους λαμούς μας. Είμαστε ύποχρεωμένοι να χάσουμε κανένα-δυό! Αυτό είναι μέσα στο παιχνίδι. Θα ξεκαλοήθουμε να είμαστε άνακατωμένοι σε με-ρικά σκάνδαλα—άλλά, με λίγη τύχη, δεν θα γί-νυνται σε τόσο συχνά διαστήματα!

—Τι θα πουν οι Διευθυντές του Προσωπικού;

—Μόστν, δεν κατάλαβες ακόμα;

Αναστέναξε, και κατόπιν άργά, σά να μιλού-σε σε κανένα παιδί, έξακολούθησε:

—Δεν πρόκειται να πούμε τίποτα στους Διευ-θυντές Προσωπικού, ούτε στο 'Τπουργείο 'Εσωτε-ρικών, ούτε στο 'Τπουργείο 'Εξωτερικών! Και, ιδίως, δεν πρόκειται να πούμε τίποτα στον Ειδικό Κλάδο. Θα το χειριστούμε σαν ένα έσωτερικό πρόβλημα. Μία έντελώς όλογεννητική ύπόθεση. Κα-νείς δεν χρειάζεται να το ξέρει εκτός από σένα, έ-μένα και τον άνθρωπο που θα βάλεις σ' αυτή τη δουλειά. Το μόνο που χρειάζεται να ξέρουν οι νε-αροί σου, είναι ότι έχουμε κάποιον που εργάζεται για μ'ας— μπορείς να του δώσης έναν φανταστι-κό προσδιορισμό: «Ε» ή 'Εκκατοστής, ή κάτι τέτοιο. Με την παραμικρή ένδειξη άποφράσεις αν το κομπιά πρόκειται να περική. Με καταλα-βαίνεις;

—Δεν νομίζω πως κανείς από τους δικούς μου θα εύχαριστηθή πολύ να αναλάβη αυτή τη δου-λειά, κύριε. Έγνοώ, χμ, χωρίς άποδείξεις... αυτό ισοδυναμεί με έγκλημα.

—Βρες λοιπόν έναν φονιά!

Ο Μόστν έπρεπε να συμφωνήσει πως αυτή ήταν καλή ιδέα.

—Μπορείς να τον πληροφορής άρετά καλά. Μπορούμε να το κάλυψουμε από καλίστονα. Άγό-ράσε τον. Με τέσσερις ή πέντε χιλιάδες λίρες το χρόνο, θα μπορούσες να βρής έναν εύπορη ά-νθρωπο—πρόσθεξε, δεν θέλωμε κανέναν από τους τύπους σου του Σόχο... Εκπαίδευσε κάποιον, αν έλγεις, αλλά δεσφώσον πως είναι τίμιος. Ποιά είναι ή τιμή της τιμωρίας αυτή την εποχή, ά-λήθεια; Δεν είμαι καταπονημένος...

—'Ω, με τον σωστό άνθρωπο, είναι κάπου τέσσερις χιλιάδες λίρες τον χρόνο ή περίπου τόσο. Με διαμέρισμα και άυτοκίνητο μαζί. Ίσως και μια μικρή πάγια συμφωνία—γυναικείας και τέτοι-ου είδους πράγματα.

—Σύμφωνοι! Έπί το έργόν! Δεν θέλω να άκού-σω άλλο... αυτό το έτήρημα. Έκείνο που θέλω είναι άποτελέσματος!

Καθώς ο Μόστν έφτασε στην πόρτα, ο άρχη-γός προσέθεσε:

—Και για όνομα του Θεού, φίλε μου, να έξα-σφαλίσες ώστε οι θάνατοι— όταν θα πρέπει να συμβαίνουν—να είναι τυχαίοι. Δεν θέλω να μα-θευτεί το πράγμα, έ; Καλή τύχη, Μόστν, είμαι άίθροος ότι θα τα κανονίσεις όλα πολύ καλά...

Από Δήμαρχος... σκουπιδιάρης. Δύσκολο ν' αναγνωρίσει κανείς κάτω από την περιβολή «έκστρατείας» τον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Γ. Πλυτά, που στις ημέρες της απεργίας των έργων του Δήμου κυριολεκτικά ανασκουμπώθηκε, δίνοντας το καλό παράδειγμα για να αναχαιτισθεί κατά το δυνατόν η πλημμυρίδα των σκουπιδιών στους αθηναίικους δρόμους και πλατείες.

Η 'Αθήνα πολιορκήθηκε και σχεδόν αλώθηκε, κόντεψε να παραδοθή άνευ όρων στον πιο άμείλικτο και άκαταμάχητο έχθρο: Τά ταπεινά σκουπίδια, τὰ άπορρίμματα τής ζωής, τὰ πιο εύτελλή, άχρηστα και έπιθλασθή άντικείμενα του κοινωνικού βίου. Εισέβαλαν κατά όγκούμενα κύματα, κατέλαβαν και έστησαν οδοφράγματα σέ σταυροδρόμια, πλατείες, λεωφόρους, σέ κάθε γωνιά τής πανικόβλητης πρωτεύουσας. Και χρειάσθηκε γενική έπιστράτευση και γενική έπίθεση με άρχιστράτηγο τον Δήμαρχο, χρειάσθηκαν σκληρές οδομαχίες για νά εξαφανισθούν τὰ οδοφράγματα, νά άπωθηθί ό εισβολέας στις χωματερές και νά ξανανοιώση έλεύθερη ή άπειλη-θείσα πόλη... Έτσι τὰ περιφρονημένα σκουπίδια έκδικήθηκαν τó κοινό για τήν έξευτελιστική ιδέα και συμπεριφορά του προς τούς... άναντικατάστατους και πανίσχυρους αυτούς συντρόφους τής ζωής μας. Με τήν φοβερή, δεκαήμερη πολιορκία τής 'Αθήνας, πύργωσαν τρομακτικό τó πρόβλημά τους. Και δέν ξέρουμε ποιά λύση θά δοθί στο πρόβλημα, αλλά μñ υποτιμάτε πιά τὰ σκουπίδια. Φοβηθήτε τα, σεβάσθητε τα, υπολογίστε τα, όχι μόνο για τήν παντοδυναμία τους, αλλά και γιατί στους περιφρονημένους σωρούς τους κρύβονται άρκετά μεγάλοι θησαυροί.

Ενας θησαυρός μέσα στα σκουπίδια! Σε κοσμήματα, ξένα νομίσματα, δραχμές, όλα θαμμένα κάτω από τούς λώφους των κουρελιών, των παλιοτεκεδών, των ξεροκόκκαλων, των παλιόχαρτων... Πανικόβλητοι οι κάτοχοί του —που ή τύχη έπαιξε μια σπαρταριστή φάρσα εις βάρος τους— έτρεχαν νά τον ξεθάψουν. Καί όταν ήρθε σέ φώς και τον καταμέτρησαν, όλοι —εκτός από τούς κατόχους, φυσικά— έμειναν με άνοιχτό τó στόμα: Σε δεκαέξη εκατομμύρια ανερχόταν ή αξία του! Και πού νά ήξεραν ότι κάθε χρόνο μέσα από τὰ βουνά των άπορριμμάτων τής πρωτεύουσας, που συσσωρεύονται στους σκουπιδότοπους —τις χωματιερές—, ανασύρονται όχι ένας, αλλά δέκα άκριδώς θησαυροί σαν αυτόν...

Δέκα θησαυροί των δεκαέξη εκατομμυρίων; Μάλιστα. Συγκεκριμένος ύπολογισμός: Έκατον πενήντα ή έκατον εξήντα εκατομμύρια. Τά άπορρίμματα τής 'Αθήνας κρύβουν πιο πολύ πλούτο από τις έκβολάδες του Λαυρίου. Μόνο που οι θησαυροί αυτοί δέν άποτελούνται από κοσμήματα, ξένα νομίσματα και δραχμοχαρτονομίσματα. Είναι από κάτι άλλο — κι αυτό πήγαμε νά τó βρούμε επί τόπου.

Τρεις χώροι

Τρεις χωματερές διαθέτει ή περιοχή πρωτεύουσας: Μιά στο Σκαλιστήρι τής Φυλής, για τήν κυρίως

«ΑΠΟ ΥΓΕΙΑ κοντεύουμε να σκάσουμε!», λέει ό ρακοσυλλέκτης, πού, έδω και 28 χρόνια, εργάζεται στην χωματερή Πειραιώς. Είναι ροδομάγουλος, άκμοιότατος, κεφατός και δέν έχει άρρωστήσει ποτέ του. Και δέν άποτελεί τήν εξαίρεση, παρά τον κανόνα, γιατί τὰ φαινόμενα αυτά, υγείας και εύρωστίας, τὰ συναντάει κανείς συνηθέστατα ανάμεσα στους ανθρώπους που εργάζονται στους χώρους άπορριμμάτων. Τί συμβαίνει; Μήπως τó συνεχές ανάκατα με τὰ σκουπίδια έπεργεί σαν είδος αντιβιοτικού και τούς μολιάζει απ' όλες τις άρρώστιες; Ένα θέμα που θά πρέπει νά τó αντιμετωπίσει ή ίατρική.

'Αθήνα και τούς δόρειους και δυτικούς δήμους και κοινότητες. Μιά στο Κερατσίνι, για τον Πειραιά και τούς νοτιοδυτικούς δήμους και κοινότητες. Και μία στην Βάρη, για τούς ανατολικούς δήμους και κοινότητες. Παν-

ομοιότητες και οι τρεις, απλώνουν τήν φαντασμαγορική τους άθλιότητα, τήν άδη τους μεγαλοπρέπεια με τήν ίδια τυποποιημένη μορφή που κρύβουν τις ίδιες πρωτοτυπίες και εκπλήξεις.

Νά ή χωματερή του Πειραιά στο Κερατσίνι: Καθώς πλησιάζεις, βλέπεις σωρούς σκουπίδια, που ανάμεσα τους αναδεύονται, γυρνούν, παίζουν και έρωτεύονται γουρούνια. Αναρίθμητα γουρούνια, τετράπαχα, πελώρια, θηριώδη, που τρέφονται άποκλείστικά από τὰ άπορρίμματα (εύτυχής ό κάτοχός τους, που έχει έξοδα μηδέν). Πιο κάτω, μαζί με τὰ γουρούνια, άνακατεύονται και άνθρωποι: Σπρώχνουν τούς τετράποδες άνταγωνιστάς τους και σκαλίζουν. Σκαλίζουν και σκάβουν τούς ποικιλόχρωμους λώφους που σχηματίζονται από τὰ συσσωρευόμενα σκουπίδια, έτσι που νομίζει πως πρόκειται για μεταλλείο.

Η έντύπωση του μεταλλείου δυναμώνει όταν μπής στην καθεαυτή χωματερή του Πειραιά: Μιά στενή, κλωθογυριστή χαράδρα, που σφηνώνεται σαν τιρμπουσόν βαθιά μέσα στο βουνό και, αφού περάσει από άλλεπάλληλους φαγμούς —έτσι σαν νά σέ παιδείη για νά σου κεντρίξη τήν άδημονία—, ξαφνικά σου ξανοίγει τó άπροσδόκητο πανόραμά της: Μεταλλείο και Αύλη των Θαυμάτων μαζί. Λόφοι από συμπαγή σκουπίδια, «σκουπιδάνθρωποι» —έπίσημα: ρακοσυλλέκτες— που σκύβουν από πάνω τους και τὰ αναμοχλεύουν, καρροτσάκια με άλογα, μπουλντόζες και άλλες μηχανές καί, άπάνω απ' όλα, κυρίαρχη θεά, ή άθλιός. Άλλά αυτή ή άθλιότης είναι φυλάκας ενός πελώριου πλούτου.

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΣΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ!

**Πιο μεγάλος
από φλέβα χρυσοῦ
πιό πολύτιμος
από διαμάντια
πιό σίγουρος
από πετρελαιοπηγή
εἶναι ὁ θησαυρὸς
τῶν σκουπιδιῶν**

ΚΑΠΝΟΙ ΑΝΑΘΡΩΣΚΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΣΩΡΟΥΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΝ ΔΙΕΡΧΟΜΕΝΟ ΟΤΙ Η ΧΩΜΑΤΕΡΗ... ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΕΙ ΚΟΝΤΑ

Τρεῖς ἑκατοντάδες «σκουπιδάνθρωποι» δουλεύουν στὶς τρεῖς χωματερές τῆς πρωτεύουσας. Μὲ πολὺ σκληρὴ δουλειά, παίρνουν μέσο μεροκάματο 100 δραχμές. Μόνο σὲ μεροκάματα πέφτουν τὸν χρόνο 18 ἑκατομμύρια δραχμές στὶς χωματερές. Καὶ τί προσφέρουν; Διάφορα ὑλικά, πού ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ σκουπίδια. Πρώτῃ ὕλη γιὰ διάφορες βιομηχανίες, πού δημιουργοῦν προϊόν ἀξίας 160 ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸν χρόνο. Αὐτὸς εἶναι ὁ θησαυρὸς τῶν σκουπιδιῶν, πιὸ μεγάλος ἀπὸ φλέβα χρυσοῦ, πιὸ πολύτιμος ἀπὸ στρώμα διαμαντιῶν, πιὸ σίγουρος καὶ ἀνεξάντλητος —γιατί σκουπίδια θὰ ὑπάρχουν ὅσο ὑπάρχει κόσμος— ἀπὸ πετρελαιοπηγὴ.

Πλησιάζουμε τὸ ἀπίθανο μεταλλεῖο, ἐνὼ μᾶς ὑποδέχεται μιά ὄσμη

βαρειά, ἀνυπόφορη, ἀπὸ τὶς ἀναθυμιάσεις τῶν ἀπορριμμάτων, πού κάνει τὶς πολιτισμένες μύτες μᾶς νὰ φρικιοῦν καὶ τὰ καλομαθημένα πλεμόνια μᾶς νὰ καταγανακτοῦν. Ἀλλὰ οἱ «σκουπιδάνθρωποι» (ὡς τοὺς λέμε στὸ ἐξῆς ρακοσυλλέκτες) δὲν φαίνονται νὰ ἐνοχλοῦνται καθόλου. Εἶναι οἱ περισσότεροί τους γεροδεμένοι, ἀκμαῖοι, σὰν νὰ σκάζουν ἀπὸ ὑγεία. Καταπληκτικὴ διαπίστωση. Ἄνδρες, γυναῖκες, ἀκόμη καὶ μερικὰ παιδιὰ, πού σκαλίζουν μὲ ζῆλο τὰ ἀκόθαρτα ἀπορρίμματα, βυθίζονται σὲ δρώμικα θαλάμια, εἰσπένουν τὸν σάπιο αὐτὸν ἀέρα, κόβονται καὶ αἱματώνουν ἀπὸ τὰ πεταμένα κουτιά καὶ ἐλάσματα — καὶ ὅμως δὲν προσβάλλονται ἀπὸ τίποτε, δὲν ἀποσυντίθενται, δὲν πεθαίνουν ἀπὸ τέτανο ἢ ἀπὸ θυμιάωση... Ἐξευτε-

λίζει ἀμείλικτα τὴν ἐπιστήμη καὶ σαρκάζει ἄγρια τὸν πολιτισμὸ ἢ Αὐλὴ τῶν Θαυμάτων τῆς χωματερῆς, περιφρονώντας θεοὺς, δαίμονες, γιγάντες καὶ ὑγειονομικοὺς ἀφορισμούς.

Πλησιάζουμε ἕναν ὥριμο ρακοσυλλέκτη, πού ἔχει δίπλα του ἕνα καρροτσάκι μὲ γαϊδουράκι. Εἶναι ροδοκόκκινος, φουσκομάγουλος, χάρμα ὀφθαλμῶν καὶ ὑγείας: ὁ Παῦλος Σαραδάκης.

—Πόσα χρόνια δουλεύεις ἐδῶ;

—Ἀπὸ τὸ 1938, χωρὶς διακοπὴ. Εἴκοσι ἑπτὰ συνεχῆ χρόνια...

—Καὶ ἔχεις ἀρρωστήσει συχνά;

—Εγώ; Θεὸς φυλάξοι. Σιδερένιος εἶμαι καὶ δὲν ξέρω τί θὰ πῇ γι' αὐτὸ.

Μιά μαυροφόρα γριά, μὲ ζωηρά μάτια, μικρόσωμη, λιγνὴ, ἀλλὰ σβέλτη, ἀκάματη, ὅλο σίδερο, νεῦρο καὶ λάστιχο, ξεπετάγεται ἀπὸ τὰ σκουπίδια.

—Ἐλα 'δῶ, κυρὰ - Λένη, φωνάζει ὁ Σαραδάκης. Νά, τὴν βλέπετε αὐτή; Σαραντα χρόνια —ἀπ' τὸ 1925 ἀκριβῶς— ἐργάζεται ἐδῶ. Ἐμεῖς οἱ παλιοί, μπροστὰ τῆς νοιώθουμε σὰν «κουραμπιέδες»...

Ἡ κυρὰ - Λένη (Ἑλένη Λαζαρίδου, ἀπὸ τὴν Μάνη) πλησιάζει. Νομίζει πὼς ἐδῶ, στὸ σκουπιδότοπο, πού ἔχει σκεδρώσει, σκέδρωσε καὶ τὸ μυαλὸ τῆς. Μὰ ὄχι! Μᾶς κοιτάζει ἐρευνητικὰ καὶ ὕστερα ξεσπᾷ σὲ χείμαρρους ἐκπληκτικῆς εὐλωτίας:

—Ὡστε μοῦρθατε οἱ ἀριστοκράτες, μὲ τὶς γραβάτες καὶ τὰ κοστου-

μια σας, νὰ δῆτε πὼς ζοῦμε, τί κάνομε, ἔ; Ὅριστε, κύριε: Εἶμαι 60 χρόνων, δουλεύω 40 χρόνια στὰ σκουπίδια, δὲν ἔχω οὔτε μιά καλύδα καὶ μόνη μου περιουσία οἱ κόρες μου, πού μὲ ἄφησαν ὅμως κι αὐτὲς καὶ παντρεύτηκαν. Τί ἄλλο θέλετε νὰ μάθετε;

—Δὲν ἀρρωσταίνειτε συχνά, κυρὰ Λένη;

—Ἐσεῖς ἀρρωσταίνετε, μὲ τὸν πολιτισμὸ σας, πού ζῆτε στὰ διαμερίσματα τῆς Ἀθήνας. Ἐμένα μὲ ξέχασαν κι ὁ Χάρος κ' οἱ γιατροὶ καὶ τὰ... μικρόδια!

Σκληρὴ δουλειά

Ἀν ὅμως εἶναι γερὴ ἡ ὑγεία τῶν ρακοσυλλεκτῶν —ἐθισμὸς τοῦ ὀργανισμοῦ; γενικὸ μπόλιασμα;—, εἶναι πολὺ σκληρὴ ἡ δουλειά τους. Δὲν ξέρουν τί θὰ πῇ ὥραριο, γιατί ἀμείβονται κατ' ἀποκοπὴν. Δουλεύουν 10 καὶ 12 ὥρες ἀσταμάτητα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ἑκατοστάριο. Χώνονται μέσα στοὺς σωροὺς τῶν ἀπορριμμάτων καὶ κάνουν τὴν διαλογή τους: ξεχωρίζουν τὰ κουρέλια, τὰ χαρτιά, τὰ μέταλλα, τὰ κόκκαλα, τὰ μπουκάλια, τοὺς τενεκέδες καὶ συσκευάζουν τὸ κάθε εἶδος σὲ ἰδιαίτερο, μεγάλο δέμα. Δὲν κουβαλοῦν —εὐτυχῶς— οἱ ἴδιοι τὰ δέματα στὰ διάφορα ἐργοστάσια. Ἐρχεται ἐπὶ τόπου ἡ ἐπιχείρηση καὶ τὰ παραλαμβάνει. Ποιά ἐπιχείρηση; Αὐτὴ πού κάνει τὴν ἐμπορία τῶν σκουπιδιῶν, πού εἶναι ὁ μεσάζων ἀνάμεσα στοὺς ρακοσυλλέκτες καὶ στοὺς διανομητῶν.

Καὶ γίνεται μεγάλος καυγᾶς ποιά

τέτοια ἐπιχείρηση θὰ ἐκμεταλλεύεται τὴν κάθε χωματερή. Τώρα τοῦ Πειραιῶς τὴν ἔχει ὁ Ἀγγελόπουλος («Πρόσπεια Ἀγγελόπουλου») καὶ τῆς Ἀθήνας ἡ ἐταιρία «Δ. Μίχος καὶ Σία». Ἀλλὰ ἡ κάθε μιά πάει νὰ φάῃ τὴν ἄλλη, νὰ ἐπιβάλῃ τὸ μονοπώλιο τῶν ἀπορριμμάτων. Ὁ θησαυρὸς τῶν σκουπιδιῶν εἶναι πολὺ μεγάλος καὶ δίκαια γίνεται δύσσοο μῆλο τῆς ἐριδος.

«Προβλέπεται...»

Ἦρθε ὅμως τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, φαίνεται, νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀξιοποίηση αὐτοῦ τοῦ θησαυροῦ μιά ἐδικειμένη καὶ ἀρμόδια ἐπιχείρηση, πού θὰ ἐκτοπίσῃ ἀναγκαστικὰ τοὺς σημερινούς ἐκμεταλλεὺς τοῦ ποταμοῦ. Ἐργοστάσιο ἀπορριμμάτων, πού χρόνια παιδεύεται νὰ ἀποκτήσῃ ἡ πρωτεύουσα, ἐνῶ ἀρχίζει νὰ λειτουργεῖ καὶ στὴν συμπεριφέρουσα (Θεσσαλονίκη), θὰ ἰδρυθῇ ἐπὶ τόπου, στὴν χωματερή, καὶ θὰ μετατρέπῃ τὰ σκουπίδια —δὲν μποροῦν νὰ μετατραποῦν— σὲ λιπάσματα.

Δὲν θὰ ἀρκέσῃ ἕνα ἐργοστάσιο, ὅπως εἶχε προταθῇ ἄλλοτε, γιὰ ὅλη τὴν περιοχὴ πρωτεύουσας. Γιατὶ γεννᾶται ἄλλο πρόβλημα μεταφορῶν. Θὰ εἶναι φοβερὰ δαπανηρὸ, π.χ., νὰ μεταφέρονται τὰ σκουπίδια ἀπὸ τὴν Δραπετσώνα καὶ τὴν Ἡλιούπολη στὴν χωματερὴ τῆς Ἀθήνας. Γι' αὐτό, σὲ κάθε σημερινὴ χωματερὴ προβλέπεται ἰδιαίτερο ἐργοστάσιο.

«Προβλέπεται...» Χρόνια γίνεται αὐτὴ ἡ σκέψη καὶ προσπάθεια. Ναυαγοῦσε πάντα, ὄχι γιατί ὁ θησαυρὸς τῶν ἀπορριμμάτων εἶναι ἀνεπαρκής, ἀλλὰ τουναντίον γιατί εἶναι δα-

ρύτιμος καὶ τὸ παρασκήνιο ἦταν στίβος τῶν διαφόρων θησαυροθηρῶν. Ἀλλὰ τώρα, τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ τὸν Δῆμο Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα θαδίζει, φαίνεται, πρὸς τὴν λύση του. Ὁ δήμαρχος κ. Γ. Πλυτᾶς, πού ἔχει πάθος κατὰ τῶν σκουπιδιῶν —τὸν εἶδαμε νὰ ἐκστρατεύῃ μὲ μανία ἐναντίον τοὺς αὐτὲς τὶς ἡμέρες, μὲ ὅπλα ιδιόχειρα τὴν σκούπα καὶ τὸ καρροτσάκι— δηλοῖ:

«Ὁπωσδήποτε τὸ ἐργοστάσιο θὰ γίνῃ: Ἐχουν προχωρήσει οἱ μελέτες, συντάχθηκε τὸ κείμενο τῆς δημοπρασίας καὶ σύντομα θὰ μποῦμε στὸ στάδιο τῆς διαδικασίας. Ἐκεῖνο πού δὲν ἀποφασίσθηκε ἀκόμη εἶναι ἂν τὸ ἐργοστάσιο θὰ τὸ κάνει καὶ θὰ τὸ ἐκμεταλλεῖ ὁ ἴδιος ὁ δήμος ἢ ἕνας ἰδιώτης. Πάντως, ἡ Ἀθήνα θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἀναχρονιστικὸ καὶ ἀνθυγιεινὸ καθεστῶς τῆς χωματερῆς»

Λίγη στοργή

Καὶ τί προοπτικὲς διανοίγονται γιὰ τὴν νέα μορφή πού θὰ πάρῃ ὁ θησαυρὸς τῶν σκουπιδιῶν;

Σὲ ὅλη τὴν πρωτεύουσα, κάθε μέρα μαζεύονται 1.200 τόνοι ἀπορριμμάτων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 400 ἀνήκουν στὸν Δῆμο Ἀθηναίων. Ἄν πάρουμε ἑξῆς τὴν Ἀθήνα, ἀπὸ τοὺς 400 τόνους τῶν σκουπιδιῶν, τὸ ἐργοστάσιο θὰ παράγῃ 250 τόνους λιπασμάτων τὴν ἡμέρα (μὲ βαρὴ λειτουργία), πρὸς μέση τιμὴ 15 δολλάρια τὸν τόνο. Δηλαδή ἡ ἀξία τῶν λιπασμάτων θὰ φθάσῃ τὶς 3.750 - 4.000 δολλάρια τὴν ἡμέρα ἢ 120.000 περίπου τὸν μῆνα ἢ 1.500.000 δολλάρια σχεδὸν τὸν χρόνο. Καὶ ἂν γίνουν τρεῖς ἐργοστάσια —ἀπὸ ἕνα σὲ κάθε σημερινὴ χωματερή—, ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν παραγομένων λιπασμάτων θὰ φθάσῃ γύρω στὰ 4½ ἑκατομμύρια δολλάρια τὸν χρόνο, δηλαδή 135.000.000 δραχμές. Μὲ τὴν σημερινή τους ἐκμετάλλευση τὰ σκουπίδια ἀποδίδουν 160.000.000 δραχμές. Σπουδαία ὑπόθεσις, καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις πού δείχνει τὸν πλοῦτο πού κρύβει καμμιά φορὰ ἢ ἀλλιώτης.

Τί θὰ γίνουν ὅμως οἱ «σκουπιδάνθρωποι»; Τί θὰ γίνῃ ἡ κυρὰ - Λένη πού ἐνοῖ, 40 χρόνια τώρα, νὰ ζῇ σκουμένη πάνω ἀπὸ τὶς ἀναθυμιάσεις τῶν σκουπιδιῶν μὲ τὸ πάθος χρυσόθρα; Θὰ τὴν καταπνίξῃ τὴν ὥρᾳ ὁ Λεβι-άθαν τῆς τεχνικῆς προόδου; Πρέπει νὰ τοὺς ἐκεφθοῦμε μὲ στοργὴ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, πού παλεύουν ἀπαιτῶς στὶς χωματερές, μαχητὲς τῆς δυστυχίας καὶ ἥρωες τῆς μιζέριας.

ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΝ τὸ «Μὴ χειρότερον». Ἕνας ὁλόκληρος κόσμος ζῇ γύρω ἀπὸ τὰ σκουπίδια καὶ προσπαθεῖ ἔστω στοιχειωδῶς νὰ καλύψῃ τὶς ἀνάγκες του.

A whimsical line drawing on a textured, light brown background. On the left, an angel with a halo and wings stands on a cloud, holding a large, five-pointed star. A stream of smaller stars falls from the base of this star. A long, thin line of stars extends from the large star across the upper half of the page to a ball of yarn on the cloud of another angel on the right. This second angel is also wearing a halo and wings, and is shown in profile, knitting. The signature 'KYP' is visible in the bottom right corner.

0.5

Galerie

Σφκ

**ΓΙΑ ΝΑ ΛΕΓΕΤΕ
ΜΟΥΤΣΟΥΝΑ!**

Πρέπει να φοράτε
τά μούτσουνά βερνίκια δονύων

IRISÉ

Τά Αμερικανικά βερνίκια δονύων
IRISÉ κυκλοφορούν σε 4 χρώματα:

ARGENT — BRONZE DORÉ
OR — BRONZE ROSÉ

Interiors

μελέται - κατασκευαί
ΠΑΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜ 5 - ΤΗΛ. 723.456

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΤΗΣ

Unica

ΝΙΚΗΣ 3 - ΣΥΝΤΑΓΜΑ - ΤΗΛ. 222.432

MT

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΟΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΤΟΝ ΙΤΑΛΟΝ
GIUSEPPE D'AMBRA
ΣΤΗΝ
GALLERY CATERINA
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 30 - ΤΗΛ 633.989
ΑΠΟ 19-28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΕΠΙΣΗΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΖΟΓΡΑ-
ΦΩΝ ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΗ 40%

Το κόσμημα...

...στην προκειμένη περίπτωση
δεν είναι αυτό που κρατάει ή
Μίλλα, μα ή ίδια ή Μίλλα Σάν-
νονερ, που κέρδισε αυτόν τον τί-
τλο από τους αναρίθμητους θαυ-
μαστάς της. 'Η Μίλλα θεωρείται
σήμερα μια από τις μεγάλες έλ-
πίδες της Ιταλικής σκηνής και
όθόνης, όχι μόνο για την όμορ-
φιά της, αλλά και για το ταλέν-
το της. 'Η ίδια όμως παραδέχε-
ται ότι εκείνο που κυρίως την
βοήθησε στα πρώτα δύσκολα βή-
ματα ήταν οι αναλογίες της...

Εδω

ωι'

Ευει

Σουονδή...

...ή Λίξ Νιλχάιμ θριαμ-
δεθεί αυτή την εποχή στην
Φινλανδία, σ' ένα βρεταν-
νικό έργο. 'Η ξαυθή και
νεαρότατη γόησσα έμφα-
νίζεται κάθε βράδυ ημίγυ-
μνη στο «Βάβα Τεάτερν»
του 'Ελσίνκι, στην θεατρι-
κή διασκευή που έγινε στο
γνωστό και πολύκροτο μυ-
θιστόρημα «Φάνυ Χίλ».

**Κάνετε τον γάμο σας
αξέχαστο!**

Προσφέρετε στους καλεσμένους σας
τις ωραιότερες ανανηθικές μπιμπονιέρες

Επισκεφθείτε το υπό ειδικό

Κατάστημα που υπάρχει στην Αθήνα

Είναι το Κατάστημα
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ

που κάνει συνεχώς εξαγωγές από το εξω-
τερικό, και σας προσφέρει τις ωραιότε-
ρες μπιμπονιέρες σε ευρωπαϊκά μαντύλια
στόφελ, σε Μουράνο, ή Όπαλίνες, ακόμη και
σε άνθη.

ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ ΠΛΑΤΕΙΣΤΗΜΙΟΥ 49
ΤΗΛ. 228.655

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ψίθυροι... Λένε ανεπισήμως πως η Διάδοχος Άλεξία θα αποκτήσει ίσως το πρώτο της αδελφάκι. Βέβαια, η Βασίλισσα είναι ακόμη λεπτή σαν μίσχος, αλλά όσοι την βλέπουν συχνά -και πρώτοι - πρώτοι οι φωτορεπόρτερς- ισχυρίζονται ότι πάντα φροντίζει να κάθεται καί, γενικά, μοιάζει να προσέχει τον εαυτό της ιδιαίτερα...

Άνταμό... ο διάσημος τραγουδιστής της γαλλικής τηλεόρασης μοίραζε, σε μία περίοδo που έκανε στο Βέλγιο, αυτόγραφα. Κάποια στιγμή, μία εύταφης κυρία άνοιξε το κορμάκι της και τον παρακάλεσε: «Υπογράψτε εδώ!». Ο Άνταμό εξετέλεσε θαρραλέα την παράκληση...

Κύμα βίας... παρατηρείται στα σχολεία του Σικάγου, και το κράτος, για να το αντιμετωπίσει, θα χρησιμοποιήσει αστυνομικούς και όχι εκπαιδευτικούς. Μέχρι της στιγμής εξήντα αστυνομικοί από την δύναμη της πόλεως έχουν κάνει ειδική μετεκπαίδευση. Χωρίς στολή θα τοποθετηθούν στα σχολεία, για να μπορούν να συλλαμβάνουν άμεσους όσους «σκληρούς» νεαρούς εμφανίζονται στην τάξη με μαχαίρια, ξυράφια και πιστόλια...

Μόνοι... έχοντας μαζί τους μιά ελαφρή θερινή γκαρνταρόμπα, ταξιδεύουν στην Άντολη ή πριγκίπισσα Σοφία και ο Δόν Χουάν Κάρλος. Από όλους τους τόπους που επισκέφθηκαν τους κράτησε περισσότερο η Ταϊλάνδη. Λένε πως επί ώρες ολόκληρες το πριγκι-

πικό ζεύγος, άγνωστο ανάμεσα σε άγνωστους, τριγυρίζει στα παλαισιωμένα του Μπαγκόκ, αναζητώντας κομφοτεχνήματα από ζαντ για την σημαντική ήδη συλλογή του...

Άρχοντικό... ήπειρώτικο, κτισμένο με πέτρα και ξύλο, με θαυμάσια έσωτερικά και ξυλόγλυπτα ταβάνια αθηνικά, παρμένα από τους «κόνταδες» σπιτιών της Τουρκοκρατίας, απέκτησαν τα Γιάννενα. Κτισμένο στην κορυφή ενός λόφου, προσφέρεται σε επισκέπτες και ντόπιους για τσάι και φαγητό. Η πρωτοβουλία της δημιουργίας του οφείλεται στην Έταιρία Ήπειρωτικών Μελετών, που προσέφερε στην ήπειρωτική πρωτεύουσα ένα κέντρο ευρωπαϊκού, πραγματικώς, επιπέδου...

Φλέμιγκ... ονομάζεται σε κεντρική μπυραρία της Όμοιοις το σάντουιτς μέ... ροκφόρ! Κανείς δεν θα μπορούσε να κατηγορήσει τους Ρωμιούς για έλλειψη φαντασίας... Σοφία... «Τα ζώα είναι εξυπνότερα από μās, έλεγε ο Μάρκ Τουαίν. "Αν δάτε τριάντα αλόγα να τρέξουν, θα ήθε να μαζεύονται 50.000 άνθρωποι γύρω. Είμαι περίεργος να δω πόσα αλόγα θα μαζευτούν, αν τρέξουν τριάντα άνθρωποι»...

Ο δάσκαλος ρωτάει τον Γιαννάκη, οκτώ ετών: «Ποιά είναι το πράγμα που σου έκανε την μεγαλύτερη εντύπωση τις τελευταίες μέρες». Κι ο μικρός απαντά: «Το χέρι του μπαμπά, όταν είδε τον έλεγχό μου»...

777

ΤΟ έλιξιό της μακροζωίας είναι η σιωπή! Πρόκειται για μία συνταγή, που την αποτελεσματικότητά της έχει διαπιστώσει ο Σοβιετικός γεροντολόγος Γκουριάν. Οι εργασίες του του έδωσαν την βεβαιότητα ότι η πολυλογία εξαντλεί σωματικά και πνευματικά τον άνθρωπο και τον γεράει. Προς επίκρωση των συμπερασμάτων του αναφέρεται το γεγονός ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των αιώνων άποτελείται από δασκούς, έρμτες και χωρικούς, και γενικά ανθρώπους λιγλόγους.

ΣΤΗΝ Σικελία, η αστυνομία ανάκλυψε τον μυστικό κώδικα συνενόησης της Μαφίας. Απόσπασμα από τις «Σαλπινγγες της Αίντας», μεταδιδόμενο από το ραδιόφωνο, είδοποιούσε κάποιον «Μπετόν» ότι ο πράκτωρ «Βέρντι» απέστειλε ένα δέμα με ναρκωτικά από την Ευρώπη στην Άμερικη.

Γάμπες...

...πρώτης ποιότητας. Αυτές, με την γούνα ανήκουν στον Πέρρυ, το «πούντλ» που κατέκτησε τον τίτλο στα τελευταία «σκυλοκαλλιστεία» της Άγγλιας. Οι άλλες, με τις δικτυωτές κάλτσες, ανήκουν σε δυο χορεύτριες του «Λόντον Παλλάντιουμ», όπου εμφανίζεται τώρα και ο Πέρρυ.

Η «Μις Γαλλία» ένοστιάλησε την Νίκαια

Κανένας προφήτης στην πατρίδα του. Αυτό μπορεί να ισχύει για όλους, όχι όμως και για την Μισέλ Μπούλ, την «Μις Γαλλία 1966», που έγινε το αντικείμενο αποθεωτικής υποδοχής, όταν έφθασε στην ιδιαίτερα πατρίδα της, την Νίκαια. Οι συμπατριώτες της της ώργάνωσαν πραγματικό θρίαμβο, σαν να επρόκειτο για καμιά έθνικ ήρωίδα. Άλλα μετά τον θόρυβο και τις υποχρεωτικές εμφανίσεις σε δεξιώσεις, η Μισέλ αποσύρθηκε στο σπίτι των γονέων της για να ξεκουραστεί. Και πέρασε μερικές ημέρες πραγματικά θαυμάσιες. Καθημερινά πήγαινε με το ποδήλατο -για λόγους ασκήσεως- στον Ιπποδρόμο της Νίκαιας και έκανε μερικούς γύρους στον στίβο -για λόγους άναψυχής- με τα ελαφρά άμαξάκια των Ιπποδρομιών. Εκτός από τις φίλες δεν παρέλειψε άλλωστε να επισκεφθεί και το Ινστιτούτο, όπου εργαζόταν ως πρίν από την εκλογή της ως «Μις Γαλλία 1966», όπου και έκανε (έρασιτεχνικά πιά) μασάζ σε μία πελάτισσα.

Χάρις...

...στην μακρά προσωπική πείρα του (Μπαρντό, Στρόμπεργκ, Ντενέβ), ο σκηνοθέτης Ροζέ Βαντίμ μπόρεσε να διδάξει θαυμάσια την πρωταγωνίστρια και τρίτη γυναίκα του Τζέην Φόντα την σκηνή όπου μία σύζυγος αναγγέλλει στον σύζυγό της ότι απέφασισε να ζητήσει διαζύγιο.

Ο ΜΠΑΡΜΑΝ τρέχει πίσω από έναν πελάτη που φεύγει άρπυ ε-πτά ούτσου.

—Κύριε, κύριε, ξεχάσατε να πληρώσετε...

—Τό ξέρω, φίλε μου, απαντάει εκείνος. Γι' αυτό πίνω... για να ξεχνώ!

ΓΙΑ να μοντεψετε την εθνικότητα ενός κυρίου αρκεί να τον παρουσιάσετε σε μία ώραία γυναίκα: "Αν της σφίξη το χέρι είναι Άγγλος. "Αν της φιλήση το χέρι είναι Γάλλος. "Αν της ζητήσει ραντεβού είναι Αμερικανός. "Αν τηλεγραφήση στην Μόσχα ζητώντας οδηγίες είναι Ρώσος...

—ΠΩΣ σου φαίνεται το κρασί, φίλε μου; Είναι από τ' αμπέλια μου.
—Ναί... Το αναγνωρίζω.
—Μπάρ, το έχεις δοκιμάσει;
—Ναί, ναί...
—Καί πού, παρακαλώ;
—Πρό όλίγου, στην σαλάτα...

ΕΝΑΣ νεαρός Άγγλος αξιωματικός φθάνει σε μία απομακρυσμένη βρετανική αποικία. "Υστερα από λίγες ώρες έχει διαπιστώσει ότι οι συνθήκες ζωής εκεί είναι αφόρητες. Ρωτάει, λοιπόν, την αντιστασία του συνταγματάρχη, έναν ιθαγενή στρατιώτη: "Τα κουνούπια δεν ενοχλούν τον συνταγματάρχη;
—Καθόλου.
—Πώς αυτό;
—Είναι πολύ απλό, εξηγεί ο ιθαγενής. Στην αρχή της νύχτας, ο συνταγματάρχης είναι πολύ μεθυσμένος για να δώσει προσοχή στα κουνούπια, και αργότερα είναι πολύ μεθυσμένος τα κουνούπια για να δώσουν προσοχή σ' αυτόν...

ΕΝΑΣ κουφός θαδίζει κατά μήκος της σιδηροδρομικής γραμμής μαζί με ένα φίλο του. Σε λίγο περνάει με μεγάλη ταχύτητα ένα τρένο σφυρίζοντας. —Αυτό σημαίνει ότι θα έχωμε ώραία ημέρα, λέει ο κουφός.
Ο σύντροφός του τον κοιτάζει θαυμάσιος.
—Δεν ακούω, του λέει ο κουφός. Ένα παιδί που κεληδούσε.

ΣΕ ένα σχολείο της Τελ - Αβίβ, ο δάσκαλος ρωτάει την μικρή Ισαάκ, στο μάθημα της ορθοπδικής: "Το κορίτσι που εκατομμύρια, πρὸς 2% επί του χρόνου. Τί τόκο θα εισπράξῃς άφτερο από έξη μήνες;
Καί ο μικρός Ισαάκ άνασηκώνοντας τους ώμους.
—Μην επιμένετε, κύριε, με τέτοιο τόκο η δουλειά δεν μ' ενδιαφέρει.

Φιλόδοξοι σκοποί καὶ ἀξιόλογες ἐρμηνεῖες

ΤΟΥ Κ. ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ν. ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ, Τ. ΝΙΚΗ-ΦΟΡΑΚΗ ΣΤΟΥΣ «ΔΑΙΜΟΝΕΣ»

Η ΤΖ. ΚΑΡΕΖΗ ΣΤΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑ «Η ΚΥΡΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ»

ΚΟΝΤΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΛΛΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸ ταλέντο τοῦ Γιάννη Τσαρούχη —τὸ λιγώτερο ἴσως γνωστὸ, ἀλλὰ ὄχι λιγώτερο πολῦτιμο ἀπὸ τὰ ἄλλα του ταλέντα— χάρισε στὰς Ἀθήνας ἕνα νέο χειμερινὸ θέατρο, τὸ «Φλορίντας», στὴν ἀρχὴ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας. Κατακόκκινο, ἠλεκτρισμένο μὲ τὴν παράξενη ἐκείνη ἐνταση ποὺ ἔχουν τὰ τσιρκα, καὶ μὲ τὴν πλατεῖα σκηνή του, αὐτὸ τὸ θέατρο εἶναι καταλλήλοτα γιὰ μεγάλα θεάματα.

Μεγάλο θέαμα καὶ πολυπρόσωπο εἶναι καὶ οἱ «Δαίμονες» τοῦ Τζῶν Γουάιτιγκ, τοῦ Ἀγγλοῦ συγγραφέα ποὺ πέθανε τόσο πρόωρα, τὸ 1963, καὶ ποὺ τόσο θαυμάσθηκε. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι αὐτὰ ποὺ ἀκουσα καὶ διάβασα γιὰ τὸ ἔργο του ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ αὐτὰ ποὺ μπόρεσα νὰ δῶ, νὰ διαπιστώσω καὶ νὰ ἐκτιμῶ ὁ ἴδιος. Καὶ ἡ παράσταση εἶναι φιλότιμη καὶ ὑπάρχουν ἀξιόλογοι ἡθοῖποι ποὺ ὑπερασπίζονται, νομίζω, πιστὰ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ δῇ τὸ δικό μας μάτι, τὸ μεσογειοκό, μέσα στὸ πολυδιάστατο αὐτὸ «φρέσκο», ποὺ θέλει νὰ συλλάβῃ σὲ ὅλα τὰ πλάνα τοὺς παράγοντες ποὺ ἀπεργάζονται καὶ συνθέτουν τὴν ἀνθρώπινη ἱστορία, ὅλους τοὺς παράγοντες, ἀπὸ τοὺς πιδ ἁλόγους καὶ τρελλούς, ὡς τοὺς πιδ λογικούς, ἀπὸ τοὺς πιδ ἐγωϊστὰς ἀτομικούς, καὶ τυχαίους, ὡς τοὺς πιδ τέλεια ὀργανωμένους, τοὺς ὁμαδικούς.

Ἀλλὰ καὶ τί εἰκονογραφικὴ ἀπειροτολογία, καὶ τί ἀλαζὼν καὶ τί φλύαρος συγγραφεὺς! Καὶ ὁ παπὰς αὐτὸς ποὺ ἐκάει στὴν πυρὰ, ὁ Οὐρμπαιν Γκραντιέ (Νίκος Χατζίσκος) τί πρόσωπο εἶναι; Εἶναι ἕνα ἐλεύθερο πνεῦμα; Πάντως δὲν εἶναι μέσα στὸ ἔργο μιὰ ἀλοκληρωμένη μορφή. Καὶ ἡ εἰκόνα αὐτῆς τῆς ὑστερίας, τῆς ἀρχῆς τοῦ κακοῦ, ποὺ ἐνσαρκώνει ἡ ἀδελφὴ Ἰωάννα τῶν Ἀγγέλων (ἡ Τίτικα Νικηφοράκη), εἶναι ἀνάγκη νὰ πιάσῃ τὴν ἐκταση καὶ νὰ πνίγῃ τὴν σκηνὴ στὴς ἐγγαστρίμυες κραυγὲς γιὰ νὰ πείσῃ;

Ποιοὶ εἶναι οἱ παράγοντες τοῦ κακοῦ; Ἐδῶ γίνεται μιὰ πολὺ λεπτο-

μερὴς ὅσο καὶ κακοσχεδιασμένη ἀνάλυσις, μὲ ἀκριβέστατα πορτραῖτα τῶν συνυπεθύνων καὶ τῶν συνενόχων, ἀκριβέστατα, ὅσο καὶ κακοζωγραφισμένα! Καὶ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀληθινὰ λὲς καὶ βλέπεις μπροστὰ σου κακὴς σειρὰς προϊόντα τῆς Ρόι-αλ Ἀκάντεμυ ὅφ πείντιγκ. Καὶ νὰ μὴν ξεχνοῦμε ὅτι στὴν Ἀγγλία ἡ τέχνη φιλοδοξεῖ τοῦτο πρωτίστως: Νὰ φθάσῃ στὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια, νὰ ἐξηγήσῃ, νὰ δείξῃ νοσογόνους ἐστίες καὶ νὰ συμβάλῃ μὲ τὴν μελέτῃ τῆς νόσου στὴν θεραπεία.

Λοιπὸν, ἡ εἰκόνα, ποὺ εἶναι κάτι σὰν ἡμιεπιστημονικὸ πόρισμα, εἶναι μεγάλῃ καὶ πλατεῖα: ἕνα «φρέσκο», ποὺ χάνει τὴς ἀκρες του ψάχνοντας στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος: Κράτος, Ἐκκλησία, ἄτομο καὶ ἀπὸ κεί καὶ πέρα ἡ ψυχολογία τοῦ κάθε ἀτόμου ὅπως διαμορφώνεται περαιτέρω, σὲ σχέση μὲ κάθε προσανατολισμό, μὲ τὴς τροχιές, τὴς παγίδες καὶ τοὺς πειρασμούς, τὴς δουλικές παρωπίδες ἢ τὰ τεράστια συμφέροντα τῶν κεκτημένων θέσεων.

Φιλόδοξος —καὶ φιλότιμος— ὁ σκοπός, ἀλλὰ δὲν ἐνοίωσα κρούσεις στὸν στόχο. Καὶ δὲν εἶναι ἡ ἐρμηνεία ποὺ ἀμυρῶνει τὴν εἰκόνα. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς, βλέπει κανεῖς τὸν Χρῆστο Τσαγανέα, τὴν Μαριάννα Κουράκου, τὸν Γιάννη Κοντῶλη, τὸν Νίκο Βασταρδῆ, τὸν Μάκη Ρευματᾶ, τὸν Δημήτρη Παπαγιάννη, τὸν Γιώργο Νέζο, τὸν Μάκη Πανᾶριο καὶ ἄλλους: ἕναν μεγάλο θίασο.

Ἡ κυρία ἐκυκλοφόρησε, ποὺ παίζεται στὸ «Κεντρικὸ» ἀπὸ τὸν θίασο τῆς Τζένης Καρέζη, εἶναι μιὰ σάτιρα ποὺ πετυχαίνει νὰ σὲ διασκεδάσῃ πιδ πολὺ, παρὰ νὰ σατιρίσῃ συγκεκριμένες καταστάσεις καὶ γεγονότα. Τὸ μόνο συγκεκριμένο, ὁ χώρος, ὅπου συμβαίνουν τὰ κομικά καὶ τερπνά, εἶναι τὰ γραφεῖα μιᾶς

ἐφημερίδας, ποὺ μοιάζουν μὲ ὅτι ἄλλο θέλει κανεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι εἶναι. Ἀλλὰ, μιὰ καὶ ἀποφασίση κανεῖς νὰ τοποθετήσῃ τὴν δράση στὰ γραφεῖα μιᾶς ἐφημερίδας, τί δὲν δικαιολογεῖται νὰ σοφιστῇ γιὰ νὰ προσθέσῃ χρῶμα, κίνηση, χαμόγελα καὶ «σέξ» —τῶν δύο φύλων— σ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ξενοχτισμένους καθιστικούς κενταύρους, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ σύνθετο πλήρωμα τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων.

Ἡ κυρία ἐκυκλοφόρησε δὲν ξεπερνᾷ —ἴσως καὶ νὰ μὴν τὸ φτάνη— τὸ «Μιὰς πεντάρας νιάτα» τῶν ἰδίων συγγραφέων, τῶν Ἀσημάκη Γιαλαμά καὶ Κώστα Πρετεντέρη, στὴν κύρια ἀρετὴ του: ἐκεῖνο τὸ συμπαθητικὸ χιούμορ, τὸ γνήσιο, καλόγουστο, ἀβίαστο, ντόπιο. Ἀλλὰ ὑπάρχουν στὸ «Ἡ κυρία ἐκυκλοφόρησε» ἐρμηνεῖες ποὺ ξεχωρίζουν καὶ ποὺ ἀξίζει νὰ τίς δῇ κανεῖς. Καί, ἐκτὸς ἀπὸ τῆς Τζένης Καρέζη, ἐκείνη ποὺ θὰ μείνῃ σίγουρα στὴ μνήμη μας σὰν μιὰ ἀπὸ τὴς καλύτερες τῆς χρονιάς εἶναι τοῦ Στέφανου Ληναίου. Καὶ δὲν ξεχνῶ καὶ τοῦ Καρρά καὶ τοῦ Μπαρόκουλῃ: καὶ εἶναι καὶ ἄλλες ἀξιόλογες.

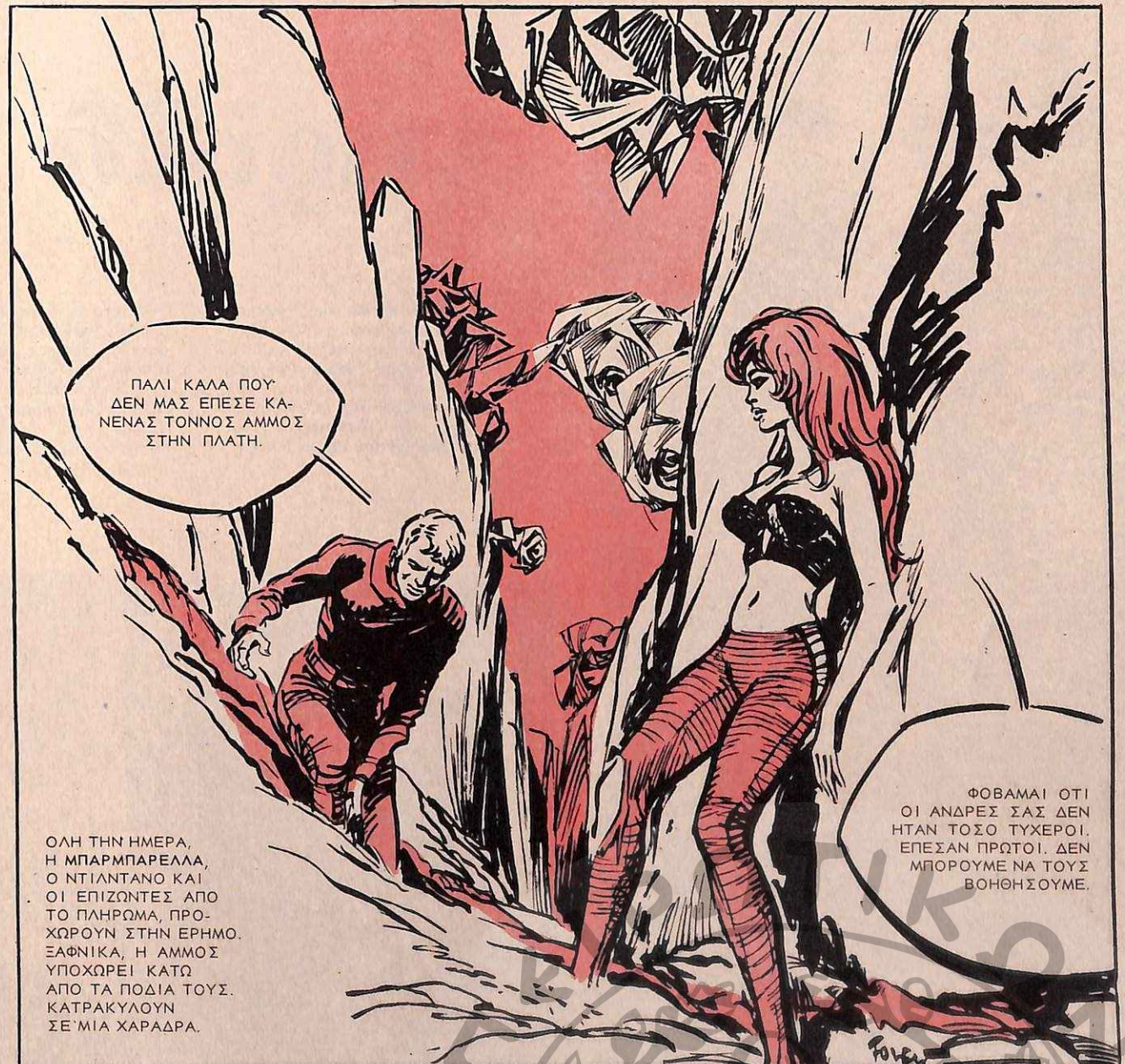
Τὸ ἐργάκι τοῦ Νίκου Τσιφόρου καὶ τοῦ Πολύδου Βασιλειάδη, ποὺ παίζεται στὸ θέατρο «Ἀκάδημος» τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους, τιτοφορεῖται «Δημοκρατία ἀλλὰ ἑλληνικά». Ἡ ἥρωας τῆς κωμωδίας εἶναι ὁ Γιώργος Κωνσταντίνου, καλτοσιόμηχανος — φανελλοδιόμηχανος, ὑστερα βουλευτῆς, ὑφυπουργός, ὑπουργός, ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως... Τὰ πρῶτα δυὸ —τρία σκαλοπάτια ποσχηματικά, τὰ ἄλλα τὴς καὶ ἀνταλλάγματα ποὺ τοῦ τάζουν στὸ παζάρεμα τῆς ψήφου του, στὴν πολιτικὴ κρίση ποὺ διακωμωδεῖται. Ἡ «κωμωδουμένη» εἶναι φυσικὰ ἡ ἰουλιανὴ κρίση.

Ὁ Γιώργος Κωνσταντίνου εἶναι, ὅπως πάντα ἄλλωστε, ἕνας εὐαίσθητος, ἕνας εὐπαθέστατος δέκτης ὅλων τῶν κωμικῶν καταστάσεων, ἐκείνων ποὺ ἐκφράζονται καὶ ἐκείνων ποὺ ὑπονοοῦνται, καὶ εἶναι ἰδίως ἀνεκτίμητος γιὰ τὴν ἀρετὴ νὰ ραφινάρῃ καὶ τὴν πιδ ὀμὴ κωμωδία, χωρὶς νὰ τῆς ἀφαίρῃ τὴν δέυτητα. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ κωμωδία τοῦ Τσιφόρου καὶ τοῦ Βασιλειάδη, πέρα ἀπὸ αὐτὴ τὴν μανούβρα τῆς πιάτσας τῶν πολιτικῶν παρασκηνίων, ποὺ καταγγέλλει καὶ ποὺ σατιρίζει, δὲν εἶναι εὐρετικώτερη ἀπὸ μιὰ πληθώρα χρονογραφημάτων καὶ γελοιογραφιῶν τῆς ἐποχῆς τῆς ἰουλιανῆς κρίσεως καὶ ἐντεῦθεν, χρονογραφημάτων ποὺ ἔλεγον ἐντελῶς τὰ ἴδια πράγματα καὶ ποὺ τὰ ἔλεγον σύντομα, ἐπιγραμματικά, σταράτα. Καὶ τὸ κακὸ σ' ἕνα θεατρικὸ ἔργο εἶναι ὅτι χρειάζεται καὶ ἕνα τέλος. Ἐδῶ τὸ τέλος εἶναι ὅτι ὁ καλὸς ἀνθρωπάκος, μὲ τὴν πρώτη κρούδα τῶν διαλυμένων ἐλπίδων τῆς ἀντιπροεδρίας, βρίσκει προτιμότερο νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ζεστασιά τῆς φανελλοδιομηχανίας του καὶ νὰ ἀφήσῃ σὲ πιδ ψημένους τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν, ὅπου ἄλλες φιλοδοξίες τὸν παρέσυραν. Οἱ φιλοδοξίες αὐτὲς εἶναι τῆς Μάρως Κοντοῦ, τῆς γυναῖκος τοῦ φανελλᾶ, ποὺ ἀσφυκτιᾷ μέσα στὸ «ταπεινὸ» ἐμπορικὸ ἐπάγγελμα, ποὺ ὀνειρεύεται ὑψηλούς κοινωνικούς κύκλους καὶ ποὺ γίνεται ἡ Σειρήνα ποὺ θὰ ὀδηγήσῃ τὸ σπιτικὸ στὴν ὁδὸςσεια καὶ στὴς συμπληγάδες τῆς πολιτικῆς ἀλλὰ ἑλληνικά. Αὐτὰ ὅλα εἶναι μάλλον τετριμμένα, ἀλλὰ ἡ Μάρω εἶναι ὅπως πάντα χαριτωμένη. Ὑπάρχει καὶ ὁ «κοιματάρχης», μιὰ παρωσία — τοῦ Νίκου Ρίζου — ποὺ ξεπερνᾷ πολὺ τὸ μπόι τῆς σὲ ἀκτινοβολία, ἀκτινοβολία μιᾶς κωμικῆς φλέβας καθαρῆς καὶ ὀλοζώντανης, ποὺ περνᾷ τὴν ράμπα μὲ ὀρμὴ μπάλλας ποδοσφαίρου καὶ ποὺ μὲ κάθε σύντομη ἐμφάνισή της στὴν σκηνὴ τῆς «Δημοκρατίας ἀλλὰ ἑλληνικά» σημειώνει ἐγκόλα.

ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μπαρμπαρέλλα

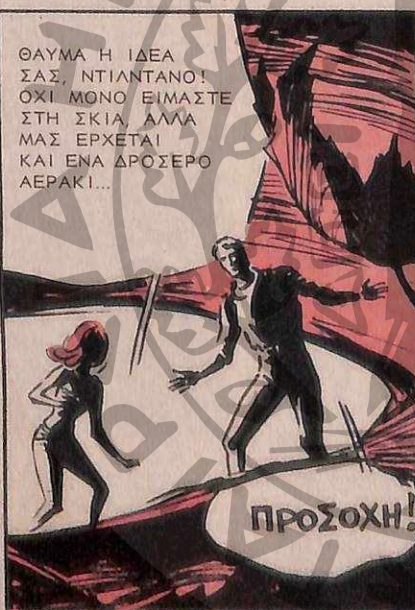
Ἀπροσδόκητὴ ἐξέλιξη παίρνει ἡ περιπέτεια τῆς Μπαρμπαρέλλας καὶ τοῦ Ντιλνάντο μὲ τὴν Μέδουσα, στὸν παράξενο πλανήτη. Ἡ Μέδουσα, γιὰ νὰ κρατήσῃ τὴν αἰωνότητά της, δανεῖζεται τὴν μορφή τῆς Μπαρμπαρέλλας...

ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ, Ο ΝΤΙΛΝΑΝΤΟ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ, ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ. ΞΑΦΝΙΚΑ, Η ΑΜΜΟΣ ΥΠΟΧΩΡΕΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥΣ. ΚΑΤΡΑΚΥΛΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΧΑΡΑΔΡΑ.

ΦΟΒΑΜΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΣΑΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΤΟΣΟ ΤΥΧΕΡΟΙ. ΕΠΕΣΑΝ ΠΡΩΤΟΙ. ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ.

...ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΝΑ ΗΤΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΤΟΥΣ. ΔΕΝ ΘΑ ΓΛΥΤΩΣΟΥΜΕ...

ΕΝΑ ΞΕΡΟ ΦΥΛΛΟ, ΜΑ ΔΕΝ ΄ΕΧΩ ΞΑΝΑΔΕΙ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΑΓΜΑ!..

Συμβαίνουν στο Σαιν Μόρις

Οι διεθνείς κοσμικοί κύκλοι συζητούν ακόμη τον γάμο - δόμ-
δα του Έλληνα μεγαλοεφοπλι-
στού κ. Σταύρου Νιάρχου με την
Σαρλότ Φόρντ.
Έπειτα από την τελετή, που
έγινε με κάθε μυστικότητα στο
Μεξικό και με την όποια η κόρη

της αμερικανικής δυναστείας των
αυτοκινήτων έγινε 4η κυρία Νι-
άρχου, το ζεύγος έφθασε αεροπο-
ρικώς στην Έλβετία για τον μή-
να του μέλιτος. Έγκατεστάθη σε
όλο τον πρώτο όροφο του «Παλάς
Ότέλ». Ακριβώς δυο μίλια πα-
ραπέρα, στην Βίλλα Μάργκους,

έγκατεστάθη η γυναίκα με την
όποια ο κ. Σταύρος Νιάρχος ή-
ταν παντρεμένος επί 18 χρόνια,
η ωραία Κα Εύγενία Λιδανού.
Το διαζυγίο τους εξεδόθη με την
ίδια μυστικότητα, λίγο πριν από
τον γάμο με την Φόρντ.
Η κατάσταση θα μπορούσε να

θεωρηθεί ένοχλητική για την Σαρ-
λότ, για την Εύγενία, αλλά και
για τον Σταύρο. Άλλα ο κ. Νι-
άρχος φαίνεται να διαθέτει την
πολιτισμένη ικανότητα να διατη-
ρή θαυμάσιες φιλικές σχέσεις με
την τέως γυναίκα του.
Είναι δεινός σκιέρ. Πρωί-πρωί

▲ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΓΑΜΟΣ! σχολίασαν
πολλοί συγγάτοικοι, βλέποντας κά-
θε πρωί τον κ. Σταύρο Νιάρχο, με
πλήρη χιονοδρομική εξάρτηση, να
αναχωρεί μόνος από το ξενοδοχείο
«Παλάς», για να ανέβει στις ψηλές
πλαγιές, όπου τον ανέμενε η τέως
γυναίκα του για να κάνουν σκί.

▲ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΓΑΜΟΣ! επανέλαβαν
οι συγγάτοικοι, βλέποντας κάθε
πρωί την Κα Σαρλότ Νιάρχου να
φεύγει μόνη από το ξενοδοχείο, για
να κάνει μικρούς περιπάτους στους
χιονισμένους δρόμους, αποφεύγον-
τας τις πλαγιές των χιονοδρομιών,
στις οποίες δρισκόταν ο άνδρας της

Τὸ μυθικό: Ἡ Σαρλότ περιμένει παιδί

Ο κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ και η τέως Κα Στ. Νιάρχου και νυν Κα Εὐγενία Λιδανού, κατά την άνοδό τους στις κορυφές του Σαιν Μόριτς. Οί δυο τέως σύζυγοι έμειναν καλοί φίλοι και μετά τὸ διαζύγιό τους. Μαζί περνούσαν ὅλη τὴν ἡμέρα, κάνοντας σκί. Ἀλλά και τὰ βράδια ἡ Εὐγενία κρατοῦσε συντροφιά, σάν μόνη προσκεκλημένη τοῦ νιόπαντρου ζεύγους Σταύρου - Σαρλότ.

κάθε μέρα ἐγκαταλείπει τὴν νέα γυναίκα στὸ «Παλάς» καὶ ξεκινάει γιὰ τὶς ὑψηλές πλαγιές. Ἡ Σαρλότ δὲν κάνει σκί.

Ἡ πιὸ τακτικὴ συνόδός του στὶς χιονοδρομίες εἶναι ἡ Εὐγενία. Οἱ δυο τέως σύζυγοι κατηγοροῦν γελαστοὶ τὴν δύσκολη διαδρομὴ. Στὸ «Παλάς» ἡ νῦν σύζυγός περιμένει.

Κοινὸ δείπνο

Πότε - πότε κάνει ἕναν περίπατο ὡς τὸ Σαιν Μόριτς, γιὰ νὰ συναντήσῃ φίλους. Ἡ συναντὰ τὸν ἄνδρα τῆς, γιὰ νὰ γευματίσουν μαζί στὸ «Κορβίλια Κλάμπ» καὶ κατόπιν ἐπιστρέφει στὸ ξενοδοχεῖο, γιὰ νὰ περάσῃ ἡσυχὰ τὸ ἀπόγευμα. Ὅλα αὐτά, βέβαια, στὴν ἀρχὴ θεωρήθηκαν σὰν παράξενη συμπεριφορὰ, ὥσπου τέλος ἀποκαλύφθηκε τὸ μυστικὸ: Ἡ Σαρλότ βρίσκεται σὲ ἐνδιαφέρουσα καὶ ὑπολογίζει ὅτι τὸ καλοκαίρι θὰ ἀποκτήσῃ τὸ πρῶτο παιδί τῆς.

Ὅπωςδήποτε, τὸ βράδυ ὁ κ. Νιάρχος ἐπανερχεται στὸ ξενοδοχεῖο καὶ οἱ δυο σύζυγοι δειπνοῦν μόνον τους ἢ μὲ τὴν συντροφιά φίλων. ■■■

ΣΥΝΗΘΩΣ ἡ Κα Σαρλότ Νιάρχου ἔκανε μόνη τῶς σύντομους περιπάτους στὸ Σαιν Μόριτς ἢ, πότε - πότε, μὲ τὴν συντροφιά μίας συνοδοῦ. Ἀλλὰ στὸ δίστασμα τῆς παραμονῆς ἔφθασαν γιὰ λίγο ἐκεῖ ἡ ἐπίσης νεόνυμφη ἀδελφὴ τῆς μαζί μὲ τὸν ἄνδρα τῆς.

Μεταξύ μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

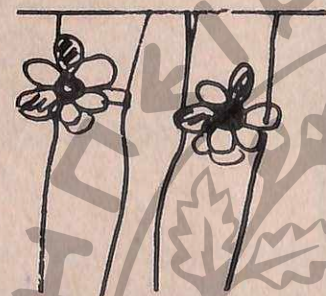
★ «ETALAGISTES», πολυθραβευμένες ἔφθασαν πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τὴν Ἀλγυπία, ἡ Ἰωάννα καὶ ἡ Κατερίνα Καζούλη. Τὸ ἐπάγγελμά τους, ἡ εἰδικότης τους: ἡ καλλιτεχνικὴ παρουσίαση καὶ ἡ εὐφυὴς προβολὴ παντὸς ἐμπορεύματος... Ἐἴτε σὲ τιγρίνα, εἴτε σὲ ἐσοικετικὸ καταστήματος, σὲ χῶρο ἐκθέσεως. Ἦδη οἱ δύο νέες γυναῖκες ἔχουν ἀναλάβει τὶς πρῶτες ἐργασίες καὶ ἡ νέα φίρμα «I & K Καζούλη» φαίνεται νὰ ἔχῃ λαμπρὸ μέλλον...

★ ΜΕ ΡΩΤΟΥΝ: «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι σερβίρουν, σὲ καλὰ ξένα ἐστιατόρια, μπιφτεκάκια "τελείως ὠμά";». Ἀληθέστατο, ἀπαντῶ, ἀλλά... εἶναι ἀρκετὰ περιορισμένοι οἱ θιασῶται αὐτοῦ τοῦ ὀνομαζομένου «Steak Tartare». Γίνεται μὲ πολὺ λεπτοκομμένο, πολὺ φρέσκο κιμά, ἀπὸ τὸ καλύτερο βοδινὸ φιλέτο, στὸν ὁποῖο προστίθεται φιλοκομμένο κρεμμύδι, μαϊντανός, κάρπαρη καὶ λίγη ἀγγλικὴ σάλτσα. Σχηματίζουν μὲ αὐτὸ τὸ μίγμα στὸ πιάτο ἕνα στρογγυλὸ μεγάλο κεφτέ, ἐπάνω στὸν ὁποῖο τοποθετοῦν ἕνα αὐγὸ μάτι — αὐτὸ ἔχει ὠμά!..

★ ΕΑΝ..., ὅπως γίνεται σὲ ὅλα τὰ ταξιοποιήματα κράτη, ἐδίδετο ἄδεια σὲ ἐρασιτέχνες νὰ ἐκπέμπουν προγράμματα σὲ ὠριμένα κύματα, ἴσως καὶ σὲ ὠριμένες ὥρες, θὰ ἐξαφανίζετο αὐτὴ ἡ ἐν ἐξελίξει ἐντυπωσιακὴ ἀερο - ακαταστασία! Πολλοὶ ξένοι σταθμοὶ ἔχουν καταργηθῇ ἀπὸ τὸ κονβεντιολόγιο τῶν διαφόρων ἀπερίγραπτα φινάρων καὶ συνήθως θραχνῶν ἐκφωνητῶν...

★ ΜΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΗ «μπουτίκ» ἀνοίξε στὴν Ρώμη, καὶ πόσο θὰ ἤθελα κάποια ἀπὸ τὶς μπουτικωμανεῖς κυρίες νὰ μιμηθῇ τὴν ἰδέα! Τὶ πουλάει;.. Ἐξυπηρέτηση ἀπλῶς — «Piccole riparazione», «Μικρὲς ἐπιδιορθώσεις». Ἀναλαμβάνει τὴν ἐπιδιορθωση, τὴν συγκόλληση, τὸ φρεσκάρισμα ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ σπιτιοῦ...

★ ΠΟΙΟΣ... θὰ ἤθελε νὰ τοῦ χαρίσουν βιβλία; Ἡ ἐρώτηση μοιάζει ἀνόητη, ἐν τούτοις, ὑπάρχουν πολλοὶ πού ἔχουν περισσότερα βιβλία ἀπὸ θέση στὴν βιβλιοθήκη τους (ὅπως ὑπάρχουν, δυστυχῶς, καὶ πάμπολλοι πού δὲν ἔχουν οὔτε βιβλία, οὔτε βιβλιοθήκη — ἀλλ' αὐτὸ εἶναι ἄλλο θέμα!) καὶ δὲν ξέρουν τί νὰ τὰ κάνουν... Ποιὸς τὰ θέλει; Ποῦ νὰ τὰ στείλουν; Στὴν Ἀμερική, μὴ εὐφυὴς ὁργάνωση ἀνοίξε ἕνα εἶδος τεράστιον «κουμπάρ», ὅπου ὅσοι θέλουν πετοῦν τὰ περιττὰ βιβλία τους. Μήπως θέλει κανεὶς νὰ δώσῃ ἰδέες, διευθύνσεις, συμβουλές; Ἀς μοῦ γράψῃ...

ΠΡΟΧΕΙΡΕΣ λύσεις γιὰ ἄσχημα γόνατα, δοῦναι τὸ Παρίσι, πρὶν ἀπελπισθῇ καὶ κατεβάσῃ τὶς ποδοσφαιρικές...

★ «ΠΙΠΕΡ ΚΑΑΜΠ»... τὸ ὑπόγειο ὅπου ἡ νεότης τῆς Ρώμης γλεντᾷ, ἔχει διακόσμηση ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν Κόλαση τοῦ Ντάντε. Μία πέτρινη αἰθουσα θαμμένη μαύρη, ἄσπρη καὶ γκρίζα μὲ ισοπέδια καὶ καρέκλες καταικτικῆς. Ἐπάνω στὸ γυάλινο στέβο, πού φρενέται μὲ διαφορετικὰ χρώματα, διακρίβω ἀνοήτιστα θηρία, μεταξὺ 18 καὶ 25 χρόνων, ἀκολουθοῦν πηδώντιας, γυρλιζόντιας, τρέμοντιας τὴν ἐξάλλη μονοκὴ πού σβολιάζει ἀπὸ τὰ 35 πελώρια μεγάφωνα. Οἱ «Πιπερίνοι», ὅπως ὀνομάζονται, εἶναι ὅλοι — ἀγρία, κορτίτια — ἀδύνατοι, ὄχι, μὲ μακριὰ μαλλιά, καὶ σχεδὸν ὅλοι μέσα στὸ σκοτάδι μὲ μαύρα γυαλιά. (Τὴν περιγραφή τὴν πήρα ἀπὸ τὴν τελευταία «Βόκη»).

ΓΙΑ ὅσους ἐνδιαφέρονται ἀκόμη γιὰ ἀμελητὴ τσάκιση ἐφευρέτη ἡλεκτρικὴ επίνοια πού τὴν σκεφάθηκε στὸ λεπτὸ (εἶδα στὸ γαλλικὸ περιοδικὸ «Παρί - Μάτζο»).

★ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ φτερά ἢ, πιὸ σωστά, τὰ ἑλληνικὰ χρώματα θὰ διασχίζουν ἀπὸ ἐφέτιος τὸν Ἀτλαντικὸ. Πρέπει νὰ ὁμολογήσω δι, ταξιδεύοντας σιγὰ μὲ ἀεροπλάνο κάθε ἐθνικότητος, ἔχω πολλὰς φορὰς ὑπερηφανευθῇ γιὰ τὴν «Ὀλυμπιακή»... Τάξη, πολιτεία, ἐθνεγενικὴ ἀτμόσφαιρα, τίποτε ἀπὸ τὰ «βαλκανικὰ» ἐλαττώματα πού χαρακτηρίζουν δυστυχῶς ἄλλα μέσα μεταφορὰς... σιδηροδρομοὺς, καράβια (ὠριμένα...) Καὶ δὲν εἶναι δική μου ἐντύπωση. Στὰ λίγα χρόνια τῆς ὑπάρξεώς της ἔχει ἀποκτήσῃ πιστοὺς, πού μὲ χαρὰ τὴν βλέπουν νὰ ἐξελισσεται!

★ ΠΟΛΥ... μὲ διασκεδάσαν τέσσαρα φορεματάκια τοῦ Γάλλου ραπτοῦ τῆς νεολαίας Λουὶ Φερρώ. Τέσσαρα πουκάμισα, δυο λευκὰ καὶ δυο κόκκινα, μὲ πελώρια σήματα χαρτοπακτικὰ στὸ στήθος... Μαῦρα σπαθὶ καὶ πίκια, κόκκινα καρρὸ καὶ κούπα...

★ ΠΟΛΥ ΛΙΓΟΙ... καὶ λίγες γνωρίζουν ὅλες τὶς μαγικὲς ἱκανότητες τοῦ ξιδιού... Γιὰ παράδειγμα: Εἶναι χρησιμώτατο γιὰ νὰ ἀφαιρῇ τὶς μυροδιές ἀπὸ τὸ φρεζινταίρ. Μετὰ ἀπὸ ἕνα καλὸ σαπούνισμα, ἕνα πέρασμα μὲ νερό καὶ ξίδι φρεσκάρει γιὰ καιρὸ... τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ ντουλαπιοῦ. Καὶ ἀκόμη κατὰ ἄλλο. Τὸ ξίδι καθαρίζει θανασιὰ... τὶς πέννες, τὰ στυλό. Τὰ βουτᾷ γιὰ λίγη ὥρα σὲ ἕνα ποτήρι νερό μὲ δυο κουταλιές ξίδι, καὶ τὰ ξερά μελάνια διαλύονται ὡς διὰ μαγείας...

★ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ: Τόκ... σημαίνει νὰ ξέρεις ἔως πού μπορεῖς νὰ πᾶς... μακριά!

(Καβασιανός).

Βέρα

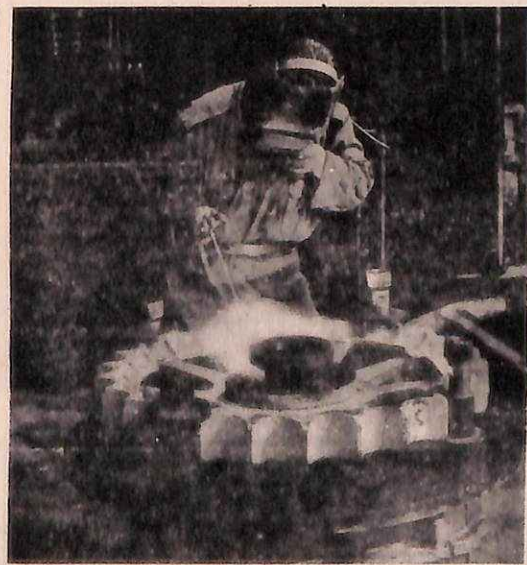
Το
Λειβάδι
μέ τα

ΤΕΡΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ

Διπλός είναι ο στόχος της «μαργαριτοαλιείας»: Να διασκεδάσει, βέβαια, να αποσπάσει το γέλιο ή έστω το χαμόγελο, αλλά, και παράλληλα, να διαπαιδαγωγήσει, με την εύριτατη έννοια του όρου, αφού, κατά κανόνα, όταν ξέρουμε ότι «μάς βλέπουν», γινόμαστε πιο προσεχτικοί. Και το ιδιαίτερο προσόν της νέας αυτής στήλης είναι ότι επιτρέπει να «μάς βλέπουν» όλοι και όλες, αφού ο κάθε αναγνώστης μπορεί να μετατραπεί σε αλιέα μαργαριταριών και να παρουσιάσει από δω το εύρημά του.

Πού και πώς θα αλιεύη τα «τέρατα και σημεία»; Το πεδίο είναι εύρύτατο — τύπος, διδλία, Βαυλή, πανεπιστήμιο, επιγραφές, μικρές αγγελίες, διαφημίσεις, κινηματογραφικά προγράμματα, λόγοι επίσημοι, ήμιοι επίσημοι και ανεπίσημοι, άπαρτίζουν ένα πλουσιώτατο μαργαριτοφόρο πεδίο, όπου μπορεί ο καθένας να δοκιμάσει τις δυνάμεις του. Οι «Είκοσι» σε κάθε τεύχος τους θα δημοσιεύουν μια επιλογή από τα καλύτερα. Το καθένα θα παίρνει δραχμές 50 — την δημοσιογραφική αμοιβή! Το καλύτερο του 1966 θα εισπράξει χιλιοδραχμο έπαθλο.

Λοιπόν, περιμένουμε. Και εν τω μεταξύ ιδού μια μικρή έσοδεία:

Διαθέτουμε με αλάσουμε πάγο σε μηχανή αριβίας, ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΣΠΡΟΚΕΤ, κολιμένα με ΚΑ-ΣΤΟΔΑ·Ι·Ν με ΕΓΓΥ·Ι·ΜΕΝΑ ΚΟΚΑΛΕ·Ι·ΚΑ ΤΖΟΡΤΖ 11 - ΑΘΙΝΑ - 611.163

Αυθεντιζόν ή πώς να γράφετε υπέροχες διαφημίσεις!

«Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΙΑ ΘΩΜΑ» (LA CAGE DE L' ONCLE TOM). Σκην.: Γκέζα φόν Ραντβάνι. Πρωτ.: Μυλέν Ντεμονζώ, «Οτ-»

Χειροτερένι ή μοίρα του δυστυχούς «Μπάριμπα Τόμ», με την «Case» —καλύβα—, που έγινε, ίσως λόγω αντιφατικισμού, «Case» — κλουβί.

(«Νέας 8.2.66)

Μερικές «αλήθειες» περριτές: «Όταν άστοτελή δράμα για την σύζυγο ή... βελτίωσης της ύγείας του συζύγου!» (Από την «Καθημερινή» 5.2.66)

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΗΣ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΣ
ΒΕΛΤΙΟΥΝΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ ΦΟΝΤΕ·Υ·Ν

ανδρωποι... ανδρωποι...

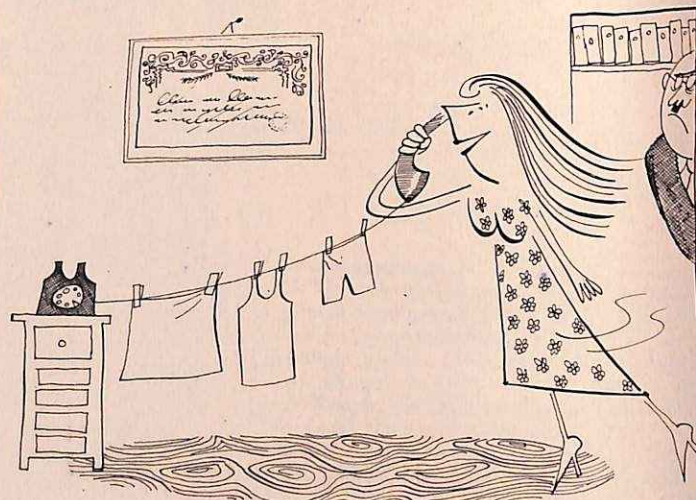

ΥΠΟ ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΑΥΤΗ η έμπνευση που είχαν οι διαφημιστές ενός γνωστού απορρυπαντικού, να μεταχειρισθούν το τηλέφωνο για να θυμίζουν διαρκώς την ύπαρξή του, έκανε, ίσως, μερικούς ευφυείς ανθρώπους πλουσιωτέρους, αλλά και μερικούς (πτωχούς τω πνεύματι), πτωχοτέρους.

Την τετάρτη, ήταν ο προϊστάμενός της που τηλεφωνούσε από έξω για να της αφήσει μια παραγγελία και το παιχνίδι έληξε εκεί.

Μερικοί προϊστάμενοι είναι γνωστοί ότι έχουν χιούμορ και άλλοι, είναι επίσης γνωστό, ότι

Οι κανόνες του παιχνιδιού ήταν απλοί. Κάθε φορά που χτυπούσε το τηλέφωνο έπρεπε να απαντά με το όνομα του απορρυπαντικού. Εάν ήταν το τηλέφωνο πλεωνύμημα κερδίζατε 3.000 δραχμές. Ός εδώ τα πράγματα πήγαιναν καλά...

Μια νεαρά όμως δακτυλογράφος είχε την έμπνευση να πηρή τους κανόνες του παιχνιδιού και στο τηλέφωνο του γραφείου. Τό έκανε μια φορά, δυό, τρεις.

δεν έχουν. Η νεαρά έπεσε στην δεύτερη περίπτωση και το ίδιο απόγευμα αναγκάστηκε να αναζητήσει άλλο έπαγγελματική στέγη. Πάντως, πριν φύγει, εισέπραξε ως αποζημίωση ένανλόκληρο μισθό: Δηλαδή 3.000

Έτσι στο τέλος τα κατάφερε!

Τό επιμήθιο της ιστορίας είναι ότι ένα καλό απορρυπαντικό δεν καθαρίζει μόνο λεκέδες, αλλά και δακτυλογράφους.

☆☆☆

ΕΘΑΥΜΑΖΑ τον κ. Ντίμν Κρίτσα να έκτελλε με άκαμπτη δραστηριότητα τα καθήκοντα του κορυφαίου στον χορό του «Στόρκ κλάμπ». Από τις δωδεκάμιση ως τις πέντε το πρωί, κλωτσούσε κατά 37 διαφορετικούς τρόπους τον αέρα και έκράτησε μέχρι τέλος άμειωτο το ενδιαφέρον των γύρω τραπεζιών προς το θέλημα. Έκ των υστερών έμαθα ότι το σπόρ ονομάζεται Σουίφτ και απειλεί να αντικαταστήσει το Σέικ.

πόστο του. Και κατά κανόνα εγκαταλείπει το γήπεδο τελευταίος...

Πότε, άραγε, βρίσκει τον καιρό να ράβει;

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ σσουδαρβί·ήν παροικία του Καβουριού...

«Αρχισε, μαθαίνω, μια επέκταση του ξενοδοχείου, ώστε να χωρή άνετως το καλοκαίρι όλο το χαρέμι του Ίμπν Σα·ούντ μαζί με τους απογόνους του, τους αυλικούς του, τους γραμματείς του και τους φαρισαίους του.

Και για να ξεκαθαρισθί μια παρεξήγηση. Γράφεται επανειλημμένως ότι οι γυναίκες του Σαουδάραβος ήγεμόνος φθάνουν αβροζόμενες τριψήφιο αριθμό. Αυτό, με διαβεβαίωσε η κυρία Μαίρη Λαμπελέτ, αισθητική της αλλής του Ίμπν Σα·ούντ, είναι μια ανακρίβεια που επιδιώκει να τον παρουσιάσει σαν ένα φιλήδονο και σπάταλο «Ανατολίτη. Το γεγονός είναι ότι ο Ίμπν Σα·ούντ έχει αυτή την στιγμή μόνο 70 συζύγους.

Από αυτές, μόνο μία στενάζεται αυτή την στιγμή στο «Ο·ΤΕΛ Καβούρι», που θα πρέπει πλέον να το αφαιρεθούν τα δύο πρώτα γράμματα και να ονομάζεται στο εξής «ΕΛ Καβούρι». Οι υπόλοιπες 69 ψυχαγωγούνται εις θερμότερα κλίματα. Πάντως όλη η οικονομία θα συγκεντρωθεί στο «ΕΛ Καβούρι» περίπου τον μήνα Ιούλιο.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι η Έλλάς έκερδισε δοιστικά τον τώως ήγεμόνα της Σαουδαβικής Αραβίας. Παρ' όλο που, όπως διαβεβαίωσε η κυρία Λαμπελέτ, πολλές χώρες έριζουν για να τον αποκτήσουν και τελευταία έφθασαν άπεσταλμένοι από την Ιταλία, την Ιαπωνία και την Νότιο Αμερική — με δελεαστικές προτάσεις.

Και γιατί μόν ο Ίμπν Σα·ούντ απέριψε άσυζητή την ιταλική και την ιαπωνική ποδοκλήση δεν ξέρω. Αλλά ήταν βέβαιο ότι προς χάριν των υιών του δεν θα πήγαινε ποτέ στη Νότιο Αμερική, όπου βασιλεύουν τό πέζος και ο πεζός...

ΟΙ ΜΕΛΑΝΙΕΣ στο δέρμα είναι κάτι που φαίνεται ευκρινώς — ιδίως στο τεχνικόλόρ... Αυτό άς τό έχη ύπ' όψη του ο κ. Γιάννης Δαλιανίδης, Έλλην μάγος της έβδομης τέχνης, με άναμφισβήτητη έμπορικότητα.

Στά «Κορίτσια στον αέρα» μια ή δύο από τις πρωταγωνίστριές του κυκλοφορούν σε μια σκηνή με έμφανή ίχνη τρυφερότητας στα μπράτσα. Δεν έχω ειδικές γνώσεις μακιγιάζ, αλλά μένω με την έντύπωση ότι λίγη άσπρη πούδρα θα μπορούσε να είχε εξαλείψει αυτό τό μελανό σημείο της ταινίας...

ΚΑΤΙ ΕΝΤΕΛΩΣ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ

halazon

δροσίζει
τό στόμα
άρωματίζει
τήν άναπνοή

“ΜΙΝΩΣ”, 3/66 α

... καπνίσατε πολύ και σας ένοχλεί ή “ταιγαρίλα,,
... φάγατε φαγητά με καρυκεύματα και μυρίζει τό στόμα σας;
... μιλήσατε πολύ και αισθάνεσθε τό στόμα πικρό και στεγνό;
... τό ΧΑΛΑΖΟΝ σας χαρίζει άμέσως: στόμα δροσερό, γεύσι εύχάριστη, δροσερή άναπνοή!

halazon

μια σημαντική λεπτομέρεια που συμπληρώνει την προσωπικότητά σας.

Άρκει να ψεκάσετε τό στόμα σας με αυτό τό θαυματουργό ΧΑΛΑΖΟΝ που χωράει σε κάθε τσέπη και στην πιο μικρή τσάντα. Με μία πρέση της ειδικής βαλβίδος, τό ΧΑΛΑΖΟΝ στέλνει στο στόμα σας την ποσότητα ακριβώς που χρειάζεσθε, ούτε λιγώτερο ούτε περισσότερο.

Τό ΧΑΛΑΖΟΝ περιέχει περίπου 200 ψεκασμούς· γι' αυτό κοστίζει ελάχιστα: κάθε ψεκασμός μόνον 18 λεπτά.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ... με μικρή ταχύτητα
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ... με άνοιχτο διάφραγμα

★ **ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ** ετοιμάζεται από την αμερικανική εταιρία Μάουερ, για τις νέες πτήσεις στο διάστημα. Με τρεις φακούς εξωπλισμένη, όπως τον Ξενοτάρ 2,8)80 χιλ. για φωτογραφίες με μεγάλη λεπτομέρεια, τον Κάνον 0,95)50 χιλ. λόγω της μεγάλης φωτεινότητάς του, και έναν ειδικό για φωτογραφίες αστέρων, και με ειδικό φίλμ 70 χιλιοστών, η μηχανή αυτή αντέχει σε θερμοκρασίες από 130 βαθμούς άνω του μηδενός, έως 100 υπό το μηδέν.

☆ **ΚΑΙ ΦΙΛΤΡΑ** είναι απαραίτητα, προκειμένου να αποθανάτισουμε τα ωραία τοπία που αβυθίζονται στην Ελλάδα. Το κίτρινο, άνοιχτο ή σκούρο, είναι το πιο χρήσιμο και διαδεδομένο. Μας βοηθεί να αποδώσουμε τον ούρανο πιο σκούρο, έτσι ώστε τα σύννεφα να φαί-

νονται πιο έντονα και καθαρά, όπως και οι άκρογιαλιές, και ακόμη και σε ένα χιονισμένο τοπίο μας αποδίδει το χιόνι πιο καθαρά, γιατί το απομονώνει από τον ούρανο και τα δένδρα, με μεγαλύτερη αντίθεση, όσο πιο έντονο είναι και το χρώμα του φίλτρου.

★ **ΜΙΑ ΛΑΜΨΗ ΤΟΥ ΦΛΑΣ** δεν κοστίζει περισσότερο από πέντε δραχμές, όσο δηλαδή στοιχίζουν τα συνηθισμένα λαμπάκια στο εμπόριο. Με ένα βασικό εξοδό, λοιπόν, περίπου διακοσίων δραχμών, για ένα μικρό φλάς για λαμπάκια, και με προσεκτική ανάγνωση των οδηγιών που υπάρχουν σε κάθε πακέτο με λαμπάκια, μπορούμε με σιγουριά να φωτογραφίζουμε ακόμη και εκεί όπου ο φωτισμός δεν επαρκεί.

Κ.Π.

"Οοι... φωτογράφοι, προδέηθετε !

"Ενας φωτογραφικός διαγωνισμός των ΕΙΚΟΝΩΝ με θέμα το παιδί

ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ» καθιέρωσαν από του προηγούμενου τεύχους εβδομαδιαίο φωτογραφικό διαγωνισμό για τους αναγνώστες τους, για όσους ασχολούνται με την φωτογραφία.

ΤΟ ΘΕΜΑ... «ΤΟ ΠΑΙΔΙ...». Το πιο αγαπητό, για χιλιάδες γονείς, το πιο χαριτωμένο, το πιο γοητευτικό, το πιο φωτογενές! Το παιδί, το παιδάκι, το μωρό, στέκεται απροσποίητο μπροστά στον φακό, και κατά την στατιστική αποτελεί το θέμα υπ' αριθμόν 1 όλων των έρασιτεχνών φωτογράφων του κόσμου. Χιλόμετρα φίλμ, στρέμματα από φωτογραφικό χαρτί, καλύπτονται από τα πρόσωπα της νέας, της νεώτατης γενεάς, που θα υποδεχθή τον 21ον αιώνα...

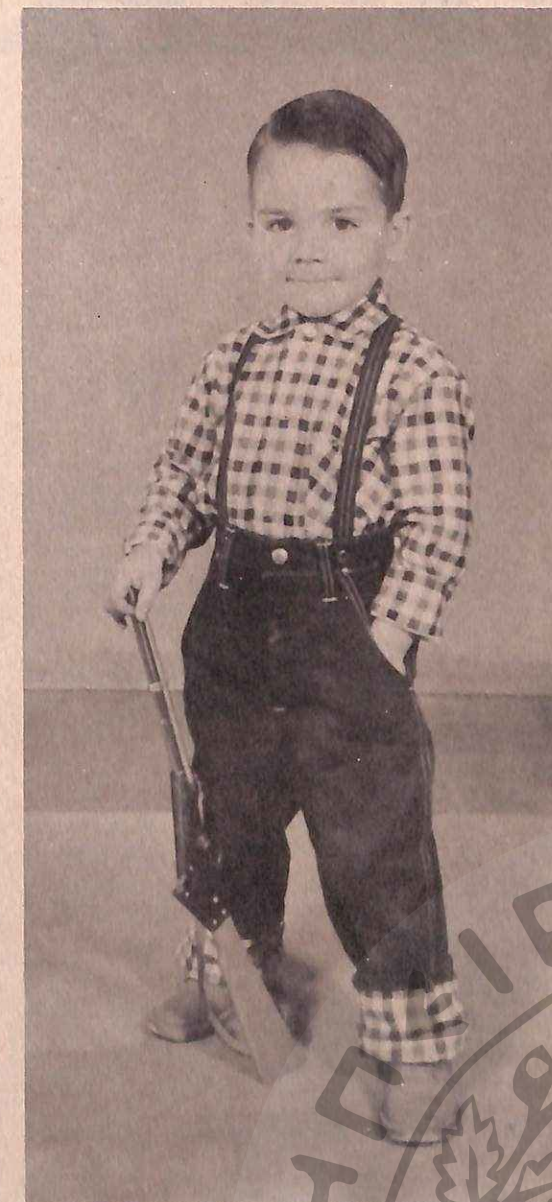
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ να μας στέλνετε φωτογραφίες σε μέγεθος τουλάχιστον 13X18 εκατ., με καθαρούς ασπρόμαυρους τόνους, ζωηρές στην εκτύπωση, χωρίς ρετίς και χωρίς υπογραφή, σήμα ή σφραγίδα εμπόρου.

ΚΑΘΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ πρέπει να έχει στο πίσω μέρος, κολλημένο, ένα λευκό χαρτί, με τα εξής στοιχεία στην σειρά:

- Ονοματεπώνυμο.
- Διεύθυνση αποστολέως.
- Επάγγελμα (προαιρετικά).
- Τίτλος φωτογραφίας.
- Μηχανή, φακός.
- Διάφραγμα και ταχύτης.
- Είδος και μέγεθος φίλμ.

ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ» προσφέρουν την δημοσίευση της καλύτερης φωτογραφίας κάθε εβδομάδος, ή όποια θα πληρώνεται με 300 δραχμές.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Οι φωτογραφίες (όπως και τα χειρόγραφα που στέλλονται στις έφημερίδες και στα περιοδικά) ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.

ΝΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΔΡΟΣΟΣ, 3 ετών, «Όποιος είναι άντρας, ως κοπέλα...»

Δυο ζετείς, μια Άγγλιδα και ένας αυθεντικός Έλληνας είναι τα «μοντέλα» των δύο πρώτων φωτογραφιών, που απέσταλσαν στις «ΕΙΚΟΝΕΣ», στον διαγωνισμό τους με θέμα το παιδί..

ΜΑΡΙΝΑ ΤΖ. ΣΙΑΒΕΡΣΤΕΡ, 3 ετών, «Ο θανμασιός κόσμος των μεγάλων»

agis buse

νέο

πληστικό

φερμονάρ

DIALON

- Το μοναδικό που δεν καίγεται στο σιδέρωμα.
- Δεν αλλοιώνεται στο καθαριστήριο.
- Δεν σκουλώνει ποτέ.
- Είναι άτρεσο, λεπτό, εύχρηστο.
- Διατίθεται σε μεγάλη ποικιλία χρωματισμών.

DIALON

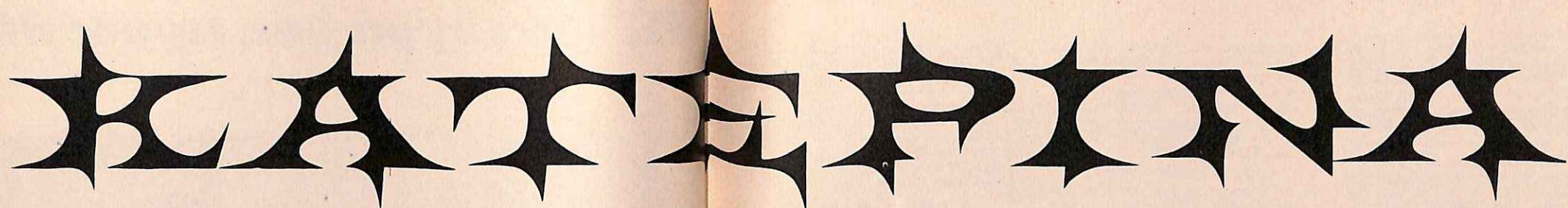
Ολοκληρώνει την εμφάνισή σας

DIALON 25

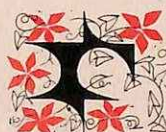
Η πανέμορφη Κατερίνα Λεγκούδα βρίσκεται στα πρόθυρα ενός νέου κεφαλαίου της ζωής της. Πρόκειται να παντρευτεί τον άρχοντα Γκαρν ντε Μπραζέ, μέγα Θησαυροφύλακα του δουκάτου της Βουργουνδίας. Η μικρή Παρισινή άσπη, όμως, που κατέφυγε με την μητέρα της Ζακέτ και την αδελφή της Λουίζα στον θείο της Ματιέ, στο Ντιζόν της Βουργουνδίας, μετά από τον θάνατο του πατέρα της, δεν θέλει αυτόν το γάμο. Η καρδιά της είναι δοσμένη σε άλλον. Στόν ιππότη Άρνω ντε Μονσαλδύ, που τον περιμάζεψε μισοπεθαμένο ενώ γύριζε από την Μπρούξ στο Ντιζόν. Ο Άρνω είναι αδελφός του Μιχαήλ ντε Μονσαλδύ, που μάταια η Κατερίνα προσπάθησε να σώσει από τα χέρια του παρισινού δχλου όταν ήταν παιδί 14 ετών. Ο γάμος όμως πρέπει να γίνει κατά διαταγή του δούκα Φιλίππου της Βουργουνδίας, που θέλει να κάνει την Κατερίνα έρωμένη του. Η Κατερίνα, γιά να τó αποφυγή αυτό, αναθέτει στον άφωτισμένο της αλήτη - ζητιάνο Βαρνάβα τον Άχρηβάδα να δολοφονήσει τον άρχοντα Γκαρν

Υπό ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΙΕΝΖΟΝΙ

άρυει μιά αγάπη

18

ομιλία με τον μεγάλο Λήμο του άρχοντά μας.

Η χειρονομία που συνώδεε τα λόγια ήταν άπαισία επεξηγηματική. Ο Γιοχαννός είχε κάνει με το τεντωμένο δάχτυλό του τον γύρο του λαιμού του. Η Κατερίνα κατάλαβε πως χλώμιανε.

— Άν είναι κανένας υπεύθυνος σ' αυτή την υπόθεση, είμαι εγώ, είπε με σταθερή φωνή. Δεν μπορώ να αφήσω τον Βαρνάβα να πεθάνει έτσι, στη θέση μου, στο κάτω - κάτω. Δεν μπορούμε να τον κάνουμε ν' αποδράσιν... με χρυσάφι; Πολύ χρυσάφι;

Σκεφτόταν τα στολίδια που της είχε δώσει ο Γκαρν και που ήταν έτοιμη να τα θυσιάσει πρόθυμα. Τα λόγια είχαν μαγική επίδραση στο Γιοχαννά και τα μάτια του άρχισαν να λάμπουν σαν φανάρια.

— Αυτό θα μπορούσε να γίνει! Μόνο που δεν πιστεύω πως ο Ζακό της Θάλασσας θα το δεχόταν, όμως η Κατερίνα. Δεν σου έχουν συμπάθεια ένα καλό Τρουάνδο για γελιές ιστορίες. Για να τα ποιμε ξεκάθαρα, καλύτερα θα έκανες να μην ξαναπαρουσιαστής σε μās. Δεν θα σ' άκουγε κανείς κι ακόμα θα μπορούσε να σου συμβή κακό. Δεν είναι τυχερός ο Ζακό, όταν λογαριάζει πως του χρωστούν κάτι.

— Μά έσεις, παρακάλεσε η Κατερίνα. Έσείς δεν θέλετε να με βοηθήσετε;

Ο Γιοχαννός δεν άπάντησε άμέσως. Σκέφτηκε ένα λεπτό, σήμωσε τους άνισους ώμους του:

— Εγώ, γαί, γιατί είμαι ένας ήλιος, που δεν μπόρεσε ποτέ να αντισταθί σε μία δημοφή κοπέλλα. Τι μπορούμε, όμως, να κάνουμε οι δύο μας;

Χωρίς ν' άπάντηση η κοπέλλα έσπυρε το κεφάλι γιά να κούψει τα δάκρυα που ανάβλυζαν. Η Σάρα την

γράβηξε από τον μανδύα, δείχνοντάς της διακριτικά μερικές γυναίκες, που έμπαιναν στην εκκλησία και παρακολούθουν με περιέργεια την ομάδα που σχημάτιζαν οι τρεις τους. Ο Γιοχαννός κούνησε το τάσι του και ζήτησε ελεημοσύνη με κλαψιάρικο τόνο. Όταν πέρασαν οι γυναίκες ψιθύρισε:

— Μην μένετε εδώ... Θά σκεφθώ και θα σάς ειδοποιήσω αν μου έρθει καμιά ιδέα. Στο κάτω - κάτω δεν τον εκτέλεσαν ακόμα τον Βαρνάβα... κι ο άλλος δεν πέθανε, αυτός ο Θησαυροφύλακας του διαδούλου...

Η άνάμνηση του Γκαρν είχε ξαφνικά στεγνώσει τα δάκρυα της Κατερίνας. Της ήθελε μία ιδέα. Μία ιδέα τρελλή, ίσως, ή άπελπισμένη, πράγμα που είναι συχνά το ίδιο. Άρπαξε το μπράτσο της Σάρας.

— Έλα! είπε, σε τόνο τόσο άποφασισμένο, που ή ταγγάνα άπόρησε.

— Για που καρδούλα μου;

— Στόν άρχοντα ντε Μπραζέ. Πρέπει να του μιλήσω...

Χωρίς ν' άφήση τον καιρό στην Σάρα να διαμαρτυρηθή, ή Κατερίνα έκανε μεταβολή κι έφυγε από την Άγία Μπενί. Όταν έπαιρνε μία άπόφαση, πιανόταν απ' αυτή και βιάζονταν να την εκτέλεσει, χωρίς να ξυγίση περισσότερο τα ύπερ και τα κατάρ. Σε' άχνάρια της, ή Σάρα λαχάνιαζε να της παραστήσει πως μία τέτοια έπίσκεψη από μέρους μιάς κοπέλλας δεν στεκόταν και πως ή κυρία ντε Σαντιβέρ θα τους έκανε άσφαλούς ζωηρές παρατηρήσεις, πως ή Κατερίνα διαμνύονταν την φήμη της πηγαίνοντας σ' έναν άντρα, κι άς ήταν και άρραβωνιαστικός της, ή κοπέλλα όμως με σκυμμένο το μέτωπο, τα μάτια στη γή, συνέχιζε τον δρόμο της, χωρίς να άκουη.

Άφήνοντας στα δεξιά της την εκκλησία του Άγιου Ιωάννη, χώθηκε στο στενό δρόμο Πουλαγερ, όπου παντού άκούγονταν τα κακαρίσματα που έκαναν οι κόττες, οι πάπιες και οι χήνες. Τα χαμηλά, γραφικά σπίτια και τα παλιά έβραϊκά έμβλημά τους ήταν τα ύπόλοιπα του καιρού που ο δρόμος αυτός ήταν ο δρόμος

των Έβραίων. Ο Γκαρν ντε Μπραζέ κατοικούσε στην άκρη του Μπου, ένα μεγάλο ύπεροπτικό άνάτορο που το ύπεράσπιζαν ψηλά τείχη και που έκανε γωνιά με την όδο Πορτέλ, όπου οι χρυσόχομοι είχαν τα πολυτέλη μαγαζιά τους.

Όταν ή κοπέλλα ξεπρόβαλε στο Μπουε τα καζάνια των πατατζήδων έβραζαν. Η Κατερίνα δούλωσε την μύτη της γιά ν' άποφύγη την άηδιαστική μυρωδιά αίματος και λίπους. Η άγορά ήταν στο φόρτε της και ήταν δύσκολο να προχωρήσει κανείς άνάμεσα στους πάγκους των χασάπιδων, που ήταν έγκατεστημένοι στη μέση του δρόμου και τις χωριάζατο μες που ήταν στρωμένες με τα κασέ με τα λαχανικά τους. Βασίλευε μία άπρόσφατα φανηγυριστική συνήθως διασκέδαζε την Κατερίνα. Αυτό το πρωινό, όμως, όλη αυτή ή φασαρία την νευρίαζε. Έτσι αυτή ή φασαρία την έβγαζε να μην μπορεί να μπει στην όδο της Παρμενιέρ, γυρίζοντας την πλάτη στο θορυβώδες Μπου, όταν ένας άντρας τράβηξε την προσοχή της.

Τό πρόσωπο του τραυματία σχημάτιζε μία χλωμή κηλίδα στο βάθος της κίμαρας, που φάνηκε στην Κατερίνα τεράστια και σκοτεινή. Μεγάλα παντζούρια από βαμμένη καρδιά, μσοκλεισμένα μπρός σε ψηλά παράθυρα με τζάμια στολισμένα με πολύχρωμα ίστορημένα γυαλιά, σταματούσαν σχεδόν όλο το φως του ήλιου και όταν άκολούθωντας έναν ύληρητη μήκη στο δωμάτιο, ύποχρεώθηκε να σταματήσει μία στιγμή γιά να συνήθιση τα μάτια της σ' αυτό το ήμφορ.

Μιά άργη μακρινή φωνή άκούστηκε. — Τι έξαιρετική εύνοια, άγαπητή μου!.. Δεν θα τοίκοινα να έλπισω από σάς παρόμοιο ένδιαφέρον...

Τίποτε σύγχρονα έιρωνεία, έκπληξη και κάποια περιφρόνηση σ' αυτή τη φωνή. Η Κατερίνα, όμως, δεν καθυστέρησε στην άνάλυση του τί θα μπορούσε να σκεφθή το άφεντικό του σπιτιού. Έπρεπε να φθάσει μέχρι το τέλος της παράξενης άποστολής που είχε δώσει στόν έαντό της. Έκανε μερικά βήματα. Όσο προχωρούσε, τα μάτια ξεχώριζαν καλύτερα τα πράγματα και την πολυτέλη, αλλά άσπρη διακόσμηση. Ο Γκαρν ήταν έαυλωμένος σ' ένα μεγάλο κρεβάτι, στην πιο μακρινή γωνία του διατιού, άπέναντι στα παράθυρα. Το κρεβάτι αυτό ήταν όλο κληρο σπρωμένο με βιολετι βελούδο, μονόχρωμο και χωρίς κανένα άλλο στολίδι παρά τα άσημένα ζωνάρια, που κρατούσαν άνασηκωμένες τις βαρύνες κορυφές. Στο προσκεφάλι μπορούσε να δει κανείς το οικόσημο του άρχοντα του Μπραζέ και το άινιγματικό έμβλημα «Ποτέ», που έπαναλαβανόνταν πολλές φορές. Ένα έμβλημα που άρνείται ή άποκρούει, αλλά ποιόν ή τί; άναρωτήθηκε ή Κατερίνα.

Ο Γκαρν την κοίταξε να πλησιάζει χωρίς να λήη λέξη. Φορούσε ένα φοινό, όμοιο χρώμα με το κρεβάτι, που χανόταν κάτω από τα σκεπάσματα και το κάλυμμα, φτιαγμένο από μία τεράστια μαύρη γούνα, ήταν όμως ξεσκεπασμένος, αν δεν λογάριάζε κανείς έναν έλαφρό έπιδεμο στο μέτωπο. Ήταν ή πρώτη φορά που ή Κατερίνα τον έβλεπε χωρίς κάλυμμα και είχε την έντύπωση πως

Ψηλός και γεροδεμένος, ντυμένος όλόκληρος με δερμάτινα ρούχα, είχε μακριά χέρια και στεκόταν κάπως σκυφτός, πράγμα που τον έκανε να μοιάζει με κάποια μεγάλη μαιμού. Σταχτιά μαλλιά, κομμένα κοντά, ξεφυγαν από μία κοκκούλα από κόκκινο πανί. Προχωρούσε άργά, όπλινόμενος με μία μακριά άσπρη βέργα, που μ' αυτήν έδειχνε τα έμπορευμάτα που έπιθυμούσε ν' άγοράσει και έσπευδαν να τα τοποθετήσουν στο καλάθι μιάς δούλας που άκολουθούσε. Η όψη του ανθρώπου αυτού έσπευδαν να τον άναρωτήσουν. Η Σάρα, όμως, έξήγησε την έαφνική κοινή τους άγωνία.

— Ο μάστορ - Ίωσήφ Μπλανύ, ψιθύρισε.

Η Κατερίνα δεν άπάντησε, άποσπρόφοντας το κεφάλι. Ήταν πραγματικά ο δήμιος του Ντιζόν που έκανε τα ψώνια του.

Τό πρόσωπο του τραυματία σχημάτιζε μία χλωμή κηλίδα στο βάθος της κίμαρας, που φάνηκε στην Κατερίνα τεράστια και σκοτεινή. Μεγάλα παντζούρια από βαμμένη καρδιά, μσοκλεισμένα μπρός σε ψηλά παράθυρα με τζάμια στολισμένα με πολύχρωμα ίστορημένα γυαλιά, σταματούσαν σχεδόν όλο το φως του ήλιου και όταν άκολούθωντας έναν ύληρητη μήκη στο δωμάτιο, ύποχρεώθηκε να σταματήσει μία στιγμή γιά να συνήθιση τα μάτια της σ' αυτό το ήμφορ.

Μιά άργη μακρινή φωνή άκούστηκε.

— Τι έξαιρετική εύνοια, άγαπητή μου!.. Δεν θα τοίκοινα να έλπισω από σάς παρόμοιο ένδιαφέρον...

Τίποτε σύγχρονα έιρωνεία, έκπληξη και κάποια περιφρόνηση σ' αυτή τη φωνή. Η Κατερίνα, όμως, δεν καθυστέρησε στην άνάλυση του τί θα μπορούσε να σκεφθή το άφεντικό του σπιτιού. Έπρεπε να φθάσει μέχρι το τέλος της παράξενης άποστολής που είχε δώσει στόν έαντό της. Έκανε μερικά βήματα. Όσο προχωρούσε, τα μάτια ξεχώριζαν καλύτερα τα πράγματα και την πολυτέλη, αλλά άσπρη διακόσμηση. Ο Γκαρν ήταν έαυλωμένος σ' ένα μεγάλο κρεβάτι, στην πιο μακρινή γωνία του διατιού, άπέναντι στα παράθυρα. Το κρεβάτι αυτό ήταν όλο κληρο σπρωμένο με βιολετι βελούδο, μονόχρωμο και χωρίς κανένα άλλο στολίδι παρά τα άσημένα ζωνάρια, που κρατούσαν άνασηκωμένες τις βαρύνες κορυφές. Στο προσκεφάλι μπορούσε να δει κανείς το οικόσημο του άρχοντα του Μπραζέ και το άινιγματικό έμβλημα «Ποτέ», που έπαναλαβανόνταν πολλές φορές. Ένα έμβλημα που άρνείται ή άποκρούει, αλλά ποιόν ή τί; άναρωτήθηκε ή Κατερίνα.

Ο Γκαρν την κοίταξε να πλησιάζει χωρίς να λήη λέξη. Φορούσε ένα φοινό, όμοιο χρώμα με το κρεβάτι, που χανόταν κάτω από τα σκεπάσματα και το κάλυμμα, φτιαγμένο από μία τεράστια μαύρη γούνα, ήταν όμως ξεσκεπασμένος, αν δεν λογάριάζε κανείς έναν έλαφρό έπιδεμο στο μέτωπο. Ήταν ή πρώτη φορά που ή Κατερίνα τον έβλεπε χωρίς κάλυμμα και είχε την έντύπωση πως

Ψηλός και γεροδεμένος, ντυμένος όλόκληρος με δερμάτινα ρούχα, είχε μακριά χέρια και στεκόταν κάπως σκυφτός, πράγμα που τον έκανε να μοιάζει με κάποια μεγάλη μαιμού. Σταχτιά μαλλιά, κομμένα κοντά, ξεφυγαν από μία κοκκούλα από κόκκινο πανί. Προχωρούσε άργά, όπλινόμενος με μία μακριά άσπρη βέργα, που μ' αυτήν έδειχνε τα έμπορευμάτα που έπιθυμούσε ν' άγοράσει και έσπευδαν να τα τοποθετήσουν στο καλάθι μιάς δούλας που άκολουθούσε. Η όψη του ανθρώπου αυτού έσπευδαν να τον άναρωτήσουν. Η Σάρα, όμως, έξήγησε την έαφνική κοινή τους άγωνία.

Τό πρόσωπο του τραυματία σχημάτιζε μία χλωμή κηλίδα στο βάθος της κίμαρας, που φάνηκε στην Κατερίνα τεράστια και σκοτεινή. Μεγάλα παντζούρια από βαμμένη καρδιά, μσοκλεισμένα μπρός σε ψηλά παράθυρα με τζάμια στολισμένα με πολύχρωμα ίστορημένα γυαλιά, σταματούσαν σχεδόν όλο το φως του ήλιου και όταν άκολούθωντας έναν ύληρητη μήκη στο δωμάτιο, ύποχρεώθηκε να σταματήσει μία στιγμή γιά να συνήθιση τα μάτια της σ' αυτό το ήμφορ.

Μιά άργη μακρινή φωνή άκούστηκε.

— Τι έξαιρετική εύνοια, άγαπητή μου!.. Δεν θα τοίκοινα να έλπισω από σάς παρόμοιο ένδιαφέρον...

Τίποτε σύγχρονα έιρωνεία, έκπληξη και κάποια περιφρόνηση σ' αυτή τη φωνή. Η Κατερίνα, όμως, δεν καθυστέρησε στην άνάλυση του τί θα μπορούσε να σκεφθή το άφεντικό του σπιτιού. Έπρεπε να φθάσει μέχρι το τέλος της παράξενης άποστολής που είχε δώσει στόν έαντό της. Έκανε μερικά βήματα. Όσο προχωρούσε, τα μάτια ξεχώριζαν καλύτερα τα πράγματα και την πολυτέλη, αλλά άσπρη διακόσμηση. Ο Γκαρν ήταν έαυλωμένος σ' ένα μεγάλο κρεβάτι, στην πιο μακρινή γωνία του διατιού, άπέναντι στα παράθυρα. Το κρεβάτι αυτό ήταν όλο κληρο σπρωμένο με βιολετι βελούδο, μονόχρωμο και χωρίς κανένα άλλο στολίδι παρά τα άσημένα ζωνάρια, που κρατούσαν άνασηκωμένες τις βαρύνες κορυφές. Στο προσκεφάλι μπορούσε να δει κανείς το οικόσημο του άρχοντα του Μπραζέ και το άινιγματικό έμβλημα «Ποτέ», που έπαναλαβανόνταν πολλές φορές. Ένα έμβλημα που άρνείται ή άποκρούει, αλλά ποιόν ή τί; άναρωτήθηκε ή Κατερίνα.

Ο Γκαρν την κοίταξε να πλησιάζει χωρίς να λήη λέξη. Φορούσε ένα φοινό, όμοιο χρώμα με το κρεβάτι, που χανόταν κάτω από τα σκεπάσματα και το κάλυμμα, φτιαγμένο από μία τεράστια μαύρη γούνα, ήταν όμως ξεσκεπασμένος, αν δεν λογάριάζε κανείς έναν έλαφρό έπιδεμο στο μέτωπο. Ήταν ή πρώτη φορά που ή Κατερίνα τον έβλεπε χωρίς κάλυμμα και είχε την έντύπωση πως

Ψηλός και γεροδεμένος, ντυμένος όλόκληρος με δερμάτινα ρούχα, είχε μακριά χέρια και στεκόταν κάπως σκυφτός, πράγμα που τον έκανε να μοιάζει με κάποια μεγάλη μαιμού. Σταχτιά μαλλιά, κομμένα κοντά, ξεφυγαν από μία κοκκούλα από κόκκινο πανί. Προχωρούσε άργά, όπλινόμενος με μία μακριά άσπρη βέργα, που μ' αυτήν έδειχνε τα έμπορευμάτα που έπιθυμούσε ν' άγοράσει και έσπευδαν να τα τοποθετήσουν στο καλάθι μιάς δούλας που άκολουθούσε. Η όψη του ανθρώπου αυτού έσπευδαν να τον άναρωτήσουν. Η Σάρα, όμως, έξήγησε την έαφνική κοινή τους άγωνία.

μα των λόγων, όταν παιζόταν ή ζωή ενός ανθρώπου;

— Έίλατε πριν από λίγο, είπε άνασηκωνόντας το κεφάλι και κοιτάζοντας τον κατόματα, πως έχω το ύφος κατηγορούμενης και δεν κάνετε λάθος. Δικαιοσύνη έρχομαι να σάς εξηγήσω.

Τα μαύρα φρύδια του Θησαυροφύλακα άνασηκώθηκαν πάνω από τον έπίδεσμο και το μοναδικό του μάτι. Η φωνή του πήρε μία πιο μεταλλική νότα:

— Δικαιοσύνη; Για ποιόν;

— Για τον άνθρωπο που σάς έατέθηκε. Τό έκανε έπειτα από διαταγή μου...

Η σιωπή που άπλώθηκε άνάμεσα στην άσημένα πολυθρόνα και το βελούδινο κρεβάτι είχε το ίδιο το βάρος του τεσσουριού του μπόγια. Ο άρχοντας δεν είχε κάνει την παραμικρή κίνηση, ή Κατερίνα, όμως, πρόσεξε πως είχε χλωμάγει ακόμα περισσότερο. Με σφιγμένα τα χέρια στην κροστούλινη χίμαιρα, όπου τελείωναν τα χερούλια του καθίσματος της, δεν είχε κατεβάσει το κεφάλι. Περιέμενε μόνον, τρέμοντας μέσα της γι' αυτά που θα έλεγε, γιά τα λόγια που θα έπρεπε να γοούν από αυτό το σφιγμένο στόμα, από αυτό το παγωμένο πρόσωπο. Ένα βοήτη από μέλισσες της γέμιζε τώρα τ' αυτιά, διώχνοντας τους θορύβους του δρόμου, που άλλωστε ήταν άδυνατασμένοι, σπάζοντας την τεράστια σιγή της προηγούμενης στιγμής. Ο φόβος, ένας φόβος παιδιού, είχε καταλάβει την κοπέλλα. Ο Γκαρν ντε Μπραζέ έξακολουθούσε να μην λήη τίποτε. Την κοιτούσε μόνο και ύπηρεχε περισσότερο ένταση στο μοναδικό αυτό μάτι και σ' αυτό τον ριγλό έπίδεσμο, παρά σε χίλια βλέμματα... Τό κορίτσι της κοπέλλας τεντώθηκε γιά να όρμησει, να τó βάλει στα πόδια. Σαφηνά, όμως, ο λαβομένος μύλησε. Η φωνή του ήταν ούδέποτε, άχρηστή και σαν άδιάφορη. Ρώτησε μοναχά:

— Θελήσατε να με σκοτώσετε; Με μισείτε λοιπόν τόσο;

— Όχι, δεν έχω τίποτε έναντίον σας. Είναι ο γάμος που μισώ κι αυτόν θέλω να καταστρέψω. Άν πεθάνετε έσεις...

Ο δούκας Φίλιππος θα διάλεγε άλλον. Πιστεύετε πως χωρίς την οπτική διαταγή του θα δεχόμουν να σας δώσω τ' όνομά μου, να σας κάνω γυναίκα μου; Όχιτε σάς έξω και έσπευδε από πολύ ταπεινή όίκονομία, αλλά...

Από το άρχοντικό κάθισμα έδειξε με το χέρι ο Γκαρν στην κοπέλλα. Αυτή άνέθηκε με άσταδες βήματα, έαυορησε όπως την άναστευόνη της, όταν τα χέρια της μπόρεσαν να στερεωθούν στα άσημένα χερούλια. Ξερόθηκε γιά να καθαρίση την φωνή της και ρώτησε:

— Πληρωθήκατε σοβαρά;

— Άρχιζε να άναρωτιέμαι αν έχατε χάσει την φωνή σας. Πραγματικά Κατερίνα, από την ώρα που μπήκατε σ' αυτό το δωμάτιο, έχετε τρομαγμένο το ύφος του κατηγορούμενου που μπαίνει στο δικαστήριο.

Όχι, δεν είμαι σοβαρά λαβομένος, σας εύχαριστώ. Μία μαχαίρα στην πλάτη και ένα καροίμα στο κεφάλι. Άπλάδι σχεδόν τίποτε. Ήπιζάσατε τώρα;

Τό ένδιαφέρον που είχε ύποκρινή απήδασε έαφνικά την Κατερίνα. Ένοιασε άναγων να ύποκριθί περισσότερο. Έπί πλέον, γιά να κούδετα κανείς πίσω από τό άνετο παράπετα

Άγριμένη ή Κατερίνα, κόκκινη ίσωση τ' αυτιά, του έκοψε την κουβέντα: — Δεν έχετε δικαίωμα να με βλέπετε. Σας τό άπαγορεύω. Για πριά με περάσατε; Δεν είπατε παρά παιδι χροισόμοι σαν κι έμένα! — Δεν σάς βλέπω. Άπό δ.τι είναι

Μὲ μὰ κίνηση ὁ Γκαρὲν τὴν ἔκανε
νὰ σωπᾶση καὶ νὰ ξανακαθῆση. Ἐ-
να λεπτό χαμόγελο τέντωσε τὸ στό-
μα του μπροστά σ' αὐτὴ τὴν παιδικὴ
ἐξέγερση καὶ ἡ φωνὴ του γλύκανε:

Σταμάτησε γιά μιὰ στιγμή γιά νά πάρη ἀνάσα, ἄρπαξε μιὰ ἀσημέννια κούπα πού θρισόταν στό προσκεφάλι του κοντά, μέ μιὰ ἀσημέννια κανάλα χρυσά κι ἔνα πιάτο φρούτα, τήν ἄδειασε μονοκοπανιάς κι ἔπλωσε τό πιάτο πρὸς τὸ κορίτσι. Μηχανικά ἡ Κατερίνα πῆρε ἔνα ροδάκινο. Ὁ Γκαρσέν συνέχισε :

— Ἄν ἀρνηθούμε ὁ ἕνας ἡ ὁ ἄλλος αὐτὸν τὸν γάμο, ποὺ μάς ἐπιβάλλεται, αὐτὸ θὰ εἶναι ὁ πῆλινος γάμος, ἡ φυλακὴ γὰρ σὰς καὶ γὰρ τοὺς διούσης σας — ἴσως καὶ χειρότερα. Δὲν ἀρᾷς στὸν δούκα ἀπὸ τοῦ φέρουν ἀντίστροφον. Δουμάδαται νὰ βάλετε νὰ μὴ σκοτώσουν. Σὰς σιγῇ σὺ πρὸς ἡμᾶς, γὰρ δὲν ἔξορτα τί κάνατε. Ἄν ὅμως εἴχε ἐπιτύχει ἡ ἀπόκρισι, ἀν εἴχε πέσει κἀπο αὐτὸ πὸ τοῦ μαζαρίου αὐτοῦ τοῦ κακοποιῶν, δὲν θὰ ἐλευθερώσαστε μ' αὐτό. Ὁ Φίλιππος θὰ ὑπεδέχοντο κἀποιν ἄλλο, γὰρ νὰ σὰς περθεῖν τὸ δικτυλίδι στὸ

Ἡ Κατερίνα ἡττημένη ἔσκαψε τὸ κεφάλι. Τὸ μέλλον της φανταζόταν ἀκόμη πὸ μαῦρο καὶ πὸ ἀπειλητικό. Βρισκόταν στὴ μέση ἔντος ἰστού ἀράχης, τὸν ὅποιον ἦταν πολὺ ἀδύνατη, μὲ τὰ παιδικὰ της χέρια, νὰ τὸν ἔσχιση. *Ἦταν σὰν νὰ δρισκόταν σὲ μὴ δυνατὴ δίληψη νεοῖ, ὅπως δημιουργοῦνται στὰ ποτάμια, πὺν τὴν παρέσυρε μέχρι τῆς κεντρικῆς τρύπας, χωρὶς νὰ μοῖρη ἢ τὴν ἀποφύγη... Ὡστόσο εἶπε ἀκόμη, χωρὶς νὰ τοῖμῃ- σι νὰ κοιτάξῃ τὸν Γκαρὲν:

—Ἔτσι, ἑσεῖς, ἕνας ἀρχοντας, δε-
χόσαστε ἀδιαμαρτύρητα νὰ δῆτε ἐ-
κείνη πού θὰ φέρῃ τὸ ὄνομά σας νὰ
γίνεται ἐρωμένη τοῦ δούκα; Δὲν θὰ
γίνετε τίποτε γιὰ τὸν ἐμποδί-
σετε;

Ὁ Γκαρὲν ντὲ Μπραζὲ σήκωσε τοὺς ὤμους καὶ ἀναήνηκε τὰ πολλὰ μεταξένια μαξιλάρια, οὐπὶ ἀκούμποσε:

—Δὲν ἔχω οὐτε τὰ μέσα, οὐτε τὴν ἐπιθυμία. Ἄλλοι θὰ τὸ θεωροῦσαν αὐτὸ τιμὴ. Γὰρ μέγα, τὸ παραδέχουμαι πῶς, ἂν σὰς ἀγαποῦσα, τὰ πράγματα θὰ ἦταν διαφορετικά, ἀλλὰ...

Σταμάτησε ἕνα λεπτό, σὰν νὰ ἀναζητοῦσε τὰ λόγια του. Ἦ ἡμαρτία του ἔμεινε κολυμμένη στὸ πρόσωπο τῆς Κατερίνας, ποὺ κοκκίνισε καὶ ποὺ πάλι ἀσθανόταν στενόχωρα. Ἦ κοπέλα ἀναήνηκε στὸ κεφάλι προκλητικά:

—'Αλλὰ δὲν σὰς ἀγαπῶ περισσό-
τερο ἀπὸ ὅ,τι μὲ ἀγαπάτε, ἀγαπητὸ
μου παιδί, τελείωσε ἥρεμα. Βλέπετε
πὼς μπορεῖτε νὰ διώξετε κάθε τύφη.
Δὲν σὰς κρατᾶω κακία πὺν συνωμο-
τήσατε τὸν θάνατό μου...

—Νὰ σᾶς τὸ ἀποδείξω;

Τὸ πρόσωπο τοῦ Γκαρὲν ἐξέσφραξε
τὴν ἐκπληξη. Τὰ φρονιά του μαζεύ-
τηκαν καὶ λίγο αἶμα ἀνέθηκε στὰ
χλομά μάγουλά του. Ἡ Κατερίνα,
ποῦ φοβόθηκε καὶ καμιά ἐκρηξη, διά-
στηκε νὰ συνεχίσῃ:

—Ναι... σὰς παρακαλῶ! Αὐτὸς ποὺ
σὰς ἐπέτρεψε εἶναι παλιὸς μου φί-
λος, εἶναι μάλιστα ὁ μοναδικὸς μου
φίλος. Αὐτὸς εἶναι ποὺ μὰς ἔκρυψε
μετὰ τὸν θάνατό του πατέρα μου, ἀπὸ
τὴν ἀκόμη ποὺ μὰς φργάδανε αὐτό
τὸ ἐπαναστατημένο Παρίσι καὶ μὰς
ἔφερε ἔδω, στὴν ἀσφάλιν. Τοῦ ὁ-
φείλω τὴν ζωή μου, τὴν ζωὴ τῆς ω-

τέρας μου, τῆς ἀδελφῆς μου... Δὲν ἐνήργησε παρὰ ἀπὸ ἀγάπης γιὰ μένα, γιατί ἂν ἔπευτε στὴν φωτιά ἂν τοῦ τὸ ζήτησα. Δὲν θέλω νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν κοιταμάδα μου. Σὰς ἰκετεύω... κάνετε κάτι. Συγχωρήστε τον, ἀπελευθερώστε τον... εἶναι γέρος, ἄρρωστος...

—“Οχι καὶ τόσο ἄρρωστος, εἶπε ὁ Γκαρὲν μὲ τὸ ἀχνό του χαμόγελο. Εἶναι ἀκόμη πολὺ ρωμαλέος. Κάτι ξέρω!..

—Ξεχάστε το. Συγχωρήστε τον...
Είσατε δυνατός, μπορείτε να απο-
σπάσετε έναν δυστυχισμένο από την
κρεμάλα. Θα σᾶς χρωστώ τόσο με-
γάλη εὐγνωμοσύνη!

Παρασυνόμενη από την επιθυμία να σώσει τον Βαρνάβα, η Κατερίνα σηκώθηκε από το κλίσιομα της και προχώρησε προς το χειράτι. Γλίξνα πρόστομο ξαφνικά της και έτεινε να από δάκρυα και πλημμυρισμέ-
 τρησαν. 'Ο Γραβέν αναστήθηκε και το δακρυζόμενο πρόσωπο, όπου αυ-
 βιοετικά μάτια έλαμπαν, όπου δού-
 μελα πετάδι. Τα χαρακτηριστικά του
 είχαν σκληρύνει.

— Σηκωθήτε, διέταξε με σριγγή
φωνή, σηκωθήτε άμέσως. Καί μήν
κλαίτε!.. Σάς άπαγορεύω νά
μπροστά μου!

Μία υπόσχεση ὀργή βροντοῦσε στὴν
φωνή του καὶ ἡ Κατερίνα, ἔχοντας
τα χαμένα, ὑπάκουσε μηχανικά, ση-
κώθηκε καὶ ὑποχώρησε διὰ βήματα,
χωρὶς νὰ χάνῃ ἀπὸ τὰ μάτια τῆς τὸ
συστασμένο πρόσωπο τοῦ Θησαυρο-
φύλακα. Μὲ τὰ μάτια γυρισμένα ἀλ-
λοῦ, αὐτὸς ἐξηγοῦσε ἀδέξια:

— Μισὸν τὰ δάγκω-
νὰ ἀποφύγῃς.

...να βλάψω! Δὲν μπορῶ
γυναίκα! Φύγετε τώρα... Θὰ κλαίῃ μὰ
ὅ,τι θελήσετε! Θὰ ζητήσω νὰ κάνω
σθῆ ἢ ζῶ αὐτοῦ τοῦ καθάρματος.
Φύγετε ὅμως! Φύγετε ἀμέ-

Ἐδειχνε τὴν π...

...ήμενο κορίτσι. Τα πόρτα στο τρυμονοκρ-
ταλάβαινε τίποτε. Η Κατερίνα δεν κα-
όργη του Γκαρέν. Έποχωσησε με μι-
κρά προσεκτικά από την ξαφνική
πόρτα, διάτασε βήματα πρὸς τὴν
κατόφλι, ἀλλὰ, γιὰ μιὰ στιγμή στὴν
συγκέντρωσε τὸ θάρρος της:

—Εὐχαριστῶ, εἶπε.

ἀπὸ τὸ παρ᾽ ἑνὸς φέροντος, μισοῦσιν αὐτὴν, ἡ Κατερίνα, τὴν Σάρα, γύρισε σὺν ἀρχοντικῇ ἀπὸ Σανταβέρο, ὅπου ἡ οἰκοδόμησις τῶν ἐξῆς ἑνὸς λόγου γὰρ τὴν σεμνότητά της αὐτοπεποιθήσει καὶ τὴν ταπεινότητα αὐτῆς ἐν ἑνὶ πραγματικῇ κυνῇ, καὶ ἡ

λόμα περισσότερο σὲ μιὰ νέα κοπέ-
λα. Ἡ Κατερίνα ἄκουγε χωρίς νὰ
διαμαρτυρηθῇ, εὐτυχισμένη ἀπὸ τὸν
δρόμο πὰν ἔπιπναν τὰ γεροντικά.
Πραγματικά, οὔτε τῆς ἔρχονταν στὸ
νοῦ νὰ ἀμφιβάλῃ, γιὰ τὸν λόγο τοῦ
Μπαρζέ. Εἶχε πρὶς πὺς τὰ φρόντιζε
νὰ ἀπελευθερωθῇ ὁ Βασιλάδας καὶ
ἦταν βέβαιη πὺς θὰ τὸ ἔκανε. Δὲν
εἶχε παρὰ τὴν πρὸς τὴν...

Ἀνυσυχῶς, ἡ αἴτησις τοῦ θησανο-
 φίλακι γὰρ χάρις ἔφρασε πολὺν ἀργα.
 Ὁ γερο-Τρουάνδης εἶχε ἐποπληθὶ σὲ
 βασανιστήρια, γιὰ νὰ υποχρεωθῇ νὰ
 δημολογήσῃ τοὺς λόγους τῆς πράξεώς
 τὸν, καὶ δὲν εἶχε μπερόσει νὰ ἀνέ-
 ξῃ: εἶχε πεθάνει ἐπάνω σὺν ἱαφί-
 ρα χωρίς νὰ πῇ τίποτε. Ὁ Πορνε-
 νᾶς τῶν Σκοιδῶν ἦταν ποὺ πῆγε τὸ
 εἰσένομο προῖόν νὰ μεταβιβάσῃ τὸ
 νέο στὴν Σάρα.

ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ στο δωμάτιό της ή Κατερίνα, άπελπισμένη, έλαχε *όλη* της ημέρα, θονήοντας τόν γέρο φίλο της και καθηγορώοντας τόν έαυτό της περικό, πού τόν είχε στείλει τελείως περικότα σέ έναν τόσο σκληρό θάνατο. Εικόνα τόν περασμένο της ξανά-ζονταν πλήθος: 'Ο Βαρνάβας, μέ τόν μανύνα τόν μέ τίς άχρηβές, πωλόν-τας τά ψεύτικα φυλαχτά τόν στήν-τύλη της 'Αγίας 'Οπορτού, δ Βαρ-θασιάνου, μαλόνόντας τόν τού-τον ή σιηχώνοντας μέ τόν Μασέφ, δ Βαρνάβας στήν επίθεση κατά τόν σπατιού τού Κωτός, δ Βαρνάβας στήν βάρκα, πού τούς πήγαμε στόν ρού τού Σηκούνα, μέ τά μενέ-λάδια τόν τενομήνα μπροστά τόν, άπαγγέλοντας στίχους...

Τὸ θῶαδον τῆς θλιβεῆς αὐτῆς
ρας, ἡ Σάρα ἔφερε στὴν Κατερίνα
ἓνα μικρὸν δέμα, σφραγισμένον μὲν
προσοχή, ποὺ τῆς ἔστειλεν ὁ Γκαρὸν
ντὲ Μπραῆς. "Ὅταν τὸ ἀνοίξῃς, εἰδε-
πὸς περιεῖχε ἓνα ἀπλὸν μαχαίρι, τὸ
λαβὼν ἀπὸ κέρατο, ὅπου ἔπαιον τὰ
σιμῆνι μόνον μὴ ἀχθῆλαι καὶ ποὺ τὸ
ἀναγνώρισε ἀμέσως: τὸ μαχαίρι αὐ-
τὴν Βαρνάβα, ἐκεῖνον ποὺ τοῦ εἶχε γῆ-
σιμῆνι γιὰ τὴν χτυπήσῃ τὸν Γκαρὸν.
Μὴ λίαν τὸ συνόδευε, μόνον μὲν
ἦν:

«Λυποῦμαι!...» εἶχε γράψει
Γκαρόν.

Γιὰ πολλὴν ὥρα ἡ Κατερί-
νη στὸ χερὶ τῆς τοῦ χοροδιδασκ.
νο ὀπλοῦ. Τὴ δάκρυά τῆς δὲν κινῶ-
σαν πιά. Ὁ θάνατος τοῦ βασιλέως
σημειώει τὸ τέλος ἐνὸς κεφαλαί-
ου καὶ τὴν ἀρχὴν ἐνός ἄλλου. Στὴν πα-
λαιή τῆς, ἡ κεράνις λαβὴ ζεστα-
νόταν, ξαναζοῦντανε... Ἀργὰ ἡ Κα-
τερίνα κατεβύθη πρὸς τὸ μικρὸ
ξύλινο σκαλισμένο κιβώτιο, ποὺ τῆς
εἶχε δώσει ὁ θεὸς Μαντῆ, καὶ ἐβλε-
πόμενα τοῦ μαχαλίου. Ἐπειτα

«Θελήσατε να με σκοτώσετε; Μὲ μισεῖτε λοιπὸν τόσο;»

Εικονογράφηση ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

γονάτισε μπροστά σ' ένα μικρό άγαλμα της Μαύρης Παναγίας, πού στόλιζε μία γωνιά της κάμαράς της και μπροστά στο όποιο έβαιναν δύο κερί. Με τό κεφάλι στά χέρια της προσευχήθηκε πολλήν ώρα, γιά νά άφήση στην καρδιά της λίγον καιρό νά ήρμηση.

“Όταν ξανασηκώθηκε, είχε πάρει την απόφαση να μὴν παλαίψη πᾶν ἐναντίον τῆς μοίρας τῆς. Ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ κἀνὴ ἀλλίως, ἀφοῦ ὅλα φαίνονταν νὰ συμμαχοῦν ἐναντίον τῆς ἐλευθερίας τῆς, θὰ παντρεύονταν τὸν Γκαρὲν ντὲ Μπαρτέ. Καμμὴ ὅμως δύναμη στὸν κόσμο, οὔτε ὁ δούκας Φίλιππος, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀποστάσει ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς ἐκείνου πού τὴν κατείχε ὁλόκληρη, χωρὶς ἑλπίδα, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ τὴν μοιράζεται με κανένα. Δὲν θὰ ἔπαυε νὰ ἀγαπᾷ τὸν Ἀρνὼ ντὲ Μονσαλβύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩΟ

Ἡ κυρὰ ντὲ Μπραζέ

Παρά τὸ κοινογυῖν ἀπὸ ἐρίμια πού τῃς ἀγκάλιαζε τὴν μέση καὶ τὸ μπόσπο πόνο πὺν τὸ γαλανὸ καὶ ἀσημένιο φορέμια τῆς ἀπὸ μπροστὰ καὶ παρὰ τὸν φαρδὸ μανδύα, ποῖ ἦταν ντυσιμολογισμένος ἀπὸ τὴν ἰδια γούνα καὶ ριγιμένους στούς ὤμους τῆς, ἡ Κατερίνα ἐνοιῶσε παγώνησιν σασε τὸ κόκκαλο. Ἦταν ἱσποχρωμένη νὰ σφιχτῇ τὰ χεῖλια γιὰ νὰ μὴ χτυποῦν τὰ δόντια τῆς. Στὸ μικροσομακίον παρεκκλίθη τοῦ πύργου τοῦ Μπαρζὲ τὸ κρῖν τοῦ Δεκεμβρίου ἔτσουξε ἄγρια παρ' ὅλα τὰ χαλκὰ καὶ τὰ βελόνια χαλάρια ποὺ εἶχαν στρωθῇ. Καὶ στὰ λαμπρὰ ὄμους του, ὁ ἱερέας στήν Ἁγία Τράπεζαν φανόταν νὰ ξεσπινάει, ἐνὸς τὰ μὴ κρά πατατοπιδίμια σκούπιζαν κρυφὰ τίς μύτες μὲ τὰ μανίκια τους.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἦταν συντομὴ. Σὰν σὲ ὄνειρο, ἡ Κατερίνα εἶχε ἀκούσει τὰ χεῖλια τῆς ν' ἀπάντων ἐνοῦσε στὴν ἐξόφληση τοῦ ἱερέα. Ἡ φωνὴ τῆς δὲν ἦταν παρὰ μία πνοὴ. Ὁ γέροντας εἶχε υποχρεωθῇ νὰ σιωπῇ γιὰ νὰ τὴν ἀκούσῃ. Ὁ Γκαρὲν εἶχε δεθῇ μὴ τὰ δευρὰ τοῦ γάμου μὴ ὁρεῖν ἀδιάφορη φωνή...

Πότε - πότε η ματιά της νέας γυναικας γλιστρούσε προς εκείνον που ήταν τώρα σύζυγός της. Το έντονο καυτό της χειμωνιάτικης αυτής ημέρας δεν φαινόταν να του κάνει πια ορισσότερο έντιμωση από το γεγονός του γάμου του. "Εστετε όρθιος κοντά της, με τα χέρια σταυρωμένα, και κοιτώντας την "Αγία Τράπεζα με ικανοδικό του ματι, με κίνητη την πρσέχει, προσελκύει ευφραση, πρσέχει κάνει τόσο έντιμωση στην γυναίκα στην πρώτη τους συνάντηση στην εκκλησία της Παναγίας. Η παύρα δελουδινα ούρου του, με στφώματα από ευμελέτη, δεν φαίνεται πρσ χοντρά από το συννησια και δεν φορεται ναυδία πάνω από κοστό του χιτώνιο. Ούτε κοσμήματα έκτος από ένα μεγάλο διαστορόνχι διαμάντι θαυμαστής καθαρότητος που το κρατούσε με χοντρή λευκή δαχλ, κοσφομένη από σκούφο το ανήμισσα στα νύχια της. Όταν έβλεπε τα γένια του γά να πάση οδικά του τα παγωμένα δαχτυλ�α Κατοριανός, αυτή της διαπιστώσει απορία πόσο έσπτο ήταν από το γάμο.

Ὁ Γκαρὲν ἔμοιαζε τόσο μ' ἓνα ἄ-
γαλμα σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησίᾳ!

Οταν σηκώθηκε μετά την προσευχή, η Κατερίνα ένοιωσε να γλιστρήσει ο μανδύας της και θέλησε να τον συγκρατήσει. Δύο, όμως, χέρια, γρήγορα και ελαφριά, τον ξανάβαλαν άμεσως στους ώμους της που άνατριχίασαν. Μισογυρνώντας, είχαρτίστηκε την 'Οντέτ ντε Σαντιβέρ'· ένα χαμόγελο. Αίτιοι οι λίγα μίγες που είχαν περάσει από τον θάνατο του Βαρνάβα, της είχαν τουλάχιστον φέρει μια φίλη: την κόρη των Σαντιβέρ που είχε έπατελους γυρίσει στην Βουργουνδία.

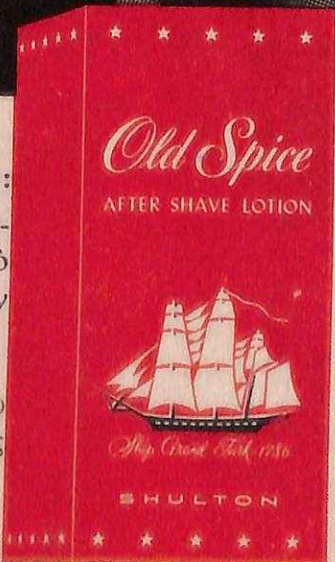
Τρεῖς μῆνες νωρίτερα, στις 21 Ὀκτωβρίου, ὁ δυστυχισμένος βασιλιάς Κάρολος, ὁ ὅς ἐστι δεῖ το τέλος τοῦ γολγοθᾶ καὶ εἶχε σθῆσει στὴν ἀρχαλιὰ τῆς νέας ἐρομένης του, στὴ μοναξιά του τὸν ἀνὰντορον Σαῖ Πά. Μόνη πᾶ, ἐκτεθειμένη στὴ προσβολὴς μιάς Ἰαπωνί, πού τὴν μισοῦσε ἀκόμη περισσότερο τώρα, πὺ ἀπὸ τὸ πάχος ἐξοχὴ γίνει μισαντρήσι, ἡ Ἐμιχὼρ Βασιλοῦσσας εἶχε γυρίσει στὴν Βουργουνδία, ὅπου ἐξοχὴ γεννηθῆ. Μιά ἀδιδόμητη φίλια εἶχε ἀμέσως φέρει κοντὰ τὴν γλυκερὴν νύμφα, πὺ εἶχε σταθῆ ὁ φύλακας ἀγγέλους τοῦ τρελλοῦ βασιλικὸ καὶ τὸ ὁμορφὸ πλάσμα πὺ φίλοξε νοῖτανταν σὺ μὲγαρό τὸν Σαντιβέρ. Ἡ Ὁντέ ἤξερε γιὰτὶ ὁ Γκαρὸν παντρεῖσταν τὴν Κατερίνα, ἤξερε μὲ πὺ σκόπο ὁ δούκας Φίλιππος εἶχε θέλῃσι νὰ κἀνὴ μιά μικροαστῆ, ἀρχόντισσα καὶ συμπανούσις τὴν φίλῃς. Γιατὶ αἱ ἴδια εἶχε γνωρίσι τὴν ἀγονία νὰ παραδοθῇ σ' ἑνα ἀγνωστο, τουλάχιστον ὁ σφαιρὸς τὴν εἶχε κἀνὴ τὴν χάρι ν' ἀγαπήσι αἱ τὸν τὸν ἀγνωστο, παρὰ τὴν τρελλὴν του καὶ μάλιστα πέρα ἀπ' ὅτι νόμῃξε πὺς μορφοῦσε νὰ προσφῇσι στὸ ἔσθια. Ἡ Κατερίνα, ὅμως, θὰ μὲρῇσθε ἀργὰ νὰ ἀγαπήσι τὸν περὶ φανὸ καὶ φιλήθονο Φίλιππο, πὺ δὲ ἀπογοητοῦσι μὲρὸς ἐξ ἵστοσε γὰ νὰ βιανωτοῦσι τὸν πόθον του; Ἡ Ὁντέ μὲ τὴν φρόνησι τὸν τριαντατρεῖς χρόνον ἀνιφῆλῃς πολὺ γι' αὐτὸ.

Η λειτονοργία τελείωνε. Ὁ Γκρὲν προσέφερε τώρα στήν γυναῖκα του τὴν σφιγμένη γροθιά του γιὰ ἀκούγηση τὰ δαχτυλὰ της. Οἱ πλῆθς δυνάμεις πόρτες ἀνοίξαν τολῆτας στὴ χιονισμένη βταιφο. Ἐφάνησαν ἀνέμου δυνάμεις στήν ἐκείνη σία καὶ πλάγιασε τίς φλόγες τὸν γροθιὸν λαμπάδων ἀπὸ κίτρινο μελῆος ἰὸ ἱλιστοῦ καλεσμένοι αὐτοῦ τῶ δειχὸς καὶ γόμου ἀνατριχίαν. Μπικνὴ ὁμάδα ἔπειμαστικῶν χωκῶν, μὲ μελανισμένους μύτες καὶ ματακόκκινα χέρια, στήριγμένοι ὀνας δίπλα στὸν ἄλλο γιὰ νὰ ἔσπῃθοιν κῆποις, ἔστρεψαν κοντὰ στήν πατα καὶ ἀρχισε νὰ φωνάζει «Εἰς ποτὲς, ἔτης, χωρίς μεγαλὸ ἐνδοκίσιον» ἰσοδὸ ὁ καθένας διαβάθην νὰ γινῇ σπῖτι του. Μὲ τὸ ἐλεύθερο τὸν χέ ὁ Γκρὲν πήρε μὲ χούφτα χρυσὰ μίσιατα ἀπὸ τὸ πονηγὶ του καὶ σὺβροπας μὲ δόγμαν στὸ χιόνι, χωριάτες ὀνάζοντας ἔσφωνητὰ ἱμῃσαν στὰ τέσσερα κ' ἦσαν σμεῖστα στὰ ζεύα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τί φρεσκάδα...
Old Spice
πραγματικά ανδρική!

Η ευτυχέστερη στιγμή του:
Η φρεσκάδα και η απόλαυση, που αισθάνεται μετά το ξύρισμα με την λοσιόν Όλντ Σπάις.

Κάτι ξέρουν οι γυναίκες, που προσφέρουν στους άνδρες τους προϊόντα Old Spice.

Η Old Spice έχει την πιο πλήρη σειρά προϊόντων για άνδρες.

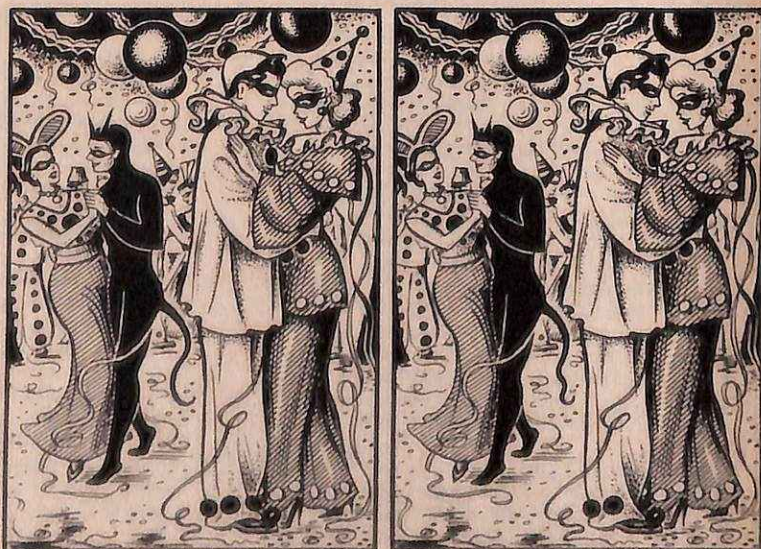
SHULTON | ROCKEFELLER CENTER - NEW YORK

Χιούμορ

«Θα πάψετε να κοιτάτε τα χαρτιά μου?».

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 9 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 80

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πάμπλλα κυκλοφορούν στο Βόλο — Προστακτική βοηθητικού ρήματος.
2. Ρήμα που παρέχει κάτι αφθόνως.
3. Ποταμός της Αλσατίας — Και με «γ» στην αρχή... πάλι βγάζει μάτι.
4. Ποταμός της Πολωνίας χυνόμενος εις τον ποταμόν Μπούγκ βορείως της Βαρσοβίας — Ο νοτιοανατολικός άνεμος ενάρθρων.
5. Τέτοιες λέξεις είναι τα άρθρα μας — Σημείων παλαιών γραμματικών, τιθεμένων συνδεδεμένων λέξεων.
6. Προάστιον των Βρυξελλών, όπου τα βασιλικά ανάκτορα — Το πολωνικόν στοιχείον χαρακτηρίζει τα περισσότερα έργα του μεγάλου αυτού μουσικού, ενάρθρων.
7. Μαζί με το επόμενόν του καθορίζει τον δημασιμόν... — Αίτιαται τον δημασιμόν — Θεός των θηλικού αντανυμίας — Ίδωμεν με τρεις οφθαλμούς.
8. Εις των παραγώνων χρόνων του ρήματος (αίτ.) — Ατελείωτο γαρ... —
9. Βοηθούν και αυτά πολύ εις την επιτυχίαν του «6 από 36» (γεν).
10. Μία οικογένεια... κρατών — Αιτιατική αντανυμίας.
11. Η κάτοικος μιάς μεγάλης νήσου του Αιγαίου — Ένας τέτοιος λιμνή είναι η Νάντη στην Γαλλία.
12. Είναι και αυτή ένα μέσον επικρατήσεως, ενάρθρων — Ποταμός και πόλις των ΗΠΑ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Τα πιο επικίνδυνα θηρία... — Από την κορυφή της φαίνεται και η Ανδρος.
2. Όρασιον βασικών δένδρων, ενάρθρων — Απέδωσε πολλά λεπτά στο... πέμπτο φετινόν Πρόβ. Πό.
3. Ατελείωτη δίψα... — Το όρνεο που είδε ο Σεβάζ ο Θαλασσινός

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

- Η μοναδική προστακτική του «Πάτερ ύμν».
- Με την διαφοράν και έριδα συγγενής, ενάρθρων.
- Γνωστότατα γαλλικά άρώματα — Αριθμητικώς οι Έστιάδες.
- Την έχουν τα κακά κρασιά (δημ.) — Μία των Κυκλάδων με το άρθρον της.
- Το μικρό όνομα του διασήμου βαρυτόνου Γκόμπι — Αφθονού στον τηλεφωνικό κατάλογο.
- Η βασίλισσα των τρέφει — Τουρκική έφημερίς (άντιστρ.).
- Εκφράζεται και με τα χαρακτηριστικά του προσώπου — Γάλλος πολιτικός, διατελέσας ύπουργός του Έσπλισμού, κατά τον Α παγκόσμιον πόλεμον.
- Ρήμα που καλλυπίζει — Παραπόταμος του Δουνάβειος.
- Υπήρξεν εύφολγος συγγραφέας — Άγγλος δημοσιογράφος και πολέμικος ανταποκριτής στους ελληνοτουρκικούς πολέμους του 1897 και 1912, ενάρθρων.
- Αρχαϊκή πρόθεσις — Συντομογραφία ενός ανέμου — Μετέχει συχνά στρατιωτικών περιπόλων.

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων. Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο οριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. τσάψετε τώρα για μίαν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Λ	Υ	Α	Δ	Ο	Κ
Ε	Κ	Ο	Ρ	Ν	Σ
Υ	Α	Π	Α	Β	Α
Τ	Ρ	Γ	Ο	Μ	Ν
Ρ	Α	Δ	Υ	Κ	Ο
Σ	Β	Ο	Ι	Ω	Σ

Και ούτω καθ' εξής, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπόρεσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΩ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

γυρέα

Απαραίτητο συμπλήρωμα της γυναικείας γοητείας!

Τό απαλό άρωμά της σας δροσίζει και σας άρωματίζει.

№4711

TOSCA

EAU DE COLOGNE

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΣ!

Προτίμησε την
CAMELIA
για τις ημέρες,
τις ένοχλητικές,
κάθε μηνός...
...και σεΐς.

Camelia

Καθαριότης
Ανεσις
Ασφάλεια
Αποσμηκτικόν CD9

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ασφάλεια **ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ**

ολυμπιακή

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΤΗΛ. 75.273 (5 ΓΡΑΜΜΑΙ)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΟΔΗΛΑΤΑ — ΕΞΟ. 2. ΕΠΙΔΑΨΙΛΕΩΣ.
3. ΙΛ — (Γ) ΙΝΑΤΙ. 4. ΝΑΡΕΒ — Ο «ΕΥΡΟΣ».
5. ΑΤΟΝΕΣ — ΥΦΕΝ. 6. ΛΑΚΕΝ — Ο «ΣΟ-
ΠΕΝ». 7. ΕΝ — ΗΝ — ΣΙΒΑ. 8. ΑΟΡΙΣΤΟΝ
— (ΓΑ)-ΖΙ. 9. ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ. 10. ΝΑΤΟ —
ΣΕ. 11. ΧΙΑ — ΠΟΤΑΜΙΟΣ. 12. Η «ΒΙΑ» —
ΣΑΒΑΝΝΑ.
ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΠΕΙΝΑΛΕΑ — ΟΧΗ. 2. Ο «ΠΛΑΤΑΝΟΣ»
— ΙΒ' (12άρι). 3. ΔΙ... (ΨΑ) — ΡΟΚ — ΡΥ-
ΣΑΙ. 4. Η «ΔΙΕΝΕΙΣ». 5. ΛΑΝΒΕΝ — ΣΤ'
(6). 6. ΑΨΑ — Η «ΤΗΝΟΣ». 7. ΤΙΤΟ — ΟΝΟ-
ΜΑΤΑ. 8. ΑΛΙΕΥΣ — ΒΑΤΑΝ. 9. ΥΦΟΣ — ΤΟ-
ΜΑ. 10. ΕΥΠΡΕΠΙΣΩ. ΙΝ. 11. ΣΩ — Ο «ΝΕ-
ΒΙΝΣΟΝ». 12. ΕΣ — ΝΑ. — Ε.Σ.Α.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον
συνδυασμό των λέξεων: ΠΑΡΑΔΟΥΛΕΥΤΡΑΣ—
ΥΜΑΣ — ΑΡΓΟΛΙΚΟΣ, σύνολον 45 βαθμών.

ΛΥΣΕΙΣ

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν
αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων σάν: ΠΡΟ-
ΚΑΤΑΒΟΛΙΚΩΣ — ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΣ — ΛΕΥ-
ΚΑΔΟΣ — ΚΟΡΒΑΝΑΣ κλπ.

1. 'Η παλάμη της κολομπίνας έχει μετακινή-
θη πρὸς τὰ κάτω.
2. 'Η ζακέττα της ίδιας είναι μακρύτερη.
3. 'Η φούντα στο μπερέ του πιερρότου είναι
μικρότερη.
4. Τοῦ ἴδιου λείπει ἡ δεξιά φούντα ἀπὸ τὸ
μπατζάκι τοῦ παντελονιού του.
5. Τοῦ καθαλιέρου - σατανὰ τὸ δεξιὸ κέρατο
εἶναι πιὸ κοντὸ.
6. Τοῦ ἴδιου διαφέρει ἡ οὐρά.
7. 'Η ζώνη της ντάμας του εἶναι πιὸ στενή.
8. Στὸ πάτωμα ἡ σερπαντίνα, κάτω ἀπὸ τὰ
πόδια τοῦ σατανὰ, διαφέρει.
9. Στὴν ὁροφή, ἡ ἀριστερὴ ἀσπρη φούσκα
εἶναι τετράγωνη.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Απὸ 21) 3 ἕως
20(4): Θὰ πάρετε ἀπο-
φάσεις πὸν θὰ ἀποδει-
χθοῦν πολὺ φέλιμες.
Φαντὲ προσεκτικοὶ στὰ
οικονομικὰ ζητήματα. Ἀποφύγετε τὴν ἐκ-
μισθώσεις. Εὐνοῦνται τὰ ταξίδια καὶ
οἱ ἐκδρομές. Δωρο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πα-
ρασκευὴ, ἀριθμὸς 65. Χρῶμα: πράσινο.

ΤΑΥΡΟΣ ('Απὸ 21) 4 ἕ-
ως 20(5): Μὲ τὴν μεσο-
λήθη ἀνθρώπου πὸν
θεσπίζεται κοντὰ σας θὰ
ταπεινωθῆτε τὸ ζήτη-
μα, πὸν σὰς ἀπασχολεῖ. Εὐχάριστη γνω-
μία, φέρετ. Σὲ συγκέντρωση θὰ ἔχετε
μεγάλὴ ἐπιτυχία. Γράμμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Κυριακὴ, ἀριθμὸς 14. Χρῶμα: τυρκουάζ.

ΔΙΔΥΜΟΙ ('Απὸ 21) 5 ἕ-
ως 21(6): Ἀνθρώπος
πὸν περιβάλλοντός σας
ἔχει τὴν ἀντίρρηση σας.
Ἀσχοληθῆτε μαζί του.
Στὴν οἰκογένεια οἰκονομικὲς δυσκολίες.
Στὸν ἔρωτα: ἐπιτυχία. Ἐνα ἐπεισόδιο
χωρὶς συνέχεια. Δωρο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Σάββατο, ἀριθμὸς 32. Χρῶμα: κόκκινο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Απὸ 22) 6 ἕ-
ως 22(7): Πρέπει νὰ
κάνετε μεγάλες προσπά-
θειες γὰ νὰ πραγματοποιήσετε μὴν ἐπιθυμία
σας. Στὴν ἐργασία σας: ἐπιλήψεις. Ση-
μαντικὴ συνάντηση, ἀλλὰ χρειάζεται κά-
ποια προσοχὴ στὴ συζήτηση. Εὐνοϊκὴ ἡμέ-
ρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2. Χρῶμα: λευκὸ.

ΛΕΩΝ ('Απὸ 23) 7 ἕως
22(8): Μέρους ἐξαιρετι-
κὰ εὐνοϊκὲς γὰ τοὺς
καλλιτέχνες. Στὴν οἰκο-
γένεια σημαντικὴ ἀλλα-
γή. Ἐπιτυχία σὲ κοσμικὴ συγκέντρωση.
Ἀπροσδόκητα κέρδη, τὰ ὅποια θὰ σὰς
ἐγείνουν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Πέμπτη, ἀριθμὸς 16. Χρῶμα: πράσινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Απὸ 23) 8 ἕως
22(9): Σημαντι-
κὲς ἀλλαγὲς στὴν ζωὴ
σας. Μία ἐπιχείρηση πὸν
ἔχετε ἀρχίσει θὰ προ-
χωρήσῃ βιαιότητα. Γὰ τοὺς ἐρωτευ-
μένους: μικρὲς δυσκολίες. Τύχη στὸ παι-
χνίδι. Φιλικὴ συνάντηση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Τετάρτη, ἀριθμὸς 34. Χρῶμα: πορτοκαλί.

ΖΥΓΙΟΣ ('Απὸ 23) 9 ἕ-
ως 22(10): Περισκεψτε
τὰ ἐξοδά σας. Ἐνα ἀ-
προσδόκητο γεγονός θὰ
φέρῃ τὴν ἡρεμία στὴν
οἰκογένεια. Γὰ τοὺς νέους ἐνδοκίνητὴ ἐξέ-
λιξη σὲ κάποιο εἶδωλο. Στὴν ἐργασία
σας θὰ ἔχετε ἐπιτυχία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 6. Χρῶμα: μπλε.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Απὸ 23) 10 ἕως
22(11): Μὲ τὴν
καλωσύνη καὶ τὴν εὐχέ-
νιά σας θὰ γλυτώσετε
ἀπὸ ἀρκετὰ πλεξίματα
καὶ θὰ πραγματοποιήσετε μὴν ἐπιθυμία
σας. Τύχη στὸ παιχνίδι. Τὰ οἰκονομικά
σας ἀνεβαίνουν σταθερὰ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Πέμπτη, ἀριθμὸς 88. Χρῶμα: πορτοκαλί.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Απὸ 23) 11 ἕως
21(12): Θὰ σὰς
δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ δο-
τετὴ τὴ σωτὴρ λύση σ' ἑ-
να πρόβλημά σας. Μὴν
διαθέτε σήμερα τὴν κατάσταση. Εὐχάρι-
στη ἐξέλιξη εἰδωλίου. Συγγενικό σας
πρόσωπο θὰ σὰς βοηθήσῃ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Δευτέρα, ἀριθμὸς 32. Χρῶμα: πράσινο.

ΑΪΟΚΕΡΩΣ ('Απὸ 23) 12 ἕως
19(1): Θὰ ση-
μειώσετε ἐπιτυχία, ἀν-
πάρετε μὴν ἀπόφαση σὲ
κάποιο οἰκονομικὸ θέμα.
Ἀποφύγετε τὴν
χωρὲς συζητήσεις. Εὐχά-
ριστη πρόσκληση. Θὰ ἔχετε μὴν καιροὺς
γνωριμία πὸν θὰ ἔχῃ καλὸ τέλος. Εὐνοϊκὴ
ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 2. Χρῶμα: μπλε.

ΤΑΥΡΟΚΟΟΣ ('Απὸ 20) 1 ἕως
18(2): Θὰ εἰδῆτε
σὲ συγκέντρωση μὲ προ-
στάσιμον ἢ συνάδελφό
σας. Διατηρήσετε τὴν
νυχταλμία σας. Κάποια εἰδηση θὰ σὰς
δόσῃ μεγάλη χαρὰ. Σημαντικὰ κέρδη. Οἰ-
κονομικὴ εὐτυχία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πα-
ρασκευὴ, ἀριθμὸς 81. Χρῶμα: τυρκουάζ.

ΙΧΘΥΕΣ ('Απὸ 19) 2 ἕ-
ως 20(3): Δυσκολίες
αἰσθητικῆς, πὸν θὰ
καταφέρετε νὰ τὴν ξεπε-
ράσετε. Μὴν ἀφήνετε τὴ
φαντασία σας νὰ δογματίζῃ. Ἐπιτυχία στὴν
ἐργασία σας καὶ ἀνάδοξον τὸν οἰκονομικὸν
σας. Φιλικὴ συγκέντρωση. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα:
Δευτέρα, ἀριθμὸς 34. Χρῶμα: πράσινο.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

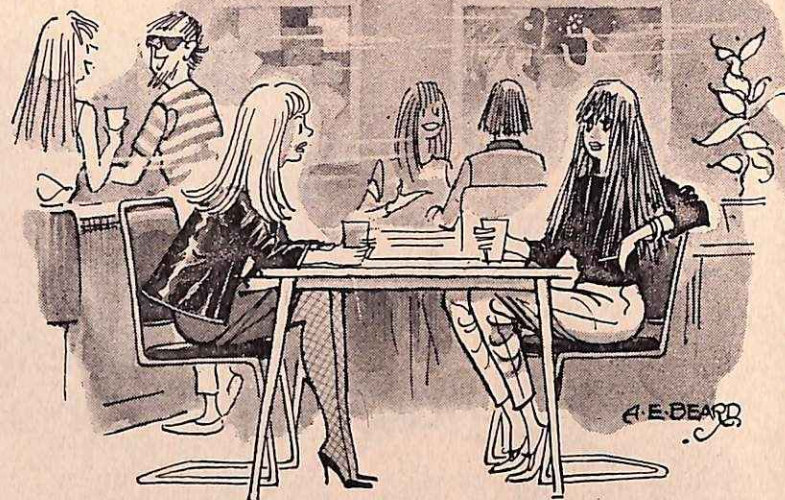
Inc. 1962. World rights reserved.

© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

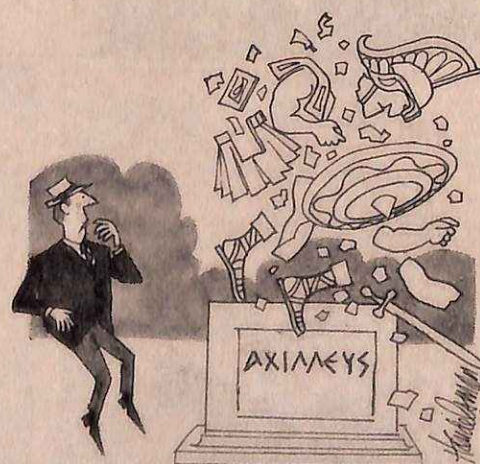
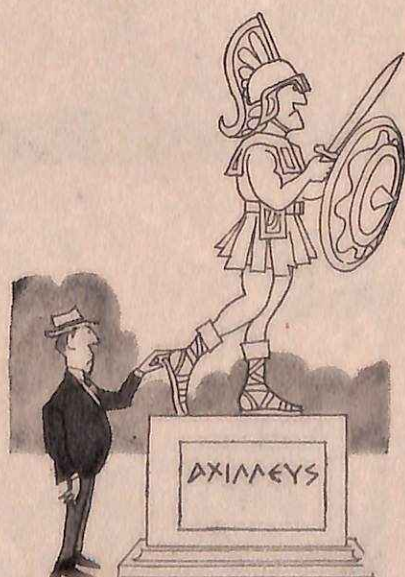
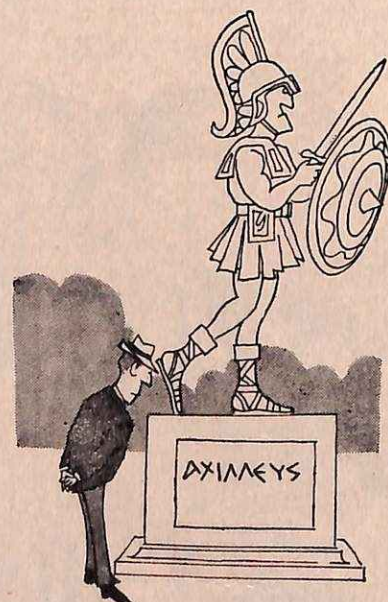
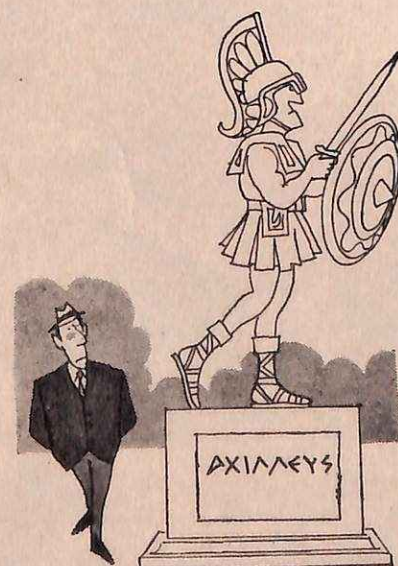
© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

© King Features Syndicate, Inc. 1962. World rights reserved.

ΧΙΟΥΜΟΡ

«Εσύ είσαι τυχερή! Είσαι φυσικά άκτένιστη!».

ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

Ή ίνα τους ζωντανή, έλαστική, σ'ας χαρίζει μια υπέροχη φυσική θαλπωρή. Γιατί τ'ο μαλλί άναπνέει. Φορέστε το. Θα νοιώσετε την διαφορά. Ζεστασιά, κομψότητα, μοντέρνα εμφάνιση...Τι άλλο ζητάτε από ένα σπόρ ανσάμπλ; Τι άλλο ζητάτε από ένα πανωφόρι; "Αν είναι από άγνό παρθένο μαλλί, τ'α συνδυάζει όλα.

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT, MEPLIN 7, ΑΘΗΝΑΙ

'Αποκτήστε καὶ σεις CANDY

5.000 πλυντήρια CANDY
πωλούνται κάθε μέρα
καὶ δαυμάζονται
σ'όλες τις χώρες τοῦ κόσμου

5.000 πλυντήρια CANDY
κατασκευάζονται κάθε μέρα
ἤδη προπωλημένα, στὰ αυτόματα,
μοντέρνα, ἐργοστάσια CANDY

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΡΟΜΠΟΤ
CANDY

ΠΡΩΤΟ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ: Α', ΣΤΑΔΙΟΥ - ΔΡΑΪ ΑΤΣΑΝΙΟΥ - Β', ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ - Γ', ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11 ■ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 35 ■ ΚΑΙ ΣΕ 50 ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ - Ι. ΠΕΠΠΑΣ Ο.Ε.
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Ο. ΠΕΡΒΟΛΑΡΑΚΗ - Β. ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗ